

FRÍMERKI ÍSLENSKA LÝÐVELDISINS II 2000-2014

FRÍMERKI ÍSLENSKA LÝÐVELDISINS

II. bindi

2000-2014

Samantekt:

Eðvarð T. Jónnson (2000-2014)

Aðalsteinn Ingólfsson (Íslensk myndlist 2010-2014)

Vilhjálmur Sigurðsson (Viðauki)

Útgefandi: Íslandspóstur ohf - Frímerkjasalan ©2016

Umsjón útgáfu: Vilhjálmur Sigurðsson

Hönnun: Hlynur Ólafsson grafísk hönnun/Guðrún Berglind Sigurðardóttir

Bók þessa má ekki afrita með neinum hætti, svo sem með ljósmyndun, prentun, hljóðritun eða á annan sambærilegan hátt, að hluta til eða í heild, án skriflegs leyfis frá útgefanda.

ISBN 978-9979-9897-3-8

Frímerki eru fyrir suma aðeins sönnun þess að búið er að greiða sendingarkostnað en fyrir aðra eru þau eftirsóttur söfnunargripur, jafnvel nafnspjald viðkomandi lands. Hvernig sem lítið er á frímerkið er það lítið listaverk sem krefst mikillar tæknilegrar og listrænnar þekkingar, allt frá hönnun til framleiðslu.

*Vilhjálmur Sigurðsson
Frímerkjablaðið nr. 16, 2007*

Formáli II. bindi

Bókin, Frímerki íslenska lýðveldisins 1944-2014, fjallar um efni allra útgefinna frímerkja á 70 ára tímabili og er umfjöllunin misjafnlega ítarleg eftir frímerkja-útgáfum. Á þessum tíma komu alls út 607 frímerkjaútgáfur með samtals 1319 frímerkjum enda fjöldi frímerkja mismunandi í hverri útgáfu eða allt frá einu upp í þrettán frímerki (Íslensku jólasveinarnir 1999). Í þessari tölu, 1319 frímerki, eru talin með öll frímerki sem hafa mismunandi tökkun. Tvenns konar tökkun kemur nefnilega fyrir í einstaka útgáfum, svo sem þegar frímerkin voru gefin út bæði í örkum og heftum (Leppalúði 1999). Endurprentanir frímerkja, sem upphaflega voru gefin út undir konungsríkinu (1938-1939), en endurprentuð á lýðveldistíma (1945-1949) eru hins vegar ekki talin með í þessum uppgefna fjölda frímerkja á umræddu tímabili.

Eins og nærrí má geta hafa fjölmargir listamenn og hönnuðir auk ljósmyndara og myndgrafara, komið að gerð íslenskra frímerkja á þessu 70 ára tímabili, en því miður var þessara aðila ekki alltaf getið í tilkynningum póststjórnarinnar, ólíkt því sem síðar varð. Teiknistofa Póst- og símamálastofnunar kom að ýmsum frímerkjaverkefnum með teiknistofustjórnann, Árna Sveinbjörnsson fremstan í flokki en fyrst og fremst voru það teiknara og hönnuðir utan stofnunarinnar sem hönnuðu íslensk frímerki. Menn eins og Stefán Jónsson, Þröstur Magnússon, sem hannað hefur fleiri íslensk frímerki en nokkur annar, Hlynur Ólafsson, Tryggvi T. Tryggvason og Örn Smári Gíslason svo nefndir séu þeir afkastamestu. Auðvitað voru það miklu fleiri, jafnt innlendir sem erlendir aðilar, sem komu að hönnun íslenskra frímerkja á þessu tímabili eða líklega hátt í 200 einstaklingar. Fjöldi íslenskra frímerkja var einnig hannaður af þeim erlendu prentsmiðjum sem prentuðu frímerkin. Var þá myndefni t.d. ljósmyndir, sent í prentsmiðjurnar og starfsmenn þeirra gengu frá hönnuninni m.t.t. leturgerðar og útlits frímerkjanna.

Íslensk frímerki hafa alla tíð verið prentuð erlendis og þá í sérstökum öryggisprentsmiðjum sem hafa sérhæft sig í frímerkjaprentun og margar hverjar einnig í seðlaprentun. Þannig var skipt við 18 erlendar prentsmiðjur í 11 löndum á umræddum tíma sem bókin nær yfir. Mest við prentsmiðjuna Hélio Courvoisier S.A. í Sviss sem prentaði um 160 frímerkjaútgáfur á 36 ára tímabili auk þess sem prentsmiðjan hannaði mikinn fjölda íslenskra frímerkja, en prentsmiðjan hætti rekstri 2001. Næst koma hollenska prentsmiðjan Joh. Enschedé Security Print og franska prentsmiðjan Cartor Security Printing sem báðar hafa prentað yfir 100 íslenskar frímerkjaútgáfur og eru enn að prenta íslensk frímerki. Það er einmitt á sviði prentunar sem orðið hafa miklar breytingar á umræddu tímabili m.t.t. prenttækni en ekki síður á sviði hönnunar þar sem tölvutækni er allsráðandi.

Það er von okkar að útgáfa þessarar bókar nýtist áhugamönnum um íslenska frímerkjasögu.

Vilhjálmur Sigurðsson

Forstöðumaður Frímerkjasölu Íslandspósts

2000

Viltir ætisveppir

Hinn 4. febrúar gaf Íslandspóstur í annað sinn út frímerki í útgáfuröðinni, Viltir ætisveppir, sem hóf göngu sína 1999. Myndefni frímerkjanna er kantarella og ullserkur.

Í tilkynningu með þessum frímerkjum kemur fram að kantarella (*Cantharellus cibarius*), sem er myndefni 40,00 kr. frímerkisins, tilheyrir flokki kólfsveppa sem kallast hattleysingjar. Þetta er góður og vinsæll matsveppur sem vex í skógum eða í grennd við þá og þá oft í þyrpingum meðfram stígum. Kantarella er ekki algengur hérlendis en finnst þó á nokkrum stöðum.

Ullserkur (*Coprinus comatus*) er myndefni 50,00 kr. frímerkisins. Hann er algengur við hífýli víða í byggð og við vegkanta. Hann vex í þyrpingum og sést þá á ýmsum þroskastígum. Þetta er bragðgóður sveppur en geymist þó ekki ferskur nema í nokkra klukkutíma og er einn örfárra sveppategunda hérlendis sem borða má hráa. Sveppurinn er einnig þekktur undir nafninu Ullblekill.

Tryggvi T. Tryggvason hannaði frímerkin en Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Kristnitaka á Íslandi 1000 ára

Þennan sama dag, 4. febrúar, gaf Íslandspóstur út smáörk og stakt frímerki til að minnast þess að 1000 ár voru liðin frá kristnitöku á Íslandi. Í smáörkinni er eitt 40,00 kr. frímerki, sem er verðgildi arkarinnar. Smáörkin var gefin út í samvinnu við Kristnihátíðarnefnd og segir í tilkynningu frá Íslandspósti að myndefnið eigi að túlka samleið trúar og þjóðar í þúsund ár með tilvitnun í stefið *Da pacem Domine* (Af gæsku þinni gef oss frið) sem blaktir á nótnastreng eins og fáni yfir fulltrúum þjóðarinnar á Þingvöllum.

Staka frímerkið, 40 kr., er gefið út í samvinnu við Páfagarð. Það sýnir altarisklæði frá lokum miðalda úr dómkirkjunni á Hólum, saumað refsilaumi, þar sem getur að líta biskupana Guðmund góða Arason, Jón helga Ögmundsson og Þorlák helga Þórhallsson. Aðdragandi þessarar útgáfu var sá að 1996 skrifaði Sigurður H. Þorsteinsson bréf til Ólafs Tómassonar, þáverandi póst og síma-málastjóra, og hreyfði við hugmyndinni. Eftir kynningu hjá herra Jóhannesi Gijssen, Reykjavíkurbiskupi, var að hans ráði leitað til G. Ceirano erkibiskups, sendiherra Páfastóls á Norðurlöndum. Skrifaði hann formanni nefndar Páfastóls um þessi mál og í október 1997 barst tilkynning um að nefndin hefði samþykkt sameiginlega útgáfu á árinu 2000, til að minnast kristnitökunnar. Smiðshöggið ráku svo P. Biggio, erkibiskup og sendiherra, ásamt tveim íslenskum sendiherrum við Páfastól.

Árið 2000 var þess minnst, að þúsund ár eru síðan samþykkt var á Alþingi að allir landsmenn skyldu taka kristna trú. Lögsögumaðurinn, Þorgeir Ljósveitningagoði, kvað upp þann úrskurð en var þó ekki í hópi hinna kristnu sjálfur. Þungt vógu í úrskurði hans þau rök að með því móti einu mætti varðveita frið í landinu. Í tilkynningu póstsins segir orðrétt: „Í þúsund ár hefur íslensk þjóð hlýtt hinum kristna sið, helming þess tíma tilheyrði hún hinni rómversk-kaþólsku kirkju, en síðari helminginn, að stærstum hluta, hinni evangélísk-lútersku.“

Í strjálbýlu landi reynir mjög á heimilin og fjölskyldurnar að varðveita trúna. Hin sungna tjáning trúarinnar í versum og bænum hefur verið kjölfesta heimilanna í því efni í þúsund ár. Ekkert eitt stef bindur þar betur saman kynslóðir og kirkju-deildir en stefið Da pacem Domine: Af gæsku þinni gef oss frið, sem sungið hefur verið í óbreyttri mynd eða sem sálmvers jafnlengi og kristni hefur verið í landinu. Frímerkið, sem gefið er út tilefni þessara tímamóta, tjáir þennan veruleika og geymir um leið ósk handa nýrri öld: Da pacem Domine.“

Tryggvi T. Tryggvason hannaði bæði smáörkina og staka frímerkið. Smáörkin var offsetprentuð hjá Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi og staka frímerkið hjá Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi.

Fundur Norður-Ameríku 1000 ára

Hinn 16. mars gaf Íslandspóstur út fjögur frímerki og eina smáörk, með sömu frímerkjunum, til að minnast þess að 1000 ár voru liðin frá því að norrænir menn fundu Ameríku. Myndefni 40,00 kr. frímerkisins er höggmynd Einars Jónssonar af Þorfinni karlsefni. Myndefni 50,00 kr. og 75,00 kr. frímerkjanna eru víkingaskip og myndefni 90,00 kr. frímerkisins er höggmynd Alexanders Stirling Calder af Leifi Eiríkssyni.

Í tilkynningu Íslandspósts er gerð ítarleg grein fyrir þessari útgáfu:

Frá landafundunum er sagt í tveimur íslenskum sögum. Eiríks sögu rauða og Grænlandinga sögu. Bjarni Herjólfsson og Leifur heppni, sonur Eiríks rauða, eru hvor um sig sagðir hafa fundið þrjú lönd sem nefnd voru Vínland, Markland og Helluland. Lönd þessi hafa líklega verið Labradorskaginn og Baffinsland. Minjar um byggð norrænna manna hafa fundist á norðurodda Nýfundnalands þar sem heitir L'Anse aux Meadows og hyggja sumir að þar hafi Vínland verið en aðrir telja að nafn landsins og lýsingar sagnanna sýni að það hafi verið sunnar, í Nýju-Brúnsvík, Maine eða jafnvel Massachusetts.

Samkvæmt Grænlandinga sögu fann Bjarni Herjólfsson hin nýju lönd er hann villtist af leið til Grænlands en síðan tók Leifur heppni við og kannaði löndin og gaf þeim nöfn. Í Eiríks sögu segir að Leifur hafi fundið Vínland fyrstur manna þegar hann var á leið til Grænlands frá Noregi sem kristniþóði Ólafs Tryggvasonar árið 1000.

Frá Grænlandi voru gerðir út nokkrir leiðangrar til að nema land á Vínlandi í upphafi 11. aldar og kvað þar mest að ferð Þorfinns karlsefnis og manna hans. Hann sigldi til Vínlands með Guðríði Þorbjarnardóttur, konu sinni, og miklu föruneyti og hugðist reisa byggð á Vínlandi. Dvöldust þau þar í tvo til þrjú vetur. Á þeim tíma fæddist þeim sonur, Snorri Þorfinnsson. Er hann fyrsti afkomandi Evrópumanna sem fæddist í Ameríku.

Pröstur Magnússon hannaði frímerkin og smáörkina en Martin Mörck gróf hana í stálstungu. Frímerkin voru prentuð í stáldjúpprykki hjá Seðlaprentsmiðju Kanada (Canadian Bank Note Company, Limited) í Ottawa, Kanada. Voru það fyrstu frímerkin sem þessi prentsmiðja prentaði fyrir Íslandspóst.

Af þessu sama tilefni var einnig gefið út sérstakt myntbréf með smáörkinni og sérlegnum minnispeningi. Var það í fyrsta skipti sem slíkt var gert. Hlynur Ólafsson hannaði myntbréfið og minnispeninginn. Verð myntbréfsins var kr. 3.900.

Gufuvaltarinn Bríet og slökkvidæla

Hinn 27. apríl komu út tvo fjögurra frímerkja smáhefti og var þetta annað árið í röð sem slík smáhefti komu út á vegum Íslandspóst.

Myndefni 50,00 kr. frímerkisins er gufuvaltarinn Bríet. Valtarinn var smíðaður hjá Aveling & Porter Ltd., í Englandi árið 1911 og almenningur nefndi hann jafnan „Bríeti Knútsdóttur“ eftir bæjarfulltrúnum Bríeti Bjarnhéðinsdóttur og Knud Zimsen sem beittu sér fyrir að fá hann keyptan hingað til lands. Valtarinn kom til Íslands árið 1912 og var lengst af notaður við gatnagerð í Reykjavík. Á veturna var hann notaður til að knýja grjótmulningsvél á Skólavörðuholti en mölin var notuð til gatnagerðar í bænum. Gatnagerð í Reykjavík vélvæddist síðan hægt og sígandi á öðrum og þriðja áratug aldarinnar. Valtarinn Bríet var fluttur á Árbæjarsafn 1961.

Myndefni 75,00 kr. frímerkisins er slökkvidæla. Í útgáfutilkynningu Íslandspóst segir, að slökkvilið Reykjavíkur hafi verið stofnað 1875 en slökkvistöðin í bænum var þó ekki tekin í notkun fyrr en 1912. Slökkviliðið var illa búíð tækjum í fyrstu og átti lengi vel enga véldælu. Árið 1915 varð stórbruni í Reykjavík. Þá brunnu tólf hús í miðbæ Reykjavíkur og var þar með endir bundinn á „timburhúsaöldina“ í bænum. Ein véldæla var þá til í landinu og hafði einkaaðili flutt hana inn árið 1912. Framleiðandi var Ludwigsberg Verkstads. Aktiebolag í Svíþjóð. Dælan var mun afkastameiri en þær sem slökkviliðið hafði til umráða, dældi um 480 lítrum á mínútu. Í brunanum 1915 var véldælan tekin traustataki og síðan keypt. Með þessum kaupum hófst vélvæðing slökkviliðsins í Reykjavík.

Frímerkin og heftin hannaði Hlynur Ólafsson sem einnig tók ljósmyndirnar. Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Árþúsundamót

Hinn 27. apríl gaf Íslandspóstur einnig út tvö frímerki í tilefni árþúsundamótanna. Á þessum frímerkjum var skyggst til fortíðar og framtíðar.

Á 40,00 kr. frímerkinu er táknmynd eins helsta afreks Íslendinga síðustu þúsund árin, ritun Íslendingasagna. Myndefnið byggir á minnum úr íslenskum handritum. Í bakgrunni er vangamynd manns sem lítur yfir farinn veg. Við vanga hans ber fjaðrapenna og skreyttan upphafsstaf úr Jónsbók frá 16. öld. Textinn á bláa fletinum er úr Ormsbók frá miðri 14. öld.

Á 50,00 kr. frímerkinu er titið til óráðinnar framtíðar og myndefnið er tækni og erfðavísindi. Erfðavísindum hefur fleygt fram á síðustu áratugum og Íslendingar hafa haslað sér völl í erfðarannsóknnum. Jafnframt hefur notkun einkatölva farið mjög vaxandi og er meiri á Íslandi en í flestum, ef ekki öllum, öðrum Evrópulöndum. Yfir táknmynd mannsins á frímerkinu er erfðafræðilegt ættartré karls (ferningur) og konu (hringur). Flöturinn sem maðurinn stendur á táknar rökrásir í tölvuvélbúnaði.

Kristín Þóra Guðbjartsdóttir hannaði frímerkin en Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Evrópufrímerki – Evrópa 2000

Hinn 18. maí gaf Íslandspóstur út eitt Evrópufrímerki með 50,00 kr. verðgildi og var þema þess Evrópa 2000. PostEurop, Samband opinberra póstrekinda í Evrópu, ákvað að aðildarlöndin skyldu gefa út aðeins eitt frímerki þetta ár með þessu myndefni. Jafnframt gaf Íslandspóstur út 10 frímerkja hefti með þessu frímerki.

Efnt var til alþjóðlegrar samkeppni um myndefni frímerkisins og fyrir valinu varð hönnunartillaga franska myndlistarmannsins Jean-Paul Cousin, sem sýnir börn að leik með gular stjórnur í stíl við einkennismerki Evrópusambandsins.

Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði frímerkið.

Sjávarspendýr

Hinn 18. maí gaf Íslandspóstur einnig út fjögur frímerki þar sem myndefni voru sjávarspendýr og var þetta önnur frímerkjaröðin í þessum flokki á tveimur árum. Myndefnin að þessu sinni voru andarnefja (5,00 kr.), leiftur (40,00 kr.), hnúfubakur (50,00 kr.) og hrefna (75,00 kr.).

Í tilkynningu Íslandspósts er fjallað um þessa útgáfu í ítarlegu máli. Myndefnið á 5 kr. frímerkinu er andarnefja (*Hyperoodon ampullatus*). Um hana segir að hún finnist eingöngu í norðanverðu Norður-Atlantshafi. Hún tilheyrir ætt svínhvala og heldur sig mest á djúpsævi. Fullvaxnir tarfar ná mest um 10 m lengd en kýrnar eru talsvert minni. Andarnefjan er að mestu farhvalur og er gjarnan í hópum sem telja 4-10 dýr. Þessi tegund, ásamt búrhvalnum, kafar lengst (allt að 2 klst.) og dýpst (yfir 2 km) allra hvala. Andarnefjan er talin verða kynþroska um 7 ára gömul. Fengi- og burðartíminn er á vorin en meðgöngutíminn er um 12 mánuðir. Við burð er andarnefjan um 3,5 metra löng og er kálfurinn á spena í a.m.k. eitt ár. Kýrnar bera að jafnaði á 3-4 ára fresti. Talið er að stofnstærð andarnefju í N-Atlantshafi sé um 40 þúsund dýr.

Á 40 kr. frímerkinu er myndefnið leiftur (*Lagenorhynchus acutus*). Útbreiðsla hans er bundin við norðanvert Norður-Atlantshafið. Hér við land er tegundin algengust sunnan og suðaustan við landið. Leifturinn nær mest 2,7 metra lengd og eru kvendýrin heldur minni en tarfarnir. Leiftur er félagslynd tegund og á úthafinu má oft sjá hópa sem skipta hundruðum dýra. Dýrin verða kynþroska á aldursbilinu 5-8 ára en burðar- og fengitími nær hámarki í júní og júlí. Talið er að kálfarnir, sem eru um eins metra langir við fæðingu, séu á spena í allt að 18 mánuði en kýrnar bera að jafnaði 2.-3. hvert ár.

Hnúfubakur (*Megaptera novaeangliae*) sem prýðir 50 kr. frímerkið, er útbreiddur um öll heimshöfin. Hann er fardýr og ólíkt reyðarhvalategundum eru vetrarstöðvar hnúfubaksins í Norður-Atlantshafi þekktar, en þær eru á nokkrum

stöðum við kóralrif í Karíbahafi. Þótt hnúfubakur sé í mestu magni hér við land á sumrin hefur nokkur fjöldi hnúfubaka vetursetu á Íslandsmiðum ár hvert. Tegundin telst til sérstakrar ættkvíslar innan reyðarhvalaættar með mun kubbslegra byggingarlag og lengri bægsli en hinir eiginlegu reyðarhvalir. Hnúfubakurinn nær mest 16 metra lengd og allt að 50 tonna þyngd. Kynþroskaaldur er talinn vera um 5 ár og bera kýrnar að jafnaði annað hvert ár.

Hrefna (*Balaenoptera acutorostrata*) eða hrafnreyður er myndefni 75 kr. frímerkisins. Hún er algengust skíðishvala í heiminum og finnst í öllum heimshöfum allt frá hitabeltinu að ísröndinni bæði á norður- og suðurhveli jarðar. Eins og aðrir reyðarhvalir er hún fardýr sem ferðast í átt að heimskautum á vorin og í átt að miðbaug á haustin. Þótt hrefnu hafi orðið vart hér við land á öllum árstímum er hún langalgengust á tímabilinu maí til september og finnst þá á landgrunninu allt kringum landið. Talið er að um 56 þúsund hrefnur séu hér við land að sumarlagi. Hrefnan er minnst skíðishvalanna og nær mest um 10 metra lengd og 9-10 tonna þyngd á norðurhveli jarðar og eru kýrnar heldur stærri en tarfarnir. Hrefnan nær kynþroska við 5-6 ára aldur og bera kýrnar yfirleitt einn kálf á ári.

Kristín Þóra Guðbjartsdóttir hannaði þessa frímerkjaröð eins og hina fyrri. The House of Questa Ltd., í London, Englandi offsetprentaði frímerkin.

Blómafrímerki

Hinn 14. september voru gefin út tvö frímerki þar sem myndefnin voru sumarblóm og var þetta fyrsta frímerkjaröðin í þeim flokki.

Myndefni 40,00 kr. frímerkisins er stjúpur (*Viola x wittroekiana*). Þessi blóm eru tvíærar jurtir og ræktaðar sem sumarblóm. Þær eru 15-20 cm á hæð og bera blóm mikinn hluta sumars. Þær eru mjög harðgerðar og þrífast alls staðar en þó best á sólríkum stöðum. Á Íslandi er venjulega sáð til stjúpblóma snemma í ágúst. Stjúpur eru mikið ræktaðar hérlendis og fjöldi yrkja er til af þeim.

Á 50,00 kr. frímerkinu er sumarblómið tóbakshorn (*Petunia x hybrida*), en það er venjulega einær jurt sem blómgast aðeins eitt sumar og er fjölgað með fræi. Nokkrar tvíærar jurtir eru þó ræktaðar sem sumarblóm. Öll sumarblóm þarf að vökva þegar þurrkar ganga. Tóbakshorn blómgast um mitt sumar. Fræi er sáð inni í mars og smájurtirnar gróðursettar úti þegar tíð er orðin góð. Tóbakshornið þrífst best í skjóli á sólríkum stað í frjósömum, lausum moldarjarðvegi. Það er gróðursett í beð eða í kerjum.

Ólafur Pétursson hannaði blómafrímerkin og voru þau offsetprentuð hjá Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi.

Íslenskir nytjafiskar

Sama dag, 14. september, kom út þriðja frímerkjaröðin í flokknum Íslenskir nytjafiskar.

Ýsa (*Mellanogrammus aeglefinus*) sem prýðir 10,00 kr. frímerkið er algeng við Ísland og í Norður-Atlantshafi. Hún er botnfiskur og lifir mest á 100-200 metra dýpi á leir- og sandbotni. Hún verður sjaldan lengri en 80 cm. Ýsan hrygnir yfirleitt á 50-150 metra dýpi við suður-, vestur- og norðvesturströnd landsins og fer hrygningin fram í apríl til júní. Hún nærast af margs konar botndýrum, einkum skrápdýrum og skeldýrum.

Loðna (*Mallotus villosus*) prýðir 250,00 kr. frímerkið. Fullþroska loðna er 13-18 cm á lengd en getur þó orðið lengri. Hún er útbreidd um öll nyrstu höf jarðar og við Ísland er hún mjög tíð, bæði við strendur og á hafi úti. Fæðan er smá svífdýr af ýmsu tagi. Loðnan verður kynþroska 3 ára. Hrygningin hefst í marsbyrjun og þá leitar loðnan inn á grynningar í stórum torfum. Mikið af loðnunni deyr að lokinni hrygningu.

Aðalbjörg Þórðardóttir hannaði frímerkin sem voru offsetprentuð hjá Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi.

Fiðrildi

Hinn 9. október gaf Íslandspóstur út frímerkjaröð þar sem myndefni voru fiðrildi sem eru algeng á Íslandi.

Fiðrildafána Íslands er afar fáskrúðug, jafnvel í samanburði við næstu lönd. Er þar landfræðilegri einangrun um að kenna að nokkru leyti sem hefur tvíþættar afleiðingar. Mörg fiðrildi eiga í erfiðleikum með að berast til landsins yfir víðfeðmt hafið. Einnig er hafið þrándur í götu plöntutegunda sem fiðrildi hafa lífsviðurværi af, en flestar tegundir fiðrilda eru nokkuð eða mjög sérhæfðar í fæðuvali.

Á Íslandi hafa fundist 147 tegundir fiðrilda sem hafa verið nafngreindar. Þar af eru aðeins 54 tegundir villtar í náttúrunni og 8 finnast innanhúss. Alls hafa 34 tegundir borist til landsins á eigin vængjum og sumar hverjar fjölgað sér hingað komnar, ef aðstæður hafa leyft. Tvær algengar tegundir voru valdar til að prýða frímerki.

Á 40,00 kr. frímerkinu er mynd af skrautfeta (*Chloroclysta citrata*). Hann er meðal algengustu fiðrildategunda á Íslandi, finnst þó aðeins á láglandi en á miðhálandinu lifir hann ekki. Fiðrildin fljúga í mestum fjölda síðla sumars, einkum í ágúst, en lirfurnar vaxa upp fyrri hluta sumars.

Á 50,00 kr. frímerkinu er mynd af grasyglu (*Cerapteryx graminis*) sem löngum gekk undir heitinu grasfiðrildi og er e.t.v. með þekktari tegundum fiðrilda hér á landi. Það kemur þó ekki til af góðu, því að lifra grasyglu er hinn illræmdi grasmaðkur sem stundum veldur umtalsverðum skemmdum á tünnum og haga.

Hany Hadaya hannaði frímerkin en The House of Questa Ltd. í London, Englandi offsetprentaði.

Dagur frímerkisins – Vesturferðir Íslendinga

Smáörkin sem gefin var út á degi frímerkisins, 9. október, var helguð vesturferðum Íslendinga á nítjándu öld. Um hönnunina sá Þröstur Magnússon og byggði hann á málverki Árna Sigurðssonar (1884-1970) sem sýnir Íslendinga stíga á land við strendur Lake Winnipeg í Manitoba, þar sem þeir stofnuðu Nýja Ísland. Martin Mörck gróf smáörkina í stálstungu en hún var prentuð í stáldjúpbrykki hjá Canadian Bank Note Co. Ltd., Ottawa, Kanada. Verðgildi frímerkisins er 200,00 kr. en smáörkin var seld á 250,00 kr. og rann yfirverðið til Frímerkja- og póstsögusjóðs.

Þjóðinni fjölgaði mjög á nítjándu öld án þess að atvinnulífið eflist að sama skapi. Að vísu jókst fiskveiði og framfarir urðu í landbúnaði en ungt fólk sem vildi hefja búskap átti fárra kosta vöð. Fleira en mannfjöldgun varð þó til þess að ýta undir vesturferðir Íslendinga á síðasta fjórðungi aldarinnar. Má þar nefna harðindi á sjöunda og níunda áratug aldarinnar, Öskjugosið 1875 og vel heppnaðan áróður svokallaðra Ameríku-agenta. Í Vesturheimi skorti vinnuafli og þar stóð ódýrt landrými innflytjendum til boða. Fyrstu Íslendingarnir til að flytjast vestur um haf voru Mormónar sem héldu til Utah í Bandaríkjunum.

Vesturferðir Íslendinga voru mestar á tímabilinu 1870-1914 þegar um 15.000 manns settust að í Norður-Ameríku. Þær voru hluti af stórfelldum þjóðflutningum sem áttu sér stað frá Evrópu til Ameríku. Ástæður vesturferða Evrópumanna voru margar, svo sem fátækt, þröngbýli, ófrelsi og jafnvel hungur. Nýi heimurinn hafði orð á sér fyrir að vera land tækifæra þar sem hvorki væri spurt um ætt né stöðu heldur dugnað og áræðni. Langflestir Evrópubúar komu sér fyrir í Bandaríkjunum en Íslendingar lögðu einkum leið sína til Kanada.

Húsagerðarlist til forna

Hinn 9. nóvember komu út tvö frímerki þar sem myndefnin tengjast fornri húsagerðarlist Íslendinga.

Myndefni 45,00 kr. frímerkisins er tilgáta að skála íslenskra landnámsmanna. Stuðst er við ritaðar heimildir og uppgröft á Ísleifsstöðum í Borgarfirði og víðar. Til viðmiðunar í útfærslu á myndefni eru tóftir af landnámsskálum sem hafa fundist á Grænlandi og Íslandi. Víkingaaldarbærinn íslenski er sérhannaður fyrir kalt úthafsloftslag. Hann er fallega reist tréhús að innan, en að utan þakinn torfi, sem er ein besta einangrun sem völ er á fyrir frosti og kulda. Torfhús af þessu tagi voru reist á víkingaöld á norðurslóðum, allt frá Nýfundnalandi til Noregs.

Myndefni 75,00 kr. frímerkisins er Stöng í Þjórsárdal. Þar er talið að býli hafi staðið fram til ársins 1104. Þá gaus Hekla og lagði byggðina í rúst. Rústirnar hafa verið nefndar Pompei Íslands. Þær fylltust af ösku og eru því mun betur varðveittar en aðrir norrænir torfbæir frá sambærilegum tíma. Nokkrir bæjanna voru grafnir upp í samnorrænni rannsókn 1939. Ákveðið var að reyna að varðveita húsin á Stöng og byggt var yfir þau þannig að gestir gætu gert sér grein fyrir hífýlum manna á söguöld.

Tryggvi T. Tryggvason hannaði frímerkin en The House of Questa Ltd., í London, Englandi offsetprentaði.

Jólafrímerki

Hinn 9. nóvember komu út tvö frímerki og smáörk með sömu jólafrímerkjunum að verðgildi 40,00 kr. og 50,00 kr. Frímerkið með 40,00 kr. burðargjaldinu kom einnig út í frímerkjahefti. Myndefnin eru Grýla og Leppalúði, foreldrar jólasveinanna þrettán sem Íslandspóstur gaf út á jólafrímerkjum ársins 1999 og má því segja að jólafrímerkin þetta ár séu framhald af fyrri útgáfunni.

Samkvæmt þjóðsögunni var Grýla tvígift og átti fjölda barna. Grýla og Leppalúði voru notuð til að hræða óþekk börn og var þeim sagt að Grýla myndi ræna þeim á jólum og hafa þau í matinn ef þau bættu ekki ráð sitt. Lýsingin á Grýlu í þjóðsögum Jóns Árnasonar er ekki frýnileg en þar segir: „Grýlukvæðin segja að hún hafi ótal (300) hausa og þrenn augu í hverju höfði, kartnógl á hverjum fingri, helblá augu í hnakkanum og horn sem geit, eyrun lafi ofan á axlir og séu áföst við nefið að framan. Hún var og skeggjuð um hökuna og fór skeggið ekki betur en hnýtt garn á vef og hékk þar við bót eða flóki, en tennurnar voru sem grjót ofnbrunnið.“

Hlynur Ólafsson hannaði frímerkin, smáörkina og frímerkjaheftið en Ólafur Pétursson gerði teikningarnar. Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi, offsetprentaði frímerkin og smáörkina. Walsall Security Printers Ltd., í Walsall á Englandi framleiddi hins vegar frímerkjaheftið. Stærð og tökkun frímerkjanna í heftinu frá Walsall er önnur en í frímerkjunum frá Cartor.

2001

Íslenskir nytjafiskar

Hinn 18. janúar kom út fjórða frímerkjaröðin í flokknum Íslenskir nytjafiskar. Í frímerkjatilkynningu Íslandspóstis er myndefnunum að venju gerð góð skil.

Á 55,00 kr. frímerkinu er grálúða (*Reinhardtius hippoglossoides*) sem er flatfiskur af flyðruætt. Grálúðan hrygnir seinni hluta vetrar á hafsvæðinu milli Íslands og Grænlands. Eftir hrygningu heldur hluti stofnsins norður og austur fyrir Ísland í ætisleit. Grálúðan lifir aðallega á smáfiski og krabbadýrum og finnst oft á 350-1.600 metra dýpi í köldum sjó. Aðalveiðisvæði grálúðu eru hins vegar djúpt úti af Vestfjörðum. Grálúða er aðallega veidd með botnvörpu. Erfitt er að aldursgreina aflann en grálúða er yfirleitt 1-4 kg á þyngd. Grálúða við Austur-Grænland, Ísland og Færeyjar er talin vera sami stofninn.

Ufsi (*Pollachius virens*) er myndefnið á 80,00 kr. frímerkinu. Á íslensku heita tegundirnar tvær sem tilheyra þessari ættkvísl, annars vegar ufsi (*Pollachius virens*) og hins vegar lýr (*Pollachius pollachius*). Ufsi er algengur allt í kringum Ísland en lýr fremur sjaldgæfur. Ufsinn veiðist aðallega undan suður- og vesturströnd Íslands. Hann er botnfiskur en algengt er að hann finnist allt frá yfirborði sjávar og niður á 200 metra dýpi. Hann heldur sig við sjávarhita um 4-12°C. Ufsinn ferðast í torfum í ætisleit og er aðallega veiddur í botnvörpu og net.

Aðalbjörg Þórðardóttir hannaði þessi frímerki og voru þau offsetprentuð hjá Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi.

Landhelgisgæslan 75 ára

Í síðari frímerkjaröðinni, sem gefin var út 18. janúar, kom út frímerki í tilefni 75 ára afmælis Landhelgisgæslunnar. Með frímerkinu var brotið blað í sögu frímerkja á Íslandi því þetta var í fyrsta sinn sem frímerki var gefið út með annarri áletrun en verðgildi í krónum og aurum en frímerkið ber áletrunina, Bréf 20gr.

Frímerki eru seld á nafnverði en frímerki með áprentuninni, Bréf 20g eða Bréf 50g eru seld á jafnvirði burðargjalds fyrir annað hvort 0-20g bréf innanlands eða 0-50g bréf innanlands eins og það er á hverjum tíma samkvæmt gjaldskrá póstsins. Á útgáfudegi frímerkisins var burðargjald fyrir 20g bréf innanlands 40 kr. Einnig kom út hefti með 10 frímerkjum og var tökkun þeirra ólík tökkun frímerkjanna sem komu út í örkum.

Íslensk landhelgisgæsla hófst upp úr 1920 og þá með leiguskipum. Árið 1920 keypti Björgunarfélag Vestmannaeyja rúmlega 200 rúmlesta, 21 árs gamalt danskt skip, sem nefndist Thor, og upphaflega var togari smíðaður í Englandi fyrir dansk-íslenska verslunar- og fiskveiðifélagið á Geirseyri. Skipið átti að hafa eftirlit með fiskibátum Eyjamanna og aðstoða þá eftir fongum. Skipinu var gefið nafnið Þór. Útgerðin var kostnaðarsöm og naut hún styrks úr landssjóði. Dómsmálaráðuneytið fór fljótlega að huga að því að nýta skipið einnig til landhelgisgæslu, og árið 1924 var sett á það 47 mm fallbyssu.

Landhelgisgæsla Íslands telst formlega stofnuð 1. júlí 1926 þegar íslenska ríkið tók við rekstri Þórs. Íslenska ríkið hafði áður komið að gæslu landhelginnar með ýmsum hætti en rekstur eigin varðskips markaði tímamót. Hinn 23. júní árið 1926 kom til landsins fyrsta varðskipið, sem smíðað var fyrir Íslendinga. Það var gufuskipið Óðinn, 512 brúttólesta skip smíðað í Danmörku, vopnað tveimur 57 mm fallbyssum.

Ávallt síðan hafa starfsmenn Landhelgisgæslunnar gætt hagsmuna þjóðarinnar við verndun fiskimiðanna og björgunarstörf, stundum í kröppum dansi, eins og alkunna er. Þeir hafa einnig verið reiðubúnir til þess að aðstoða sjófarendur og fólk úti á landsbyggðinni, oft á tíðum við erfiðustu aðstæður. Að auki hafa þeir lögum samkvæmt gegnt hinum margvíslegustu þjónustuhlutverkum við strendur landsins og á landgrunninu.

Hlutverk Landhelgisgæslunnar er löggæsla á hafinu umhverfis Ísland, að veita hjálp við björgun úr sjávarháska eða á landi, annast sjúkraflutninga og veita aðstoð þegar eðlilegar samgöngur bregðast vegna náttúruhamfara. Landhelgisgæslan sér einnig um sjómælingar og hún aðstoðar við framkvæmd almannavarna, almenna löggæslu, læknis-, tolla- og vitaþjónustu. Skip Landhelgisgæslunnar voru á þessum tíma þrjú, Óðinn, Ægir og Týr. Það er einmitt Týr sem þrýðir frímerkið ásamt Fokker 27 flugvél Landhelgisgæslunnar TF-SYN og Super Puma þyrlunni Líf.

Hlynur Ólafsson hannaði frímerkið og frímerkjaheftið, sem Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Blómafrímerki

Hinn 8. mars komu út tvö frímerki í útgáfuröðinni Sumarblóm og var þetta önnur útgáfa þeirra. Myndefnin voru morgunfrú, á 55,00 kr. frímerki og hádegisblóm á 65,00 kr. frímerki. Fyrstu frímerkin í þessari röð komu út árið 2000 og voru myndefnin þá tóbakshorn og stjúpur.

Morgunfrú (*Calendula officinalis*) eða gullfífill er jurtt af körfublómaætt og hefur frá fornu fari verið notuð til lækninga og til að lita föt. Lauf og blóm eru æt og er blómum stundum bætt í rétti sem krydd. Laufblöðin eru sögð beisk á bragðið og stundum notuð í salat. Í tilkynningu Íslandspóstis með þessari útgáfu er greint frá því að morgunfrúin hafi þrekinn og greinóttan stöngul. Blómin eru stórar gular körfur. Til eru mörg ræktunarafrígræði og er stærð þeirra mismunandi eftir því. Hæðin er frá 20-60 cm. Morgunfrú er harðgerð og blómstrar ekki mikið fyrir en komið er fram á sumar, en auðvelt er að rækta morgunfrú á sólríkum stöðum.

Hádegisblóm (*Dorotheanthus bellidiformis*) eru skrautleg og falleg blóm í ýmsum litum, en þau þurfa að vera í fullri sól og njóta sín ekki á sólarlitlum sumrum. Hádegisblóm er með jarðlægum blöðóttum stönglum og þykkum blöðum. Blómlitirnir eru skærir og í mörgum hreinum tónum. Blómin opnast þegar sólin skín og lokast aftur þegar sólin fer. Þau eru litskrúðug, minna á körfublóm en eru skyldari kaktusum en baldursbrám.

Ólafur Pétursson hannaði blómafrímerkin sem voru offsetprentuð hjá Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi.

Flóttamannahjálpar Sameinuðu þjóðanna 50 ára

Árið 2001 minntust aðildarlönd Alþjóðapóstbandsins (Universal Postal Union, UPU) hálftrar aldar afmælis Flóttamannahjálpar Sameinuðu þjóðanna með frímerkjaútgáfu. Íslandspóstur gaf þann 8. mars út 50,00 kr. frímerki af þessu tilefni.

Þetta var í þriðja sinn sem íslensk frímerki voru gefin út tileinkuð flóttamönnum og flóttamannahjálpar. Slíkt frímerki kom fyrst út 7. apríl 1960 í tilefni alþjóðaflóttamannaárs Sameinuðu þjóðanna. Myndefnið var þá hin fræga stytta Einars Jónssonar, Útlagar. Hinn 26. mars 1971 kom út 10 kr. frímerki í tilefni Flóttamannasöfnunar Norðurlanda. Þemað var „Flóttafólk 71“ og myndefnið var málverk eftir Ásgrím Jónsson.

Meginverkefni Flóttamannahjálpar Sameinuðu þjóðanna (United Nations High Commissioner for Refugees, UNHCR), eru fólgin í alþjóðlegri vernd og aðstoð við flóttafólk í neyðartilvikum, þegar hættuástand skapast og undir öðrum kringumstæðum. Flóttamannahjálpin reynir einnig að leita varanlegra lausna á flóttamannavandanum í samvinnu við aðrar alþjóðastofnanir. Málstaður flóttafólks snertir öll aðildarlönd Sameinuðu þjóðanna og Alþjóðapóstbandsins.

Við lok tuttugustu aldar hafði Flóttamannahjálpin umsjón með 21 milljón flóttamönnum um allan heim og þessi fjöldi hefur farið vaxandi. Gert var ráð fyrir að einn af hverjum 250 íbúum jarðar fái aðstoð frá Flóttamannahjálpinni í upphafi 21. aldar.

Hany Hadaya hannaði frímerkið og Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Íslenski fjárhundurinn

Íslenski fjárhundurinn (*Canis familiaris/Canis islandicus*) prýddi tvö frímerki sem komu út hinn 18 apríl. Verðgildi frímerkjanna eru 40,00 kr. og 80,00 kr.

Íslenska hundsins var fyrst minnst á frímerki árið 1980. Íslenski fjárhundurinn sem prýðir bæði nýju frímerkin er talinn þjóðarhundur Íslands og mun vera ein elsta hundategund sem þekktist í heiminum. Talið er að hann hafi komið til landsins með norrænum víkingum á landnámsöld.

Í tilkynningu Íslandspósts með þessum frímerkjum er íslenska hundinum lýst svo, að hann sé harðger, áberandi glaðlyndur og vingjarnlegur með ljúfa lund. Hundurinn er ávallt viljugur til verka og sérlega námfús.

Íslenskir fjárhundar eru ágætir varðhundar án þess að vera árásargjarnir og þeir hafa staðið sig vel sem björgunarhundar. Þeir eru meðalstórir og skyldir grænlenka sleðahundinum. Aðaleinkenni þeirra eru uppbrett eyru og hringuð rófa. Þeir þroskast frekar hægt og fullvaxinn er hundurinn ekki fyrr en um 18 mánaða aldur.

Borgar Hjörleifur Árnason hannaði frímerkin og voru þau offsetprentuð hjá Walsall Security Printers Ltd., í Walsall í Englandi.

Gamlar flugvélar

Hinn 18. apríl komu út tvö frímerki í formi tveggja smáhefta með 4 frímerkjum hvort hefti. Myndefni frímerkjanna voru gamlar flugvélar á Íslandi.

Flugvélin TF-ÖGN er myndefni 55,00 kr. frímerkisins. Þessi vél er talin eitt merkasta fyrirbrigði íslenskrar flugsögu. Hún var fyrsta vélin sem var alfarið hönnuð og smíðuð á Íslandi. Smiðirnir Gunnar Jónasson og Björn Olsen hófu verkið árið 1932. Flugvélasmiðinni var lokið nokkru síðar en flugvélin var ekki tilbúin til flugs fyrr en eftir að Bretar hernámu Ísland árið 1940. Vélin tók einn farþega auk flugmanns. Hreyfill vélarinnar er af gerðinni Gispý I. Vænghafið er 7,25 metrar, lengdin 6 metrar og hún náði 125 km hraða á klukkustund. Íslenska flugsögufélagið annast varðveislu vélarinnar, sem hékk lengi vel uppi í flugstöð Leifs Eiríks-sonar á Keflavíkurflugvelli.

Flugvélin TF-SUX (Klemm KL 25E) er myndefni 80,00 kr. frímerkisins. Hún kom til Íslands frá Þýskalandi 1938 ásamt tveimur svifflugum. Með vélinni kom leiðangur á vegum Aeroklub von Deutschland. Markmiðið var að kenna Íslendingum svifflug. Íslenska ríkisstjórnin og Flugmálafélagið keyptu flugvélinna af þýska leiðangrinum þetta sama ár. Hún var tveggja sæta opin landflugvél og var notuð til að kanna lendarstaði víða um land. Fullyrt var að hún hefði skipt sköpum fyrir framtíð landflugvéla á Íslandi. Vélinni var aðeins flogið í tvö ár, til 1940. Hreyfill hennar var af gerðinni Hirth HM 60R. Vænghafið er 13 metrar, lengdin 7,78 metrar og hún náði 160 km hámarks hraða. Íslenska flugsögufélagið á vélina og er hún varðveitt hjá Suðurlugi á Keflavíkurflugvelli.

Frímerkin og heftin hannaði Hlynur Ólafsson sem einnig tók ljósmyndirnar. Walsall Security Printers Ltd., í Walsall í Englandi offsetprentaði.

Evrópufrímerki – Vatn náttúruleg auðlind

Hinn 17. maí komu út tvö Evrópufrímerki. Samkvæmt ákvörðun PostEurop, Sambands opinberra póstrekennda í Evrópu var, vatn náttúruleg auðlind, sameiginlegt þema Evrópufrímerkjanna þetta ár.

Á 55,00 kr. frímerkinu er mynd af fossi, en einnig vangamynd stúlku, þar sem fossinn táknar hið síða hár hennar. Myndefnið er vísun í vatn, sem er manneskjunni mikilvæg auðlind m.a. til neyslu, matargerðar, þrífnaðar og hreinlætis.

Á 80,00 kr. frímerkinu er mynd af höndum sem handleika vatn og er það einnig vísun í neyslu- eða drykkjarvatn, sem er lífsnauðsynlegt öllum þekktum lífverum.

Að vanda voru Evrópufrímerkin einnig gefin út í 10 frímerkja heftum. Hany Hadaya hannaði frímerkin og heftin en Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Íslenski hesturinn

Þennan sama dag, 17. maí kom út frímerkjaröð með fimm frímerkjum þar sem myndefnið var íslenski hesturinn og hinar ýmsu gangtegundir hans. Frímerkjin voru einnig gefin út í gjafamöppu.

Íslenski hesturinn kom með landnámsmönnum, sem fluttu hann með sér frá Noregi. Frá því um 1100 hafa engir hestar verið fluttir inn til Íslands. Hesturinn er vel þekktur sem þarfasti þjónninn og ekki að ástæðulausu því vandséð er hvernig Íslendingar hefðu komist af án hans bæði sem fararskjóta og dráttardýrs. Talið er að einangrunin sem íslenski hesturinn hefur verið í síðustu 1000 árin sé ástæða þess að hann hefur haldið ýmsum þeim eiginleikum sem hafa horfið hjá evrópskum tegundum síðustu 400 árin. Í dag eru um 80.000 hross á landinu.

Annað sérkenni íslenska hestsins er að litbrigði hans eru fjöldamörg og óvenjuleg og ekki til í neinum öðrum hestastofnum í heiminum.

Íslenski hesturinn er smágerður en meðalhæð hans er 145 cm (bandmál) og því er hann talinn í flokki hesta, ekki smáhesta, eins og hann er oft ranglega flokkaður erlendis. Hann vegur á milli 380 og 400 kg og þykir seinþroska, er ekki tilbúinn fyrir tamningu fyrr en hann er 4 vetra gamall. Hann lifir nokkuð lengi og getur orðið 30 vetra með góðri umhirðu. Hesturinn er sterkur, þrautseigur og þolin og er talinn vera góður fjölskylduhestur vegna skaplyndis og stærðar.

Gangtegundir og litir sem sýndir eru á frímerkjunum eru sem hér segir:

Fet, 40,00 kr. frímerki, hægagangur hestsins. Litur: rauðjarpur.

Tölt, 50,00 kr. frímerki, sérkenni íslenska hestsins. Mjúkur milliferðargangur með fjórskiptum jöfnum takti. Litur: móvindóttur.

Brokk, 55,00 kr. frímerki, fremur grófur gangur og er þá fótahreyfingin skástæð með svifi. Brokk er algengasta gangtegundin þegar farið er yfir torfærur. Litur: rauðskjóttur.

Skeið, 60,00 kr. frímerki, hraður tvítakta yfirferðargangur. Fótahreyfingin er samhliða og hesturinn teygir vel úr fótunum. Litur: bleikmoldóttur.

Stökk, 80,00 kr. frímerki, yfirferðargangur með greinilegu svifi. Þegar hesturinn er á góðu stökki heyrast þrjú hófaslög. Litur: apalgrár.

Kristín Þóra Guðbjartsdóttir hannaði frímerkin og gjafamöppuna en Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Yfirprentun – Háhyrningur

Vegna breytinga á burðargjöldum þann 10. júlí 2001, þegar burðargjaldi fyrir bréf innanlands í þyngdarfloknum 21-50g fór í 53 kr., reyndist nauðsynlegt að yfirprenta frímerki 368A (útgáfudagur 04.03.1999) til að eiga næg frímerki með þessu nýja burðargjaldi við gjaldskrárbreytinguna.

Frímerkið, sem er með mynd af háhyrningi (*Orcinus orca*) og verðgildiðinu 35 kr., var yfirprentað í offseti í Prentsmiðjunni Odda í lok júní 2001 með textanum „Bréf 50 g“ og þremur láréttum línunum yfir 35 kr. verðgildið. Yfirprentaða frímerkið fékk útgáfunúmerið 406A og var sent í áskrift og kom í ármöppu 2001.

Sjávarspendýr

Hinn 6. september kom út þriðja frímerkjaröðin í útgáfunni Sjávarspendýr.

Blettahnýðir (*Lagenorhynchus albirostris*) er myndefni 5,00 kr. frímerkisins. Fullorðin karldýr eru u.þ.b. 3 metra löng og vega 250-370 kg. Kvendýrin eru 2-3 metra löng og vega 180-250 kg. Snjaldrið er stutt og bakugginn langur og mjór. Liturinn er blásvartur að ofan en kviðurinn hvítur eins og bægsli og sporður að neðan. Lífslíkur eru 20-40 ár. Aðalfæða er smokkfiskur, síld, loðna, þorskur o.fl. Blettahnýðirinn er bæði við strendur og úti á hafi. Hann er félagslyndur, oft 6-8 saman og stundum í stórum vöðum. Heildarstofnstærð er óþekkt en áætlaður fjöldi við Ísland er 12.000-20.000 dýr.

Langreyður (*Balaenoptera physalus*) er myndefni 40,00 kr. frímerkisins. Langreyðurin er í öllum heimshöfum. Hér við land verða karldýrin u.þ.b. 18 metra löng og kvendýrin 19,5 metrar. Fullorðnir tarfar vega 30-80 tonn og kýrnar 50-100 tonn. Lífslíkur þessarar tegundar eru u.þ.b. 100 ár. Langreyðar eru dökkgráar á baki og hvítar að neðan og hið sama á við bægsli og sporð. Langreyðurin makar sig í nóvember til janúar, meðgöngutíminn er eitt ár og hún ber annað hvert ár. Kálfurinn er á spena í rúmlega 10 mánuði. Langreyðurin étur býsn af ljósátu við Íslandsstrendur auk nokkurs magns af smokkfiski. Hún étur líka uppsjávarfiska, loðnu og síld, einkum á fartímanum. Giskað er á, að Austur-Grænlands- og Íslandsstofninn sé 8-10.000 dýr. Áætlaður fjöldi í öllum heimshöfunum er 120.000-150.000 dýr.

Sandreyður (*Balaenoptera borealis*) er myndefnið á 80,00 kr. frímerkinnu. Sandreyðurin er úthafshvalur, sem heldur sig í öllum heimshöfum, en fer sjaldan norður í Íshaf. Mökun fer fram í nóvember til febrúar, meðgöngutíminn er u.þ.b. eitt ár og kvendýrin kelfa annað hvert ár. Kálfurinn er 5 mánuði á spena.

Hann verður fullvaxta á 12 árum og meðalævilíkur eru 80 ár. Hér við land verður sandreyðurin 12,5-15 metra löng. Karldýrin vega 20-25 tonn og kvendýrin 25-30 tonn. Hún sker sig frá langreyðinni að því leyti, að neðra borð bægsla og sporðs er dökkt. Sandreyðurin étur aðallega ljósátu hér við land en annars staðar er rauðáta mikilvægasti hluti fæðunnar. Lítið er vitað um fjölda og stofnskiptingu þessarar tegundar. Áætlaður fjöldi við Ísland er 10.500 dýr en alls í heiminum 50.000-70.000 dýr.

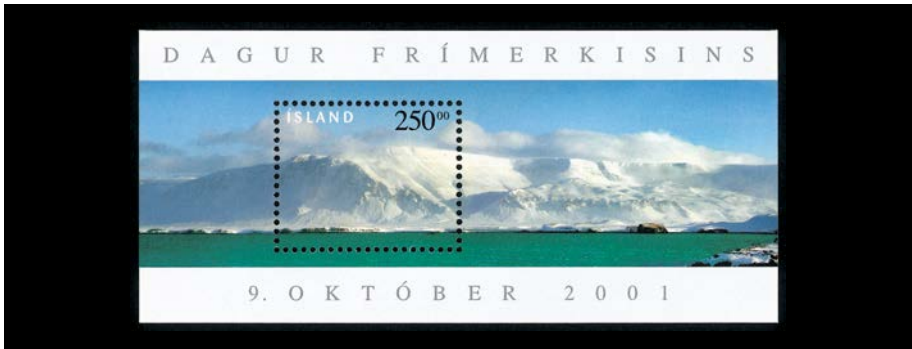
Grindhvalur (*Globicephala melas*) er myndefni 100,00 kr. frímerkisins. Grindhvalir halda sig í Norður-Atlantshafi og Suðurhöfum. Karldýrin eru u.þ.b. 6-8 metra löng og vega 4-5 tonn. Kvendýrin eru 4-6 metra og 2-3 tonn. Ennið er bratt og kúpt og litur svartur nema ljósa beltið á kviðnum. Lífslíkur eru líklega 30-60 ár. Þeir synda oft 20 saman í fæðuleit og miklu fleiri í öðrum tilgangi. Grindhvalir eru fjölkvænisdýr. Kvendýrin verða kynþroska 6 ára en karldýr 12 ára. Mökun fer fram í apríl til maí, meðgangan er 16 mánuðir og kálfurinn er á spena í 21-22 mánuði. Aðalfæðan er smokkfiskur, en líka fiskur, þegar lítið er um smokkfisk. Ekki er vitað um heildarfjölda grindhvala í heiminum er áætlað er að fjöldi þeirra við Ísland sé 100.000-200.000 dýr.

Kristín Þóra Guðbjartsdóttir hannaði frímerkin sem voru offsetprentuð hjá The House of Questa í London, Englandi.

Nefna má í þessu sambandi að árið 2003 gaf Íslandspóstur út gjafamöppu (G28) sem innihélt öll frímerki með sjávarspendýrum sem út komu á árunum 1999-2001, alls 14 talsins. Meðal þeirra var hvalasmáörkin frá 1999 og yfirprentaða frímerkið (406A) frá 2001.

2001

Dagur frímerkisins – Esja

Hinn 9. október kom út smáörk í tilefni af Degi frímerkisins með 250,00 kr. frímerki þar sem myndefnið var Esja í vetrarham.

Í frímerkjatilkyngningu Íslandspósts segir að Esjan sé hæsta fjall á Suðvesturlandi, rúmlega 914 metra hátt. Myndun fjallsins hófst í eldsumbrotum fyrir um 2,8 milljónum ára. Síðasta jökulskeiði lauk fyrir um 11.000 árum og kom Esjan þá undan ísnum. Gott útsýni er af Esjunni í allar áttir og er hún því einkar vinsæl til gönguferða og útivistar.

Í Kjalnesinga sögu er talað um bæinn Esjuberg þar sem landnámsmaðurinn Örlygur Hrapppson bjó þegar hann kom til Íslands frá Suðureyjum í Skotlandi. Í sögunni er sagt frá því að írsk kona að nafni Esja hafi komið í Kollafjörð og hafa menn þá leitt að því líkur að nafnið sé írskt að uppruna. Sennilegri skýring er þó að orðið sé komið úr norrænu, en það er meðal annars þekkt í Noregi, og merkir „flögusteinn“.

Hlynur Ólafsson hannaði smáörkina og tók ljósmyndina af Esjunni en Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Eyjafrímerki

Hinn 9. október kom einnig út fyrsta frímerkjaröðin í útgáfunni, Eyjar við Ísland. Eyjarnar sem prýddu þessi fyrstu eyjafrímerki voru Grímsey, á 40,00 kr. frímerki og Papey, á 55,00 kr. frímerki.

Flatarmál Grímseyjar er 5,3 km² og skemmsta vegalengd milli lands og eyjar er 41 km. Heimskautsbaugur liggur yfir hana norðanverða og í kringum sumar-sólstöður hnígur sólin þar ekki alveg til viðar. Hæst liggur eyjan 105 m yfir sjó. Þótt eyjan sé á heimskautsbaug er veðráttu tiltölulega mild, meðalhiti í kaldasta mánuðinum, janúar, er -1,1°C og +8,3°C í hlýjasta mánuðinum, ágúst. Rúmlega 100 manns búa í þorpinu á suðurenda Grímseyjar og lifa af fiskveiðum. Eyjan var numin snemma og óstaðfestar sögur segja, að þar hafi verið allt að 50 bæir. Ísbirnir, sem rekið hafa með heimskautaís frá Grænlandi, hafa oft gengið á land í Grímsey.

Papey er stærsta eyjan fyrir Austurlandi, u.þ.b. 2 km². Hún fór í eyði fyrir nokkrum áratugum. Þar var eitt býli og kirkja frá 1902. Hæsti punktur eyjunnar, Helligsbjarg, liggur 58 metra yfir sjávarmáli. Mikið fuglalíf er í björgum og æðar-fugl á landi. Talið er að eyjan hafi verið byggð írskum munkum, þegar landnám norrænna manna hófst á Íslandi. Þeir voru nefndir Papar og dregur eyjan nafn sitt af því. Engar merkar fornminjar hafa fundist í Papey, nema nokkur brot úr litlum trékrossum, sem fundust 1927. Uppi á Helligsbjargi, sem hæst ber á eyjunni, stendur siglingarvitinn, sem var byggður árið 1922.

Borgar H. Árnason hannaði frímerkin en höfundur ljósmyndanna er Mats Wibe Lund. Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Fuglafrímerki

Hinn 8. nóvember komu út tvö frímerki í útgáfunni, Íslenskir fuglar. Myndefnin að þessu sinni voru steindepill og sandlóa.

Steindepill (*Oenanthe oenanthe*), sem er myndefni 42,00 kr. frímerkisins, er kvikur fugl sem flýgur lágt yfir jörðu en tyllir sér á staði sem ber hátt. Bæði kynin eru með drifhvítan gump og stélhliðar. Kjörlendi steindepils er grýtt bersvæði, skriður og sandhólar, en hann verpir í holum í grjótgörðum og urðarhólum. Hann er einnig þekktur sem Steinklappa og er það tilvísun í hljóðið sem hann gefur frá sér; líkt og steinum sé barið saman. Farflug steindepils er lengsta farflug sem menn þekkja hjá spörfugli. Hann flakkar víða um Evrópu og flýgur allt að 30 þúsund kílómetra til og frá varpstöðvunum á norðurslóðum til vetursetu sunnan Sahara í Afríku.

Sandlóa (*Charadrius hiaticula*), sem er myndefni 250,00 kr. frímerkisins, er þybbinn, fjörlegur lítill fjöruflugl með breitt svart belti þvert yfir hvíta bringu. Nefið er rauðgult og svart í oddinn. Sandlóa er að nokkru leyti farflugl. Kjörlendi hennar eru sendnar sjávarstrendur. Hún verpir í fjörusandi, einnig við vötn og ár um fartímann og sums staðar á söndum eða melum langt frá sjó. Sandlóan finnst um alla norðanverða Evrópu og Asíu. Hún er farflugl á Íslandi og kemur venjulega um miðjan apríl og fer suður á bóginn um miðjan september. Þær sem hér verpa halda sig á veturna á leirum og sandfjörum, mest á Bretlands-eyjum, á vesturströndum Frakklands og Spánar og allt suður til Marokkó.

Þröstur Magnússon hannaði fuglafrímerkin en Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Jólafrímerki

Þann 8. nóvember komu út tvö jólafrímerki þar sem myndefnin voru íslenskar sveitakirkjur. Brautarholt á Kjalarnesi á frímerki með áletruninni „Bréf 20g“ og Víðimýrarkirkja í Skagafirði á 55,00 kr. frímerki. Á útgáfudegi frímerkisins, var burðargjald fyrir 20g bréf innanlands 42 kr. Jólafrímerkið, með innanlands burðargjaldinu, var einnig gefið út í 10 frímerkja hefti.

Brautarholtskirkja á Kjalarnesi, má teljast afkomandi fyrstu kirkju á Íslandi. Kirkju þeirrar sem suðureyski landnámsmaðurinn Örylgur Hrappsson reisti á Esjubergi skömmu fyrir árið 900 og segir frá í Landnámu og víðar. Ekki er vitað hvenær kirkja ris fyrst í Brautarholti en hennar er getið í kirknaskrá Páls biskups frá því um 1200. Kirkjan sem nú stendur í Brautarholti á Kjalarnesi var reist árið 1857 af Eyjólfri Þorvarðarsyni frá Bakka á Kjalarnesi. Áratug eftir vígslu kirkjunnar kom Þjóðskáldið séra Matthías Jochumsson til þjónustu í kirkjunni (1867-73). Prédikunarstóllinn er frá 17. öld. Skírnarsár er ítalskur að gerð, úr marmara, tvíhólfa. Altaristaflan, sem sýnir Jesúm á bæn í Getsemane, kom í kirkjuna árið 1868.

Víðimýrarkirkja, er í Skagafjarðarprófastsdæmi og ein af örfáum varðveittum torfkirkjum landsins. Kirkjan var reist árið 1834 af Jóni Samsonarsyni smið og alþingismanni. Hún er með torfveggjum til hliðanna og torfþekju en timburstöfnum í bak og fyrir. Kirkjuna má telja einn stílhreinasta og fegursta minjagrip íslenskrar gamallar byggingarlistar. Í upphafi 20. aldar var tvísýnt um afdrif hennar, en síðar áttuðu menn sig á því að hér var um ómetanleg menningarverðmæti að ræða og friðlýstu hana árið 1936. Kirkjan er í umsjá Þjóðminjasafns Íslands og tilheyrir húsasafni þess.

Hlynur Ólafsson hannaði jólafrímerkin og frímerkjaheftið en Walsall Security Printers Ltd., í Walshall, Englandi offsetprentaði.

Vilttir ætisveppir

Hinn 17. janúar kom út þriðja frímerkjaröðin í útgáfunni, Vilttir ætisveppir. Sveppirnir sem urðu fyrir valinu að þessu sinni voru kúalubbi, sem er myndefni frímerkisins með áletruninni, Bréf 20g (ígildi 42 kr. á útgáfudegi frímerkisins) og gulbroddi á 85,00 kr. frímerki.

Kúalubbi (*Leccinum scabrum*), er mjög algengur sveppur, sem fylgir birki og fjalldrapa. Hann vex lengi sumars og fram á haust. Hatturinn er 4-18 cm breiður. Liturinn er allt frá því að vera ljósgrábrúnn niður í dökkbrúnt. Holdið er hvítt og þétt á ungum sveppum en svampkennt á þeim eldri. Pípulagið er þykkt og þétt, gráhvítt en dökkar síðan. Stafurinn er súlulaga um 15-20 cm hár, mjókkar ofan til, hvítur þakinn grásvörtum þráðum. Sveppurinn er kragalaus og gróduftið grábrúnt á lit.

Gulbroddi (*Hydnum repandum*) er ekki algengur sveppur á Íslandi. Hann vex í kjarri og skógum. Hatturinn er 5-10 cm breiður, hvelfdur og oft óreglulega lagaður. Hann er rauðgulur en fölnar með aldri. Sveppurinn er sléttur og þurr, en holdið hvítt og stökkt. Neðan á hattinum eru gaddar. Þeir eru 0,5 cm langir, liggja þétt og vaxa niður á stafinn. Gaddarnir eru ljósari á litinn en hatturinn og brotna auðveldlega af. Stafurinn er oftast miðstæður, stuttur og ljósari á lit en hatturinn.

Tryggvi T. Tryggvason hannaði frímerkin sem voru offsetprentuð hjá Walsall Security Printers Ltd., í Walsall, Englandi.

Vélbáturinn Stanley

Þann 17. janúar var þess minnst með útgáfu 60,00 kr. frímerkis að á árinu 2002 voru rétt 100 ár liðin síðan sexæringurinn Stanley sigldi frá Ísafirði knúinn eigin vélarafli fyrstur íslenskra fiskibáta. Þetta má telja ein merkustu þáttaskil sem orðið hafa í íslenskri atvinnusögu. Siglingin markaði upphaf atvinnubyltingar á Íslandi.

Notkun véla hófst fyrst í fiskibátum og trillum og í kjölfarið vélvæddist bátafloki landsmanna á skömmum tíma. Í Stanley, var sett tveggja hestafla dönsk Möllerups-vél. Í frétt héraðsblaðsins Vestra segir um þessa sögulegu ferð sem farin var 25. nóvember 1902: „Báturinn var inni á Polli og fór formaður hans ásamt meðeiganda sínum og nokkrum bæjarmönnum fyrstu ferðina út í Hnífsdal. Ferðin gekk ágætlega og gekk báturinn álíka og sex menn róa. Hann var 40 mínútur utan úr Hnífsdal inn á Ísafjörð en fór þó sjálfsagt fimm mínútna krók inn Djúpið.“

Árið 1904 var vél sett í bát í Vestmannaeyjum. Hann hlaut nafnið Eros. Sú tilraun uppfyllti ekki væntingar Vestmanneyinga því að báturinn gekk ekki eins hratt og búist hafði verið við og vélin var ógangviss. Ári síðar kom vélbáturinn Unnur til Vestmannaeyja og skömmu síðar m/b Knörr. Þessir tveir bátar hófu veiðar á næstu vetrarvertíð og gekk útgerð þeirra vel. Vélbátaöld er því talin hefjast árið 1906. Upp úr því fjölgaði vélbátum ört enda mikill hagnaður af rekstri þeirra.

Myndefnið á frímerkinu sem Hany Hadaya hannaði er Stanley, fyrsti vélbátur Íslendinga. Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Halldór Laxness 100 ára

Hinn 7. mars var þess minnst með veglegri frímerkjaútgáfu að 100 ár voru liðin frá því að Halldór Laxness (1902-1998) fæddist. Gefið var út frímerki og smáörk með mynd af skáldinu og var verðgildi hvoru tveggja 100,00 kr. Einnig var gefið út myntbréf í tilefni afmælisins með smáörkinni og sérlegnum minnispeningi. Verð myntbréfsins var kr. 3.900.

Þá gaf Íslandspóstur út í apríl 2002 glæsilega gjafamöppu í tilefni aldarafmælisins. Mappan innihélt smáörkina með verðlaunaorðu sænsku akademíunnar upphleypta í 22 karata blaðgulli ásamt upprunavottorði. Gullhúðuðu smáörkina var aðeins hægt að fá í gjafamöppunni. Verð möppunnar var 1.700 kr.

Halldór var fremsti rithöfundur íslensku þjóðarinnar á 20. öldinni. Hann gaf út fyrstu skáldsögu sína Barn náttúrunnar árið 1919, aðeins 17 ára gamall. Hinar miklu þjóðfélagsskáldsögur hans, sem taldar eru meðal mestu bókmenntaafreka 20. aldarinnar, komu út á þriðja og fjórða áratugnum og hafa verið þýddar á meira en 30 tungumál.

Halldór Laxness fékk bókmenntaverðlaun Nóbels 1955. Ári áður hafði bandaríski rithöfundurinn Ernest Hemingway hlotið bókmenntaverðlaunin og ári síðar spænska ljóðskáldið Juan Ramón Jiménez.

Halldór ólst upp á stóru sveitaheimili, Laxnesi í Mosfellssveit, frá þriggja ára aldri. Árið 1945 flutti hann að Gljúfrasteini í Mosfellssveit og bjó þar til æviloka. Hann lést 8. febrúar 1998, 95 ára að aldri. Ríkissjóður keypti Gljúfrastein af Auði Laxness, ekkju Halldórs, og opnaði þar safn til minningar um skáldið haustið 2004.

Tryggvi T. Tryggvason hannaði frímerkið og gjafamöppuna, ásamt myntbréfinu og minnispeningnum. Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði frímerkin.

Ár fjallanna – Snæfell

Sameinuðu þjóðirnar lýstu árið 2002 alþjóðlegt ár fjallanna og var tilgangurinn sá að auka vitund og vitneskju almennings um hnattræna þýðingu fjallavistkerfa. Af þessu tilefni gaf Íslandsþóstur út þann 7. mars, frímerki með áletruninni Bréf 20g (ígildi 42 kr. á útgáfudegi) tileinkað alþjóðlegu ári fjallanna (International Year of Mountains).

Snæfell varð fyrir valinu sem myndefni en það er hæsta fjall Austurlands, um 1833 metra há megineldstöð úr líparíti og móbergi. Skiptar skoðanir eru á því hvort eldstöðin er virk eða óvirk. Fjallið stendur um 20 km norðaustan Brúarjökuls í norðanverðum Vatnajökli og er hæsta fjall utan jökla á Íslandi. Tvö önnur fjöll á Íslandi bera sama nafn, Snæfell (1446 metrar) í Snæfellsjökli og Snæfell (1383 metrar) í Vatnajökli nærri Jökulsárlóni.

Snæfell er fornt eldfjall sem myndaðist undir jökli seint á síðustu ísöld og er langyngst fjalla á Austurlandi. Af tindinum er mikið útsýni til allra átta. Fjallið sjálft er vel skapað og fallet. Umhverfis fjallshrygginn eru jeppaslóðir og fallegar gönguleiðir og ein helsta hálendisvin landsins, Eyjabakkar, einstaklega gróðursælt svæði þótt það sé í rúmlega 600 metra hæð yfir sjó. Auk þess sem einstakar jökulmenjar er að finna við rætur Eyjabakkajökuls sem er skriðjökull sem gengur niður úr Vatnajökli á Eyjabakka. Á heiðarlöndum umhverfis Snæfell er kjörlendi íslenskra hreindýra sem og grágæsa.

Hönnun þessa frímerkis annaðist Guy Stewart, en Snorri Snorrason tók ljósmyndina. Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Norðurlandafrímerki – Samtímalist

Hinn 18. apríl gaf Íslandspóstur út tvö Norðurlandafrímerki. Myndefni frímerkjanna var samtímalist í okkar daglega umhverfi.

Myndefni frímerkisins með áletruninni Bréf 20g (ígildi 42 kr. á útgáfudegi), er listaverkið Fyssa eftir Rúrí og var það tileinkað 50 ára afmæli Norðurlandaráðs en á frímerkinu er einkennismerki ráðsins.

Myndefni 60,00 kr. frímerkisins sýnir listaverkið Spennu eftir Hafstein Austmann, en merki Norræna póstsambandsins er á frímerkinu. Norðurlandabjóðirnar gáfu út sameiginlega gjafamöppu, tileinkaða samtímalist, í tilefni af 50 ára afmæli Norðurlandaráðs.

Norðurlandaráð var stofnað árið 1952 með Helsinkisáttmálanum. Ráðið er samstarfsvettvangur þjóðþinga Norðurlandanna, þ.e. Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar. Í ráðinu sitja 87 þingmenn úr stjórnmalaflokkum landanna. Samstarf og samráð í utanríkismálum við önnur Norðurlönd hefur frá upphafi verið einn hornsteina íslenskrar utanríkisstefnu. Það er eðlilegt að Norðurlandabjóðir með sameiginlega sögu, tungu og samfélagsgildi hafi svipaða sýn á utanríkismál. Stefna landanna í utanríkismálum er samt sem áður mótuð af hagsmunum hvers lands fyrir sig eins og sést t.d. þegar litið er á skipan öryggis- og varnarmála þeirra.

Puríður Rúrí Fannberg er fædd árið 1951 í Reykjavík, stundaði listnám þar og síðar í Hollandi. Hún hefur alla tíð starfað og haldið sýningar á alþjóðlegum vettvangi, ýmist ein eða í samstarfi við aðra. Listfræðingar sem fjallað hafa um verk Rúríar segja þau oft hugmyndafræðilegs eðlis.

Hafsteinn Austmann fæddist 1934. Hann innritaðist í Myndlístarskólann í Reykjavík 1951 og stundaði síðan nám í Handíða- og myndlistaskólanum á árunum 1952-54. Framhaldsnám stundaði Hafsteinn í Academi de la Grande-Chaumiér í París.

Elsa Nielsen hannaði frímerkin en The House of Questa í London, Englandi offsetprentaði.

Vitafrímerki

Hinn 18. apríl komu einnig út tvö vitafrímerki í formi tveggja smáhefta með 4 frímerkjum hvort hefti. Myndefni frímerkjanna voru Gróttuviti og Kögurviti.

Gróttuviti yst á Seltjarnarnesi, er myndefni 60,00 kr. frímerkisins. Fyrst var byggður viti í Gróttu árið 1897, síðan árið 1918, og sá sem nú stendur var reistur árið 1947. Hann er staðsettur á $64^{\circ}09,9' \text{ n.br. } 22^{\circ}01,3' \text{ v.lgd.}$ Vitinn er 23 metrar á hæð, að ljóshúsi meðtöldu, gerður úr steinsteypu. Ljóskerið er enskt, með eirþaki. Gas var notað sem orkugjafi í Gróttuvita frá því hann var tekinn í notkun árið 1947 fram til 1956 að hann var rafvæddur. Vegna nálægðar sinnar við tvær af stærstu og fjölförnustu höfnum landsins, Reykjavíkurhöfn og Hafnarfjarðarhöfn, er Gróttuvitinn með mikilvægustu vitum landsins.

Kögurviti við Héraðsflóa, er myndefni á 85,00 kr. frímerkinu. Kögurviti sem var reistur árið 1945 er staðsettur á $65^{\circ}36,6' \text{ n.br. } 13^{\circ}51,8' \text{ v.lgd.}$ Vitinn er gerður úr steinsteypu, 8 metrar á hæð að ljóshúsi meðtöldu. Ljóshúsið er sænskt, úr steypujárni með eirþaki. Upphaflega var gas notað sem orkugjafi í vitann, eins og meginþorra íslenskra vita á þeim tíma. Árið 1993 var hann hins vegar rafvæddur með rafgeymum og árið 1996 var settur í hann búnaður til að nema og nýta sólarorku.

Siglingastofnun Íslands átti og rak á árinu 104 ljósvita hringinn í kringum landið, en þar að auki voru milli 20 og 30 ljósvitar reknir af sveitarfélögum. Uppbyggingu ljósvitakerfisins lauk að mestu leyti á 6. áratug 20. aldar, þótt nokkrir minni vitar væru byggðir eftir það.

Hlynur Ólafsson hannaði frímerkin og heftin en Walsall Security Printers Ltd., í Walsall, Englandi, offsetprentaði.

Evrópufrímerki – Hingleikahús

Hinn 16. maí voru gefin út tvö Evrópufrímerki, bæði í örkum og heftum, að verðgildi 60,00 kr. og 85,00 kr. Samkvæmt ákvörðun PostEurop, Sambands opinberra póstrekennda í Evrópu, var hringleikahús sameiginlegt þema Evrópufrímerkjanna þetta ár.

Hringleikahúsið eins og við þekkjum það í dag varð til á markaðstorgum Evrópu á 17. öld, ætíð í nánum tengslum við alþýðumeningu. Hringleikahús að evrópskri fyrirmynd þar sem sett eru á svið skemmtiatriði með glæfralegum áhættuatriðum, eldgleypum, trúðum og tömdum dýrum að leika listir sínar eru nánast óþekkt á Íslandi. Tilraun var gerð til að skapa eins konar íslenskt hringleikahús á veglegri sýningu sem nefndist Hestagaldrar og sett var upp í tengslum við sýninguna Heimilið og Islandica 2001 í Laugardalshöll. Var þar fléttað saman fjölleikalist, leik og dansi þar sem íslenski hesturinn var í lykilhlutverki.

Nokkrar tilraunir hafa verið gerðar til að stofna skemmtigarða á Íslandi á borð við Tívolí í Kaupmannahöfn og ber þar hæst Tívolí sem stofnað var 1946 við Njarðargötu í Reykjavík. Í garðinum var efnt til sýninga og þar voru leiktæki af ýmsu tagi, þar á meðal bílabraut, hringekjur og Parísarhjól. Starfsemi var hætt 1964 en litlir skemmtigarðar með leiktækjum eru stundum settir upp tímabundið í tengslum við bæjarhátíðir á Íslandi.

Ragnheiður I. Ágústsdóttir hannaði frímerkin og heftin en Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Sesselja Sigmundsdóttir 100 ára

Sama dag, 16. maí, kom út 45,00 kr. frímerki sem tileinkað var Sesselju Hreindísi Sigmundsdóttur en árið 2002 eru liðin frá því að hún fæddist.

Frímerkið tilheyrir flokki íslenskrar frímerkjasögu sem hófst snemma á 20. öld og helgaður var merkjum Íslendingum, ekki síst skáldum og listamönnum, stjórnámálamönnum og frumkvöðlum á ýmsum sviðum.

Sesselja var brautryðjandi í málefnum fatlaðra á Íslandi og stofnaði fyrsta heimilið fyrir þroskahefta að Sólheimum í Grímsnesi árið 1930. Hún fæddist í Hafnarfirði 5. júlí 1902. Sesselja stundaði nám í Danmörku, Sviss og Þýskalandi í uppeldisfræðum og umönnun barna og fatlaðra og var fyrsti Íslendingurinn sem lærði umönnun þroskaheftra. Hún lagði ríka áherslu á samskipti fatlaðra og ófatlaðra löngu áður en þær kenningar voru settar fram erlendis. Á námsárunum í Þýskalandi kynntist Sesselja kenningum dr. Rudolf Steiner (1861–1925), „Anthroposophy“ eða mannspeki. Sesselja stundaði einnig nám í garðyrkju, blómarækt og meðferð alifugla.

Sesselja var langt á undan sinni samtíð og sjónarmið hennar mættu í fyrstu tortryggni og skilningsleysi stjórnvalda og annarra. Yfirvöld vildu ekki að á Sólheimum væru vistuð samtímis fötluð og ófötluð börn, því „heilbrigð börn gætu borið andlegt og líkamlegt tjón af umgengni við fávitana“. Þá ríkti ágreiningur um að grænmeti væri haft til matar, þótt börnunum væri einnig gefið kjöt, fiskur og mjólk. Sesselja vann frækilegan sigur í baráttu sinni gegn fordómum og andstöðu. Hún var jafnframt frumkvöðull í lífrænni ræktun og oft nefnd fyrsti íslenski umhverfissinninn. Sesselja lést árið 1974

Tryggvi T. Tryggvason hannaði frímerkið en The House of Questa í London, Englandi offsetprentaði.

Lífríki Þingvallavatns

Hinn 5. september komu út fimm frímerki tileinkuð lífríki Þingvallavatns. Í tilkynningu Íslandspóstis með þessari útgáfu segir, að Þingvallavatn sé einstakt í heiminum að því leyti að þar er að finna fjögur afmörkuð afbrigði bleikju (*Salvelinus alpinus*) þ.e.a s.: murtu, sem er myndefni 20g frímerkisins (ígildi 45 kr. á útgáfudegi), sílableikju (60,00 kr. frímerki), kuðungableikju (90,00 kr.) og dvergbleikju (200,00 kr.). Er það einsdæmi að svo mörg bleikjuafbrigði séu í sama vatninu. Auk þess fer miklum sögum af urriðanum (*Salmo trutta*) í Þingvallavatni, myndefni 50g frímerkisins (ígildi 55 kr. á útgáfudegi), sem náði 30-40 punda stærð, en þessum stofni hefur að mestu verið útrýmt.

Tvö afbrigði af bleikju, kuðungableikja og dvergbleikja, eru algeng við steinabotninn sem er uppeiddissvæði ungra bleikjuseiða. Bæði afbrigðin éta fyrst og fremst vatnabobba en auk þess lifur og púpur vatnaskordýra. Þessar bleikjur eru kubbslegar, oft dökkar á búkinn, hafa snubbótt trýni og neðri kjálkinn er mun styttri en sá efri. Dýpri hluti strandbotnsins er eitt helsta búsvæði hornsilanna og sílableikjanna. Sílableikjan étur hornsíli og stundum smáar bleikjur. Hún líkist bleikju eins og við flest þekkjum hana, er rennileg með frammjótt trýni. Efri og neðri kjálki eru svipaðir að lengd. Murtan er bleikjuafbrigði sem heldur sig að miklu leyti í vatnsbolnum. Murtan sem er 15-22 cm löng hefur lengi verið mikilvæg fyrir bændur við vatnið og hefur aflinn farið yfir 70 tonn á hausti. Hins vegar er kuðungableikjan fyrir marga bændur og veiðimenn hin eiginlega Þingvallyableikja.

Gjafamappa var gefin út með þessum fimm frímerkjum á einni örku. Mappan var tileinkuð þessari þjóðargræsi Íslendinga, Þingvöllum og Þingvallavatni. Var hún ríkulega myndskreytt og í henni að finna upplýsingar um jarðsögu Þingvalla, lífríki þeirra og sögu. Gjafamappan kostaði 750 kr.

Ragnheiður I. Ágústsdóttir hannaði frímerkin og gjafamöppuna en Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Blómafrímerki

Þennan sama dag, 5. september, leit þriðja frímerkjaröðin í útgáfunni Sumarblóm, dagsins ljós. Blómin sem prýddu frímerkin voru tvö: brúðarauga og garðakornblóm.

Brúðarauga (*Lobelia erinus*), sem myndefni 10,00 kr. frímerkisins, er með blá eða dökkblá blóm, stundum með hvítu auga, einnig eru til rauðleit blóm. Brúðarauga er skipt í tvo meginflokka: 1. Compacta. Þessi blóm eru algengari í ræktun héraðs. Þau eru lágvaxin og sæmlega harðgerð, 10-15 cm há. Brúðarauga er mikið notað sem kantblóm en er einnig ágæt í breiður (þekjublóm). 2. Pendula. Þetta er hengi-lobelía með löngum stönglum. Hún er eingöngu notuð í blómaker og í hengipotta, og hefur notið mikilla vinsælda sem slík síðustu ár.

Garðakornblóm (*Centaurea cyanus*), sem er myndefni 200,00 kr. frímerkisins, eru afar vinsæl sumarblóm á Íslandi. Kornblómin eru nokkuð breytileg og til eru mörg afbrigði. Hæðin um 20-70 cm. Blómin eru oftast blá, en einnig eru til afbrigði með hvítum og rauðleitum blómum. Blöð og stöngull eru hærð og gefur það plöntunni aðeins gráleitt yfirbragð. Kornblóm er nokkuð harðgert og öruggt í ræktun hér á landi.

Ólafur Pétursson hannaði frímerkin en The House of Questa í London, Englandi offsetprentaði.

Dagur frímerkisins – Keilir

Þann 9. október var gefin út smáörk með einu 250,00 kr. frímerki í tilefni af Degi frímerkisins og myndefnið er eldfjallið Keilir á Reykjanesskaga. Eins og áður hefur komið fram var fyrsti Dagur frímerkisins haldinn á vegum frímerkjaklúbba Æskulýðsráðs Reykjavíkur, Félags ungra frímerkjasafnara og frímerkjaklúbbs Æskunnar árið 1960 en fyrsta íslenska frímerkið sem út kom í tilefni af þessum degi var gefið út 9. október 1986. Alþjóðapóstsbandið var stofnað þennan dag árið 1874. Gefin var út smáörk með einu frímerki af þessu tilefni 1986 og æ síðan hefur íslenska póststjórnin gefið út smáörk í tilefni dagsins.

Keilir er formfagurt fjall á Reykjanesskaga. Fjallið hefur myndast á ísöld við gos undir jökli án þess að gosið næði upp úr. Hæð Keilis er um 379 metrar yfir sjó. Keilir er keilulaga og sést víða að. Þegar ekið er í suðurátt eftir Suðurgötu í Reykjavík er Keilir beint fyrir augum eins og fram kemur á smáörkinni. Fjallið er í um það bil 25 kílómetra fjarlægð frá miðborg Reykjavíkur. Sjómenn hafa löngum haft Keili sem mið og er hann til dæmis notaður þegar siglt er inn Hamarssund á leið inn til Sandgerðis.

Keilir er óvirkt eldfjall úr móbergi. Það stendur á gosbeltinu á Reykjanesskaganum eins og mörg eldfjöll sem mynduðust á ísöld. Keilir hefur ekki gosið á landnámstíma. Mikið og fagurt útsýni er af Keili yfir Reykjanes, Stór-Reykjavíkursvæðið, nálæg vötn og fjallgarða.

Hlynur Ólafsson hannaði smáörkina og tók ljósmyndina en hún var offsetprentuð hjá The House of Questa í London, Englandi.

Eyjafrímerki

Sama dag, 9. október, komu út ný frímerki í útgáfuröðinni, Eyjar við Ísland, og var þetta önnur útgáfa þeirra. Eyjarnar sem prýddu frímerkinn að þessu sinni voru Vigur í Ísafjarðardjúpi og Flatey á Breiðafirði.

Vigur, sem er myndefni 45,00 kr. frímerkisins, er næst stærsta eyjan í Ísafjarðardjúpi. Hún er um 2 km á lengd og tæpir 400 metrar á breidd. Sjósókn var um langan tíma stór þáttur í lífsbaráttu Vigurbænda og voru gerðir út bátar frá Vigur. Sjósókn lagðist að mestu niður um miðja síðustu öld, sökum þess að fiskurinn hvarf úr Djúpinu. Hlunnindi hafa alltaf verið mjög stór þáttur í búskap í Vigur og þá sérstaklega æðarvarpið, auk þess sem lundatekja hefur alltaf verið töluverð. Á undanförunum árum hefur þáttur ferðarþjónustu farið sívaxandi í búskapnum og á hverju sumri koma um 1500 manns í eyjuna.

Flatey á Breiðafirði, sem er myndefni 55,00 kr. frímerkisins, er af ýmsum sökum einstök meðal Breiðafjarðareyja. Flatey er u.þ.b. 2 km löng og 1/2 km á breidd. Hún er landnámsjörð og var verslunarstaður frá miðöldum. Klaustur var reist á eyjunni árið 1172. Eyjan var helsta miðstöð menningar og lista á Íslandi um miðja 19. öld. Hluti eyjunnar er friðland síðan 1975. Fjölbreytt þjónusta við ferðamenn og margt áhugavert er að skoða í Flatey. Breiðafjarðarferjan Baldur heldur uppi samgöngum við eyjuna í ferðum sínum milli Stykkishólms og Brjánslækjar. Flatey er stærst Vestureyja á Breiðafirði. Alls heyra undir hana tæplega 40 eyjar og hólmar. Eyjan er í byggð allt árið um kring og þar var pósthús árið 2002, þegar frímerkið kom út.

Borgar Hjörleifur Árnason hannaði frímerkinn en höfundur ljósmyndanna er Haukur Snorrason. Offsetprentun annaðist Österreichische Staatsdruckerei GmbH, í Víðnarborg, Austurríki.

Fuglafrímerki

Þann 7. nóvember komu út ný fuglafrímerki. Frímerkinn prýddu tveir fuglar, stelkur og þórshani.

Stelkur (*Tringa totanus*), sem er myndefni 50,00 kr. frímerkisins, er meðalstór vaðfugl með langt nef. Vængirnir eru dökkmógráir með hvítum afturfjöðrum. Skærgulrauðir fætarnir eru áberandi bæði á jörðu niðri og á flugi. Goggurinn er langur og rauðleitur en svartur fremst. Það er mjög líttill munur á kynjunum. Fæðu sína sækir stelkurinn í mýrar, fjörur og votlendi. Aðalfæða hans er skor-dýr, lirlfur og ormar. Stelkur, sem er að mestu farfugl, verpir í graslandi eða mýrum en utan varptíma er hann félagslyndur og heldur sig niður í fjörum og við árósa.

Þórshani (*Phalaropus fulicarius*), sem er myndefni 85,00 kr. frímerkisins, er mun sjaldséðari á Íslandi en ættingi hans, óðinshaninn, og lifir á norðlægari slóðum. Í sumarþingi er hann dökkrauðbrúnn að neðan, hvítur á vöngum og dökkur á kalli með gulleitt nef. Að ofan er hann rákóttur og hvítt vængjabelti er áberandi á flugi. Á veturna líkist hann mjög óðinshana en er lítið eitt stærri og ljósari. Hann er auðgreindastur frá óðinshana á styttra og gildara nefi og gulleitari fótum. Kvenfuglinn er litríkari en karlfuglinn en sá síðarnefndi annast oft egg og unga. Þórshani er úthafsflugl utan varptímans. Hann verpir á þurrum, sendnum sjávargrundum, við lón og tjarnir eða í eyjum með ströndum fram en þó ekki á heimskautasvæðum.

Ragnheiður I. Ágústsdóttir hannaði frímerkinn en höfundur teikninganna er Jón Baldur Hlíðberg. Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði frímerkinn.

Jólafrímerki

Sama dag, 7. nóvember, komu út tvö jólafrímerki, 45,00 kr. og 60,00 kr., þar sem viðfangsefnið voru jólafrímerki. Einnig kom jólafrímerkið, með innanlands burðargjaldinu, út í 10 frímerkja hefti.

Í tilkynningu Íslandspósts með frímerkjunum er þessum viðfangsefnum gerð nokkur skil. Þar segir, að lega landsins geri það að verkum að hér sé dimmt stóran hluta úr deginum þegar líður að vetrarsólstöðum. Það kann að skýra mikinn áhuga landsmanna á jólafrímerkjum. Alls kyns ljósalengjur og skreytingar eru settar í garða, á hús og svalir um allt land þegar aðventan gengur í garð fjórum sunnudögum fyrir jóla. Sumir skreyta líka aðventukransa og brenna einu kerti fyrir hvern sunnudag fram að jóli. Upp úr 1. desember fara jólafrímerki að sjást í heimahúsum og flest eru þau orðin fullskreytt um miðjan mánuðinn. Sjálf jólatréð er samt ekki skreytt fyrir en á Þorláksmessudag á flestum heimilum. Samkvæmt siðvenju er svo kveikt á ljósunum á trénu þegar jólin ganga í garð með klukknafrímerkjum í öllum kirkjum landsins klukkan sex á aðfangadagskvöld.

Hlynur Ólafsson hannaði frímerkin og frímerkjaheftið sem Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

2003

Lögreglan 200 ára

Hinn 16. janúar voru liðin 200 ár frá því hinir fyrstu eiginlegu lögreglumenn tóku til starfa á Íslandi. Þessara tímamóta var minnst á frímerkjum með því að sýna einkennisbúninga lögreglu fyrr og nú. Verðgildi frímerkjanna eru 45,00 og 55,00 kr.

Reykjavíkurbær setti þau ákvæði árið 1879 að lögreglumenn skyldu vera einkennisbúinir og var einkennisbúningurinn samskonar og sá sem Kaupmannahafnarlögreglan bar. Á milli árána 1803 og 2003 hafa svo vitað sé verið í notkun fimm mismunandi gerðir af einkennisfatnaði íslensku lögreglunnar.

Á þjóðveldistíma var dómsvald bundið við Alþingi og gátu goðar dæmt menn fyrir brot. Framkvæmdavald var þó ekkert í landinu til að fylgja dómum eftir heldur þurftu brotaþolar eða ættingjar þeirra að sjá til þess að dómum væri framfylgt. Eftir að Íslendingar gengu Noregskonungi á hönd gengu lög Jónsbókar í gildi og fengu umboðsmenn konungs, sem einnig voru kallaðir sýslumenn, þar hlutverk í íslensku samfélagi. Upp frá því urðu sakamál opinber mál og blóðhefndir lögðust af. Lítil þróun varð í löggæslumálum á Íslandi fyrr en rétt fyrir aldamótin 1800. Bruni í Innréttingum Skúla Magnússonar árið 1778 varð til þess að vaktarar voru settir við verksmiðjurnar á næturnar. Þann 15. apríl 1803 var svo skipaður bæjarfógeti í Reykjavík og hafði hann tvo einkennisklædda lögregluþjóna sér til aðstoðar, báða danska. Fyrsti íslenski lögregluþjónninn, Jón Benjamínsson, tók til starfa árið 1814 og árið 1859 varð löggæsla á Íslandi alíslensk.

Rannsóknarlögregla ríkisins var stofnuð 1977 og sá um að rannsaka öll sakamál, þ.e. öll brot á almennum hegningarlögum. Árið 1982 var sérsveit ríkislögreglustjóra stofnuð. Árið 1992 urðu frekari breytingar á skipulagi lögreglu þegar dómsvald var tekið af sýslumönnum og fært til sérstakra héraðsdómstóla. Embætti ríkislögreglustjóra var stofnað árið 1997 samfara því að Rannsóknarlögregla ríkisins var lögð niður.

Ragnheiður I. Ágústsdóttir hannaði frímerkin en Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði þau.

Blómafrímerki

Sama dag, 16. janúar, komu út tvö frímerki í útgáfuröðinni Sumarblóm, hin fjórðu í þeirri röð. Myndefnin eru sumarljómi á 45,00 kr. frímerki og mánaffill á 60,00 kr. frímerki.

Sumarljómi (*Phlox drummondii*), eru skrautleg, lágvaxin sumarblóm. Þau eru tiltölulega algeng í íslenskum görðum og hafa staðið sig vel í íslenskri veðráttu. Blómin myndast í hnöppum á stuttum stilkum og meðal litanna eru rauðir, bleikir, hvítir og dökkrauðir. Blómin vaxa vel í sandbornum jarðvegi og ná 10-15 cm hæð.

Mánaffill (*Gazania x hybrida*), er fjölært blóm. Hann lifir ekki af veturinn á Íslandi og er því eingöngu ræktaður sem sumarblóm. Mánaffill er kominn af nokkrum tegundum með blöndun. Þrjár þeirra eru *Gazania krebsiana*, *Gazania linearis* og *Gazania rigens*. Blómin eru stór og falleg körfublóm sem lokast í dimmviðri. Mánaffill hefur reynst vel sem sumarblóm hérlendis, ekki síst á sólríkum og sæmilega skjólgóðum stöðum.

Ólafur Pétursson hannaði frímerkin en Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði þau.

Íslenska kúakynið

Þann 13. mars komu út tvö frímerki þar sem myndefnið er íslenska kúakynið. Á öðru frímerkinu, 45,00 kr., er naut í náttúrulegu umhverfi sínu en á hinu, 85,00 kr., sést rauðskjöldótt kú. Póst- og símamálastofnunin gaf á árinu 1982 út frímerkjaröð með húsdýrum þar sem eitt merkið var af kýrhaus en í þetta skiptið var þessum ágætu gripum gerð betri skil og þau sýnd í heild sinni. Í bakgrunni frímerkjanna voru teikningar í sama stíl og teikningar frá landnámsöld og sýna kúna í goðsögulegu ljósi. Þær eru af kúnni Auðhumlu sem var fyrsta kýrin samkvæmt norrænni goðafræði.

Kýrin hefur frá upphafi átt stóran þátt í að bæta lífskjör íslensku þjóðarinnar og hefur sama kúakynið deilt kjörum með íslensku þjóðinni frá því á landnámsöld eða í meira en þúsund ár. Talið er að íslenskar kýr og nokkrar aðrar norrænar kýr hafi greinst sundur fyrir 1100 árum, eða rétt um landnám. Allt frá þeim tíma hefur íslenska kýrin ekki blandast við aðrar kýr.

Ýmsir sérfræðingar, bæði innlendir og erlendir, telja íslensku kúna einhverja afkastamestu sem menn hafa kynnst ef miðað er við stærð hennar. Mjólk hennar hefur enn fremur ýmsa verðmæta eiginleika. Þannig er hún t.d. talin betri til ostagerðar en önnur mjólk og í henni er mun minna af því próteini sem talið er geta valdið sykursýki í börnum.

Guy Stewart hannaði frímerkin en Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði þau.

Samnorræna frímerkjasýningin NORDIA 2003

Sama dag, 13 mars, gaf Íslandspóstur út smáörk með einu frímerki, í tilefni Norrænu frímerkjasýningarinnar Nordia 2003, sem halda átti á Kjarvalsstöðum í Reykjavík 16.-19. október 2003. Verðgildi frímerkisins er 250,00 kr. en sjálf smáörkin kostaði 300,00 kr. og rann yfirverðið til Frímerkja- og póstsögusjóðs. Einnig var gefið út myntbréf í tilefni Nordiu með smáörkinni og sérslegnum minnispeningi. Var það í þriðja skipti sem slíkt myntbréf var gefið út. Verð myntbréfsins var kr. 3.900.

Myndefni frímerkisins, var sótt í frásögn Landnámu um Flóka Vilgerðarson sem fann Ísland og hrafnana þrjá sem hann hafði með sér. Textinn á smáörkinni er úr Landnámu og hljóðar svo: „Flóki hafði hrafna þrjá með sér í haf, og er hann lét lausan hinn fyrsta, fló sá aftur um stafn; annar fló í loft upp og aftur til skips; hinn þriðji fló fram um stafn í þá átt, sem þeir fundu landið.” Sagan segir að allur íslenski hrafnastofninn sé kominn frá hröfnunum sem náðu til landsins. Hrafna-Flóki hafði vetursetu við Breiðafjörð. Þegar voraði gekk hann á fjall og sá þá fjörð fullan af hafís og gaf landinu nafnið Ísland. Hann taldi það óbyggilegt og fór aftur til Noregs. Einhverjir sem voru í för með honum sögðu þó að hér væru landkostir miklir og smjör drypi af hverju strái. Við Brjánslæg á Barðaströnd eru friðlýstar rústir þar sem munnmælin segja að Hrafna-Flóki hafi haft vetursetu í kringum 865.

Tryggvi T. Tryggvason hannaði smáörkina en myndgröft annaðist Martin Mörck frá Noregi. Tryggvi hannaði einnig myntbréfið og minnispeninginn. Smáörkin var prentuð í stáldjúpþrykki og offset hjá austurrísku ríkisprentsmiðjunni, Österreichische Staatsdruckerei GmbH, Vínarborg í Austurríki.

Fríkirkjan í Reykjavík 100 ára

Hinn 23. apríl gaf Íslandspóstur út frímerki að verðgildi 200,00 kr. í tilefni þess að 100 ár voru liðin frá stofnun Fríkirkjunnar í Reykjavík. Fríkirkjan hefur ætíð verið eitt af kennileitum borgarinnar og nýtur hún sín vel á frímerkinu sem Tryggvi T. Tryggvason hannaði, en hann tók jafnframt ljósmyndina. Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Fríkirkjan í Reykjavík er kirkja Fríkirkjusafnaðarins í Reykjavík sem er kristinn lútherstrúarsöfnuður utan Þjóðkirkjunnar. Stofnun Fríkirkjunnar markaði djúp spor í kirkjusögu Íslendinga á 20. öld. Að stofnuninni stóðu íslensk fjöldasamtök þar sem mest bar á fjölskyldum verkamanna, iðnaðarmanna og sjómanna. Á sínum tíma var stofnunin mikilvægur liður í íslenskri sjálfstæðisbaráttu. Um tíma tilheyrði um það bil helmingur Reykvíkinga Fríkirkjunni og bætti hún mjög aðstöðu Reykvíkinga til helgihalds og safnaðarstarfs.

Fríkirkjusöfnuðurinn keypti lóð austan Tjarnarinnar í Reykjavík og reisti þar kirkju 1903 sem vígð var sama ár. Kirkjan var lengd og vígð að nýju árið 1905 og stækkuð aftur 1924. Núverandi mynd fékk kirkjan 1940, þegar viðbyggingar báðum megin forkirkjunnar voru byggðar. Orgel kirkjunnar er frá 1926. Kirkjan var friðuð 1. janúar 1990.

Undirbúningur að endurbótum á kirkjunni innanhúss hófst á fyrri hluta ársins 1998. Sérstök byggingarnefnd annaðist undirbúning og gerður var þjónustusamningur við byggingadeild Borgarverkfræðings um skipulag og umsjón framkvæmda. Náíð samráð var haft við Húsfriðunarnefnd ríkisins.

Eyjaferjur

Sama dag, 23. apríl, komu út fjögur frímerki tileinkuð íslenskum eyjaferjum í formi tveggja smáhefta með 4 frímerkjum hvort. Myndefni 45,00 kr. frímerkjanna eru ferjurnar Sævar og Sæfari. Myndefni 60,00 kr. frímerkjanna eru ferjurnar Baldur og Herjólfur.

Ferjur hafa verið notaðar á Íslandi frá örófi alda. Víðast hafa brýr gert þær óþarfar, en þeirra er enn þörf, þar sem þarf að þjóna byggðum eyjum umhverfis landið, þ.e. Vestmannaeyjum, Grímsey, Hrísey, Æðey, Vigur og Flatey á Breiðafirði. Ferðaþjónustan færir í aukana um allt land og þar með fjölgar ferjum til skoðunarferða, hvort sem er til hvala-, fugla- eða náttúruskoðunar. Tími þeirra er því síður en svo liðinn. Ferjurnar fjórar á frímerkjunum eru:

1. Grímseyjarferjan Sæfari, sem sinnir Grímseyjarsiglingum en annast einnig þungaflutninga til Hríseyjar. Ferjan var smíðuð 1978 og er 367 bt.
2. Hríseyjarferjan Sævar, sem heldur upp reglulegum samgöngum við Hrísey. Skipið var smíðað árið 1999 og er 149 bt.
3. Breiðafjarðarferjan Baldur. Skipið var smíðað árið 1990 og er 647 brúttótonn.
4. Vestmannaeyjaferjan Herjólfur sem heldur uppi siglingum milli lands og Eyja. Skipið er 10 ára gamalt, smíðað 1992 og er 3354 bt.

Hlynur Ólafsson hannaði frímerkin og tók ljósmyndirnar af ferjunum nema af Breiðafjarðarferjunni Baldri sem Jóhann Jónsson tók. Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði frímerkin.

Evrópufrímerki – Veggspjaldalist

Hinn 22. maí voru gefin út tvö Evrópufrímerki, bæði í örkum og heftum, að verðgildi 60,00 og 85,00 kr. Samkvæmt ákvörðun PostEurop, Sambands opinberra póstrekenda í Evrópu, var veggspjaldalist sameiginlegt þema Evrópufrímerkjanna þetta ár.

Veggspjaldalist fellur undir grafíska hönnun sem snýst að verulegu leyti um sjónræna samsetningu mynda, tákna, lita og leturs. Þessum atriðum er raðað saman í sjónræn skilaboð sem oft hvetja til kaupa á vöru eða þjónustu af einhverju tagi. Myndlist og grafísk hönnun eiga sjónræna formið sameiginlegt og af þeim fögum sem tilheyra listrænni hönnun eru tengslin á milli grafískrar hönnunar og myndlistar sterkust. Myndlistagagnrýnendur hafa komist svo að orði að góð list hrífi en góð hönnun hvetji - góð myndlist sé túlkuð en góð grafísk hönnun sé auðskilin og byggji fyrst og fremst á færni.

Elsa Nielsen hannaði frímerkin en Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Íslenskir hænsnfuglar

Þennan sama dag, 22. maí, var gefið út 45,00 kr. frímerki með íslenskum hænsnfuglum.

Í gömlum ritum sést að hænsn og heimgásir voru hér til forna en erfitt er að gera sér grein fyrir því í hve miklum mæli. Í Íslandslýsingu frá 16. öld segir að hænsn og gæsir séu til á fáum heimilum. Um miðja 18. öld var alifuglarækt nær alveg aflögð og hænsn voru eingöngu á stöku bæjum, einkum í Öræfum, þar sem talið er að gamla íslenska hæsnakynið hafi lifað af. Íslensku hæsnin svokölluð eru smávaxin, dökk eða dröfnótt. Að vefjaflokkagerðum eru þau ólík öllu sem nú gerist á Norðurlöndum nema gömlum norskum afbrigðum. Þetta er því líklega sami stofninn og landnámsmenn komu með hingað til lands á skipum sínum.

Stofninn einkennist af litlum og harðgerðum einstaklingum og skartar öllum regnbogans litum, sérstaklega hanarnir. Þessi tegund hefur ekki hentað sem varphænur og um miðja síðustu öld hófst markviss ræktun erlendra varptegundar. Meginstofn íslenskra hænsnfugla er því nú er af ítölsku kyni.

Hany Hadaya hannaði frímerkið en Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Vinátta á frímerki

Hinn 4. september var gefið út 45,00 kr. frímerki tileinkað vináttu. Það var haustið 2001 sem Íslandspóstur/Merkilegi klúbburinn, ákvað í samvinnu við Félag íslenskra myndlistarkennara að efna til samkeppni meðal barna um hönnun á íslensku frímerki. Merkilegi klúbburinn er starfræktur af Frímerkja-sölu Íslandspósts fyrir börn og unglínga 6-12 ára, sem safna frímerkjum.

Þema keppinnar var „Vinátta á frímerki“ og höfðu öll 10–12 ára grunnskóla-börn á Íslandi þátttökurétt. Verðlaun voru veitt fyrir bestu tillöguna í hverjum árgangi og gaf Íslandspóstur út frímerki hinn 4. september 2003 prýtt mynd-efninu sem þótti best.

Börnin unnu að verkefninu hjá myndlistarkennurum sínum og fengu 2 til 4 kennslustundir til að ljúka því fyrir 10. janúar 2002. Rík áhersla var lögð á að börnin notuðu hugmyndaflugnið bæði við val á myndefni og útfærslu. Engin skilyrði voru sett um val á efni og litum. Kennarinn valdi þrjár tillögur úr hverjum bekk og sendi í nokkurs konar forkeppni.

Til keppinnar bárust 170 myndir frá 13 skólum víðsvegar af landinu og voru tillögurnar eins ólíkar og listamennirnir voru margir. Greinilega kom fram í myndum barnanna að þau leggja mikla áherslu á að mannkynið lifi í sátt og samlyndi við sjálf sig, umhverfi sitt og dýrin. Dómnefnd skipuð fulltrúum frá Íslandspósti/Merkilega klúbbnum, Frímerkjaútgáfufnefnd, Félagi myndlistarkennara og auglýsingastofu Hlyns Ólafssonar völdu bestu myndirnar frá hverjum árgangi ásamt þeirri tillögu sem ákveðið var að gefa út á frímerki.

Tillagan sem fékk fyrstu verðlaun og valin var á frímerki var frá Erni Ágústssyni í Korpuskóla. Mynd hans sýnir tvo glettna og kotroskna féлага.

Hlynur Ólafsson hannaði frímerkið en um offsetprentun þess sá Walsall Security Printers Ltd., Walsall, Englandi.

Fuglafrímerki

Þennan sama dag, 4. september, komu út tvö frímerki með fuglum. Myndefnin að þessu sinni voru þúfutittlingur og spói.

Þúfutittlingur (*Anthus pratensis*), myndefni 70,00 kr. frímerkisins, er einn algengasti fugl af erluætt í Norður-Evrópu. Hann verpir helst í graslendi og móum. Hann er farfugl og er algengur fram eftir september, sést þá oft tugum saman í hóp. Hjúskapur þúfutittlingsins er iðulega einkvæni og verpir hann oftast tvisvar á sumri. Eggjin eru fimm til sjö talsins. Karlfugl og kvenfugl eru eins. Hann er einn algengasti fuglinn í móum víða um land. Þúfutittlingar koma upp úr miðjum apríl og flestir fara í september. Eins og aðrir spörfuglar lifir hann aðallega á skordýrum og öðrum smádýrum. Einnig étur hann fræ ef því er að skipta. Stofnstærð á Íslandi er talin vera 500.000–1.000.000 varppör.

Spói (*Numenius phaeopus*), myndefni 250,00 kr. frímerkisins, er auðþekktur á mjög löngu bognu nefi og sérkennilegum söng, sem er hávær og hefst á ólgandi velli. Kjörlendi hans eru fjörur og sjávarleirur en um fartímann er hann þó stundum fjarri sjó. Hann er algengur á Íslandi og í Skandinavíu, Eystrasaltslöndunum og á Hjaltlandi, en ekki eins tíður gestur annars staðar í Vestur-Evrópu. Hann verpir í mýrlendi, röku graslendi og á l yngheiðum og sandhólasvæðum. Spóar koma til Íslands í byrjun maí og eru flestir farnir í september. Spóar fara að safnast saman í hópa sunnanlands í lok ágúst og byrjun september og fljúga þá stundum í oddaflugi. Stærstu hóparnir yfirgefa landið um miðjan september og fara þá til vetursetu í Vestur-Afríku. Stofnstærð við Ísland er talin um 200.000 varppör.

Ragnheiður I. Ágústsdóttir hannaði frímerkin en Jón Baldur Hlíðberg gerði teikningarnar af fuglunum. Offsetprentun frímerkjanna fór fram hjá Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi.

Manntalið 1703 300 ára

Þann 4. september kom enn fremur út 60,00 kr. frímerki tileinkað hinu stórmerka manntali sem tekið var á Íslandi og lokið var árið 1703.

Þetta er fyrsta manntal sem nær til allra íbúa í heilu landi þar sem getið er nafns, aldurs og þjóðfélagsstöðu allra íbúanna. Ákvörðun um töku manntalsins er talin sprottin af slæmu efnahagsástandi á Íslandi á 17. öld og stöðugum harðindum í lok aldarinnar sem leiddi af sér afar bága stöðu landsmanna.

Árni Magnússon (1663-1730) prófessor og Páll Vídalín (1667-1727) varalögmaður voru valdir til þess að rannsaka hag landsins og gera tillögur til úrbóta. Hluti af verkefni þeirra var að gera manntalið. Hreppstjórar í 163 hreppum landsins sáu um töku manntalsins. Manntalinu var skilað á Alþingi í júní 1703 en var síðan sent til Kaupmannahafnar þar sem það lá að mestu óhreyft í 75 ár. Árið 1777 tók Skúli Magnússon landfógeti manntalið til þess að vinna úr því jarðabók.

Manntalið var lánað til Íslands árið 1921, til að undirbúa útgáfu þess. Samkvæmt samningi milli Íslands og Danmerkur árið 1927 varð það eign Íslands. Það er varðveitt í skjalasafni Rentukammers í Þjóðskjalasafni. Búfjartalið er einnig varðveitt, en það var aðeins tekið í um 60% af hreppum landsins. Það hefur ekki verið gefið út.

Í tilefni af þessu 300 ára merkisafmæli efndu Hagstofa Íslands og Þjóðskjalasafn Íslands til ráðstefnu og var í framhaldi af henni gefið út ráðstefnurit með erindum sem flutt voru þar.

Tryggvi T. Tryggvason hannaði frímerkið en Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Hreindýr

Hinn 9. október gaf Íslandspóstur út 45,00 kr. frímerki þar sem myndefnið var hreindýr á Íslandi. Var þetta í fyrsta sinn sem þetta fagurhyrnda dýr prýddi íslenskt frímerki.

Hreindýr (*Rangifer tarandus*) eru hjartardýr sem finna má víða á norðurhveli jarðar. Þau eru einstaklega vel aðlöguð til að lifa af kulda og snjóþyngsli að vetrarlagi. Andstætt öllum öðrum hjartardýrum bera bæði kynin horn. Kvenkyns hreindýr nefnist simla eða hreinkýr, og karlkyns hreindýr nefnist hreinn eða hreintarfur.

Mikill munur er á stærð dýra allt eftir undirtegundum. Í íslenska stofninum er fallþungi kúa á milli 30 til 40 kg en tarfa á milli 80 og 100 kg. Tamin hreindýr í Skandinavíu eru iðulega stærri, fallþungi kúa á milli 40-100 kg og tarfa 70-150 kg.

Fyrstu hreindýrin voru flutt til Íslands frá Noregi og Finnlandi seint á átjándu öld. Núverandi stofn er kominn af dýrunum, sem voru flutt til Austurlands. Hámarki náði stofninn líklega í upphafi 19. aldar, en síðan minnkaði hann stöðugt og náði líklega lágmarki kringum 1940. Þá er talið að aðeins 100 dýr hafi verið eftir á Austurlandi. Flest urðu þau 1976, 3600 talsins. Innflutningur hreindýra átti að styðja og efla íslenskan landbúnað. Úr því varð aldrei og því hafa dýrin lifað villt í landinu frá upphafi. Veiði er leyfð undir eftirliti.

Hreindýr eru jurtaætur og bíta fléttur, starir, lyng, sveppi og annað. Á veturna krafsa hreindýrin upp snjónum með framfótum til að ná í fæðu sem rannsóknir benda til að er líklega mest fléttur og lyng.

Hany Hadaya hannaði frímerkið en Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Dagur frímerkisins – Braggar

Sama dag, 9. október, var gefin út smáörk með einu 250,00 kr. frímerki í tilefni af Degi frímerkisins og var myndefnið braggar.

Í síðari heimsstyrjöld byggðu bresku og bandarísku hernámsliðin stór braggahverfi í Reykjavík og víðar á landinu. Braggarnir skiptu hundruðum og fjöldi hermanna var þar við æfingar og störf. Sums staðar risu herspítalar og settar voru upp varðstöðvar. Síðar fóru Bretar burt en bandarískt setulið kom í staðinn sumarið 1941. Eftir að herinn hætti að nota braggana byrjuðu íslenskar fjölskyldur að flytja inn í þá og þeir voru notaðir bæði sem íbúðarhúsnæði og vörugeymslur fram yfir 1960.

Í grófum dráttum greindust braggar í bretabragga og kanabragga. Kanabraggarnir voru að flestu leyti miklu merkilegri hús. Þeir voru að vísu með glugga á göflum eins og bretabraggarnir, en dyr gátu verið víðar en á gafli. Hliðar-gluggar voru stundum á kvistum. Gólfín voru yfirleitt úr steini en engin gólfefni á þeim sem slík. Hvorki bretabraggar né kanabraggar munu almennt hafa verið einangruð hús og þeir voru yfirleitt upphitaðir með kola- eða koksofnum.

Hönnun smáarkarinnar annaðist Hlynur Ólafsson, sem jafnframt tók ljósmyndirnar, en Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Eyjafrímerki

Hinn 6. nóvember komu út tvö ný frímerki í útgáfuröðinni, Eyjar við Ísland, og var þetta þriðja útgáfa slíkra frímerkja.

Heimaey, myndefni 85,00 kr. frímerkisins, er stærsta eyjan við Ísland, 13,4 km² og eina eyjan í Vestmannaeyjum sem er í byggð. Elsti hluti hennar er talinn 10-13.000 ára. Hæsta fjall Heimaeyjar er Heimaklettur, 283 metrar yfir sjávarmáli. Við Vestmannaeyjar er að finna allar tegundir sjávarfugla sem verpa við Ísland.

Einn þekktasti atburður í sögu Vestmannaeyja er Tyrkjaránið árið 1627. Eftir að vélbátavæðing hófst snemma á síðustu öld fjölgaði fólki ört í Vestmannaeyjum. Fyrsti barnaskóli á Íslandi var stofnaður í Vestmannaeyjum árið 1745. Þann 23. janúar 1973 hófst eldgos á Heimaey sem hafði í för með sér mikla eyðileggingu. Um þriðjungur húsa í bænum fór undir hraun og ösku. Þegar það hófst voru íbúar Heimaeyjar, um 5.300 talsins, fluttir yfir á fastalandið. Íbúar Vestmannaeyja í upphafi 21. aldar voru um 4.500 talsins.

Hrúsey, myndefni 200,00 kr. frímerkisins, er næststærsta eyja við Ísland, eða 7,5 kílómetrar á lengd og 2,5 kílómetrar á breidd þar sem hún er breiðust. Í Hrúsey verpa um 40 fuglategundir. Gróðursælt er á eyjunni og skógrækt hefur verið stunduð þar um langa hríð. Í Hrúsey hefur verið samfelld búseta allt frá því að land byggðist. Kirkja var í Hrúsey um 1200. Um það leyti hófst saltfiskverkun í eyinni og upp úr aldamótunum 1900 komu Svíar og söltuðu þar síld til margra ára. Um tíma var í Hrúsey mesta síldarsöltun á Norðurlandi. Sjávarútvegur hefur ætíð verið aðal atvinnuvegur Hrúseyinga. Smábátaútgerð er talsverð og fiskvinnsla henni tengd. Af annarri atvinnustarfsemi í Hrúsey er fyrst að telja einangrunarstöðvar fyrir holdanaut, svín og gæludýr.

Borgar Hjörleifur Árnason hannaði frímerkin en Mats Wibe Lund tók ljósmyndirnar. Frímerkin voru offsetprentuð hjá Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi.

Jólafrímerki

Sama dag, 6. nóvember, komu út tvö jólafrímerki, 45,00 og 60,00 kr., þar sem myndefnin eru börnin og jólin. Einnig var jólafrímerkið, með innanlands burðargjaldinu, gefið út í 10 frímerkja hefti.

Í tilkynningu Íslandspóstis með þessum frímerkjum er stutt hugleiðing um efni frímerkjanna og segir þar orðrétt: „Jólin eru oft nefnd hátíð barnanna, ekki síst vegna þess að þau eru fæðingarhátíð barnsins í jötunni, sem varð frelsari kristinna manna. Mikilvægt er hverju barni að upplífa kærleiksanda jólanna og boðskap þeirra um frið á jörð. Frímerkin sem Íslandspóstur gefur út að þessu sinni lýsa tilhlökkun barnsins á jólum. Þau eru óvenjuleg að því leyti að þau eru prentuð í fimm litum en flest frímerki sem Íslandspóstur gefur út eru í fjórlit.“

Tryggvi T. Tryggvason hannaði frímerkin og frímerkjaheftið en Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

2004

Blómafrímerki

Fimmta frímerkjaröðin í útgáfunni Sumarblóm kom út 15. janúar. Myndefnin voru að þessu sinni flauelsblóm á 50,00 kr. frímerki og hnúðskáblað (hnúðbegónía) á 55,00 kr. frímerki.

Flauelsblóm (*Tagetes patula*), eru vinsæl garðablóm á Íslandi. Mörg afbrigði eru til af þessum blómum og þau eru litfögur, gul, rauðgul eða tvílit. Þau eru viðkvæm fyrir frosti og þurfa sól og hita. Forrækta þarf margar tegundir þeirra innanhúss og þarf forræktunin að hefjast í mars eða apríl. Til eru algengar tegundir sumarblóma sem draga úr áhrifum og viðkomu kálflugunnar, sem er skaðvaldur í matjurtagörðum. Þar á meðal eru flauelsblóm en þau hafa verið notuð undanfarin ár í skólagörðum í Reykjavík og víðar.

Hnúðskáblað (*Begonia x tuberhybrida*) eða Begóníur eru meðal mest ræktuðu sumarblóma hér á landi enda litfögur og fjölskrúðug blóm. Hvítir, bleikir og rauðir litir eru einna algengastir og blöðin eru ýmist einföld eða ofkrýnd. Litirnir eru blandaðir og blómin yfirleitt stór og falleg og tilvalin í blómaker eða í stóra glugga innan um einlitar blaðplöntur. Hnýðin eru ræktuð í pottum í þurrum, lausum jarðvegi. Þótt sumarbegónían sé fjölær og geti mætavel lifað í gróðurhúsi yfir veturinn er plöntunum samt venjulega fleygt eftir blómgun. Begóníur vaxa vel í hálfskugga en ekki eins vel í sterku sólarljósi.

Blómafrímerkin hannaði Ólafur Pétursson en Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Heimastjórn 100 ára - Hannes Hafstein

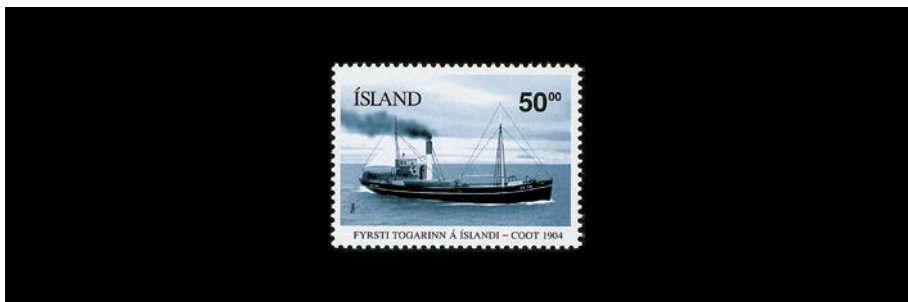

Þann 15. janúar kom einnig út 150,00 kr. frímerki og smáörk, með einu frímerki og sama verðgildi, í tilefni þess að 100 ár voru liðin frá stofnun heimastjórnar á Íslandi. Þá var einnig gefið út af þessu sama tilefni, sérstakt myntbréf með smáörkinni og sérlegnum minnispeningi. Var það í fjórða skipti sem slíkt myntbréf var gefið út. Verð myntbréfsins var kr. 3.900.

Þann 1. febrúar 2004 voru 100 ár liðin frá stofnun heimastjórnar á Íslandi undir forystu Hannesar Hafstein, fyrsta ráðherra Íslands. Upphaf heimastjórnar 1904, fullveldi Íslands á grundvelli konungssambands við Dani árið 1918 og stofnun íslenska lýðveldisins 1944 eru mikilvægustu áfangarnir í sjálfstæðisbaráttu Íslendinga á 20. öldinni. Með heimastjórninni og viðurkenningu á íslensku þingræðisreglunni urðu mikil þáttaskil á flestum sviðum í íslensku þjóðlífi. Íslendingar tóku við stjórnsýslunni sem áður hafði að miklu leyti verið í höndum Dana. Ýmsar danskar hefðir héldust innan íslensku stjórnsýslunnar og lifa sumar enn. Heimastjórnin beitti sér fyrir lagasetningu um ýmis brýn málefni og starf stjórn-málamanna tók að færast í það horf sem við þekkjum í dag. Hannes Hafstein var einn af mikilhæfustu stjórnámálamönnum sem Íslendingar hafa átt. Hann var einnig eitt af fremstu skáldum Íslendinga. Hannes hafði forgöngu um mörg mikilvæg framfaramál þar á meðal lagningu símastrengs til Íslands sem miðaði að því að rjúfa einangrun Íslands frá umheiminum. Hannes varð ráðherra í annað sinn 24. júlí 1912, þá fyrir Sambandsflokkinn, þegar Kristján Jónsson lét af embætti, og sat til 21. júlí 1914. Á því tímabili var fánamálið mjög til umræðu, og tapaði Hannes atkvæðagreiðslu um skipan nefndar um tilhögun og tillögugerð í fánamálinu. Tók Sigurður Eggerz við ráðherraembætti af Hannesi. Hannes settist þá aftur í banka-stjórastól Íslandsbanka og sat þar til 1917 er hann sagði af sér vegna heilsubrests.

Hönnun frímerkisins, smáarkarinnar, myntbréfsins og minnispeningsins annaðist Tryggvi Tómas Tryggvason. Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði frímerkin.

Togarinn Coot

Hinn 11. mars gaf Íslandspóstur út 50,00 kr. frímerki þar sem myndefnið var togarinn Coot.

Vélvæðing íslenska fiskiskipaflotans hófst með sexæringnum Stanley árið 1902 og togaranum Coot 1904. Nafnið Coot er enskt og merkir bleshæna. Coot var fyrsti togari í eigu Íslendinga, en fyrsti togarinn sem var sérstaklega smíðaður fyrir Íslendinga var Jón forseti (1907). Coot var gerður út frá Hafnarfirði 1905-1908. Hann var knúinn gufuvél og fiskaði með botnvörpu. Fyrri tilraunir með vélvæðingu flotans og togaraútgerð voru misheppnaðar, en togaraútgerðin hafði áður verið í eigu útlendinga.

Engin framtíð hafði verið talin fyrir gufuvélum í bátum og seglatogarinna Anna Breiðfjörð (1901-02) var ekki vélvæddur. Vél var fyrst sett í sexæringinn Stanley á Ísafirði í nóvember 1902 en tíu árum síðar voru um 400 íslenskir róðrarbátar komnir með vélar. Stanley og Coot eru nærri hinum miklu pólitísku tímamótum 1904 þegar Íslendingar fengu heimastjórn. Stærri vélknúnum fiskiskipum kynntust Íslendingar einkum af Bretum, sem voru með 150 togara á Íslandsmiðum árið 1905.

Fjórða veturinn sem Coot var gerður út strandaði hann í sunnanverðum Faxaflóa. Þann 14. desember 1908 fór Coot frá Reykjavík með fiskiskútuna Kópanes í togi áleiðis til Hafnarfjarðar. Þegar skipin voru komin á Hafnarfjörð utanverðan, slitnaði Kópanesið aftur úr og Coot fékk strengsslittrín í skrufuna. Rak bæði skipin á land við Keilisnes, en mannbjörg varð. Coot var svo seldur sem strandgóss 8. janúar 1909 og fiskveiðihlutafélaginu, sem um hann hafði verið stofnað, var slitið strax í sama mánuði. Ketillinn úr Coot er nú geymdur á sjóminjasafninu í Hafnarfirði.

Hönnun frímerkisins annaðist Hlynur Ólafsson en Walsall Security Printers Ltd., Walsall, Englandi offsetprentaði.

Jarðhitafrímerki

Sama dag, 11. mars, komu út fimm frímerki í útgáfuröð sem tileinkuð var jarðhita á Íslandi. Myndefni frímerkjanna eru sem hér segir: Snorralaus, Borgarfirði (50,00 kr. frímerki), Borhola við Hellið/Helliðarvirkjun (55,00 kr.), Heitt vatn á leið til Reykjavíkur frá háhitasvæðinu á Nesjavöllum (60,00 kr.), Raforkuverfill á Nesjavöllum (90,00 kr.) og Atlantshafshryggurinn (250,00 kr.). Þá var einnig gefin út gjafamappa með þessum fimm frímerkjum í einni örk. Mappan var tileinkuð jarðhita og upplýsingum um nýtingu hans hérlendis og kostaði 750 kr.

Ísland liggur á Mið-Atlantshafshryggnum og liggur eldvirkt sprungubelti eftir landinu. Miðja þess svarar nokkuð vel til mótanna milli Ameríku- og Evrópu-flekanna sem færast sundur um tvo sentimetra á ári að meðaltali. Vegna þessara jarðfræðilegu eiginleika býr Ísland yfir miklum jarðhita. Jarðhitasvæðum er skipt í lághita- og háhitasvæði. Lághitasvæði eru um 250 talsins og þar er hiti minni en 150°C á um 1000 metra dýpi. Háhitasvæði eru eingöngu á virkum eldgosabeltum. Þau eru 20-30 talsins. Vatnshitinn þar er ekki minni en 200°C á 1000 metra dýpi. Hagnýting jarðhita er mikil hérlendis og hefur gífurlega þjóðhagslega þýðingu. Í dag hefur meira en 85% Íslendinga þjónustu frá hitaveitum til húshitunar. Gróðurhús eru einnig á jarðhitasvæðum víða um land, einkum á Suðurlandi. Jarðhiti er einnig notaður til orkuframleiðslu í nokkrum gufuafsstöðvum.

Örn Smári Gíslason hannaði frímerkin og gjafamöppuna sem Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Norðurlandafrímerki – Norræn goðafræði

Norðurlandapjóðirnar hófu á árinu 2004 að gefa út nýja sameiginlega útgáfuröð Norðurlandafrímerkja í þremur hlutum, helgaða norrænni goðafræði. Meginefni fyrsta hlutans var heimur goðanna. Íslandspóstur gaf út fyrstu smáörkina í þessari útgáfuröð hinn 15. apríl. Í smáörkinni voru tvö frímerki 50,00 kr. og 60,00 kr. Smáörkin kom einnig út í samnorrænni gjafamöppu sem bar heitið „Top of the World of Stamps“.

Myndefni smáarkarinnar er Óðinn og hestur hans Sleipnir. Óðinn býr í Valhöll og kallast Alfaðir. Óðinn og bræður hans sköpuðu alheiminn og fyrsta mannfólkið. Óðinn er almáttugur og alvitur. Frá hásæti sínu, Hliðskjálf, sér hann yfir heiminn allan. Hestur hans, Sleipnir, hefur átta fætur. Hrafnarnir tveir á smáörkinni eru Huginn og Muninn, hrafnar Óðins. Á hverjum degi flugu þeir um allan heim og tóku eftir öllu sem gerðist. Að kvöldi sneru þeir aftur og settust á axlir Óðins. Krunkuðu þeir þá í eyru hans og sögðu honum frá öllu sem þeir höfðu séð og heyrt þann daginn. Þannig vissi Óðinn um hvað eina sem gerðist. Þegar heimurinn ferst gleypir ófreskjan Fenrisúlfr Óðinn.

Norrænar goðsagnir fjalla um sköpun heimsins og endalok hans, goð og vætti af ýmsu tagi, athafnir þeirra og lífsbaráttu. Upprunalega varðveittust goðsögurnar í munnlegri geymd. Ritaðar heimildir fornar, þ. á. m. Eddukvæði (frá 9.-12. öld) eru samansafn yfir 30 ljóða um skandinavísk og germönsk goð og mennskar hetjur fjarlæggar fortíðar. Goðsagnirnar léku stórt hlutverk í lífi norrænna þjóða allt þangað til þær tóku kristna trú.

Tryggvi T. Tryggvason hannaði smáörkina en Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Gamlir bílar

Þennan sama dag, 15. apríl, komu út fjögur frímerki í formi tveggja smáhefta með 4 frímerkjum hvort. Myndefnið var tileinkað gömlum bílum en myndefni 60,00 kr. frímerkjanna eru Ford Fairlane Victoria árg. 1956 og Pobeta árg. 1954. Myndefni 85,00 kr. merkjanna eru hins vegar Chevrolet Bel Air árg. 1955 og Volkswagen árg. 1952. Fyrsti bíllinn var fluttur til Íslands sumarið 1904 en innflutningur hófst ekki að ráði fyrr en árið 1913 þegar fyrsti T-Ford bíllinn kom til landsins.

Ford Model T eða Ford T var bifreið sem Ford Motor Company framleiddi á árunum 1908 til 1927. Hann var fyrsti fjöldaframleiddi bíllinn og átti með því að vera ódýr þannig að sem flestir hefðu efni á honum. Hann var jafnframt fyrsti bíllinn, árið 1914, sem var settur saman á flæðilínu, en áður höfðu bílar verið settir saman án línulegs samsetningarkerfis. Fram til ársins 1924 voru bílarnir allir svartir en með tilkomu sellulósálakksins varð aukið framboð á litum.

Fram til 1920 fjölgaði bílum umtalsvert á Íslandi og það ár höfðu alls um 170 bílar verið fluttir til landsins, flestir af gerðunum Ford og Overland. Meðal annarra tegunda má nefna Maxwell, Saxon, Chevrolet og Buick.

Árið 1925 var bílanotkun orðin nokkuð algeng í Reykjavík og innflutningur jókst stöðugt. Árið 1930 voru 1434 bílar skráðir í landinu. Bílainnflutningur var gefinn frjáls árið 1960, en síðan þá hefur fjöldi þeirra margfaldast.

Amerískir bílar voru mjög vinsælir hérlendis á fimmta og sjötta áratugnum. Evrópskir bílar urðu síðan allsráðandi á markaðnum en bandarískum bílum fækkaði að sama skapi. Í stað þeirra komu bílar frá Japan og hafa þeir á síðari árum leyst evrópska og ameríska bíla af hólmi sem vinsælustu bílarnir á vegum Íslands.

Frímerkin og heftin hannaði Hlynur Ólafsson sem einnig tók ljósmyndirnar. Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Evrópufrímerki – Sumarleyfi

Hinn 19. maí komu út tvö Evrópufrímerki, bæði í örkum og heftum, en samkvæmt ákvörðun PostEurop, Sambands opinberra póstrekinda í Evrópu, var sumarleyfi sameiginlegt þema Evrópufrímerkjana þetta ár.

Myndefni 65,00 kr. frímerkisins vísar til reiðhjólsins sem fararmáta um landið en á hverju ári koma hundruð hjólreiðamanna til landsins, aðallega frá Evrópu. Þessir ferðamenn eru algeng sjón á vegum úti, jafnt við ströndina sem á hálendi Íslands, frá því í maí og fram á haust. Íslendingar hafa einnig sótt í sig veðrið hvað þetta varðar með síauknum vinsældum reiðhjólsins.

Myndefni 90,00 kr. frímerkisins vísar hins vegar til hálendis- og jöklaferða á stórum jeppum og sérútbúnum ökutækjum. Slíkar ferðir hafa aukist mjög á síðari árum með auknu framboði ferðaþjónustufyrirtækja og njóta þær mikilla vinsælda meðal ferðamanna, bæði innlendra sem erlendra.

Tryggvi T. Tryggvason hannaði frímerkin og heftin sem Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Síldarævintýrið

Hið stórmerka safn, Síldarminjasafnið á Siglufirði, minntist þess á þessu ári að öld var liðin síðan Íslendingar urðu síldveiðipjóð og síldarútvægur varð einn af meginstölpum nútímalegs samfélags á 20. öld. Af þessu tilefni gaf Íslandspóstur út 19. maí, einkar skemmtilegt og táknrænt frímerki, tileinkað íslenska síldarævintýrinu. Myndefnið á þessu 65,00 kr. frímerki, er síldarstúlka við sóltun síldar.

Um aldamótin 1900 kynntust íslenskir sjómenn og útgerðarmenn nýrri tækni til fiskveiða. Góð síldarsumur í heimskreppunni á 4. áratugnum, þegar þorsmarkaðir erlendis lokuðust, hafa líklega tryggt þjóðinni efnahagslegt sjálfstæði. Saltsíld var mörgum Evrópuþjóðum mikilvæg fæða á þrengingartímum heimsstyrjaldanna. Mörg ár var verðmæti síldarafurða um 35% af heildar útflutningstekjum Íslendinga.

Eftir 1950 þróuðu Íslendingar nýja og afkastameiri veiðitækni og síldin fór að veiðast sem aldrei fyrr. Árið 1969 hvarf stóri norsk-íslenski síldarstofninn vegna ofveiði Norðmanna, Íslendinga og Sovétmanna. Hvarf síldarinnar varð íslensku síldarbæjunum og þjóðinni allri mikið áfall í atvinnu- og efnahagslegu tilliti. Á þessum árum hafði allt að helmingur útflutningsteknanna verið af síldarafurðum og þjóðin búið við mikla hagsæld.

Í tilefni síldarafmælisins voru einnig notaðir sérstakir póststimplar, einn þann 29. júní 2004 við vígslu forseta Íslands og Hákonar Noregsprins á tveimur nýjum stórum safnahúsum og annar 23.-25. júlí á árlegum síldardögum á Siglufirði (bæjarhátíðinni Síldarævintýrið á Siglufirði). Sérstakt póstkort var einnig gefið út í samvinnu við safnið. Sýnir það síldarstúlkuna ásamt planmanni með trillu sína og síldartunnu.

Örn Smári Gíslason hannaði frímerkið og póstkortið. Walsall Security Printers Ltd., í Walsall, Englandi offsetprentaði frímerkið.

Kvenfélagið Hringurinn 100 ára

Hinn 19. maí, kom einnig út 100,00 kr. frímerki tileinkað 100 ára afmæli Hringsins. Kvenfélagið Hringurinn var stofnað 26. janúar 1904. Stofnendur voru 46, en samkvæmt frímerkjatilkynningu Íslandspósts voru félagskonur 309 talsins á 100 ára afmælinu.

Hringurinn er líknarfélag og hefur á síðari árum aðallega unnið að málefnum sjúkra barna. Fyrsta verkefni félagsins var aðstoð við fátækar sængurkonur, en fljótlega kom í ljós að mikil þörf var fyrir hæli, þar sem berklasjúklingar gætu dvalið þegar þeir kæmu út af sjúkrahúsi. Hringskonur byggðu þá Kópavogshælið og ráku það um árabíl. Félagið beitti sér síðan fyrir stofnun barnaspítala. Barnadeild var opnuð á Landsspítalanum 19. júní 1957, en Barnaspítali Hringsins í núverandi mynd var tekinn í notkun 26. nóvember 1965. Barnageðdeildin við Dalbraut tók til starfa 1971, einnig með tilstyrk Hringsins.

Félagið hefur auk þess stutt mörg önnur líknarmál og veitt styrki til hjúkrunar og kennslu sjúkra barna. Stærsta verkefni félagsins var þátttaka í byggingu nýs og fullkomins barnaspítala í Reykjavík sem vígður var 26. janúar 2003. Þar er hægt að veita öllum sjúkum börnum viðtöku undir einu þaki, hvaða sjúkdómar sem hrjá þau. Enn fremur er þar aðstaða til rannsókna í verkefnum tengdum starfseminni.

Tryggvi T. Tryggvason hannaði frímerkið sem Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Fyrsti bíllinn á Íslandi 100 ára

Þann 2. september gaf Íslandspóstur út 100,00 kr. frímerki þar sem myndefnið var fyrsti bíllinn á Íslandi.

Bíllinn hefur fylgt íslensku þjóðinni á mesta framfaraskeiði hennar og gegnt veigamiklu hlutverki í samfélagsþróuninni. Íslendingar litu bíllinn strax öðrum augum en nágrannaþjóðirnar. Erlendis voru það kóngar og fyrirmenn sem áttu fyrstu bílana en Íslendingar litu strax á þá sem tæki til flutninga á fólki og farangri.

Fyrsti bíllinn hérlendis var ávallt kallaður Thomsen-bíllinn eftir Ditlev Thomsen kaupmanni sem flutti bíllinn hingað til lands með 2.000 króna styrk frá Alþingi í júní 1904. Bíllinn var notuð þýsk bifreið af gerðinni Cudell keypt frá Danmörku og reyndist fremur illa við íslenskar aðstæður. Ætlunin með þessum kaupum var að sannreyna hvort mótórvagnar kæmu að notum á Íslandi. Bíllinn var þriggja ára gamall þegar hann var fluttur til landsins og þá orðinn úreltur og líktist fremur hestvagni en bifreið.

Það þótti mikil nýjung þegar Thomsen kaupmaður tók að aka um götur bæjarins á bifreið sinni. Þyrptist að múgur og margmenni til þess að sjá þetta furðuverk. Bíllinn gekk illa og varð að draga hann heim með handafli. Vegir voru lélegir og tækniþekking takmörkuð, þannig að sækja þurfi alla varahluti og viðgerðir til Danmerkur, sem gekk bæði seint og illa. Eftir að bíllinn hafði verið í akstri hérlendis í ár var honum lagt og loks sendur aftur til Danmerkur árið 1908.

Hlynur Ólafsson hannaði frímerkið sem Walsall Security Printers Ltd., í Walsall, Englandi offsetprentaði.

Viltir ætisveppir

Sama dag, 2. september, komu út ný frímerki í útgáfuröðinni, Viltir ætisveppir. Sveppirnir sem prýddu frímerkinn að þessu sinni voru skeiðsveppur og vallhnúfa.

Skeiðsveppur (*Amanita vaginata*), myndefni 50,00 kr. frímerkisins, er til í nokkrum litarafbrigðum sem stundum eru taldar sjálfstæðar tegundir. Hvítt afbrigði er einna algengast til fjalla, en bleikt eða gullgult afbrigði er víða í lyngmóum og skógum norðanlands. Einnig eru til blýgrá og gul afbrigði hér á landi. Fjallaskeiðsveppurinn er talinn ætur, en þarf suðu. Hann er líkur hvíta reifasveppnum (*Amanita virosa*) sem er baneitraður.

Vallhnúfa (*Camarophyllus pratensis*), myndefni 60,00 kr. frímerkisins, er fremur líttill ætisveppur sem er algengur víða um land og vex í graslendi. Oft er sveppurinn í grasdældum og myndar stundum stórar breiður. Vallhnúfa er ljósbrún með ljósan, fremur stuttan, staf og fanir og engan kraga en hatturinn verður allt að 7 cm breiður. Sveppurinn er talin góður matsveppur, og er auðvelt að þurrka hann og geyma til vetrarins. Á Íslandi eru nú þekktar um 2000 tegundir sveppa.

Tryggvi T. Tryggvason hannaði frímerkið. Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Reykdalsveita 100 ára

Þann 2. september kom einnig út 50,00 kr. frímerki tileinkað 100 ára afmæli Reykdalsveitu í Hafnarfirði.

Rafvæðing á Íslandi hófst í byrjun 20. aldar. Fyrstu kynni Íslendinga af rafmagni hófust á seinni hluta 18. aldar en það var ekki fyrr en undir lok 19. aldar að menn höfðu náð tökum á rafmagninu. Fljótlega áttuðu menn sig á því að vatnsorkan var öflugasti orkugjafinn við raforkuframleiðslu. Árið 1894 voru Reykvíkingum kynntar hugmyndir um að raflýsa Reykjavíkurbæ.

Fyrsta rafstöð á Íslandi var sett upp í Hafnarfirði. Með henni tók jafnframt til starfa fyrsta almenningsrafveitan á landinu. Hinn 12. desember 1904 var þar tekin í notkun vatnsaflsrafstöð, sem Jóhannes Reykdal trésmíðameistari lét byggja við trésmiðju sína sem síðar hlaut nafnið Dvergur. Rafallinn, sem var 9 kílóvött, lét Jóhannes setja upp og tengja við vatnshverfil sem hafði snúið átta vinnuvélum á trésmíðaverkstæðinu. Rafmagnið var notað til að lýsa upp 16 hús, þar á meðal barnaskólann í bænum. Einnig voru tendruð fjögur götuljós. Hús Jóhannesar að Brekkugötu 2 var fyrsta húsið sem var tengt við kerfið. Tveimur árum síðar, árið 1906, reisti Jóhannes Reykdal aðra rafstöð ofar við sama læk hjá svonefndum Hörðuvöllum. Þar fékk hann um 22 kílóvött vatnsafls, en jafnstraumsrafallinn var 37 kílóvött. Lengi vel voru þetta einu rafstöðvarnar hér á landi. Var Hafnarfjörður langt á undan öðrum bæjum hér á landi með raflýsingu. Jóhannes Reykdal rak rafstöðina til almenningsþarfa til ársins 1909 en þá keypti Hafnarfjarðarbær hana og rak til ársins 1926, er Nathan og Olsen stöðin tók við allri raforkuframleiðslu í Hafnarfirði.

Á fyrstu áratugum aldarinnar komu ýmis sveitarfélög sér upp rafstöðvum. Stórt skref var stigið þegar Reykjavíkurbær lét virkja Elliðaárnar, en fyrsti áfangi þeirrar virkjunar var reistur 1921.

Hönnun frímerkisins annaðist Valgerður G. Halldórsdóttir. Walsall Security Printers Ltd., í Walsall, Englandi offsetprentaði.

Dagur frímerkisins – Brúarhlöð

Þann 8. október var gefin út smáörk með einu 250,00 kr. frímerki í tilefni af árlegum Degi frímerkisins þar sem myndefnið var Brúarhlöð í Biskupstungum.

Brúarhlöð kallast þröngt og grunnt gljúfur þar sem Hvítá í Árnessýslu rennur um, sunnan Tungufells í Hrunamannahreppi. Vegna þrengslanna er áin mjög djúp, a.m.k. 10 metra undir brúnni. Jarðefnið, sem áin hefur grafið sig niður í heitir þursaberg (Breccia). Það er móberg, blandað fremur litlum, köntuðum blágrýtissteinum og eru í því ýmsar klettamyndanir og skessukatlar. Í ánni eru meðal annar tveir háir drangar sem kallast Karl og Kerling.

Brúin yfir Brúarhlöð var fyrst byggð árið 1906 en hana tók af í vetrarflóðum árið 1929 og aftur árið eftir. Núverandi brú var smíðuð 1959 og var þá hækkuð frá því sem áður var. Talið er að dýpt árinna í flóðunum hafi verið nálægt 21 metra en það er líklega mesta dýpi nokkurs straumvatns hérlendis. Umhverfið er mjög hlýlegt og nokkuð vel gróið og vel þess virði að doka þar við um stund.

Hönnun smáarkarinnar annaðist Tryggvi T. Tryggvason sem jafnframt tók ljósmyndina. Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Skordýr og köngulær

Þennan sama dag, 8. október, komu út fyrstu tvö frímerkini í nýrri útgáfu röð sem tileinkuð var skordýrum og köngulóm á Íslandi. Skordýrin á þessum fyrstu tveimur frímerkjum eru járnsmiður og húshumla. Skordýrafána landsins er fremur fábrotin, sé miðað við suðlægari lönd. Hérlendis hafa u.þ.b. 1300 tegundir verið greindar. Annars staðar í Evrópu er algengt að finna 18-25 þúsund tegundir í sama landinu.

Járnsmiður (*Nebria gyllenhalii*), myndefni 50,00 kr. frímerkisins, er bjalla sem er algeng um allt land. Flest stóru skordýrin, þar á meðal bjöllur eins og járnsmiður, eiga það sameiginlegt að þær taka þátt í niðurbroti lífrænna efna. Saur þeirra er gróðrarstöð fyrir örverur sem halda niðurbrotinu áfram. Járnsmiður er norræn tegund en samt miklu algengari á láglendi en hálendi. Á hálendinu finnst hann einna helst á jarðhitasvæðum. Hann er almennt vel þekkt bjalla hér á landi og heiti hans flestum tiltækt. Hann á sér nokkra áþekka ættingja á Íslandi sem er gjarnan ruglað við hann. Járnsmiður hefur granna og langa leggi, ýmist svarta eða rauða á lit og er fráfrá fæti.

Húshumla (*Bombus lucorum*), myndefni 70,00 kr. frímerkisins, er ein af þremur hunangsflugnategundum sem eru hér á landi. Húshumlan fannst fyrst hérlendis sumarið 1979 í Reykjavík og Heiðmörk. Hún dreifðist hratt um landið og var fljót að aðlagast stuttu sumri og öðlast biðlund á vorin þar til íslenskar víðitegundir tóku að blómgastr. Allir þekkjja þessa stóru gulröndóttu, loðnu flugu sem gjarnan þvælist inn um opnar dyr og glugga. Hún er þó meinlaus og stingur ógjarnan nema henni sé ögrað með óvarlegum snertingum. Aðrar tegundir eru móhumla (*Bombus jonellus*), sem er útbreidd á láglendi um land allt. Hún hefur að líkindum verið hér á landi frá ómunatíð. Þriðja tegundin sem kölluð er garðhumla (*Bombus hortorum*) er að mestu horfin.

Arnar Snorrason hannaði frímerkini en ljósmyndirnar tók Oddur Sigurðsson. Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði frímerkini.

Franski spítalinn 100 ára

Þann 8. október kom einnig út 60,00 kr. frímerki tileinkað franska spítalanum á Fáskrúðsfirði.

Árið 1897 reistu Frakkar á Fáskrúðsfirði sjúkraskýli og síðar kapellu. Árið 1903 byggðu þeir svo spítala og tóku í notkun ári síðar. Fyrstu árin var spítalinn rekinn allt árið en þegar frönskum skútum fækkaði við Íslandsstrendur var hann opinn yfir vertíðina. Þá var reist hús fyrir hinn frönskumælandi lækni. Öll þessi hús standa enn þann dag í dag og læknishúsið gegnir nú hlutverki ráðhúss.

Blómatími franskra sjómanna var frá miðri 19. öld og fram til 1914. Síðasta franska seglskútan var við Ísland skömmu fyrir seinni heimsstyrjöld, en þá höfðu veiðar Frakka á Íslandsmiðum staðið í u.þ.b. 300 ár. Árlega voru um 5000 franskir sjómenn að veiðum við Ísland, en um 400 skútur fóru í hafið og á milli 4000 og 5000 manns snéru ekki til baka af Íslandsmiðum. Skipin og áhafnir þeirra voru frá bæjum á norðurströnd Frakklands, allt suður á Bretagne-skaga, Flest voru skipin frá Dunkerque og Paimpol, en einnig frá St. Brieuc, Binic, Gravelines, Fécamp, Calais og St. Malo svo að nefndir séu nokkrir helstu útgerðarstaðirnir.

Frakkar völdu Fáskrúðsfjörð sem bækistöð austanlands, enda er hann rúmur og djúpur og liggur vel að miðum. Fáskrúðsfjörður og Gravelines eru vinabæir og það er siður á Fáskrúðsfirði að minnast tengslanna við Frakka sumar hvert. Þá er haldin bæjarhátíð, Franskir dagar, og fánar dregnir að hún á þjóðhátíðardegi Frakka, 14. júlí. Götur í bænum eru merktar á frönsku, jafnframt íslensku heitunum.

Tryggvi Tómas Tryggvason hannaði frímerkið en Martin Mörck sá um myndgröft þess. Frímerkið var prentað í offset og stáldjúpprykki hjá Österreichische Staatsdruckerei í Vínarborg, Austurríki.

Fuglafrímerki

Þann 4. nóvember prýddu íslenskir fuglar enn á ný íslensk frímerki. Þeir voru að þessu sinni sendlingur og lóuþræll.

Sendlingur (*Calidris maritima*), myndefni 55,00 kr. frímerkisins, er hánorrænn fugl. Sendlingar eru að mestu staðfuglar hér. Þó má kalla þá nokkurs konar farfugla milli fjalls og fjöru, því að þeir verpa á berangri til fjalla en halda sig mest í fjörum utan varptímans. Stofnstærð er nálægt 10.000 varppörum. Á veturna eru sendlingar víðast algengustu vaðfuglar fjörunnar. Oft sjást þeir svo hundruðum skiptir í hópum og sýna þá ótrúlega samhæfða flugfimi. Þeir eru með gæfustu fuglum og því auðvelt að nálgast þá. Fæða sendlinga er ýmis smádýr og margskonar skeldýr í fjörum.

Lóuþræll (*Calidris alpina*), myndefni 75,00 kr. frímerkisins, er fjörugur, smávaxinn vaðfugl sem er nær alger farfugl. Lóuþrælar eru mjög algengir á norðlægum slóðum. Í fyrstu halda þeir til í fjörum en færa sig svo inn til landsins þegar nær líður varptíma, sem hefst upp úr miðjum maí eða fyrri hluta júní. Stofninn er stór eða nálægt 300.000 varppörum. Lóuþrælar eru því með algengustu vaðfuglum Íslands. Kjörlendi þeirra er mýrlendi og fjöru. Skordýr eru uppistaðan í fæðunni en í fjörum skipta þeir yfir í smávaxin krabbadýr og lindýr. Hreiður lóuþrælsins er oftast grunn laut fóðruð með gróðri. Eggjin eru oftast fjögur og liggja bæði kynin á þeim. Karlfuglinn sinnir oftast ungunum einn enda yfirgefa kvenfuglarnir hreiðrið strax og jafnvel varpstöðvarnar fljótlega eftir að ungar koma úr eggjum.

Ragnheiður I. Ágústsdóttir hannaði frímerkin en Jón Baldur Hlíðberg gerði teikningarnar af fuglunum. Offsetprentun frímerkjanna fór fram hjá Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi.

Jólafrímerki

Sama dag, þann 4. nóvember, komu út tvö jólafrímerki og eitt frímerkjahefti með innanlands burðargjaldi. Myndefni jólafrímerkjanna að þessu sinni voru rjúpa á 45,00 kr. frímerki og hreindýr á 65,00 kr. frímerki.

Í frímerkjatilkynningu Íslandspósts með þessari útgáfu segir meðal annars: Jólin hafa ávallt verið tími samvista, hvíldar og fagnaðar. Þessa daga reyna flestir menn að hugleiða og fylgja boðskap þessarar hátíðar um frið og kærleika. Við viljum einnig geta glaðst á jólum og njóta þeirra. Við sendum vinum og kunningjum kveðjur, gefum gjafir og þiggjum þær. Jólin gefa okkur tækifæri til að móta kærleiksrika hugsun í orð og flytja þau þeim sem okkur þykir vænt um.

Hany Hadaya hannaði frímerkin og frímerkjaheftið en offsetprentun fór fram hjá Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi.

2005

Eyjafrímerki

Hinn 13. janúar komu út tvö frímerki í útgáfuröðinni Eyjar við Ísland, og var þetta fjórða útgáfa slíkra eyjafrímerkja. Eyjarnar voru að þessu sinni Viðey á 5,00 kr. frímerki og Flatey á Skjálfanda á 90,00 kr. frímerki.

Í tilkynningu Íslandspósts með þessari útgáfu segir að Viðey sé lítil eyja, 1,7 km² að flatarmáli. Eyjan er stórmerkur sögustaður. Þar hafa fundist merki um mannvistar allt frá 10. öld. Árið 1225 var reist klaustur í eyjunni, mikið menningar- og lærdómssetur og var svo til siðaskipta. „Faðir Reykjavíkur“, Skúli Magnússon landfógeti lét byggja Viðeyjarstofu og Viðeyjarkirkju á seinni hluta 18. aldar. Viðeyjarstofa er elsta steinhús landsins og Viðeyjarkirkja er með upprunalegum innréttingum.

Með byggingu Viðeyjarstofu var brotið blað í sögu húsagerðar á Íslandi. Hún var fyrsta steinhúsið sem byggt var á Íslandi og um leið langstærsta íveruhús á þeim tíma. Verður hún þess vegna talin með merkustu byggingum á Íslandi. Viðeyjarstofa var myndefni á öðru Evrópufrímerkinu sem gefið var út 2. maí 1978 en sameiginlegt myndefni frímerkjanna á því ári var, merkisbyggingar. Viðey var gjöf íslenska ríkisins til Reykjavíkurborgar á 200 ára afmæli hennar, 18. ágúst 1986.

Flatey á Skjálfanda er um 2,8 km². Gert er ráð fyrir að eyjan hafi risið um einn metra á tuttugustu öld vegna þess að hún er á mjög virku jarðskjálftasvæði. Flatey er frjósöm eyja og gróðursæl. Fyrsti vitinn á eyinni var reistur árið 1913 og endurbyggður 1963. Eyjan byggðist snemma á sögulegum tíma og íbúum fór fjölgandi á fyrstu áratugum tuttugustu aldar. Flestir voru þeir árið 1942, 120 talsins. Flatey hefur ekki verið í byggð í fáeina áratugi. Nokkur fjöldi ferðamanna heimsækir þó eyjuna og margir dveljast þar sumarlangt.

Borgar Hjörleifur Árnason hannaði frímerkin en Mats Wibe Lund tók ljósmyndirnar. Frímerkin voru offsetprentuð hjá Österreichische Staatsdruckerei GmbH, í Vín í Austurríki.

Skógrækt á Íslandi 100 ára

Sama dag, 13. janúar, kom út 45,00 kr. frímerki tileinkað Hallormsstaðarskógi 100 ára.

Hallormsstaðarskógur er talinn stærstur skóga á Íslandi. Hann þekur um 740 hektara og er í eigu Skógræktar ríkisins. Skógurinn er vinsælt útivistarsvæði í fjölbreyttu landslagi. Í skóginum eru um 40 km af gönguslóðum og mikið af merktum gönguleiðum. Trjásafn með yfir 70 trjategundum er einnig að finna á Hallormsstað.

Alþingi hafði samþykkt lög um friðun Hallormsstaðarskógar 1899 en friðunin dróst í nokkur ár. Árið 1903 samþykkti Alþingi að kaupa Hallormsstað af kirkjujarðasjóði og losa úr ábúð og hefja þar skógrækt. Árið 1905 var byrjað að girða skóginn af og skógrækt hófst þar fyrir alvöru. Stefán Kristjánsson var ráðinn fyrsti skógarvörðurinn, en hann hafði lokið skógarvarðarnámi í Danmörku.

Skógrækt ríkisins var stofnuð 1907 og var henni afhent jörðin Hallormsstaður með hjáleigum og skógi. Stendur sú skipan enn í dag. Á Hallormsstað er aðsetur skógarvarðarins á Austurlandi og starfsstöð Skógræktar ríkisins, en aðalskrifstofa Skógræktar ríkisins hefur verið á Egilsstöðum frá 1990.

Gamla teikningin sem sést í jaðri frímerkisins var gerð árið 1906 af Agnari Franciscus Kofoed-Hansen en hann var skógræktarstjóri 1908-1957. Í bókinni Íslandsskógum segir að þetta sé: „...uppdráttur Kofoed-Hansens af Hallormsstaðarskógi 1906. Á henni sést vel hversu stórt skóglausa svæðið kringum bæinn og túnin var á þeim tíma og enn fremur út af Ormsstöðum. Markargirðingin sést greinilega og innan hennar gróðrarstöðin fyrsta, sem lítil skástrikaður ferningur.“

Anna Þóra Árnadóttir hannaði frímerkið en ljósmyndina tók Þröstur Eysteinson, sviðsstjóri Þjóðskóga hjá Skógrækt ríkisins. Prentsmiðjan Österreichische Staatsdruckerei GmbH í Vínarborg, Austurríki offsetprentaði.

Þjóðminjasafn Íslands enduropnað

Þennan sama dag, 13. janúar, kom einnig út smáörk í tilefni endurofnunar Þjóðminjasafns Íslands. Tvö frímerki eru í smáörkinni, næla frá 11. öld á 100,00 kr. frímerki og Þórslíkneski frá 10. öld á 150,00 kr. frímerki. Á smáörkinni er einnig mynd af sverði frá sama tíma. Hinn 20. febrúar 1963 komu út tvö minningarfrímerki um Þjóðminjasafn Íslands, en þá var öld liðin frá stofnun þess. Myndefni frímerkjanna sem þá komu út voru sjálfsmynd Sigurðar Guðmundssonar málara (1833-1874) og hluti af myndskurði Valþjófsstaðahurðarinnar.

Í opinberri kynningu á þessari einni merkustu menningarstofnun landsmanna segir, að Þjóðminjasafnið sé vísinda- og þjónustustofnun í eigu íslenska ríkisins. Því er ætlað að vera miðstöð þjóðminjavörslu og rannsókna á menningarsögulegum minjum í landinu. Hlutverk þess er að auka og miðla þekkingu á menningararfi íslensku þjóðarinnar frá upphafi til vorra daga og stuðla að því að sem flestir geti haft gagn og gaman af sögu og minjum lands og þjóðar. Meginhluti safnhússins hýsir grunnsýningu Þjóðminjasafnsins: „Þjóð verður til – menning og samfélag í 1200 ár.“

Safnið nefndist í upphafi Forngripasafn Íslands og var stofndagur þess 24. febrúar 1863. Sr. Helgi Sigurðsson á Melum í Melasveit gaf til safnsins 15 fyrstu forngrípina. Er hann því talinn stofnandi safnsins og Þjóðminjasafnið telst því stofnað 24. febrúar 1863.

Íslenskir þjóðgripir höfðu fram til þess tíma einkum verið varðveittir í dönskum söfnum. Við stofnun Lýðveldis 1944 ákvað Alþingi að reisa safninu eigið hús og var flutt í það um 1950. Safninu var ætlað að vera miðstöð þjóðminjavörslu með það fyrir augum að auka og miðla þekkingu á menningararfi íslensku þjóðarinnar.

Sérfræðingar starfa á vegum safnsins í fjölmörgum greinum, s.s. fornleifafræði, byggingarsögu, þjóðháttufræði og sagnfræði. Árið 1998 var ráðist í viðgerð og breytingar á safnahúsinu. Það var opnað að nýju í september 2004 eftir miklar endurbætur með nýjum grunnsýningum og sérsýningum. Á þessum sýningum er gerð grein fyrir menningarsögu þjóðarinnar frá landnámi og sýndir allir merkustu gripir safnsins.

Tryggvi T. Tryggvason hannaði smáörkina en Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði með upphleyptu myndefni.

Mýs

Þann 10. mars komu út tvö frímerki þar sem mýs eru myndefnin. Annað frímerkið sýnir hagamús en hitt húsamús. Þetta var í fyrsta sinn sem þessi velþekktu íslensku smádyr prýða frímerki.

Hagamúsinn (*Apodemus sylvaticus*) er myndefni 45,00 kr. frímerkisins. Músinn er með blikskær dökk augu, stutt trýni og hringlaga eyru. Þrátt fyrir nafnið verður hennar helst vart í mannaústöðum á haustin og er hún þar algengari en húsamúsinn. Þó finnst hún víða utan byggðar, í högum og móum og með ströndum fram. Hún er ekki síst algeng í skóglendi og er stundum kölluð skógarmús. Hérlandis lifir hagamúsinn einkum á fræjum og annarri jurtafæðu, en étur þó einnig skordýr. Hún grefur sér holu í jörðina í námunda við hreiður sitt og geymir þar forða sinn.

Húsamúsinn (*Mus musculus*), er myndefni 125,00 kr. frímerkisins. Hún getur verið grá, brún eða næstum svört á lit. Hún er minni en hagamúsinn og hefur lengra skott. Hún étur nær allt sem hún getur melt og oft spillir hún matvöru. Henni fylgir sérkennileg lykt. Margar húsamýs búa og auka kyn sitt í holum sem þær gera sér í mannaíbýlum eða útihúsum, en aðrar virðast komast af á bersvæði. Talið er að húsamúsinn hafi borist til Íslands snemma á öldum en hún mun þó aldrei hafa verið mjög algeng hérlandis. Þær mýs sem hafa fundist í íbúðar- og útihúsum um allt landið hafa oftast verið hagamýs.

Hönnun frímerkisins annaðist Anna Þóra Árnadóttir en teikningar gerði Jón Baldur Hlíðberg. Österreichische Staatsdruckerei GmbH í Vínarborg, Austurríki offsetprentaði.

Tækifærisfrímerki

Sama dag, 10. mars, komu út fjögur svokölluð tækifærisfrímerki og eitt frímerkjahefti með sömu frímerkjum. Þrjú frímerki voru með sama verðgildi, 50,00 kr., og eitt með 70,00 kr. verðgildi. Í heftinu voru 8 frímerki: 6 x 50,00 kr. og 2 x 70,00 kr.

Tækifærisfrímerki eru skilgreind sem frímerki sem hægt er að nota við ýmis hátíðleg tækifæri, m.a. á boðskort, vegna afmæla, brúðkaupa o.s.frv. Þetta voru fyrstu frímerki þessarar tegundar sem Íslandspóstur gaf út. Frímerki af þessu tagi með ýmsum fallegum og viðeigandi myndefnum höfðu fengið góðar undirtektir erlendis og með þessari útgáfu var vonast til að hægt yrði að auka áhugann á notkun frímerkja hérlendis.

Myndefnin voru vinsæl gjafablóm, listilega teiknuð af Erni Smára Gíslasyni grafískum hönnuði sem jafnframt hannaði frímerkin og frímerkjaheftið. Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði frímerkin í fjórlit og einum Pantone sérilit.

Blómin á frímerkjunum eru rós (*Rosa „Red Berlin“*), geislaflífill (*Gerbera jamesonii*), og kalla (*Zantedeschia rehmannii*), öll á frímerkjum með 50,00 kr. verðgildi. Á frímerki með 70,00 kr. verðgildi er túlípáni (*Tulipa gesneriana*).

Skordýr og köngulær

Hinn 14. apríl komu út tvö frímerki í útgáfuröðinni Skordýr og köngulær og var þetta önnur útgáfa slíkra frímerkja. Myndefnin að þessu sinni voru krosskönguló og húsfluga.

Krossköngulóin (*Araneus diadematus*), sem er á 50,00 kr. frímerkinu, er meðal stærstu köngulóa sem fyrirfinnast í íslenskri náttúru. Kvendýrin eru nær undantekningarlaust stærri en karldýrin eins og tíðkast meðal langflestra köngulóa. Búklengd kvendýranna er yfirleitt um 10-13 mm en hjá körlunum um 4-8 mm. Tvær aðrar tegundir ættarinnar hafa fundist hér á landi, það eru skartkönguló (*Araneus marmoreus*), sem er mjög áþekkt krossköngulónni að stærð og hefur aðeins tvívegis fundist hér á landi og sveipkönguló (*Araneus cornutus*) sem er nokkuð algeng á Norðurlandi. Krossköngulær geta spunnið a.m.k. sex mismunandi tegundir þráða.

Húsflugan (*Musca domestica*), sem er að finna á 70,00 kr. frímerkinu, er algengust í Norður-Evrópu frá júní til september, en hennar getur þó orðið vart allt árið. Hér á landi eru til stóra húsfluga og litla húsfluga. Húsflugan telst til tvívængja en um 85 þúsund tegundir tvívængja eru til í heiminum og þar af munu vera 360 hér á landi. Hérlendis verður lítið vart við flugurnar frá nóvember og fram í mars. Lirfurnar lifa á margs konar úrgangi en fullorðnu flugurnar á sykri og annarri fljótandi fæðu. Sagt er að húsflugur lifi aðeins í 25 daga. Lífslengd hvers stigs, eggja, lirfa og fullorðinna flugna, ræðst mjög af hita. Í köldu umhverfi vaxa þær hægt og hvert stig tekur langan tíma. Þær þrífast best við 25-35°C hita. Húsflugan getur verpt allt að 150 eggjum í einu. Eftir að þeim er verpt líða allt frá nokkrum klukkustundum upp í 8 daga þar til þau klekjast.

Arnar Snorrason hannaði frímerkin en ljósmyndirnar tóku Jan Ethelberg (krosskönguló) og Oddur Sigurðsson (húsfluga). Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði frímerkin.

Gamlir vertíðabátar

Þennan sama dag, 14. apríl, komu einnig út fjögur frímerki í formi tveggja smáhefta með 4 frímerkjum hvort. Myndefnið var tileinkað gömlum vertíðabátum, en myndefni 70,00 kr. frímerkjanna eru Vörður ÞH 4 og Kári VE 47. Myndefni 95,00 kr. merkjanna eru Guðbjörg NK 74 og Sædis ÍS 67.

Vertíðin var áður fyrr sá tími árs sem bændur og vinnumenn fóru í verstöð til fiskveiða. Á árabátaöld voru vertíðir þrjár, sumarvertíð, haustvertíð og vetrarvertíð. Íslenska vetrarvertíðin stóð frá 2. janúar til 15. maí. Vertíðabátarnir á frímerkjunum voru allir smíðaðir héraendis og hver með sínu byggingarlagi. Þeir eru allir frá miðbiki síðustu aldar.

Vörður ÞH 4 var smíðaður úr eik í Reykjavík 1947. Hann var 67 brúttólestir (brl.) með 185 hestafla (ha.) Allen dísilvél. Hann var upphaflega gerður út frá Grenivík. Báturinn var talinn ónýtur og tekinn af skipaskrá 13. maí 1976.

Kári VE 47 var smíðaður úr eik í Vestmannaeyjum 1944. Báturinn var 63 brl. með 150 ha. Fairbanks Morse dísilvél. Báturinn var talinn ónýtur eftir bruna og tekinn af skrá 4. nóvember 1965.

Sædis ÍS 67 er elst þessara báta, smíðuð úr eik og beyki á Ísafirði 1938. Hún var aðeins 15 brl. með 45 ha. June Munktell vél. Hún var lengst af gerð út frá Ísafirði en skráð í Bolungarvík 1988.

Guðbjörg NK 74 var smíðuð úr eik á Neskaupsstað 1948. Hún var 39 brl. og upphaflega með 160 ha. Delta dísilvél. Árið 1973 var sett í bátinn 340 ha. GM dísilvél og báturinn var skráður í Vestmannaeyjum 1988.

Hlynur Ólafsson hannaði frímerkin og frímerkjaheftin en Jón Björnsson tók ljósmyndirnar. Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði í fimmlit.

Brúarmannvirki

Þann 26. maí gaf Íslandspóstur út þrjú frímerki þar sem myndefnin voru brýr á Íslandi. Þetta var ekki í fyrsta sinn sem samgöngumannvirki af þessu tagi prýddu íslensk frímerki því hinn 9. október 1992 voru gefin út tvö frímerki með myndum af gömlum brúm. Var á öðru frímerkinu mynd af brúnni yfir Fnjóská frá 1908 en á hinu mynd af brúnni yfir Ölfusá frá 1891. Önnur frímerkjaröðin í þessum flokki kom svo út hinn 10. mars 1993, en þar voru það brúin á Hvítá hjá Ferjukoti frá 1928 og brúin á Jökulsá á Fjöllum frá 1947 sem voru myndefnin.

Þrjú mikilvæg íslensk samgöngumannvirki áttu aldarafmæli árið 2005. Þetta voru Sogsbrú (50,00 kr.), Lagarfljótsbrú (95,00 kr.) og Jökulsárbrú í Öxarfirði (165,00 kr.). Hengibrú var sett á Sogið 1904 en hún þótti ekki nógu sterk til að bera þungann, sem flytja þurfti að Ljósafossi. Var hún því tekin burt, flutt upp í óbyggðir og sett á Hvítá skammt frá Hvítárvatni. Ný og sterk steinbrú var sett á Sogið.

Í tilkynningu Íslandspósts kemur fram að 1905 hafi verið ár mikilla samgönguframkvæmda á Íslandi. Landsverkfræðingurinn skýrði frá því í Ísafold það ár að lagðir hefðu verið 9 km af þjóðvegum á aðalpostleiðum, 6 km af flutningabrautum og 3,6 km af fjallvegum, alls tæpir 19 km. Auk brúnna á frímerkjunum var brúin á Hítará hjá Brúarfossum byggð 1905. Samkvæmt upplýsingum landsverkfræðingsins var Lagarfljótsbrúin 300 metra löng, Jökulsárbrúin 100 metrar og Sogsbrúin, sem var hengibrú úr járn, 37 metrar. Allt efnið í Lagarfljótsbrú var dregið á landi frá Reyðarfirði til Egilsstaða og þótti þessi flutningur mikið þrekvirki enda um stór tré og járnbita að ræða sem flutt voru um auðn og vegleysu.

Hlynur Ólafsson hannaði frímerkin en ljósmyndirnar af brúnum tóku Sigfús Eymundsson (Sogsbrú), Eyjólfur Jónsson (Lagarfljótsbrú) og Bárður Sigurðsson (Jökulsárbrú). Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði í fjórlit og einum Pantone sérlit.

Evrópufrímerki – Matargerðarlist

Sama dag, 26. maí, komu út tvö Evrópufrímerki bæði í örkum og heftum með 10 eins frímerkjum með verðgildunum 70,00 kr. og 90,00 kr. Venju samkvæmt ákvað PostEurop, samtök 45 pósthjóna í Evrópu, myndefni Evrópufrímerkjanna. Efni þeirra að þessu sinni var matargerðarlist (Gastronomy). Frímerkin voru með óvenjulegu sniði, sem hæfði myndefninu einkar vel, en gengið var út frá matardiski sem forsendu hönnunarinnar og því voru þau kringlótt 38 mm að stærð.

Í tilkynningu Íslandspóstis með útgáfunni er stutt hugleiðing um mat og matarmenningu og segir þar m.a.: „Matur er mannsins megin og stendur okkur nær en margt annað sem heyrir til menningu og mannlegu samfélagi. Varla er hægt að hugsa sér nokkuð jafn kyrfilega bundið tilveru okkar og daglegum athöfnum og mat og drykk. Ekki fer hjá því að matargerð, matarhættir og hefðir í því sambandi endurspegli og móti jafnframt á ýmsan hátt staðhætti, náttúru, sögu, lífsviðhorf, tæknikunnáttu, félagsmynstur og efnahag í hverju samfélagi.“

Hany Hadaya hannaði frímerkin og frímerkjaheftin en ljósmyndirnar tók Thorstein Henn. Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði frímerkin.

Laxár og laxaflugur

Þann 1. september komu út tvö frímerki þar sem myndefnin voru laxár og laxaflugur.

Laxá í Aðaldal og Laxá í Kjós eru meðal bestu og þekktustu laxveiðiáa landsins.

Laxá í Kjós, sem er á 50,00 kr. frímerkinu, hefst í Stíflisdalsvatni á Mosfellsheiði og fellur til sjávar. Veitt er með 10 til 12 stöngum mest í ánni og þar var sett Íslandsmet í laxveiði sumarið 1988. Þá veiddust 3.850 laxar og var ótrúleg mergð af laxi í ánni, að sögn veiðimanna. Árið 2004 fór veiðin yfir 1500 laxa á 10 stöngum á dag.

Laxá í Aðaldal, sem er á 60,00 kr. frímerkinu, er jafnframt næstmesta bergvatnsá Íslands. Hún kemur upp í Mývatni og fellur til Skjálfanda. Laxveiðin í ánni var undir 1000 löxum árið 2004.

Tvær alþekktar laxaflugur eru á frímerkjunum, Rauð Frances (50,00 kr.) og Laxá blá (60,00 kr.) Rauð Frances er sögð gefa stærsta hlutann af aflanum í Norðurá í Borgarfirði. Margir veiðimenn telja Laxá blá einhverja veiðnustu og fegurstu laxaflugu landsins.

Hany Hadaya hannaði frímerkin en ljósmyndirnar tók Lárus Karl Ingason. Frímerkin voru offsetprentuð hjá Österreichische Staatsdruckerei GmbH í Vínnarborg, Austurríki.

Villt ber

Sama dag, 1. september, komu út fyrstu frímerkin í útgáfuröðinni, Villt ber á Íslandi. Myndefni frímerkjanna eru bláber (*Vaccinium uliginosum*) á 65,00 kr. frímerki og villt jarðarber (*Fragaria vesca*) á 90,00 kr. frímerki. Alls munu um átta tegundir villtra berja vaxa hérlandis m.a. aðalbláber, krækiber, hrútaber, skolla-ber og reyniber. Óvenjulegt við þessa frímerkjaútgáfu er að frímerkin, sem eru í örkum með 10 frímerkjum, snúa haus í haus þ.e. mynda andstæð pör sem á erlendum málum nefnist „tête-bêche“.

Bláberjalyngið er sumargrænn smárunni með móleitum og sívölum greinum. Blöðin eru breytileg að gerð og lögun. Blómin, sem nefnast sætukoppar, eru nokkur saman efst á árssprota fyrra árs. Fullþroska eru berin dökkblá að utan en grænleit að innan með litlausum safa. Bláberjalyng er að finna um allt land, einkum í votlendi og mólendi. Bláberjarunninn blómgast í maí til júní og er þá u.þ.b. 10-30 cm á hæð. Það fer mikið eftir árferði hvenær berin verða nægjanlega þroskuð til tínslu en líkt og með önnur íslensk ber má ekki reikna með fullum þroska fyrr en eftir miðjan ágúst.

Villt jarðarber vaxa einnig á Íslandi. Blöð jarðarberjaplöntunnar eru þrífingruð, gishærð á efra borði en silkihærð á því neðra. Blómin sitja á aðhærðum leggjum og eru krónublöðin lengri en bikar- og utanbikarblöðin. Jarðarberið sjálft er ekki eiginlegt ber, heldur er það myndað af blómbotninum, sem þrútnar út. Berin vaxa í þurrum og sólríkum grasbrekkum víða um land. Venjulega eru þau fremur smá, en á sólríkum stöðum geta berin orðið nokkuð stór. Algengust eru berin á Suður- og Suðvesturlandi en sjaldgæfust á Norðvesturlandi. Plantan nær 5-15 cm hæð og blómgast í júní.

Ólafur Pétursson teiknaði myndirnar og hannaði frímerkin en Österreichische Staatsdruckerei GmbH í Vínarborg, Austurríki offsetprentaði.

Dagur frímerkisins – Marglit húspök í Reykjavík

Þann 7. október gaf Íslandspóstur út smáörk með einu 200,00 kr. frímerki í tilefni af árlegum Degi frímerkisins þar sem myndefnið er litrík reykvisk húspök í nágrenni Skólavörðuholts, enda ljósmyndin tekin úr turni Hallgrímskirkju.

Dagur frímerkisins er reyndar 9. október en hann bar upp á sunnudag þetta árið. Í fyrsta tölublaði Frímerkjablaðsins, sem Landsamband íslenskra frímerkjasafnara gefur út með stuðningi Íslandspósts má finna eftirfarandi fróðleik um Dag frímerkisins eftir Sigurð H. Þorsteinsson:

„Sérstakir stimplar sem varða árlegan Dag frímerkisins voru teknir upp snemma á síðustu öld. Í fyrstu voru það mest evrópskar þjóðir sem tóku upp þennan dag en fljótt fylgdu aðrar í kjölfarið. Eftir því sem þátttakan jókst, varð þetta smám saman sérstakur hátíðardagur frímerkjasafnara. Fljótlega komu fram tillögur um að þessi hátíðisdagur skyldi vera á stofndegri Alþjóðapóst-sambandsins 9. október ár hvert. Þetta hefir þó ekki verið algjör regla. Það var fyrst árið 1960, að þessi dagur var haldinn hátíðlegur hér á Íslandi. Þá var það á vegum félags ungra frímerkjasafnara, sem starfaði innan Æskulýðsstarfs Reykjavíkurborgar.“

Hlynur Ólafsson hannaði smáörkina og tók ljósmyndina en Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Fyrsta vélhjólið á Íslandi 100 ára

Þennan sama dag, 7. október, kom út 50,00 kr. frímerki í tilefni þess að 100 ár voru liðin frá því að fyrsta vélhjólið kom til landsins. Þetta hjól er sýnt í bakgrunni frímerkisins en vélhjólið í forgrunni er Harley Davidson, 2004 Sportster Roadster XLR, 1200 kúbik en knapinn á hjólinu er óþekkt íslensk kona.

Í tilkynningu Íslandspósts með útgáfunni kemur fram að fyrsti mótórhjólamaður Íslendinga, Þorkell Þ. Clementz, vélfræðingur, hafi flutt þetta fyrsta vélhjól til landsins 20. júní 1905 og sótt síðar um einkaleyfi á vörumerkinu ELG fyrir mótórhjól sem hann ætlaði að selja.

Lítið annað er um þetta mótórhjól vitað en að það var af svissneskri gerð sem nefndist Motosacoché en var selt undir nafninu ELG í Danmörku. Þar fann Njáll Gunnlaugsson, höfundur bókar um 100 ára sögu mótórhjólsins, hjólið á safni og fékk það lánað til landsins. „Leiða má líkum að því að þetta sé sama hjólið og Þorkell Clementz flutti til landsins fyrir næstum 100 árum síðan,“ segir Njáll. Á hjólinu sem Tækniminjasafn Danmerkur lánaði sést númeraplata sem á stendur að hjólið sé reynslueintak og bendir því margt til þess að um sama hjólið sé að ræða.

Hlynur Ólafsson hannaði frímerkið og tók ljósmyndina en Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði í fjórlit og einum Pantone sérlit.

Verzlunarskólinn 100 ára

Þess var einnig minnst með útgáfu 70,00 kr. frímerkis þennan sama dag, 7. október, að 100 ár voru liðin frá því að Verzlunarskóli Íslands tók til starfa. Dansandi 4. bekkingar eru á frímerkinu en hefðin er sú að í tengslum við verslunarpróf er haldinn svonefndur peysufatadagur þar sem nemendur klæðast peysufötum og kjólfötum.

Verzlunarskólinn tók til starfa haustið 1905. Þeir aðilar sem stofnuðu skólann voru Verslunarmannafélag Reykjavíkur og Kaupmannafélag Reykjavíkur. Skólinn var stofnaður með það að markmiði að auðvelda mönnum að afla sér menntunar á verslunarsviðinu. Verzlunarskólinn hefur lagt metnað í að búa sem best að margvíslegum þörfum nemenda og hefur skólinn verið í stöðugri þróun.

Árið 1996 var námsframboð skólans tekið til endurskoðunar. Í framhaldi af því var brautaskipting við skólann endurskipulögð og fjölbreytni námsframboðs aukin. Ný brautaskipting tók síðan gildi haustið 1997. Vorið 2000 voru enn fremur gerðar lítilsháttar breytingar á námsframboði skólans til samræmis við nýja aðalnámskrá fyrir framhaldsskóla. Til að þjóna sem best þörfum nemenda sinna hefur Verzlunarskólinn boðið upp á mikla fjölbreytni í námsframboði, sem endurspeglast í 5 mismunandi námsbrautum við skólann.

Stofnun Verzlunarskóla Íslands var mikilvægur liður í sjálfstæðisbaráttu landsins. Því betur sem Íslendingar voru menntaðir á sviði verslunar- og skrifstofustarfa þeim mun frekar gátu þeir rekið alla verslun í landinu án utanaðkomandi aðstoðar. Þá hafði stofnun Verzlunarskóla Íslands jákvæð áhrif á jafnréttisbaráttu í landinu því að bæði stúlkur og piltar höfðu jafnan aðgang að skólanum og strax í upphafi skapaðist hefð fyrir því að stúlkur stunduðu nám við skólann og gæfu piltunum þar ekkert eftir.

Hönnun frímerkisins annaðist Tryggvi T. Tryggvason en Österreichische Staatsdruckerei GmbH í Vínnarborg, Austurríki offsetprentaði.

Fuglafrímerki

Þann 3. nóvember gaf Íslandspóstur út tvö frímerki þar sem myndefnið var fuglar á Íslandi. Íslenskir fuglar eru eitt vinsælasta og langlífasta myndefni íslenskra frímerkja frá öndverðu. Fyrsta íslenska fuglafrímerkið kom út 25. nóvember 1959 og var myndefnið æðarfugl. Þann 1. mars 1960 kom út frímerki þar sem myndefnið var fálki en verðgildi þess var 25 kr. Með frímerkjunum sem út komu 3. nóvember hafði Íslandspóstur alls gefið út 36 frímerki með þessu vinsæla myndefni. Að þessu sinni prýddu grágæsir og starar frímerkin.

Grágæsir (*Anser anser*), sem er myndefni 60,00 kr. frímerkisins, verpa á láglandi um allt Ísland og er algengasta gæsategundin hérlendis. Árin 1992-1993 fór fram í Skotlandi talning á grágæsum, en þar hefur meirihluti íslenska varpstofnsins vetursetu. Reyndust fuglarnir vera um 80.000 talsins. Grágæsir verpa 4-6 eggjum. Þær hverfa svo flestar til vetrarstöðvanna seinni hluta október. 500-600 fuglar dvelja þó hér yfir vetrarmánuðina einkum suðvestanlands, á Tjörninni í Reykjavík og víðar. Grágæsir lifa á jurtum, bæði villtum og ræktuðum. Þær sækja mjög á ræktað land, einkum á haustin. Mikið er veitt af grágæs enda þykir hún veislumatur.

Starar (*Sturnus vulgaris*), sem er myndefni 105,00 kr. frímerkisins, eru nýlegir varpfuglar hér. Fyrst er vitað með vissu um verpandi stara hérlendis við Hornafjörð upp úr 1940 en til höfuðborgarsvæðisins, þar sem þeir eru nú algengastir, komu þeir um 1960. Lítið er um stara í öðrum landshlutum. Starar eru félagslyndar smádyraætur, lítið eitt stærri en skógarprestir. Flestir eru þeir staðfuglar og er stofninn á bilinu 5.000 til 15.000 fuglar á veturna en 1.000 til 2.000 pör verpa hér á sumrin. Starar búa yfir mikilli aðlögunarhæfni, nýta t.d. fjölbreytta fæðu og vegnar því oft vel á nýjum slóðum.

Frímerkin hannaði Ragnheiður I. Ágústsdóttir en Jón Baldur Hlíðberg teiknaði fuglamyndirnar. Österreichische Staatsdruckerei GmbH í Vínarborg, Austurríki offsetprentaði.

Jólafrímerki

Sama dag, þann 3. nóvember, komu jólafrímerkin 2005 út en myndefni þeirra var epli og grenitré. Prentun þessara frímerkja var nýlunda í íslenskri frímerkjaútgáfu því þau voru prentuð með ilmbleki og gaf 50,00 kr. frímerkið frá sér epla- og kanelilm en 70,00 kr. frímerkið ilmaði af furunálum. Nudda þarf frímerkin lauslega til að ilmurinn komi fram.

Epli og grenitré eru í rauninni einföld tákni fyrir íslensk jól þar sem epli eru tilvísun í fortíðina og þegar lítið var um ávexti á Íslandi og sendingarnar af fallegum, rauðum og ilmandi Macintosh eplum frá Bandaríkjunum komu í tæka tíð til að gleðja börn og fullorðna yfir hátíðirnar. Eplin og ilmurinn af þeim er enn lifandi í minni eldri kynslóðarinnar en mikið framboð á ávöxtum á seinni árum hefur komið í þeirra stað.

Hefð hefur verið fyrir því lengi að setja upp grenitré í stofu og skreyta með ýmsum hætti. Jólafrímerkin munu vafalaust vekja minningar margra því þau höfðu ekki aðeins til sjónar heldur einnig lyktarskyns.

Hany Hadaya hannaði frímerkin og 10 frímerkja hefti með 50,00 kr. burðargjaldinu. Prentsmiðjan Joh. Enschedé Stamps BV., í Haarlem, Hollandi offsetprentaði frímerkin í þremur litum og ilmbleki.

2006

Þjóðarblómið

Þann 2. febrúar kom út 50 kr. blómafrímerki tileinkað þjóðarblómi Íslands, holtasóley.

Holtasóley (*Dryas octopetala*) var valin þjóðarblóm Íslands 2004 að undan- genginni umfangsmikilli skoðanakönnun meðal landsmanna. Leitin að þjóðar- blóminu hófst mörgum árum áður en tilgangur hennar var að kanna hvort tilgreina mætti blóm sem hefði táknrænt gildi og þjónaði sem sameiningartákn í kynningar- og fræðslustarfi hérlandis og erlendis. Markmiðið var einnig að skapa umræður um blóm og gróður til að auka samstöðu um gróðurvernd.

Holtasóley er ein af einkennisjurtum á norðurslóðum. Holtasóley er af rósaætt en ekki sóleyjarætt eins og íslenska heitið gæti gefið til kynna. Íslenska nafnið er líklega tilkomið af því að blómið minnir dálítið á sóleyjarblóm, fremur stórt og reglulegt, og af helstu vaxtarstöðum þess, holtum og melum. Róttin er stólparót en út frá henni greinast margar finni hliðarrætur. Rót holtasóleyjar er stundum nefnd þjófarót. Hún er algeng um allt land og vex á melum og í þurru mólendi. Blöðin eru dökkgræn og gljáandi að ofan, en hvítloðin undir, og nefnast rjúpnalauf. Holtasóleyjar eru mjög duglegir landnemar á berum melum, og breiðast gjarnan yfir klappir. Þegar fræin þroskast myndast á þeim löng, ljósbrún hár sem oft mynda eins og snúinn lokk, og nefnist jurtin þá hárbrúða. Holtasóley er mjög harðgerð jurtt sem finnst á allmörgum stöðum upp í 1000 m hæð í fjöllum, hæst skráð á Kirkjufjalli við Hörgárdal í 1200 m.

Anna Þóra Árnadóttir hannaði frímerkið en Jón Baldur Hlíðberg teiknaði blómið. Österreichische Staatsdruckerei GmbH í Vínnarborg, Austurríki offset- prentaði.

50 ár frá komu rokksins til Íslands

Þennan sama dag, 2. febrúar, kom út 60 kr. frímerki í tilefni þess að um 50 ár voru liðin frá því rokkið kom til Íslands.

Áhöld eru reyndar um hvenær rokkið kom til Íslands en ekki er ólíkt að ætla að það hafi ekki verið síðar en árið 1956. Ártalið 1956 kann að orka tvímælis en vikulegur þáttur tileinkaður rokkinu hófst í útvarpi það ár. Í ársbyrjun 1957 sýndu kvikmyndahúsin þrjár bandarískar rokkmyndir sem framleiddar voru árið áður. Þessar bíómyndir komu af stað fyrstu rokk-bylgjunni sem reið yfir landið.

45 snúninga plöturnar nutu mikilla vinsælda á þessum árum og frímerkið sýnir eina slíka í umslagi sem er prýtt ýmsum alþekktum táknum sjötta áratugarins: Gibson gítarum sem Elvis Presley notaði á sínum tíma, Cadillac bifreið sem rokkstjörnur óku gjarnan og loks ungu fólki í frægri rokk og ról sveiflu.

Rokk-frímerkið sem Íslandspóstur gaf út þennan dag kom nokkuð við sögu á landsbyggðarráðstefnu sagnfræðinga og þjóðfræðinga sem haldin var í Reykjanesbæ 4. mars 2006. Sagnfræðingarnir virtust almennt sammála þeirri söguskýringu sem fram kemur á frímerkinu. Ráðstefnan var haldin í Poppminjasafninu í Duus-húsum undir yfirskriftinni „Gaman er að koma í Keflavík.“ Viðfangsefni hennar var íslensk dægurmenning og utanaðkomandi áhrif á mannlíf í aldanna rás, ekki síst frá bandaríska varnarliðinu og loftmiðlunum, sjónvarpi og útvarpi, sem reknir voru á þess vegum á sjötta og sjöunda áratugnum.

Hany Hadaya hannaði frímerkið en Österreichische Staatsdruckerei GmbH í Vínarborg, Austurríki offsetprentaði.

50 ár frá komu fyrstu flóttamanna til Íslands

Sama dag, 2. febrúar, kom einnig út 70 kr. frímerki í minningu þess að hálf öld var liðin frá því að fyrstu flóttamennirnir komu til Íslands. Þetta var í fjórða sinn sem íslensk frímerki komu út, sérstaklega tileinkuð flóttamönnum og flóttamannahjálpi.

Árið 1956 vildu Íslendingar feta í fótspor nágrannaríkja sinna sem voru byrjuð að veita pólitískum flóttamönnum hæli. Eftir byltinguna í Ungverjalandi í október 1956 barst íslenskum stjórnvöldum beiðni frá Flóttamannastofnun SP um aðstoð við landflotta Ungverja í Austurríki. Um 200.000 manns höfðu flúið til Júgóslavíu og Austurríkis undan harðstjórn Janos Kadars sem Sovétríkin studdu til valda eftir að Imre Nagy hrökklaðist frá. Ríkisstjórn Íslands ákvað að bjóða 52 flóttamönnum hæli á Íslandi. Þetta var fyrsti skipulegi hópur flóttamanna sem kom til landsins. Ungverjunum vegnaði yfirleitt vel hér á landi. Aðeins tæpur helmingur hans, 25 manns, sótti um og fékk íslenskan ríkisborgararétt en nokkrir þeirra fluttu síðar úr landi. Hálfri öld eftir að fyrstu flóttamennirnir komu til landsins var um þriðjungur þeirra ennþá búsettur á Íslandi.

Á árinu 2005 hafði Ísland tekið á móti flóttafólki í skipulögðum hópum allt frá árinu 1956, samtals 451 einstaklingi. Á árunum 1956 og 1991 komu alls sex hópar en frá árinu 1996 hafa komið hópar ársvisst að undanskildum árunum 2002 og 2004.

Tryggvi T. Tryggvason hannaði flóttamannafrímerkið en Österreichische Staatsdruckerei GmbH í Vínarborg, Austurríki offsetprentaði.

Evrópufrímerki í 50 ár

Evrópufrímerki í 50 ár er heiti smáarkar sem var gefin út 2 febrúar. Í smáörkinni eru tvö frímerki sem bæði eru 150 kr. að verðgildi. Með þessari útgáfu vildi Íslands-póstur minnst þess að 50 ár voru liðin frá því að löndin sex sem síðar undirrituðu stofnsáttmála Evrópusambandsins gáfu út fyrstu „Europa Postes“ frímerkin sem urðu vísirinn að þeim Evrópufrímerkjum sem við þekkjum í dag.

„Europa Postes“ frímerkin voru fyrst gefin út 15. september 1956 og voru það löndin sex sem mynduðu Kola- og stálsambandið og síðar undirrituðu Rómarsáttmálann sem gáfu þau út. Þessi lönd voru Belgía, Frakkland, Holland, Ítalía, Lúxemborg og Vestur-Þýskaland. Á ráðstefnu 23 póststjórna í Evrópu í Montreux í Sviss árið 1959 var síðan samþykkt að hefja sameiginlega Evrópu-útgáfu undir merkjum Evrópuráðs pósts og síma, CEPT (Conférence Européenne des Postes et Télécommunications). Hugmyndin um að gefa árlega út frímerki með sameiginlegu myndefni kom upprunalega fram árið 1952 og átti myndefni frímerkjanna að vera hið sama í öllum löndum. Frímerkin áttu að verða tákn sameiginlegra hagsmuna og markmiða Evrópulandanna sem að þeim stóðu.

Árið 1993 var Evrópuráð Pósts og síma lagt niður og PostEurop, samtök póst-rekenda í Evrópu, stofnuð í þess stað. Frá þeim tíma hafa Evrópufrímerkin verið gefin út undir samheitinu Europa. Í ár eru 45 ár liðin frá því fyrstu CEPT-frímerkin voru gefin út á Íslandi. Fyrsta íslenska útgáfan kom árið 1960. Þegar í upphafi varð söfnun Evrópufrímerkja undir merkjum CEPT mjög vinsæl meðal safnara. Hvert land ákvað sjálft fjölda útgefna merkja og útgáfudag þeirra. CEPT frímerki með sameiginlegri mynd komu út í 14 ár en 1974 var útgáfunni breytt þannig að haldið var áfram með sameiginlegt þema en hvert land valdi sér myndefni innan þess.

Hlynur Ólafsson hannaði smáörkina en Österreichische Staatsdruckerei GmbH í Víenborg, Austurríki offsetprentaði.

Bíósýningar í 100 ár

Þann 29. mars voru gefin út þrjú frímerki með 50 kr., 95 kr. og 160 kr. verðgildum, tileinkuð bíósýningum á Íslandi.

Í byrjun nóvember 1906 tók til starfa fyrsta kvikmyndahúsið hér á landi. Hét það Fjalakötturinn en var einnig þekkt meðal þjóðarinnar sem Reykjavíkur Biograftheater, eða einfaldlega Bíó. Bíó var til húsa í Breiðfjörðsleikhúsi við Aðalstræti og sýndi kvikmyndir að staðaldri. Bíó var opnað með pomp og prakt hinn 2. nóvember 1906.

Íslendingar kunnu lítið fyrir sér í kvikmyndagerð langt fram eftir öldinni. Nokkur áhugi vaknaði á henni á hinu þögla skeiði kvikmyndanna og um miðja öldina réðust menn í að gera leiknar íslenskar kvikmyndir kannski vegna áhrifa frá erlendri hersetu og straumi erlendra bíómynda í kvikmyndahúsin.

Kvikmyndagerð á Íslandi hófst þegar danskt tókulið ferðaðist til Íslands árið 1919 til þess að kvikmynda Sögu Borgarættarinnar eftir sögu Gunnars Gunnarssonar á vegum Nordisk Film. Sett var upp „kvikmyndaver“ í Reykjavík og nokkrir íslenskir leikarar léku aukahlutverk auk Guðmundar Thorsteinssonar (Muggs) sem lék eitt af aðalhlutverkunum. Kvikmyndin tengist frumkvöðlum í íslenskri kvikmyndagerð beint vegna þess að þar kynntist Óskar Gíslason, sem síðar varð afkastamikill kvikmyndagerðarmaður, filmuvinnu í fyrsta skipti.

Fyrsta kvikmyndin sem var leikstýrð og framleidd af Íslendingi, gamanmynd Lofts Guðmundssonar, Ævintýri Jóns og Gvendar, var stutt og sýnd sem aukamynd í Nýja Bíói árið 1923. Loftur sendi síðar frá sér Milli fjalls og fjöru, fyrstu leiknu íslensku kvikmyndina í fullri lengd sem jafnframt var fyrsta íslenska talmyndin. Hún var frumsýnd 1949. Á síðari hluta 5. áratugarins kom út töluverður fjöldi af heimildarmyndum og ber þar líklega hæst Björgunar-afrekið við Látrabjarg sem Óskar Gíslason gerði 1949.

1950 kom út önnur leikna íslenska kvikmyndin, barnamyndin Síðasti bærinn í dalnum, eftir Óskar Gíslason.

Kvikmyndin 79 af stöðinni var frumsýnd 1962 og var byggð á samnefndri skáldsögu Indriða G. Þorsteinssonar. Í myndinni er frumflutt lag Sigfúsar Halldórssonar, Vegir liggja til allra átta, og hefur það notið vinsælda í flutningi Ellýjar Vilhjálms allar götur síðan myndin kom út. Myndin fjallar meðal annars um Keflavíkurflugvöllinn. Bandaríski herinn þótti ekki vera vel kynntur í myndinni. Þrír bandarískir hermenn sem léku í myndinni voru yfirheyrðir og tveir þeirra leystir frá störfum. Konan á 95 kr. frímerkinu er Kristbjörg Kjeld, sem lék annað aðalhlutverkið á móti Gunnari Eyjólffssyni í þessari mynd.

Fyrsta leikna íslenska kvikmyndin, sem alfarið var framleidd á Íslandi leit dagsins ljós 1977. Það var kvikmynd Reynis Oddssonar Morðsaga.

Íslendingum tókst ekki að koma sér upp varanlegri kvikmyndagerð fyrr en undir 1980 en með stofnun ríkissjónvarpsins kom loksins aukin þekking og þjálfun í gerð leikinna mynda. Síðan varð skipuleg íslensk kvikmyndagerð að veruleika og nokkrum árum síðar var fyrsta alíslenska bíómyndin gerð eftir einni af skáldsögum Halldórs Laxness. Það var Atómstöðin, sem frumsýnd var árið 1984.

Hany Hadaya hannaði frímerkin en Joh. Enschedé Security Print í Haarlem Hollandi offsetprentaði.

Norðurlandafrímerki – Norræn goðafræði

Sama dag, 29. mars, kom út smáörk með einu 95 kr. frímerki í sameiginlegri útgáfu Norðurlandabjóðanna í þremur hlutum um norræna goðafræði. Þemað í þessum öðrum hluta útgáfunnar var náttúruvættir. Smáörkin kom einnig út í samnorrænni gjafamöppu sem bar heitið „Top of the World of Stamps“.

Vættirnir, þar á meðal álfar og huldufólk, eru goðsagnakenndar verur úr germanskri goðafræði sem lifa í norrænum þjóðfræðum. Þær gátu heillað mennina og skotið þeim skelk í bringu. Þær líktust yfirleitt mönnum í útliti en hver þeirra hafði þó sitt eigið svipmót. Sögur af álfum og huldufólki er ein grein goðafræðisagna. Vættirnir búa oft í steinum og klettum og stunda búskap eins og menn. Voðinn er víð þeim sem styggir þá en sé þeim gerður greiði veita þeir ríkulega umbun. Gæfumaður verður til dæmis sá sem hjálpar álfkonu í barnsnaud. Það gat einnig talist forboði af einhverju tagi í norrænni þjóðtrú birtist vættur mönnum.

Dagur Hilmarsson hannaði smáörkina en þema hennar er álfar og huldufólk. Myndefnið er málverk Jóhanns Briem frá 1947, sem ber heitið Ævintýri en það sýnir rauðan riddara á hvítum hesti innan um álfa, fugla og litskrúðugan gróður. Prentsmiðjan Joh. Enschedé Security Print í Haarlem Hollandi offsetprentaði smáörkina í fimmlit.

Gamlir jeppar

Þennan sama dag, 29. mars, komu einnig út fjögur frímerki í formi tveggja smáhefta með 4 frímerkjum hvort. Myndefnið var tileinkað gömlum jeppum, en myndefni 70 kr. frímerkjanna eru Land Rover árgerð 1951 og Willis árgerð 1946. Myndefni 90 kr. merkjanna eru Austin Gypsy árgerð 1965 og GAZ-69 árgerð 1955.

Allt frá því að Henry Ford og fleiri smíðuðu fyrstu bílana hafa þeir stöðugt verið að þróast. Notagildi þeirra jókst með hverju árinu sem leið og fjölbreyttari notkunarmöguleikar áttu sér sífellt stað. Í fyrstu var drifbúnaður einungis á einum öxli, en þróun í bílaframleiðslu varð til þess, að drifbúnaður var settur á bæði fram- og afturöxla. Fyrsti fjórhjóladrifni bíllinn sem kom til Íslands var þýskur herjeppi af Tempo Vidal gerð. Í seinni heimsstyrjöldinni lét bandaríski herinn nokkra aðila smíða tilraunabíla til nota í hernaði. Þessir aðilar voru m.a. Willys verksmiðjurnar. Bíllinn skyldi vera léttur og fjórhjóladrifinn. Á næstu árum voru unnar miklar endurbætur á þessum bíl og í kringum 1946 var útlitið orðið líkara því sem við könnumst við.

Árið 1942 komu fyrstu Willys jepparnir hingað til lands á vegum hersins en Willys jeppinn á frímerkinu er frá 1946 og með íslenskri yfirbyggingu. Árið 1946 veitti ríkisstjórnin innflutningsleyfi á jeppum til almennra borgara. Fyrstu bílarnir voru með blæjum, en brátt var íslenskum hagleiksmönnum þess tíma falið að smíða á þá tréhús.

Næsti bíll til að nema hér land kom frá Sovétríkjunum og var af gerðinni GAZ, en oftast nefndur „Rússajepinn“ í daglegu tali. Á næstu árum voru fleiri tegundir fluttar til landsins, meðal þeirra Land Rover og síðar Austin Gypsy, báðir smíðaðir í Bretlandi.

Gypsy jeppinn kom hingað um 1960 og þótti nokkuð framúrstefnulegur, því hann var með sjálfstæða fjöðrun á hverju hjóli. Innflutningi hans var hins vegar hætt eftir nokkur ár en Land Roverinn heldur enn sínum sess. Á fyrstu árum jeppa-menningar á Íslandi voru bílarnir einungis notaðir eins og þeir komu frá verksmiðjunum en sumir bændur útbjuggu á þá búnað til að geta notað þá við landbúnaðarstörf.

Hlynur Ólafsson hannaði frímerkin og heftin og tók jafnframt ljósmyndirnar af jeppunum nema af Land Rovernum sem Sverrir Ingólfsson tók. Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Fossafrímerki

Þann 18. maí komu út 5 frímerki þar sem myndefnið er fossar á Íslandi. Frímerkin voru einnig gefin út saman í einni örk í gjafamöppu.

Fossar eru yfirleitt einkenni ungs landslags þar sem ár hafa ekki náð að afmá stalla í farvegi sínum. Má að hluta til skýra hinn mikla fjölda fossa á Íslandi með ungum aldri landsins á mælikvarða jarðsögunnar. Jarðfræðingar skipta fossum í tvo meginflokka eftir því hvernig þeir myndast. Annars vegar í fossa sem

myndast vegna árrofsins og þess að berggrunnurinn er misharður og hins vegar fossa sem myndast vegna misgengis, sprungumyndunar, brimrofs, jökulrofs og stíflunar af ýmsum völdum.

Hinn fallegi foss Faxi, 55 kr. frímerki, er í Tungufljóti sem á upptök sín í Haukadalsheiði og verður til af mörgum lindárkvíslum. Tungufljót fellur í Hvítá sunnan og vestan Bræðratungu í Biskupstungum. Faxi tilheyrir „Gullna hringnum“ og er að finna um 12 km frá Geysi.

Öxarárfoss, 65 kr. frímerki, er dæmigerður misgengisfoss enda þótt hann sé myndaður af mannavöldum. Öxará kemur upp í Myrkavatni og fellur milli Búrfells og Leggjabrjóts og um Biskupsbrekkuhraun innan við Brúsastaði. Hún mun áður hafa runnið suður um Kárastaðahraun og í vatnið rétt hjá Skálabrekku en í Sturlungu segir að henni hafi verið veitt í Almannagjá til að þingmenn þyrftu styttra að fara til að sækja sér neysluvatn. Eftir það fellur hún ofan í gjána í Öxarárfossi.

Fossinn Glymur, 75 kr. frímerki, er hæsti foss Íslands, 190 metrar. Hann er í Botnsá í Botnsdal í Hvalfirði. Botnsá kemur úr Hvalvatni, sem er hraunstíflað vatn og annað dýpsta vatn landsins, um 160 metra djúpt. Við botn dalsins er móbergsfjallið Hvalfell er hlóðst upp í gosi undir jökli á ísöld og stíflaði dalinn svo að þar varð til djúp kvos.

Hjálparfoss, 95 kr. frímerki, er dæmi um hraunstíflufoss en hann fellur fram af einu hinna mörgu Þjórsárhrauna. Fossinn er tvöfaldur og eru stuðlabergsmyndanir í kringum hann. Nafnið kom til þegar ferðir yfir Sprengisand voru tíðari og ferðalangar fundu gras handa hrossum sínum og hægt var að brynna þeim á öðru en jökulvatni.

Skeifárfoss á Tjörnesi, 220 kr. frímerki, er dæmi um brimrofsfoss sem fellur fram af sjávarhömrum á blágrýtissvæði. Hann er einn af þeim fallegu fossum sem finna má í Þingeyjarsýslum. Hann er ekki í alfaraleið, þar sem hann fellur niður Skeifárgilið á sjávarbökkunum milli Hringvers og Tunguvalla, en gönguferð að honum er vel þess virði því náttúrufegurðin er slík á þessum slóðum.

Gjafamappa var gefin út með þessum fimm frímerkjum í einni ör. Mappan var tileinkuð hinum ótalmörgu og fjölbreytilegu fossum landsins en fossana má óhikað telja eina höfuðprýði Íslands enda búa þeir yfir fegurð, tign og mætti sem engan lætur ósnortinn sem stendur andspænis þeim.

Elsa Nielsen hannaði frímerkin og gjafamöppuna. Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Evrópufrímerki – Aðlögun innflytjenda

Þennan sama dag, 18. maí, komu út tvö Evrópufrímerki bæði í örkum og heftum. Frímerkin í heftunum voru sjálfímandi og voru það fyrstu íslensku frímerkin sem komu út á því formi. Tökkun frímerkjanna var því ólík. Efni frímerkjanna var samkvæmt ákvörðun PostEurop, aðlögun innflytjenda að nýjum heimkyllum séð með augum unga fólksins. Verðgildi frímerkjanna voru 70 kr. og 90 kr. Það var krafa PostEurop að teiknisamkeppni færi fram um Evrópufrímerkin 2006. Ákveðið var að halda slíka samkeppni meðal annars árs nema í grafískri hönnun við Listaháskóla Íslands, sem þar með fengu tækifæri til að spreyta sig á frímerkjahönnun. Alls sendu 20 nemendur inn um 60 tillögur. Sá sem vann keppnina var Ole Kristian Øye, skiptinemi við Listaháskólann á haustmisseri 2005 og kom hann frá Kunsthøgskolen í Bergen í Noregi.

Erlendum ríkisborgurum á Íslandi hefur fjölgað mjög ört á síðustu árum. Fjöldinn tvöfaldaðist á undanförunum tíu árum, úr tæplega 5.000 árið 1995 í rúmlega 10.000 manns í árslok 2004. Þeir hafa sest að um allt land þótt sumir landshlutar séu vinsælli en aðrir. Erfitt getur reynst fyrir einstakling eða fjölskyldu að setjast að í nýju landi og þurfa að tileinka sér nýtt tungumál, nýja menningu og siði. Sem betur fer hafa flestir Íslendingar tekið vel á móti innflytjendum og reynt að greiða götu þeirra á ýmsan hátt, meðvitaðir um að samfélagið hafi hag af því að þeir fái tækifæri til að nota hæfileika sína og dug til að setja svip sinn á umhverfið og auðga það. Engu að síður er oft erfitt fyrir útlendinga að hefja hér nýtt líf þar sem Ísland er fámennit og einangrað land. Fjölskyldu- og vinabönd eru sterk auk þess sem að tungumálið reynist flestum erfitt. Ekki er hægt að gera ráð fyrir einhliða aðlögun innflytjenda. Tilhlýðilega virðingu verður að sýna tungu og menningu fólks af erlendum uppruna og þannig má auka líkurnar á farsælli aðlögun að íslensku samfélagi.

Tryggvi T. Tryggvason færði teikningar Ole Kristian Øye í frímerkjabúning og sá um hönnun frímerkjaheftanna. Prentsmiðjan Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði frímerkin.

Villt ber

Þann 21. september komu út tvö frímerki í útgáfuröðinni Villt ber á Íslandi. Myndefnin eru hrútaber og krækiber. Árinu áður komu út frímerki með bláberjum og jarðarberjum. Eins og í fyrstu útgáfunni eru frímerkin, sem eru í örkum með 10 frímerkjum, haus í haus þ.e. mynda andstæð pör sem á erlendum málum nefnist „tête-bêche“.

Krækiber (*Empetrum nigrum*) eru myndefni 75 kr. frímerkisins. Krækiber eru svört og töluvert minni en bláber. Þegar berin eru að vaxa verða þau fyrst græn, síðan rauð og loks svört. Krækiber eru mun algengari en önnur villt ber á Íslandi. Krækilyngið er lágvaxinn runni, 15-45 cm á hæð. Blómin eru 1-2 mm, bleik eða purpurarauð. Krækilyngið vex í þurrum brekkum og mólendi og blómgast í maí til júní. Berin eru þó ekki fullþroskuð fyrr en eftir miðjan ágúst. Krækiber eru harðgerðari en t.d. bláber og er því hægt að tína þau lengur fram eftir hausti.

Hrútaber (*Rubus saxatilis*) eru myndefni 130 kr. frímerkis. Þau eru algeng á láglandi um allt land og vaxa í frjósömum brekkum og bollum, einnig oft í skógarbotnum. Lyngið er með löngum renglum, sem geta orðið allt að tveimur metrum á lengd. Þessar renglur, sem stundum eru kallaðar skolla- eða trölla-reipi, geta orðið allt að tveir metrar á lengd. Blómstönglarnir eru uppréttir og með þyrnum. Blóm eru fá saman og eru bikarblöðin niðurbeygð en krónublöðin upprétt. Hrútaberinn þroskast fremur seint á sumrin. Þau eru safamikil og örlítið súr á bragðið. Berin hafa töluvert verið nýtt til sultugerðar.

Ólafur Pétursson hannaði frímerkin en Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði þau.

Fyrstu íslensku Ólympíuverðlaunin 50 ára

Sama dag, 21. september, kom út 55 kr. frímerki til að minnst þess atburðar þegar fyrsti Íslendingurinn vann til verðlauna á Ólympíuleikum.

Sumarið 1952 kom íslenskur íþróttakappi fram á sjónarsviðið, sem síðar fyllti þjóðina stolti með því að vinna silfurverðlaun í þrístökki á Ólympíuleikum í Melbourne árið 1956. Þetta var Vilhjálmur Einarsson, fæddur á Reyðarfirði 5. júní 1934. Á unga aldri iðkaði hann alhliða frjálsíþróttir í heimabyggð sinni á Austfjörðum. Er hann kom til Reykjavíkur hóf hann að æfa með Íþróttafélagi Reykjavíkur (ÍR) og komu þá stökkhæfileikar hans í ljós. Fremur óvænt náði hann lágmarki í grein sinni og var valinn til keppni á Ólympíuleikum 1956.

Um miðbik sjötta áratugarins voru blikur á lofti í stjórnámálum víða um heim og mörgum þótti óráðlegt að halda Ólympíuleikana í Melbourne vegna mikillar fjarlægðar og kostnaðar. Þeir voru þó haldnir og þóttu takast vel. Keppendur voru alls 3.184, þar af 371 kona, frá 67 þjóðum.

Á leikunum vann Vilhjálmur Einarsson mesta íþróttafrek Íslendingis til þess tíma. Í annarri umferð stökk hann 16,25 metra (seinna breytt í 16,26 metra) og setti Ólympíumet í þrístökki. Ólympíumet Vilhjálms stóð ekki lengi því Brasilíumaðurinn Da Silva sló það seinna í keppninni en árangur Vilhjálms tryggði honum silfurverðlaun. Lengst stökk Vilhjálmur 16,70 metra árið 1960 á Laugar-dalsvellingum í Reykjavík. Vilhjálmur varð síðar skólastjóri Héraðsskólans í Reykholti og skólameistari menntaskólans á Egilsstöðum.

Elsa Nielsen hannaði frímerkið sem var offsetprentað hjá Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi en eftirmynd af verðlaunapeningi Vilhjálms frá Ólympíuleikum í Melbourne er á frímerkinu prentaður upphleyptur með 99,9% silfurfilmu.

Dagur frímerkisins – Íslandsglíman 100 ára

Þennan sama dag, 21. september, kom út smáörk með einu 200 kr. frímerki í tilefni af árlegum Degi frímerkisins en myndefni smáarkarinnar er 100 ára afmæli Íslandsglímannar árið 2006.

Íslandsglíman, elsta og sögufrægasta íþróttamót á Íslandi, hefur verið haldið árlega allt frá árinu 1906. Glíman er þjóðaríþrótt Íslendinga og hefur lifað með þjóðinni allt frá þjóðveldisöld. Talið er að landnámsmenn hafi flutt hana með sér hingað til lands. Íslendingasögur segja víða frá því að menn reyndu með sér í glímu og lesa má í heimildum að meira reyndi á krafta en tækni á þeim tíma. Á þeim öldum sem liðið hafa hefur glíman þróast frá frumstæðu fangi til íþróttar sem gerir miklar kröfur til iðkenda sinna um tækni og snerpu. Á fyrri öldum þótti enginn maður með mönnum nema hann væri hlutgengur í glímu.

Upphaf Íslandsglímannar má rekja til þess mikla glímuáhuga sem spratt fram á Akureyri í upphafi 20. aldarinnar. Einn af frumkvöðlum var afreksmaðurinn Jóhannes Jósefsson sem hampaði titli glímukónigs árin 1907 og 1908. Jóhannes hafði forgöngu um stofnun fyrsta Ungmennafélags á Íslandi í janúar 1906 sem var Ungmennafélag Akureyrar. Það hafði íþróttir á stefnuskrá sinni og þá fyrst og fremst glímuna en Jóhannes var ákafur unnandi og iðkandi hennar og dreif fjölda ungra manna til glímuiðkana á vegum Ungmennafélags Akureyrar. Ekki minnkaði kappið í ungum mönnum staðarins og nágrennis þegar hópur virðulegra borgara stofnaði glímufélagið Gretti í febrúar sama ár og hóf þegar að láta gera veglegan verðlaunagrip til heiðurs besta glímumanni landsins, það er að segja Grettisbeltið. Um sumarið var beltið fullgert og var þá auglýst að það yrði til verðlauna í „Verðlaunaglímu Íslands hinni fyrstu“ eins og mótið var nefnt 21. ágúst árið 1906.

Glíman telst til þjóðlegra fangbragða en af þeim eru þekktar um 150 tegundir um víða veröld. Þekktust þeirra er hin japanska súmó-glíma. Ár hvert keppa bestu glímumenn landsins um sigur í Íslandsglímuni. Þar er keppt um

Grettisbeltið sem er elsti og veglegasti verðlaunagripur á Íslandi. Sigurvegari Íslandsglímunnar hlýtur Grettisbeltið og sæmdarheitið Glímukóngur Íslands. Glíman er eina íþróttin sem hefur orðið til á Íslandi.

Hlynur Ólafsson hannaði smáörkina sem var offsetprentuð í fjórlit og einum Pantone sérlit hjá Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi. Grettisbeltið á frímerkinu var upphleypt og lakkað.

Símasamband við útlönd 100 ára

Sama dag, 21. september, kom einnig út 65 kr. frímerki í tilefni þess að 100 ár voru liðin frá því símasamband komst á við Ísland.

Árið 1861 var fyrsta frumvarpið um síma flutt á Alþingi af Sr. Arnljóti Ólafssyni. Það var um heimild til að leggja sæsíma til Íslands og starfrækja hann í 90 ár. Frumvarpið var samþykkt, en ekki staðfest af konungi, en Íslendingar urðu að bíða í marga áratugi enn. Ráðherra Íslands Hannes Hafstein fór utan til að vinna að framgangi málsins. Þessi utanför hafði það í för með sér að samningar náðust um lagningu ritsíma til Íslands og skyldi henni lokið eigi síðar en 1. okt. 1906. Einkaleyfi til lagningar símans fékk „Hið mikla norræna fréttapráðarfélag“ og gildi leyfið í 20 ár og skyldi félagið fá allar tekjur af símanum á meðan samningar voru í gildi. Hannes Hafstein hafði skrifað undir þessa samninga án umboðs frá Alþingi og varð það til þess að mikil andstaða reis upp gegn samningnum undir forustu Björns Jónssonar, ritstjóra Ísafoldar.

Hinn 1. ágúst 1905 tóku Reykvíkingar eftir því, að óvenjulega margir bændur komu til bæjarins og margir þeirra komnir langt að. Bændur voru komnir til fundar, er boðaður hafði verið með sendimönnum og bréfum af andstæðingum ritsímamálsins. Skoraði bændafundurinn á Alþingi að hafna algerlega ritsíma-samningnum og jafnframt á þing og stjórn að skoða tilboð um loftskýtasam-band milli Íslands og útlanda og innanlands. Þrátt fyrir kröftug mótmæli fram-sóknarmanna var frumvarpið samþykkt þann 21. ágúst 1905. Ritsíma skyldi leggja til landsins á Austfirði og svo þaðan til Reykjavíkur.

Sumarið 1906 hófst lagningin. Símalínan, 614 km löng, var lögð í fjórum hlutum, frá Reykjavík að Stað í Hrótafirði, þaðan að Urðum í Svarfaðardal, síðan til Grímsstaða á Fjöllum og að lokum til Seyðisfjarðar. Auk þess var lögð einkalína frá Egilsstöðum til Reyðarfjarðar, Eskifjarðar og Vopnafjarðar. Innanbæjarsími var lagður á Akureyri, Seyðisfirði og Eskifirði. 534 sjómílna sæsími til Seyðisfjarðar um Hjaltland og Færeyjar var svo tengdur við símstöð Seyðisfjarðar 24. ágúst 1906. Sama dag sendi formaður Hins mikla norræna fréttapráðafélags fyrsta skeytið um að lagningu væri lokið. Síminn náði fljótt mikilli útbreiðslu og var lyftistöng athafnalífs og átti meðal annars þátt í, að nú komst heildverslun við útlönd í innlendir hendur.

Tryggvi T. Tryggvason hannaði frímerkið sem var offsetprentað hjá Österreichische Staatsdruckerei GmbH í Vínarborg, Austurríki.

Skordýr og köngulær

Þann 2. nóvember komu út tvö frímerki í útgáfuröðinni, Skordýr og köngulær. Var þetta þriðja útgáfa slíkra frímerkja, en út höfðu komið járnsmiður, húshumla, krosskönguló og húsluga. Myndefnin voru að þessu sinni trjágeitungur á 65 kr. frímerki og maríuhæna á 110 kr. frímerki.

Alls hafa fundist 4 tegundir geitunga hér á landi og eru þeir allir nýlegir landnemar í íslenskri náttúru. Geitungurinn dreifðist hratt um landið og er staða hans mjög traust.

Trjágeitungur (*Dolichovespula norvegica*) fannst fyrst sumarið 1980 bæði á Vesturlandi og Austurlandi. Gera má ráð fyrir að hann hafi borist eitthvað fyrir til landsins. Trjágeitungur dreifðist fyrst um láglendið og á seinni árum upp í hálandisbrúnir. Þú trjágeitungs eru yfirleitt vel sýnileg og oft berskjölduð. Þau hanga gjarnan í trjám og runnum, undir þakskeggjum húsa og á gluggakörmum.

Tvær tegundir maríubjallna lifa hér á landi, maríuhæna (*Coccinella undecimpunctata*) og maríutítla (*Scymus limonii*). Nokkrar aðrar tegundir hafa fundist hér en þær hafa sjálfsagt borist með vörum erlendis frá og lifa ekki hérlendis að staðaldri. Maríuhænan er um 4 mm á lengd með svart höfuð og á skjaldvængjum eru ellefu svartir dflar. Íslenskar maríuhænur eru venjulega á ferli frá því snemma á vorin (apríl) og fram í september. Maríuhænur finnast víða í gróðurlendi hér á landi en eru þó algengastar í skóglendi.

Arnar Snorrason hannaði frímerkin en ljósmyndirnar tók Oddur Sigurðsson. Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði.

Viltir ætisveppir

Sama dag, 2. nóvember, komu út ný frímerki í útgáfuröðinni, Viltir ætisveppir. Var það jafnframt fimmta útgáfan tileinkuð þessu þema. Myndefnin að þessu sinni eru flossveppur, 70 kr. frímerki, og hverfisveppur, 95 kr. frímerki.

Í frímerkjatilkynningu Íslandspósts segir, að nú séu þekktar um 2000 tegundir af sveppum og eru þá ekki taldar með um 700 sveppategundir sem nýta þörunga til fléttumyndunar. Sveppir skiptast í marga flokka. Þeirra stærstir eru kólfsveppir og asksveppir. Hattsveppir teljast til kólfsveppa. Einkennandi fyrir þá er kólfbeðurinn svonefndi sem klæðir þá að hluta til að utanverðu. Á hatt-sveppum þekur hann fanirnar undir hattinum.

Hattur flossveppsins (*xerocomus subtomentosus*) er 4-10 cm í þvermál. Hann er hvelfdur, þurr og mattur. Sprungur koma í hatthúðina með aldrinum. Liturinn er ólífubrúnn en holdið er gulleitt, stafurinn grannur og rauðleitur neðan til. Sveppurinn vex í skógum og lyngmóum. Hann er ekki algengur hérlendis en finnst þó hér og hvar. Hann þykir góður matsveppur.

Hverfisveppur (*kuehneromyces mutabilis*) er 3-6 cm breiður. Fanir eru í fyrstu ljósleitar en verða ryðbrúnar. Stafur er allt að 10 cm langur með kraga sem fyrst er hvítleitur en dökknar með tímanum. Hann er algengur í skógum, t.d. á trjástubbum og oft er mikið af honum á sama stað. Hatturinn er bragðgóður en stafurinn er óætur.

Tryggvi T. Tryggvason hannaði frímerkin en Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði.

Jólafrímerki

Þann 2. nóvember komu jólafrímerki einnig út, í örkum með 10 frímerkjum og verðgildunum 55 kr. og 75 kr. Innanlandsverðgildi jólafrímerkjanna, 55 kr. var að venju gefið út frímerkjahefti. Að þessu sinni voru frímerkin í heftinu sjálf-
límandi og snéru haus í haus, voru sem sé andstæð pör. Tökkun frímerkjanna, annars vegar í örkum og hins vegar í hefti, voru því ólík.

Jólafrímerkin voru að þessu sinni prentuð með tækni sem ekki hafði sést á íslenskum frímerkjum áður. Frímerkin voru fyrst prentuð í hefðbundinni 4 lita offsetprentun en síðan voru þau yfirprentuð með fosfór í sáldþrykki (silkiprentun). Þessi prenttækni veldur því að frímerkin lýsa í myrkri, þ.e. myndirnar taka í sig ljós í birtu og lýsa síðan þegar þau eru skoðuð í myrkri, ekki ólíkt vísum á armbandsúri. Myndirnar á frímerkjunum eru útfærðar þannig að þær eru margfaldar, til að sýnast hreyfðar og gæddar lífi og spennu, og minna þannig á tilhlökkun við undirbúning jóla.

Þessi framsetning og tækni sem hér er lýst á vel við myndefni jólafrímerkjanna að þessu sinni því þau tengjast ljósinu og margvíslegum birtingarformum þess í íslenska skammdeginu þegar ljósa- og litadýrðin nær hámarki. Á merkjunum er svipblær ljóss og hátíðar, þar sem piparkökuform, einföld og velþekkt úr jólahaldinu, eru notuð sem táknmyndir vonar og kærleika og nútímaleg neonljós sem tákn um gjafir og samveru.

Hönnuður frímerkjanna og frímerkjaheftisins, Örn Smári Gíslason, segir að hann hafi séð fyrir sér jólakortin á hillu með glóandi engil og hjarta í formi frímerkjanna á kortinu, þegar önnur ljós slokkna á Þorláksmessukvöld. Prentsmiðjan Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði.

2007

Togarinn Jón forseti

Þann 15. febrúar kom út 65 kr. frímerki þar sem myndefnið var togarinn Jón forseti.

Fyrsti togarinn í eigu Íslendinga, Coot, kom til heimahafnar í Hafnarfirði í mars 1905. Í janúar 1907 urðu aftur tímamót í útgerðarsögu Íslendinga, þegar Jón forseti, nýsmíðaður 230 brúttólesta togari, sigldi inn á Reykjavíkurhöfn. Jón forseti var sameign fimm skútuskipstjóra og eins kaupmanns og var fyrsti úthafstogarin sem smíðaður var sérstaklega fyrir Íslendinga. Útgerðarfélagið hét Alliance og átti Thor Jensen tvo þriðju hluta í félaginu. Veiðarnar gengu vel og mun Jón forseti hafa borgað sig upp á fáum árum.

Um miðjan mars 1907 kom annar togari, Marz, til hafnar á vegum Íslandsfélagsins hf. en forstjóri þess var Jes Ziemsen kaupmaður. Þar með var togarar-útgerð Íslendinga komin á fulla ferð. Fyrstu árin gekk útgerðin mjög vel og skilaði miklum afla á land. Í augum samtímamanna voru togarar þessara ára mikil skip – sjóborgir – og fram að Halaveðrinu árið 1925 var sú skoðun útbreidd, að togarar gætu ekki farist á rúmsjó.

Rúmunum tuttugu árum eftir að Jón forseti kom til landsins gerðist sá hörmulegi atburður að togarinn strandaði á Stafnesi rétt við Stafnesvita með tuttugu og fimm manna áhöfn. En þetta er einhver versti og hættulegasti strandstaður við alla suðvesturströndina. Fimmtán manns fórust með skipinu en björgunar-mönnum tókst að bjarga tíu manns eftir mikla erfiðleika og vinna þar með eitt mesta björgunarfrek Íslandssögunnar. Þetta slys varð mjög til að ýta á eftir stofnun Slysavarnafélags Íslands, sem var stofnað skömmu síðar og svo fyrstu björgunarsveitirnar á vegum þess.

Hjörleifur Borgar Árnason hannaði frímerkið en Österreichische Staatsdruckerei GmbH í Vínnarborg, Austurríki offsetprentaði. Myndin af togaranum sjálfum var prentuð í Duotone.

Kvenréttindafélag Íslands 100 ára

Þennan sama dag, 15. febrúar kom út 60 kr. frímerki í tilefni þess að 100 ár voru liðin frá stofnun Kvenréttindafélags Íslands.

Þegar Hið íslenska kvenréttindafélag var stofnað árið 1907 höfðu konur almennt ekki kosningarétt. Félagið lagði mikla áherslu á að styrkja stöðu kvenna og tryggja þeim kosningarétt og full réttindi til jafns við karlmenn á öllum sviðum þjóðfélagsins. Fyrsti formaður þess var Bríet Bjarnhéðinsdóttir, sem á langri ævi hafði forustu í baráttu kvenna til náms, kosningaréttar og kjörgengis og opinberra starfa. Í desember 1887 hélt Bríet fyrsta opinbera fyrirlestur sem kona hefur haldið á Íslandi og kallaðist hann „Fyrirlestur um hagi og rjettindi kvenna.“ Í fyrstu stjórn kvenréttindafélagsins voru ásamt Bríet þær Sigríður Hjaltadóttir Jensson, Guðrún Pétursdóttir, Sigríður Björnsdóttir og Laufey Vilhjálmisdóttir. Fyrsta blaðið sem íslensk kona ritstýrði og gaf út var ársritið Draupnir sem Torfhildur Hólm gaf út á árunum 1891-1908. Árið 1895 hófu göngu sína tvö blöð, sérstaklega ætluð konum, og í eigu og ritstjórn kvenna. Annars vegar var það Kvinnablaðið sem Bríet Bjarnhéðinsdóttir gaf út til ársins 1919. Hins vegar var það blaðið Framsókn sem kom út til ársins 1901.

Eitt fyrsta viðfangsefni Kvenréttindafélags Íslands (KRFÍ) var að beita sér fyrir framboði kvenna við bæjarstjórnarkosningarnar í Reykjavík árið 1908. Kvinnalistinn fékk fjóra fulltrúa kjörna þ.e. allan listann og var það frábær árangur. Árið 1911 gekk KRFÍ í Alþjóðasamtök kvenréttindafélaga. Árið 1914 beitti Kvenréttindafélag Íslands sér fyrir stofnun fyrsta verkakvennafélags Íslands, Framsóknar í Reykjavík, sem nú er hluti af stéttarfélaginu Eflingu.

Hönnun frímerkisins annaðist Elsa Nielsen en Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði í tveimur Pantone sérlitum.

Vestnorræna ráðið

Sama dag, 15. febrúar, kom út 75 kr. frímerki í tilefni 10 ára afmælis Vestnorræna ráðsins.

Vestnorræna ráðið er samstarfsráð þinga og ríkisstjórna Færeyja, Grænlands og Íslands sem stofnað var árið 1985. Þessi lönd standa nú í fyrsta sinni að sameiginlegri frímerkjaútgáfu og er þema frímerkjanna endurnýjanleg orka. Myndefnið á íslenska frímerkinu er jarðvarmi.

Vestnorræna ráðið skipa 6 fulltrúar frá hverju landi (18 alls) sem tilnefndir eru af viðkomandi þingum. Ráðið heldur árlega aðalfundi til skiptis í löndunum þremur sem fara með æðsta ákvörðunarvald í málum þess. Framkvæmd og skipulag samstarfsins á milli aðalfunda er í höndum þriggja manna forsætisnefndar sem skipuð er einum fulltrúa frá hverju landi. Einn þeirra telst formaður ráðsins. Formaður á útgáfuári frímerkisins var Jonathan Motzfeldt, formaður grænlenku landstjórnarinnar.

Meðal markmiða ráðsins er að vinna að vestnorrænum hagsmunum og hugðar-efnum, vernda auðlindir og menningu landanna í Norður-Atlantshafi og efla samráð ríkis- og landstjórna Vestur-Norðurlanda, einkum í viðkvæmum og alvarlegum málum sem snerta mengun, auðlindanýtingu o.fl. Þá fylgir Vestnorræna ráðið eftir samstarfi ríkis- og landstjórna vestnorrænu landanna og er tengiliður milli þinga landanna, vestnorrænna stofnana og alþjóðlegra samtaka. Meðlimir Vestnorræna ráðsins eru einnig í Norðurlandaráði, en samtökin eru ótengd þrátt fyrir að þau eigi nokkurt samstarf sín á milli.

Örn Smári Gíslason hannaði frímerkið en Ragnar Th. Sigurðsson tók ljósmyndina sem er tekin í Krýsuvík. Österreichische Staatsdruckerei GmbH í Vínborg, Austurríki offsetprentaði frímerkið.

Alþjóðlega heimskautaárið

Þann 15. febrúar kom einnig út smáörk með tveimur frímerkjum, 75 kr. og 95 kr., í tilefni þess að Alþjóðlega heimskautaárið (International Polar Year) 2007-2008, hófst vorið 2007. Af því tilefni gáfu átta lönd út smáarkir og voru myndefnin verkefni sem þessi lönd hafa starfað að á norðurheimskaustssvæðinu. Löndin voru: Ísland, Kanada, Bandaríkin, Noregur, Svíþjóð, Danmörk, Grænland og Finnland. Rússland var ekki með í þessari útgáfu.

Myndefnið á smáörkinni er annars vegar eldgos í Grímsvötnum á Vatnajökli og hins vegar íssjáin sem notuð hefur verið til að kanna og kortleggja landslagið undir íslensku jöklunum s.l. þrjá áratugi. Jökulþykktin er mæld með því að senda rafsegulbylgjur niður í jökulinn sem endurkastast frá botni uppi til yfirborðs. Tækið mælir tímann sem það tekur bylgjuna að fara þessa leið og þar sem hraði hennar er þekktur má reikna þykkt jökulsins. Nú er landslag vel þekkt undir öllum meginjöklum landsins svo að lýsa má þar fjöllum og dölum, allt frá 300 metra dýpi undir sjávarmáli að 1800 metra hæð yfir sjó, legu og lögun eldstöðva og vatnslóna undir jöklum og rennislisleiðum jökulhlaupa. Mat hefur fengist á ísforða og farvegi leysingavatns til einstakra vatnsfalla. Ný vitneskja hefur fengist um stóran hluta Íslands, er varðar jöklafræði, landmótun, eldfjallafræði og vatnafræði, en einnig þekking sem hefur nýst við virkjun fallvatna, vegagerð og almannavarnir. Gangi spár eftir um hlýnandi loftslag munu jöklar á Íslandi hverfa að mestu á næstu 200 árum.

Hlynur Ólafsson hannaði smáörkina en ljósmyndirnar tóku Emil Þór Sigurðsson (75 kr. frímerki) og Helgi Björnsson. Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi prentaði smáörkina. Glæsileg gjafamappa var einnig gefin út með smáörkum allra þjóðanna en möppuna hannaði Monica Brix, Danmörku.

Skógrækt ríkisins 100 ára

Þann 20. apríl komu út tvö frímerki, 10 kr. og 60 kr., í tilefni þess að 100 ár voru liðin síðan skipulagt skógræktarstarf hófst á Íslandi.

Skipulögð skógrækt á Íslandi hófst sem þróunaraðstoð frá Dönum. Danskur skipstjóri, Carl H. Ryder, sá að margir erfiðleikar sem fylgdu almennri fátækt á Íslandi stöfuðu af skógleysi. Hann fékk til liðs við sig skógfræðiprófessorinn Carl V. Prytz og skógfræðinginn Christian E. Flensburg, til að gera tilraunir með skógrækt á Íslandi á árunum 1899 til 1906.

Árið 1905 hvöttu þeir hina nýju íslensku heimastjórn til að taka skógrækt á sínar hendur. Studdi Hannes Hafstein málið og barðist fyrir setningu laga þar um. Þeir Ryder og Prytz sömdu frumvarpið sem loks varð að lögum um skógrækt og varnir gegn uppblæstri lands 22. nóvember 1907.

Á grundvelli þeirra var Skógrækt ríkisins stofnuð og tók hún til starfa 1. mars 1908. Frá upphafi var sandgræðslumaður starfsmaður Skógræktar ríkisins en árið 1914 skildu leiðir og frá því þróuðust Sandgræðslan, sem síðan varð Landgræðsla ríkisins, og Skógrækt ríkisins í sitt hvoru lagi en þó sem systurstofnanir. Helstu verkefni Skógræktar ríkisins hafa frá upphafi verið vernd skóga og skógarleifa, ræktun nýrra skóga og fræðsla um skóga og skógrækt.

Hönnun frímerkjanna annaðist Anna Þóra Árnadóttir en ljósmyndirnar tók Hrafn Óskarsson. Á frímerkinu með 10 kr. verðgildinu er ilmbjörk (*Betula pubescens*) en á 65 kr. frímerkinu er reyniviður (*Sorbus aucuparia*). Österreichische Staatsdruckerei GmbH í Víðnarborg, Austurríki offsetprentaði frímerkin.

Gömul flutningaskip

Þann 20. apríl voru gefin út fjögur frímerki í forni tveggja smáhefta með 4 frímerkjum hvort. Þema frímerkjanna var íslensk flutningaskip frá miðbiki 20. aldar. Myndefni 80 kr. frímerkjanna eru skipin M.s. Tröllafoss og M.s. Hamrafell en myndefni 90 kr. merkjanna eru skipin M.s. Langjökull og M.s. Akranes.

M.s. Hamrafell, Reykjavík. Stálskip, smíðað í Þýskalandi 1952, samtals 11488 brúttólestir (brl.) með 6650 hestafla (ha.) Man dísilvél. Eigandi var Samband íslenskra samvinnufélaga frá 5. september 1956. Skipið var selt til Indlands og tekið af skrá 21. desember 1966.

M.s. Tröllafoss, Reykjavík. Stálskip, smíðað í Los Angeles 1945, samtals 3997 brl. með 1750 ha. Nordberg vél. Eigandi Eimskipafélag Íslands frá 14. maí 1948. Skipið var selt til Líberíu og tekið af skrá 14. október 1964.

M.s. Langjökull, Reykjavík. Stálskip, smíðað í Danmörku 1959, samtals 1987 brl. með 2000 ha. Deutz dísilvél. Eigandi Jöklar hf. Reykjavík frá 5. okt. 1959. Skipið var selt til N-Kóreu og tekið af skrá 20. júní 1967.

M.s. Akranes, Reykjavík. Stálskip, smíðað í Þýskalandi 1970, samtals 4808 brl. með tveimur 1900 ha. Bergen dísilvélum. Nesskip hf. keypti skipið upphaflega en seldi það fyrirtækinu Ísskip hf. 14. maí 1981. Skipið var skráð í Reykjavík 1988.

Hlynur Ólafsson hannaði og teiknaði frímerkin og heftin en Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði í fjórlit og einum Pantone sérlit.

Ungmennafélags Íslands 100 ára

Sama dag, 20. apríl, var gefið út 70 kr. frímerki í tilefni þess að 100 ár voru liðin frá stofnun Ungmennafélags Íslands (UMFÍ).

UMFÍ er landssamband ungmennafélaga. Það var stofnað á Þingvöllum 2. ágúst 1907 en fyrsta ungmennafélagið, Ungmennafélag Akureyrar, var stofnað á Akureyri í ársbyrjun 1906. Ungmennafélagshugsjónin fór sem eldur í sinu um landið. Kjörorð þess var „Ræktun lýðs og lands“ og markmiðið „Íslandi allt“. Í kjörorðinu felst meðal annars að rækta það besta hjá hverjum einstaklingi, leggja rækt við íslenska tungu og menningu og vernda náttúru landsins. Fáni UMFÍ er Hvítbláinn. Jóhannes Jósefsson, glímukappi, seinna kenndur við Hótel Borg, var einn af hvatamönnunum að stofnun UMFÍ.

Árið 1909 hóf Ungmennafélag Íslands að gefa út tímaritið Skínifaxa, sem komið hefur óslitið út síðan og haft mikið gildi. Árið 1911 gaf Tryggvi Gunnarsson bankastjóri UMFÍ mikið landsvæði við Álftavatn. Þetta land fékk nafnið Þrasta-skógur og er ein fegursta gróðurperlan á suðvesturhorni landsins. Alls eru 309 félög innan UMFÍ með um 66.000 skráða félagsmenn. Hreyfingin hefur haft mikil þjóðfélagsleg áhrif til gagns fyrir land og þjóð. Ungmennafélagar gengu ötullega fram í margskonar félagslegum framkvæmdum, m.a. skógrækt, sundlaugabyggingum, eflingu íþróttaiðkana og alhliða félagsþroska. Þeir hófu baráttu fyrir byggingu héraðsskóla, sem urðu undirstaða menntunar í dreifbýli. Ungmennafélögin gegna víða mikilvægu hlutverki í æskulýðsstarfi sveitarfélaga.

Hlutverk UMFÍ er að samræma starfsemi ungmennafélaga á Íslandi og veita þjónustu við aðildarfélög og félagsmenn. Einnig kemur UMFÍ fram út á við fyrir hönd ungmennafélaganna, til dæmis gagnvart stjórnvöldum og í erlendum samskiptum og samstarfi. Á útgáfuárinu voru alls 263 félög innan UMFÍ með um 81.000 skráða félagsmenn.

Hany Hadaya hannaði frímerkið en Österreichische Staatsdruckerei GmbH í Vínarborg, Austurríki offsetprentaði.

Þjóðskjalasafn Íslands 125 ára

Þann 20. apríl var einnig gefið út 80 kr. frímerki í tilefni þess að 125 ár voru liðin frá stofnun Þjóðskjalasafns Íslands.

Stofnun Þjóðskjalasafnsins miðast við auglýsingu landshöfðingja 3. apríl 1882 um Landsskjalasafn, eins og Þjóðskjalasafnið hét í upphafi, þar sem mælt var fyrir um, að skjalasöfn landshöfðingja og ýmissa annarra embættismanna skyldu geymd á dómkirkjuloftinu í Reykjavík. Safnið komst ekki á fastan grundvöll fyrr en 1899. Þá veitti Alþingi fé til þess að launa sérstakan skjalavörð. Þegar Íslendingar fengu heimastjórn 1904, fluttist skjalasafn hinnar íslensku stjórnardeildar til Íslands. Nokkru eftir 1918, er Ísland varð fullvalda ríki, var farið að hreyfa við skilum á skjölum varðandi íslensk málefni úr Ríkisskjalasafni Dana og lét safnið af hendi skjöl sem vörðuðu Ísland. Árið 1915 voru sett ný lög um safnið, nafni þess breytt úr Landsskjalasafn í Þjóðskjalasafn og forstöðumaður þess gerður að reglulegum embættismanni.

Safnið hefur þrisvar sinnum flutt í annað húsnæði. Fyrst í Alþingishúsið árið 1900, í Safnahúsið við Hverfisgötu árið 1908 og loks í núverandi húsakynni að Laugavegi 162 í Reykjavík á árunum 1987–98. Í safninu eru varðveitt skjöl er varða Íslandssöguna frá 12. öld til nútímans.

Örn Smári Gíslason hannaði frímerkið sem er haus í haus í örk með 10 frímerkjum, þ.e. frímerkin mynda andstæð pör sem á erlendum málum nefnist „tête-bêche. Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Jöklafrímerki

Þann 24. maí gaf Íslandspóstur út fimm frímerki þar sem myndefnin voru jöklar á Íslandi. Jöklar hylja um tíunda hluta af þurrlandi jarðar en nærri 11% af flatarmáli Íslands. Jöklar myndast þegar snjór nær ekki að bráðna á sumrin. Hérlendis eru nær allir jöklar í þeim flokki sem kallast þíðjöklar. Hveljöklar eru stór jökulþök sem hvíla yfir mishæðóttu landi og hylja það að mestu.

Á frímerkjunum eru textar til skýringar við myndefni þeirra: Jökulsárlón – Breiðamerkurjökull (5 kr.), Eystri-Hagafellsjökull – Langjökull (60 kr.), Múlajökull – Hofsjökull (80 kr.), Snæfellsjökull (110 kr.) og Hvannadalshnúkur – Öræfajökull (300 kr.).

Vatnajökull er hveljökull staðsettur á suðausturhluta Íslands. Hann er stærsti jökull landsins bæði að flatarmáli og rúmmáli. Vatnajökull er stærsti jökull Evrópu að rúmmáli en annar stærsti að flatarmáli (sá stærsti er Austfonna á Nordaustlandet á Svalbarða), eða 8.100 km² og allt upp í kílómetri að þykkt, en meðalþykkt hans er um 400 metrar. Hvannadalshnúkur er hæsti tindur eldkeilunnar undir Öræfajökli og jafnframt hæsti tindur Íslands 2.109,6 metrar yfir sjávarmáli. Fjallið er topplaus eldkeila með stórar ísfyllta öskju. Jökulhetta Öræfajökuls nær niður í 1000 metra hæð yfir sjó.

Breiðamerkurjökull er meðal stærstu skriðjökla Vatnajökuls. Breiðamerkurjökull er sá jökull sem hefur verið nærgöngulastur við byggðir landsins. Á nokkrum öldum gekk jökullinn yfir blómlega sveit austan Öræfa. Síðasta bærjarstæðið sem hvarf undir jökulinn var Breiðamörk árið 1702.

Skömmu fyrir aldamótin 1900 vantaði tæplega 300 metra á að jökulsporðurinn næði út í sjó. Síðan hafa jöklar rýrnað mikið og er jaðar jökulsins nú um 5 km undan strönd. Nú er þar Jökulsárlón sem hefur mikið aðdráttarafli fyrir ferðamenn.

Langjökull er næststærsti hveljökull landsins, 960 km² að flatarmáli. Undir honum norðan- og sunnanverðum liggja allhá móbergsfjöll og þar eru jafnframt megineldstöðvarnar tvær sem jökullinn geymir. Miðhluti jökulsins myndar einskonar mjóa jökulbrú á milli þessara fjallgarða og talið er líklegt að í upphafi landnáms hafi þar verið jökullaust svæði og því um tvo jökla að ræða. Jökullinn er víðast hvar þunnur, milli 1-200 metrar. Í norðurhlutanum er askja um 6 km í þvermál og 400 metra djúp og jökulfyllt. Er hún nálægt nyrðri enda eldstöðvakerfisins sem nær svo um 50 km til suðvesturs.

Hofsjökull er minnstur af hveljöklunum þremur sem einkenna miðhálandi Íslands. Tuttugu og tveir skriðjöklar ganga frá Hofsjökli. Jökullinn er rúmlega 900 ferkílómetrar að flatarmáli og um 1765 metra hár. Aðeins Langjökull og Vatnajökull eru stærri. Stórar jökulár renna frá Hofsjökli t.d. Þjórsá og Blanda. Hofsjökull er nær kringlóttur í laginu og tilkomumikill og því ekki ólíkur eldkeilum að sjá en flokkast þó ekki sem slíkur. Það var ekki fyrr en á 8. áratug síðustu aldar að farið var að rannsaka Hofsjökul sem mögulegt eldfjall enda hafði ekki gosið á þessum slóðum á sögulegum tíma. Gervihnattamyndir leiddu í ljós mikla öskju undir ísnum í fjallinu og fór þá ekkert á milli mála að Hofsjökull er stórt og mikið eldfjall. Mesta ísþykkt er yfir öskjunni, um 700 metrar.

Tveir jöklar eru á vestanverðu landinu, Drangajökull og Snæfellsjökull. Snæfellsjökull er 1446 metra hár og einkar formfagur þar sem hann stendur yst á nesinu og blasir við frá höfuðborginni. Hann er um 12,5 km² að flatarmáli og hefur þunnst og hopað mikið á síðustu árum, að sögn staðkunnugra heimamanna. Með samanburði mælinga sem fram fóru í september 2008 við hæðarlíkan Loftmynda ehf. frá 1999 má reikna meðallækkun jökulyfirborðsins á þessu tímabili og reyndist hún rúmlega 13 metrar, eða um 1,5 metri á ári að meðaltali. Rýrnunin er hátt í tvöfalt hraðari en afkomumælingar á Hofsjökli og Vatnajökli gefa til kynna á sama tímabili en svipuð og á Langjökli.

Frímerkin voru einnig gefin út á einni smáörk í gjafamöppu líkt og áður hafði verið gert með útgáfunar; Lífríki Þingvallavatns árið 2002, Jarðhiti á Íslandi árið 2004 og Fossar árið 2006.

Tryggvi T. Tryggvason hannaði frímerkin og smáörkina en Anna Þóra Árnadóttir hannaði gjafamöppuna. Ragnar Th. Sigurðsson er höfundur ljósmyndanna, jafnt á frímerkjunum sem í gjafamöppunni. Joh. Enschedé Security Print í Haarlem Hollandi offsetprentaði.

Evrópufrímerki – Skátastarf

Evrópufrímerkin 2007 voru tileinkuð alþjóðlegu skátastarfi í 100 ár samkvæmt ákvörðun PostEurop. Frímerkin voru gefin út 24. maí bæði í örkum og heftum og er verðgildi þeirra 80 kr. og 105 kr. Frímerkin í örkunum eru límborin en sjálflímandi í heftunum. Tökkun frímerkjanna er því ólík.

Í ágúst árið 1907 safnaði Robert Baden-Powell, breskur hershöfðingi sem sestur var í helgan stein, nokkrum drengjum saman í útilugu á eyjunni Brownsea á Ermarsundi. Baden-Powell hafði hrifist af uppeldismálum og vildi efla sjálfstraust og ábyrgðartilfinningu barna og unglinga og kynna þeim náttúruna. Hann taldi að frelsi og sjálfsábyrgð skátastarfsins myndi skila meiri árangri en strangur skólaagi. Alþjóðlega skátahreyfingin miðar stofndag sinn við þessa fyrstu útilugu. Baden-Powell gaf út hefti, „Scouting for Boys“ með hugmyndum um tólmstundastarf fyrir drengi. Innan skamms voru þúsundir drengja og nokkrar stúlkur farin að starfa eftir þessum hugmyndum.

Skátahreyfingin náði skjótri útbreiðslu og barst hingað til lands sumarið 1911 aðeins fjórum árum eftir útileguna frægu á Brownsea eyju. Formlegt skátastarf hófst á Íslandi 1912 en fyrsta skátafélagið á Íslandi, Skátafélag Reykjavíkur, var stofnað 2. nóvember það ár. Skátafélagið Væringjar var stofnað á sumardaginn fyrsta ári síðar. Olave, eiginkona Baden-Powell, skipulagði skátastarf fyrir stúlkur þegar í ljós kom að stúlkur höfðu jafn mikinn áhuga á skátastarfi og drengir. Fyrsta skátafélagið fyrir stúlkur á Íslandi, Kvenskátafélag Reykjavíkur, var stofnað 7. júlí 1922. Íslenskir skátar, stúlkur og piltar, sameinuðust í einu bandalagi árið 1944 og var það fyrsta sameiginlega skátabandalagið í heiminum.

Örn Smári Gíslason hannaði frímerkin. Kanadíska prentsmiðjan, The Lowe-Martin Group Co. Inc., í Ottawa, offsetprentaði frímerkin og var það í fyrsta sinn sem sú prentsmiðja kom að prentun íslenskra frímerkja.

Landgræðsla ríkisins 100 ára

Sama dag, 24. maí, kom út 20g frímerki tileinkað Landgræðslu ríkisins 100 ára. Landgræðslufrímerkin höfðu áletrunina „Bréf 20g innanlands“ (ígildi 60 kr. á útgáfudegi). Síðast voru gefin út frímerki með slíkri áletrun 5. september 2002. Sú áletrun var reyndar „Bréf 20g“ en síðan var orðinu „innanlands“ bætt við. Eins og fram hefur komið kom fyrsta frímerkið sem bar þessa gramma-áletrun út 18. janúar 2001, en það var frímerki tileinkað Landhelgisgæslunni 75 ára.

Landgræðsla á vegum opinberra aðila hófst hér á landi með setningu laga á Alþingi árið 1907 um „skógrækt og varnir gegn uppblæstri lands“. Höfuðstöðvar Landgræðslu ríkisins eru í Gunnarsholti á Rangárvöllum en einnig eru héraðs-miðstöðvar víða um land. Helstu markmið landgræðslustarfsins eru að stöðva hraðfara jarðvegsrof og gróðureyðingu og fyrirbyggja frekari eyðingu og landspjöll, endurheimta gróður og jarðveg og að öll landnýting verði sjálfbær. Jarðvegur er svo lengi að myndast að hann telst óendurnýjanleg auðlind á mælikvarða mannsævinnar. Gróður verndar jarðveginn og veitir íbúum jarðarinnar fæði, klæði og skjól. Samhliða uppgræðslu, verndun gróðurs og jarðvegs er unnið að áætlanagerð, fræðslu og ráðgjöf, rannsóknum og þróun. Áhersla er lögð á víðtækt samstarf við landnotendur þar á meðal bændur, sveitarfélög og áhugafólk.

Ólafur Pétursson, hannaði frímerkið sem kom út á tvenns konar formi og stærðum prentað hjá Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi. Frímerkið kom annars vegar út sem hefðbundið offsetprentað límborið frímerki í örk með 10 frímerkjum. Hins vegar kom það út í sjálfímandi útgáfu, í örk eða hefti með 50 frímerkjum sérstaklega ætlað fyrirtækjamarcaði. Þessi útgáfa frímerkisins var prentuð í rastadjúpbrykki (Photogravure) en til að geta farið út í slíka útgáfu, sem er dýrari en hefðbundin frímerkjaútgáfa, varð að framleiða stærra upplag en venja var til á síðari árum, að jólafrímerkjunum frá töldum. Frímerkið var prentað í samprenti með svissneska póstinum (La Poste) sem hafði gefið út frímerki á þessu formati um árabíl.

Nýja íslenska Biblíupýðingin

Þann 20. september kom út 60 kr. frímerki í tilefni þess að út var komin ný þýðing Biblíunnar á íslenska tungu, en liðin voru níutíu ár frá síðustu heildarþýðingu Biblíunnar.

Aðdragandi nýrrar þýðingar Biblíunnar var sá að við útgáfu hennar 1981 var þýðing Gamla testamentisins tekin lítið breytt úr útgáfunni frá 1912 og endurprentuð. Einhverjar breytingar voru þó gerðar á Sálmunum, engar stórvægilegar. Sumir hlutar Nýja testamentisins voru hins vegar endurþýddir en aðrir endurskoðaðir. Fljótlega var farið að ræða um nýja þýðingu Gamla testamentisins og Apókrýfu bókanna með nýja útgáfu allrar Biblíunnar í huga. Hið íslenska biblíufélag og Guðfræðistofnun Háskóla Íslands gerðu með sér samstarfssamning þar sem línur voru lagðar varðandi þýðinguna. Biblíupýðingin frá 1912 var Biblía 20. aldarinnar, en nýja þýðingin verður Biblía nýrrar aldar, að sögn þeirra sem að þýðingunni komu. Nýja testamentið kom fyrst út á íslensku árið 1540 og Biblían í heild 1584. Síðan hefur Biblían öll komið út 10 sinnum á íslensku, þar af fimm sinnum í nýrri þýðingu. Hinar svonefndu Apókrýfu bækur sem voru í öllum íslenskum Biblíuútgáfum frá 19. öld eru nú teknar með að nýju. Yfirumsjón með þýðingunni var í höndum tveggja þýðingarnefnda, einni fyrir Gamla testamentið og annarri fyrir Nýja testamentið, sem bjuggu texta þýðenda til útgáfu. Miklar breytingar hafa orðið á þýðingaraðferðum og ný viðhorf til þýðinga komið fram. Þekking á hinum fornu textum sem lagðir eru til grundvallar og þeim menningarheimi sem þeir eru sprotnir úr hefur stóraukist á liðinni öld.

Örn Smári Gíslason hannaði frímerkið sem aðeins var offsetprentað í svörtum prentlit. Það var hins vegar gert í tveimur umferðum til að ná fram mjög djúpum og dökkum lit. Þá var frímerkið prýtt 22 karata blaðgulli yfir orðinu BIBLÍA en hver þessara stafa sýnir stafagerð þeirra sex Biblíupýðinga sem gerðar hafa verið hérlendis fram til þessa dags. Ártöl þeirra koma fram fyrir neðan hvern bókstaf. Prentsmiðjan Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði.

Viltt ber

Þann 20 september komu einnig út tvö frímerki í útgáfuröðinni, Viltt ber á Íslandi. Þetta var þriðja frímerkjaröðin í þessari útgáfu og myndefnin að þessu sinni voru aðalbláber og skollaber. Eins og í fyrri útgáfum í þessari útgáfuröð eru frímerkjin í örkum með 10 frímerkjum sem snúa haus í haus þ.e. mynda andstæð pör sem á erlendum málun nefnist „tête-bêche“.

Aðalbláber (*Vaccinium myrtillus*), myndefni 120 kr. frímerkisins, eru dökkblá og í sumum tilfellum svört ber sem vaxa villt víða um land. Að innan eru þau rauð og bragðið er súrsætt. Aðalbláber vaxa í skógum, lautum og mólendi og oft er mest um þau á snjóþungum stöðum. Algengust eru þau á norðanverðu landinu en heldur sjaldgæfari á landinu sunnanverðu. Aðalbláberjalyngið blómgast í júní og er þá 10–30 cm á hæð. Berin eru þó sjaldan fullþroska fyrr en eftir miðjan ágúst. Ber, blöð og rót voru talin kælandi og barkandi. Þau skyldi nota við lífsýki, köldu og skyrbjúg. Einnig þótti gott að strá dufti af rótinni á holdfúa sár. Rannsóknir benda til þess að aðalbláber bæti nætursjón, a.m.k. tímabundið.

Skollaber (*Cornus suecica*), myndefni 145 kr. frímerkisins, vaxa innan um lyng og kjarr. Berin vaxa ætíð í breiðum, en oftast á fremur litlum svæðum. Þau er víða að finna á norðanverðu Snæfellsnesi, á Vestfjörðum og við utanverðan Eyjafjörð. Skollaber er einnig að finna nyrst á Austfjörðum. Blómin sjálf eru nær svört eða rauðsvört á litinn. Skollaber þroskast ekki fyrr en seint á haustin, oft í september.

Hönnun frímerkjanna annaðist Ólafur Pétursson en Österreichische Staatsdruckerei GmbH í Vínborg, Austurríki offsetprentaði.

Dagur frímerkisins – Konungskoman 1907

Sama dag, 20. september, kom út smáörk með einu 250 kr. frímerki í tilefni af Degi frímerkisins, tileinkuð konungskomunni 1907. Kristján konungur IX. færði Íslendingum stjórnarskrána 1874 og féllst á þingræði í Danmörku 1901. Sonur Kristjáns tók við ríki sem Friðrik VIII. Hann hafði áratugum saman gegnt konunglegum skyldum og voru málefni Íslands vel kunnug. Hann bauð öllu Alþingi í kynnisferð til Danmerkur sumarið 1906 og boðaði komu sína til Íslands sumarið eftir. Alþingi endurgalt gestrisnina með því að bjóða konungi og þingmönnum Dana til Íslands.

Í lok júlí 1907 komu gestirnir til Reykjavíkur á tveimur skipum með herskip til fylgdar. Íslendingar vildu tjalda því sem til var og veita gestunum viðeigandi og eftirminnilegar móttökur. Frá Reykjavík var farið með gestina í vikufarð á hestum um Suðurland. Hátíð var haldin á Þingvöllum, líkt og við fyrstu konungsheimsókn til Íslands 1874, með nær sex þúsundum gesta.

Þúsundir fögnuðu líka konungi á héraðshátíð Sunnlendinga við Þjórsárbrú. Leiðin þangað frá Þingvöllum lá hjá náttúruperlunum Geysi og Gullfossi. Þar var á fossbrúninni skálað í kampavíni fyrir „framtid Íslands sem iðnaðarlands“. Vegir voru ruddir og ár brúaðar til að greiða ferð gestanna. Haldnar voru daglegar veislur með meiri viðhöfn en sést hafði í landinu. Á heimleið frá Reykjavík heimsótti konungur kaupstaði hinna landsfjórðunganna: Ísafjörð, Akureyri og Seyðisfjörð.

Tryggvi T. Tryggvason hannaði smáörkina en myndgröft í stálstungu annaðist Martin Mörck. Frímerkjaprentsmiðja danska póstsins (Post Danmarks Frimærke-trykkeri) í Ballerup prentaði smáörkina í stáldjúpprykki og offset. Auk þess var gefið út svokallað svartprent af þessari smáörk sem allir áskrifendur fengu að gjöf, en það var einnig prentað í sömu prentsmiðju.

Þjóðgarðurinn í Jökulsárgljúfrum

Þann 1. október komu út frímerki í Sepac-útgáfunni svonefndu, sem er sameiginleg frímerkjaútgáfa ellefu eyríkja og smáþjóða: Íslands, Færeyja, Álandseyja, Grænlands, Monaco, Lichtenstein, Gíbraltar, Mön, Guernsey, Jersey og Möltu. Stefnt var að þremur sameiginlegum útgáfum í þessari útgáfuröð, sem koma skyldu út annað hvert ár og tengjast landslagi og staðháttum. Við val á landslagi héraendis var ákveðið að horfa til þjóðgarðanna og var þjóðgarðurinn í Jökulsárgljúfrum, sem stofnaður var árið 1973, fyrir valinu.

Íslenska Sepac-frímerkið er aðeins eitt frímerki og ber 80 kr. verðgildi og Sepac-áletrunina, en til að koma Selfossi í Jökulsá á Fjöllum veglega til skila á víðmynd er það gert með tveimur samstæðum frímerkjum, 80 kr. og 105 kr. Frímerkin 11 komu einnig út í sérstakri gjafamöppu sem seld er í öllum Sepac-löndunum.

Þjóðgarðurinn í Jökulsárgljúfrum nær yfir u.þ.b. 150 km² og 35 km langt svæði meðfram gljúfrasvæði Jökulsár á Fjöllum vestanverðu í landi bæjanna Svínadals og Áss (hluti Ásheiðar 1974). Ásbyrgi varð hluti garðsins 1978, en heyrir líka undir Skógrækt ríkisins. Þann 7. júní árið 2008 varð þjóðgarðurinn í Jökulsárgljúfrum hluti af Vatnajökulsþjóðgarði. Gljúfur Jöklu, einhver hin mikilfenglegustu á landinu, eru u.þ.b. 25 km löng, upp undir hálfur km á breidd og allt að 100 metra djúp. Efri hlutinn, sem nær frá Dettifossi að Syðra-Þórunnarfjalli, er svipmestur og allt að 120 metra djúpur. Áhugaverðir staðir í þjóðgarðinum eru m.a. Ásbyrgi, Hljóðaklettur, Hólmatungur, Selfoss og Hafragilsfoss og austan ár og utan þjóðgarðs, eru Forvöð. Sumum finnst Jökulsárgljúfur fegursti staður á landinu til gönguferða, bæði lengri og skemmri, og það má til sanns vegar færa.

Borgar Hjörleifur Árnason hannaði frímerkið en skoski ljósmyndarinn Bruce Percy tók ljósmyndina af Selfossi. Prentsmiðjan Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði. Fyrirtækið Prinz Verlag í Passau í Þýskalandi framleiddi gjafamöppu SEPAC-landanna.

Skordýr og köngulær

Þann 8. nóvember komu út tvö frímerki í útgáfunni, Skordýr og köngulær. Myndefnin að þessu sinni voru kaplafluga á 70 kr. frímerki og birkisprotalús á 190 kr. frímerki. Var þetta fjórða útgáfa slíkra frímerkja.

Kaplafluga (*Prionocera turcica*) finnst nánast um land allt, jafnt láglandi sem hálandi þar sem hún er þó stopul og sjaldgæf. Kaplafluga er þó enn ófundin á Vestfjarðakjálka. Kaplafluga er votlendisfluga. Hún finnst helst í mýrum og flóum, í sefi við tjarnir, á djújasvæðum og við heitar laugar. Uppgrónir skurðir eru mjög eftirsóttir. Flugurnar eru á ferli fyrri hluta sumars, frá maílokum til loka júlí, og verpa. Lirfurnar lifa á groti og plöntuleifum í gróðursverði votlendisins og ofan í vatni, stundum í heitum laugum. Þær vaxa upp síðsumars og púpa sig þegar haustar. Flugur skríða síðan úr púpum næsta vor. Kaplafluga sker sig ekki svo mjög frá ættingjum sínum hrossafluguættar; stór og lappalöng eins og þær hinar.

Birkisprotalús (*Eucera phis punctipennis*) er algeng um land allt. Hún situr ýmist á yngstu sprotum birkisins eða blöðum. Á sumrin ber mikið á vængjuðum birkisprotalúsnum sem eru stöðugt á ferð og flugi. Birkisprotalúsinn skríður úr vetrareggi um það leyti sem birkið lafgast. Þetta eru allt kvendýr, svokallaðar stofnmæður, sem fæða síðan af sér næstu kynslóð án þess að nokkur frjóvgun verði. Slíkur tímgunarmáti kallast meyfæðing. Sú kynslóð er einnig eingöngu kvenkyns. Undir lok sumarsins koma hins vegar fram bæði karldýr og kvendýr. Egginn liggja síðan í dvala til vors.

Arnar Snorrason hannaði frímerkin en Oddur Sigurðsson tók ljósmyndirnar. Österreichische Staatsdruckerei GmbH í Vínborg, Austurríki offsetprentaði frímerkin.

Jónas Hallgrímsson 200 ára

Þennan sama dag, 8. nóvember, kom út 65 kr. frímerki í tilefni af 200 ára fæðingarafmæli listskáldsins góða, Jónasar Hallgrímssonar. Jónasar hafði áður verið minnst á 5 kr. frímerki sem gefið var út 16. nóvember 1957 í tilefni af 150 ára fæðingarafmæli skáldsins. Stefán Jónsson arkitekt teiknaði það frímerki.

Jónas er eitt ástsælasta skáld íslensku þjóðarinnar. Hann fæddist 16. nóvember 1807 að Hrauni í Öxnadal. Foreldrar hans voru Rannveig Jónsdóttir og Hallgrímur Þorsteinsson. Jónas var tekinn í Bessastaðaskóla 1823 og útskrifaðist þaðan 1829. Jónas, Brynjólfur Pétursson og Konráð Gíslason stofnuðu tímaritið Fjölni í mars 1834. Tómas Sæmundsson gekk síðar til liðs við þá þremmenninga. Fyrsta blað Fjölnis kom út í byrjun sumars 1835 og mælist misjafnlega fyrir. Í þessu fyrsta hefti birtir Jónas kvæði sitt Ísland og var það fyrsta stórkvæði hans á prenti. Jónas var strax afkastamikill í sögu- og ljóðagerð í Fjölni. Þar má meðal frægast telja: Grasaferð, sem kom út árið 1835–1836, sem er talin fyrsta smásagan sem samin var á íslensku og Stúlkan í turninum, sem var fyrsta íslenska hrollvekjian en hrollvekjur voru mjög vinsælar í Evrópu á þeim tíma. Meðal ljóðanna voru, Gunnarshólmi og sonnettan, Ég bið að heilsa, sem var fyrsta sonnettan sem samin var á íslensku.

Jónas var einnig náttúrufræðingur og ferðaðist um Ísland, þar á meðal til Vestmannaeyja, vorið 1837. Hann var einn af brautryðjendum rómantísku stefnunnar á Íslandi með útgáfum á mörgum smásögum sínum í Fjölni. Hann unni ættjörð sinn mjög heitt og orti til hennar falleg ljóð sem túlkuðu heimþrá hans til ættjarðarinnar.

Dagur Hilmarsson hannaði frímerkið. Myndgröft merkisins í stálstungu annaðist Martin Mörck. Frímerkjaprentsmiðja danska póstsins (Post Danmarks Frimærke-trykkeri) í Ballerup, Danmörku prentaði frímerkið í stáldjúpprykki og offset.

Kleppsspítali 100 ára

Sama dag, 8. nóvember, kom einnig út 80 kr. frímerki tileinkað 100 ára afmæli Kleppsspítala.

Árið 1905 ákvað landsstjórnin að reisa geðveikrahæli og var það tekið í notkun að Kleppi árið 1907. Þetta var fyrsta sjúkrastofnunin sem reist var og alfarið rekin af landsstjórninni. Á Kleppi var rekinn myndarlegur búskapur í tengslum við spítalann. Þannig var reynt að gera vistina eins þægilega og kostur var og sjúklingum og starfsfólki útveguð mjólk og aðrar landbúnaðarafurðir. Búskapur lagðist af um 1960.

Í fyrstu var húsakostur Kleppsspítala ekki mikill að vöxtum og brátt urðu þrengslin mikil. Spítalinn var upphaflega byggður fyrir 50 sjúklinga en fljótlega eftir opnun hans voru þeir orðnir 118. Nýtt hús var tekið í notkun 1929 og voru í því rúm fyrir 100 sjúklinga. Í húsinu var gert ráð fyrir íbúðum starfsmanna, vinnustofum sjúklinga, skrifstofum og rannsóknar- og skoðunarstofum. Smátt og smátt var svo aukið við nýbyggingar á lóðinni.

Guðjón Samúelsson arkitekt skrifaði ítarlega greinargerð um bygginguna í Morgunblaðið í tilefni af opnuninni og er sjúkrastofunum lýst svo: „Á fyrstu og annarri hæð eru sjúkrastofur. Er þeim skipt í fjórar deildir, tvær niðri fyrir karla, og tvær uppi fyrir konur. Stofurnar í vesturenda, gulmálaðar, eru fyrir rólega sjúklinga, þunglynda, slappa og þreytta, sjúklinga sem þarf að hressa við. Stofurnar í austurenda, blámálaðar, eru fyrir órólega sjúklinga, er þarf að sefa. Til hægðarauka við eftirlitið er fyrirkomulagið þannig, að sjá má yfir allar deildirnar í senn gegnum op á veggjunum.“

Hany Hadaya, hannaði frímerkið sem Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Jólafrímerki

Jólafrímerkin 2007 komu út þann 8. nóvember, en að þessu sinni var myndefni frímerkjanna laufabrauð og verðgildin 60 kr. og 80 kr. Einnig kom að venju út frímerkjahefti með innanlandsburðargjaldinu, 60 kr. Frímerkin, jafnt í örkum og hefti, voru að þessu sinni sjálfímandi og þar með fyrstu jólafrímerkin sem þannig voru úr garði gerð.

Fyrstu jólafrímerkin sem voru gefin út hérlendis komu út árið 1981 og þá var myndefnið einnig laufabrauð.

Í gamla daga var til siðs á flestum bæjum að skammta ríflegar um jólahátíðina en ella. Gjarnan var borið fram brauð handa húsfólkinu. Í sparnaðarskyni voru brauðin höfð eins þunn og hægt var. Sagt var að það væri mátulega þunnt ef hægt væri að lesa Biblíuna gegnum brauðið.

Ýmis falleg og fjölbreytt mynstur voru skorin í deigið til að gera laufabrauðið sem hátíðlegast. Mynstrin voru yfirleitt í hefðbundnum stíl en sköpunargáfunni oft leyft að njóta sín. Mörgum þykir þessi siður ómissandi hluti af jólahátíðinni. Fjölskylda og vinir koma gjarnan saman í upphafi aðventu til að hjálpast að við laufaskurð og steikingu. Hangikjöt þykir mörgum best ef borið er fram með því laufabrauð.

Hönnun frímerkjanna önnuðust Hlynur Ólafsson og Higrún Ívarsdóttir en Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði. Íslandspóstur gaf einnig út fyrir þessi jól fyrsta sinni, sérstakt jólaskraut byggt á jólafrímerkjunum, og nefndist það upp á færeysku, jólaprýði.

2008

Kennaraskólinn / Kennaraháskólinn 100 ára

Þann 14. janúar kom út 85 kr. frímerki í tilefni þess að 100 ár voru liðin frá stofnun Kennaraskólans/Kennaraháskólans.

Kennaraskóli Íslands er jafngamall opinberri fræðsluskyldu í landinu, stofnaður með lögum 1907. Kennsla hófst haustið 1908 í nýreistu húsi að Laufásvegi 81, sem entist skólanum meira en hálfa öld. Kennaraskólinn var fyrst þriggja ára skóli en var síðan lengdur í fjögur ár 1943. Æfingakennsla var frá upphafi snar þáttur kennaranámsins, en við skólann var starfrækt æfingadeild fyrir æfingakennslu kennaranema. Jafnframt var reistur barnaskóli á sömu lóð sem tók við hlutverki æfingadeildarinnar, og fékk skólinn nafnið Æfinga- og tilraunaskóli Kennaraskóla Íslands, en heitir nú Háteigsskóli og er einn af grunnskólum Reykjavíkur án sérstakra tengsla við Kennaraháskólann. Á sjöunda áratugnum jókst óðfluga aðsókn að framhaldsnámi sem þáverandi gagnfræðaskólar og menntaskólar dugðu illa til að mæta. Þar til nýtt skólakerfi varð til, með grunnskólalögum 1974 og fjölgun framhaldsskóla, tók Kennaraskólinn með ýmsu móti þátt í að mæta þessari eftirspurn. Kennaraskólanum var breytt í Kennaraháskóla Íslands með lögum 1971. Nýjar námsbrautir bættust svo við þegar Kennaraháskólinn var sameinaður þremur öðrum menntastofnunum uppeldisstétta: Fóstruskólanum, Íþróttakennaraskólanum og Þroskaþjálfaskólanum. Þeir höfðu allir verið sérskólar á framhaldsskólastigi, en færðust á háskólastig áður en þeir urðu hluti af Kennaraháskóla Íslands í ársbyrjun 1998. Þeir voru í byrjun sérstakar skorir, hver með sitt húsnæði og starfslíð, en fljótlega var farið að skipuleggja starf námsbrautanna sem meiri heild. Stefnir er að því að sameina Kennaraháskólann, Háskóla Íslands 1. júlí 2008, og að hann verði eitt fimm sviða þar, Menntavísindasvið Háskóla Íslands.

Hany Hadaya hannaði frímerkið en Magnús Ólafsson tók ljósmyndina, líklega 1914. Prentsmiðjan Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði.

Tækifærisfrímerki

Sama dag, 14. janúar, komu út fjögur tækifærisfrímerki með verðgildunum, 65 kr., 75 kr., og 85 kr. og var það í annað sinn sem slík frímerki voru gefin út. Fyrstu tækifærisfrímerkjin komu út 2005. Myndefnin voru þá fjögur blóm. Tækifærisfrímerki er hægt að nota við ýmis hátíðleg tækifæri, m.a. á boðskort, vegna afmæla, brúðkaupa o.s.frv.

Myndefnum frímerkjanna, sem byggð eru á ljósmyndum fengnum úr erlendum myndabanka, er best lýst í þessari vísu eftir skáldkonuna Erlu (Guðfinnu Þorsteinsdóttur 1891-1972) sem birtist í ljóðabók hennar, Hélublóm sem kom út 1937.

Um kossa

Virðingin kyssir ennið á.

Auðmýktin hönd að vörum brá.

Aðdáun vanga velur sér.

Vináttan kyssir hvar sem er.

Ástin er frekast að því kunn,

að hún vill kyssa beint á munn.

Anna Þóra Árnadóttir hannaði tækifærisfrímerkjin, sem Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði.

Íslenskt handverk – Útsaumur

Þann 27. mars komu út þrjú frímerki í nýrri útgáfuröð, tileinkuð íslensku handverki gömlu og nýju þar sem sjónum er beint að útsaumi, þ.e. refilsaumi, augnsaumi og krosssaumi. Á 65 kr. frímerkinu, er hluti refils frá miðöldum (refilsaumur). Á 85 kr. frímerkinu er hluti sessuborðs frá 18. öld (augnsaumur) og á 110 kr. frímerkinu er hluti myndar frá 2006, eftir Ásu Ólafsdóttur veflistakonu (krosssaumur). Þannig eru tvö fyrstu frímerkinn með myndum af gömlu handverki en það síðasta með mynd af nýju handverki sem byggir á gamalli útsaumshefð.

Þjóðminjasafn Íslands varðveitir marga útsaumaða dýrgripi, svo sem altarisklæði frá síðmiðöldum og rúmtjöld, ábreiður og sessur frá 17. og 18. öld. Flest eru þessi verk með glöggum íslenskum sérkennum, ekki aðeins varðandi munstur, efni og litaval, heldur einnig notkun útsaumsgerða. Munstrin einkennast einkum af hringreitum og marghyrndum reitum sem umlykja myndir af atburðum úr helgisögnum og biblíunni, og stakar myndir af mönnum, kynjadýrum og stílfærðum jurtum. Útsaumurinn var að mestu unninn úr íslensku jurталituðu ullarbandi í íslenskt ullarefni eða innflutt hörlérefi. Algengustu útsaumsgerðir voru refilsaumur, skakkaglit, gliksaumur, gamli krosssaumurinn, augnsaumur og blómstursaumur. Merkastur er refilsaumurinn, þekktastur af tíu altarisklæðum frá síðmiðöldum. Refilsaumur dregur nafn sitt af reflu en þeir voru á miðöldum fremur mjó og aflöng lárétt veggjöld sem höfð voru til að tjalda innan hífýli manna og kirkjur. Þau eru að saumi og efni náskyld hinum fræga Bayeux-refli í Frakklandi frá 11. öld. Dæmi má einnig finna á miðöldum í Noregi og frá lokum 16. aldar í Svíþjóð. Heitið refilsaumur þekktist hins vegar hvergi nema í íslenskum heimildum. Íslenskar konur hafa vafalítið stundað útsaum frá upphafi byggðar en elstu varðveitt verk þeirra munu þó frá seinni hluta 15. aldar.

Hönnun frímerkjanna annaðist Anna Þóra Árnadóttir en Österreichische Staatsdruckerei GmbH í Vínarborg, Austurríki offsetprentaði.

Norðurlandafrímerki – Norræn goðafræði

Sama dag, 27. mars, kom út smáörk með einu 120 kr. frímerki í sameiginlegri útgáfu Norðurlandaþjóðanna í þremur hlutum um norræna goðafræði. Þemað í þessum þriðja hluta útgáfuraðarinnar var þjóðsögulegir staðir. Smáörkin kom einnig út í samnorrænni gjafamöppu sem bar heitið „Top of the World of Stamps“.

Það þjóðsögulega efni sem leitað var fanga í, á íslensku smáörkinni, er af Snæfellsnesi. Í Bárðar sögu Snæfellsáss er fjallað um landnámsmanninn Bárð sem kom til landsins í lok 9. aldar og settist að undir Jökli. Hann var kominn af risum í föðurætt og hafði sem unglíngur numið galdur. Bárður bjó um skeið í helli sem nefndist Sönghellir sökum bergmálsins sem í honum er. Hann lenti í illdeilum við hálfbróður sinn og tók það ráð að yfirgefa samfélag manna. Sumir töldu að hann hefði horfið í jökulinn en það var trú manna að andar framliðinna tækju sér bólfestu í fjöllum eða fellum. Margir litu á Bárð sem bjargvætt og verndarvætt.

Norrænu goðin og aðrir yfirnáttúrulegir vættir bjuggu í sínum eigin goðsögulega og þjóðsögulega heimi. Þó voru vissir staðir í hinu norræna landslagi þar sem menn skynjuðu nærveru þeirra skýrar en annars staðar, til dæmis í hofum og hörgum, við grafreiti, í sérkennilegu landslagi eða til fjalla. Trúarathafnir fóru fram við tré eða grafir sem sérstök helgi hvíldi á, í hættulegum fjallaferðum eða á hafi úti. Þessar athafnir og helgisiðir tengdu heim mannsins dulmögnum sagnaheimi. Sérstakur dularblær hvíldi yfir slíkum stöðum, en litið var á suma sem helgireiti og öðrum fylgdi heill eða háski og dæmi um þetta eru ýmsir staðir á Snæfellsnesi samanber ofangreinda frásögn um Bárð Snæfellsás.

Hany Hadaya hannaði smáörkina en prentsmiðja Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði í fjórlit og einum Pantone sér lit.

Gömul landbúnaðartæki

Sama dag, 27. mars, voru gefin út fjögur frímerki í formi tveggja smáhefta með 4 frímerkjum hvort. Þema frímerkjanna er gömul landbúnaðartæki. Myndefni 85 kr. frímerkjanna eru Ferguson dráttarvél og IHC jarðýta en myndefni 110 kr. merkjanna er þúfnabani og plógur Torfa í Ólafsdal.

Snemma árs 1949 kom fyrsta Ferguson dráttarvélin til Íslands. Hún var af gerðinni TF-20 með 24 hestafla bensínvél. Dráttarvélar hf. önnuðust sölu og innflutning þessarar vélar og annarra af sömu gerð. Með þeim mátti fá margvísleg vinnutæki, sláttuvél, plóg, herfi o.fl. Dráttarvélin kostaði 10.228 kr. árið 1949. Þessi dráttarvélagerð er líklega ein hin mest selda héraendis.

IHC jarðýtan (International Harvester Company) frá 1943 var fyrsta beltavélin með ýtutönn sem reynd var við jarðvinnslu héraendis. Síðan hafa ekki mörg tún verið ræktuð án þess að jarðýta kæmi þar við sögu. Hún auðveldaði einnig samgöngubætur með vegagerð. Tala má um byltingu í túnrækt og vegagerð með tilkomu jarðýtunnar og dráttarhestarnir fengu hvíld.

Segja má að ný öld landbúnaðar hefjist um og upp úr 1874 með plógi Torfa í Ólafsdal. Þá kynntu ráðunautar bændum nýjungar í búskap og 1880 tók fyrsti búnaðarskóli á Íslandi til starfa. Þetta var einkaskóli Torfa Bjarnasonar í Ólafsdal við Gilsfjörð. Torfi kynnti nemendum sínum m.a. ræktunarverkfæri sem áður voru lítt þekkt. Meðal þeirra var plógur sem Torfi hafði kynnt í Skotlandi. Torfi breytti plógnum þannig að hann hentaði betur seigum íslenskum jarðvegi og smágerðum dráttarhestum. Búfræðingar sem útskrifuðust úr skóla Torfa breiddu kunnáttuna út um sveitir landsins. Áhrifum hans má þakka mikið af því sem ávannst um jarðyrkju á Íslandi á fyrstu tugum 20. aldar. Ýmis verkfæri Torfa eru varðveitt á búvélasafni landbúnaðarháskólans á Hvanneyri og eru þau meðal elstu jarðyrkjuverkfæra sem til eru í landinu.

Þúfnabaninn var ætlaður til jarðvinnslu eins og nafnið bendir til. Hann er einn af sex slíkum vélum sem fluttar voru til landsins á árunum 1921–1927. Þúfnabaninn er aflvél með jarðtætara. Á tætarann mátti fá ýmsa hnífa allt eftir því hvað vinna skyldi með vélinni. Búvélaverksmiðjur Heinrich Lanz í Mannheim í Þýskalandi smíðuðu þúfnabanann (Landbaumotor Lanz). Hann vóg 6,6 tonn; knúinn 4 strokka bensínvél sem talin var 80 hestöfl. Hérlandis voru þúfnabanarnir einkum notaðir við sléttun túna. Þeir viku fljótlega fyrir léttari og liprari dráttarvélum til jarðvinnslu og framleiðslu þeirra var hætt. Þúfnabanarnir vöktu trú manna á vélaafli og vélavinnu, en töfðu um leið nokkuð fyrir því að bændur tækju að nýta sér venjulegar dráttarvélar til jarðvinnslu sem um þetta leyti voru að ryðja sér til rúms.

Hönnun frímerkjanna og heftanna annaðist Hlynur Ólafsson. Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði.

Íslensk samtímahönnun – Iðnhönnun

Þann 8. maí komu út fjögur frímerki í nýrri útgáfu­röð sem ber heitið, Íslensk samtímahönnun. Í fyrstu útgáfunni var sjónum beint að iðnhönnun. Samtímis var minnst 10 ára afmælis Hönnunarsafns Íslands. Myndefni frímerkjanna eru gervifótur með gervigreind, OptiCut skurðarvél, fluguhjólið WISH og djúpfarið Gavia.

Stoðtækjafyrirtækið Össur hefur þróað rafeindastýrðan gervifót, PROPRIO FOOT, hinn fyrsta sinnar tegundar í heiminum, sem er myndefni 65 kr. frímerkisins. Fóturinn er alíslensk hönnun og sá fyrsti með gervigreind sem getur líkt eftir hreyfingu venjulegs fótar. PROPRIO-fóturinn bregst við breyttum aðstæðum, hvort sem gengið er á ís, í brekku, upp stiga eða á jafnsléttu. Við hönnun hefur ekki verið reynt að líkja eftir útliti fótar en höfuðáhersla lögð á tækni og efnis­meðferð. Gervigreindin auðveldar þjálfun fótans auk þess sem hann hefur mjög gott fjarlægðarskyn, jafnvel betra en sá sem notar hann. Össur horfir til þess að tengja gervifótinn beint við taugar líkamans í framtíðinni en slíkt gefur notandanum mun betri stjórn yfir gervifætinum en áður. Gervifóturinn hefur hlotið fjölda verðlauna og viðurkenninga innanlands og erlendis.

OptiCut skurðarvélin frá Marel hönnuð til að ná hámarks nýtingu við skurð á úrbeinuðu kjöti og er hún myndefni 120 kr. frímerkisins. Marel OptiCut mælir rúmmálið á því kjöti sem skera á og ákveður síðan bestu nýtingu á stykkinu. Þessi tækni tryggir mjög nákvæman skurð þar sem sneiðar eru jafnar og lögunin eins. Aðferðin sem Marel hefur þróað til að rúmmáls­mæla og skera kjötið er varin með einkaleyfi. Kjötið er sett í mót þar sem það er formað áður en það er skorið. Vélin hámarkar nýtingu hráefnisins og býr til misstórar eða

misþungar sneiðar úr hverju stykki. Einn kosturinn við Marel OptiCut er að vélin skilar af sér sneiðunum í stöflum og tilbúnum fyrir þökkun á bakka. OptiCut skurðarvélin er lítil og skilvirk og sparar bæði tíma og peninga. Til að hámarka nýtingu og ná sem bestum gæðum notast vélin við sérhannaðan hugbúnað sem keyrir á M3000 stjórn tölvu frá Marel. Hægt er að fjarstýra M3000 sem býður upp á ýmsa möguleika og auðvelt er að breyta bæði skurði og skammtastærðum.

Fluguhjólíð WISH, sem er myndefni 155 kr. frímerkisins, hefur verið í þróun frá árinu 2003 og í sölu frá vorinu 2005. Eingöngu hefur verið um að ræða sölu á innlendum markaði en verið er að vinna að undirbúningi útrásar með hjólin og er gert ráð fyrir að fyrstu hjólin verði seld erlendis 2008. Fyrirtækið Fossadalur ehf. var stofnað í júní 2007 til þess að taka yfir hönnun, markaðssetningu og sölu á fluguveiðihjóli sem Rennex, dótturfyrirtæki 3X Technology á Ísafirði, hafði hannað og framleitt. Megintilgangur fyrirtækisins er að þróa og láta framleiða hágæða vörur til nota við fluguveiðar. Aðstandendur fyrirtækisins segja að hönnun hjólsins mótist af virðingu og umhyggju fyrir umhverfi og fiskistofnum. Markmiðið sé að sá búnaður sem Fossadalur selur nýtist eiganda lengi og þoli mikla og stöðuga notkun við erfiðar aðstæður og hámarki þannig nýtingu á mannafla og náttúruauðefum.

Fyrirtækið Hafmynd hf. hefur hannað djúpfar, sem er myndefni 200 kr. frímerkisins, til ýmiss konar djúpsjávarrannsókna sem hafa verið illframkvæmanlegar með eldri aðferðum. Forsögu þessa tækis má rekja til Raunvísindastofnunar Háskóla Íslands en við eðlisfræðistofu HÍ eru stundaðar rannsóknir og þróun á rafeindabúnaði til margvíslegra nota. Hönnunartilraunir þar lögðu grunninn að núverandi gerð djúpfarsins sem einkennist af einingum sem raða má saman eins og best hentar hverjum notanda. Af athyglisverðum rannsóknunum og verkefnum sem Hafmynd hefur staðið að með djúpfarinu má nefna siglingu undir haffsbreiðuna við norðurströnd Alaska á vegum Scott Polar Institute, eftirlit á olíuleiðslum í Kaspíahafinu og mælingar á vegum Orkuveitu Reykjavíkur. Djúpfarið er markaðssett undir nafninu Gavia en „*Gavia immer*“ er latneska heitið á himbrima. Hafmynd hefur hlotið nýsköpunarverðlaun Rannís og Útflutningsráðs auk erlendra viðurkenninga.

Örn Smári Gíslason hannaði frímerkin. Þau eru í örkum sem andstæð pör („tête-bêche“) nema í tilviki djúpfarsins. The Lowe-Martin Group í Ottawa, Kanada prentaði frímerkin í offset og MetalFX. MetalFX prentaðferðin felst í því að fyrst er Pantone silfur málmlitur prentaður á pappírinn en þar næst myndin í fjórlit ofan á.

Hitaveita á Íslandi 100 ára

Sama dag, 8. maí, kom út frímerki með 75 kr. verðgildi í tilefni þess að 100 ár voru liðin frá því hitaveita tók til starfa á Íslandi.

Hitaveitufagráð Samorku hefur ákveðið að miða beri 100 ára afmæli hitaveitu á Íslandi við vorið 2008. Þá er öld liðin frá því að heitu vatni var veitt úr hver til kyndingar á bænum Syðri-Reykjum í Mosfellssveit. Til eru eldri dæmi um hagnýtingu jarðhita hér á landi með einhverjum hætti, a.m.k. aftur til daga Snorra Sturlusonar, en Syðri-Reykir munu vera elsta þekkta dæmið um eiginlega hitaveitu hér á landi. Samorka og aðildarfyrirtæki munu minnst þessara tímamóta með ýmsum hætti árið 2008. Má þar nefna gerð heimildakvikmyndar til sýningar í sjónvarpi, skýrslu um áhrif jarðhitanýtingar á heilsufar og almenn lífsgæði Íslendinga, alþjóðlega ráðstefnu um hitaveitur auk annarra viðburða. Áhersla verður lögð á heilsufarsþáttinn, þar á meðal ávinning Íslendinga af betur kyntum húsakynnum, hreinna andrúmslofti (í stað olíu- eða kolareyks), sundlaugarmenningu o.s.frv.

Hönnun frímerkisins annaðist Pétur Baldvinsson en Österreichische Staatsdruckerei GmbH í Vínarborg, Austurríki offsetprentaði í fjórlit og einum Pantone sérlit.

Hafnarfjarðarbær 100 ára

Þann 8. maí kom einnig úr 80 kr. frímerki í tilefni þess að árið 2008 voru 100 ár liðin frá því að Hafnarfjarðarbær fékk kaupstaðarréttindi, en bærinn fékk þau 1. júní 1908. Hafnarfjörður varð þar með fimmta bæjarfélagið á Íslandi sem fékk kaupstaðarréttindi. Það var fyrst árið 1875 sem Hafnafirðingar sóttu um að Hafnarfjörður yrði gerður að sjálfstæðu sveitarfélagi en málið var þrívægis fellt á Alþingi, uns það loks náði fram að ganga sem lög nr. 75, 22. nóvember 1907 og tóku lögin gildi 1. júní 1908. Þegar kaupstaðarréttindin tóku gildi bjuggu í bænum 1469 manns. Síðan þá hefur bæjarbúum fjölgað til muna og eru í dag 24.823 og skólabörnin um 3.600.

Vegna góðra hafnarskilyrða frá náttúrunnar hendi varð Hafnarfjörður ein helsta verslunar- og fiskveiðihöfn landsins frá og með upphafi 15. aldar, eftir því sem skreið tók við af vaðmáli sem eftirsóttasta útflutningsvara Íslendinga. Í upphafi 15. aldar hófu Englendingar fiskveiðar og verslun við Ísland. Árið 1413 kom fyrsta enska kaupskipið að landi sem sögur fara af við Hafnarfjörð. Íslendingar tóku ensku kaupmönnum vel, en Danakonungur reyndi að koma í veg fyrir verslun Englendinga við Ísland og þess vegna kom oft til átaka milli Englendinga og sendimanna Danakonungs.

Undir lok 19. aldar og í upphafi þeirrar tuttugustu tók þéttbýli fyrir alvöru að myndast í Hafnafirði, sem þá hélst í hendur við vélbátavæðingu og togaraútgerð.

Frímerkið hannaði Borgar Hjörleifur Árnason og var það offsetprentað hjá The Lowe-Martin Group í Ottawa, Kanada.

Evrópufrímerki – Sendibréfið

Evrópufrímerkin 2008 voru tileinkuð sendibréfinu samkvæmt ákvörðun PostEurop, Sambands opinberra póstrekenda í Evrópu, og var það sameiginlegt þema allra Evrópufrímerkjanna það ár. Frímerkin voru gefin út 8. maí bæði í örkum og heftum og er verðgildi þeirra 85 kr. og 110 kr. Frímerkin í örkunum eru límborin en sjálfímandi í heftunum. Tökkun frímerkjanna er því ólík.

Myndefnin á frímerkjunum eru tákmyndir tveggja sendibréfa sem fara á milli lítillar stúlku og afa hennar. Ákveðin saga er á bak við þessi bréf og skýrist hún af myndefninu. Í öðru þeirra segir stúlkan afa sínum undan og ofan af bátsferð sem hún fór í með foreldrum sínum. Í svarbréfinu er frásögn afans af fyrstu flugferð sinni. Einnig má sjá í myndunum tilvísun í póstpjónustuna, þ.e.a.s. flugpóst og sjópóst.

Hönnuður frímerkjanna er Örn Smári Gíslason. Österreichische Staatsdruckerei GmbH í Vínarborg, Austurríki offsetprentaði frímerkin.

Persónuleg frímerki – Frímerkin mín

Þann 8. maí hóf Íslandspóstur einnig útgáfu persónulegra frímerkja sem nefnd voru Frímerkin mín. Með þessu framtaki gafst viðskiptavinum tækifæri til að setja sínar eigin myndir á frímerki. Nokkrar pósthjónir höfðu þegar hafið að gefa út slík frímerki sem notið höfðu vinsælda hjá neytendum þegar Íslandspóstur fór að skoða möguleika á slíkri útgáfu árið 2007. Sú lausn sem Íslandspóstur bauð upp á byggir á því að frímerkin eru alfarið pöntuð og greidd yfir Vefinn (Internetið) og koma svo með Póstinum heim til viðtakanda.

Með gerð persónulegra frímerkja geta viðskiptavinir notað frímerkin á bréfasendingar m.a. vegna sérstakra viðburða, eins og trúlofana og giftinga, ferminga og barnsfæðinga og fjölmargs annars, enda eru þau skemmtileg leið til að senda kveðjur til vina og ættingja með persónulegum myndum sem gjarnan vekja kátínu og gleði.

Í hverri frímerkjaörk Frímerkjanna minna eru 24 sjálflímandi frímerki og hafa þau áletrunina Bréf 50g innanlands (ígildi 75 kr. á útgáfudegi frímerkisins). Í maí 2008 var til þyngdarflokkurinn 0-20g innanlands en engu að síður var ákveðið að bjóða Frímerkin mín í næsta þyngdarflokki fyrir ofan, 21-50g enda sýndi það sig að vegleg gjafakort með umslagi og frímerki gátu gjarnan farið yfir 20g í þyngd. Síðar, eða 1. mars 2010, voru þessir tveir þyngdarflokkar sameinaðir í einn 0-50g flokk. Í tilefni þessarar frímerkjaútgáfu gaf Íslandspóstur út opinbert persónulegt frímerki sem sent var öllum áskrifendum frímerkja en þema þess merkis er barn að leik, en það sýnir stúlku að sippa.

Örn Smári Gíslason hannaði frímerkið, frímerkjaörkina og merkið (lógó) fyrir Frímerkin mín. Prentsmiðjan Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði í fjórlit og einum Pantone sérilit ásamt UV-bleki.

Friðrik Ólafsson stórmeistari í skák

Þann 18. september gaf Íslandspóstur út 80 kr. frímerki til að minnast þess að 50 ár voru liðin frá því að Friðrik Ólafsson varð stórmeistari í skák, fyrstur íslenskra skákmanna. Afrek hans við skákborðið mörkuðu á sínum tíma tímamót í íslenskrri skáksögu.

Þetta var í annað sinn í íslenskrri frímerkjasögu sem skák kemur við sögu á frímerkjum. Hinn 2. júlí 1972 gaf Póst- og símamálastofnunin út 15 kr. frímerki til að minnast þess mikla viðburðar í skáklífi Íslendinga og alls heimsins, að heimsmeistaraeinvígi fór fram í Reykjavík milli Borisar Spasskys frá Sovétríkjunum og Bobby Fischers frá Bandaríkjunum.

Friðrik fæddist árið 1935 og varð stórmeistari í skák árið 1958. Á árunum 1978-1982 var Friðrik forseti alþjóðskáksambandsins FIDE (Federation Internationale des Echecs). Með sigrum sínum á seinni hluta 6. áratugarins náði hann fyrstur Íslendinga stórmeistaratitli í skák. Hann hóf sig upp í hóp sterkustu skákmanna heimsins og varð um leið víðkunnur jafnt innan skákheims sem utan.

Meðal afreka Friðriks má nefna frammistöðu hans á millisvæðamótinu í Portoroz 1958 þar sem hann varð í 5. sæti á eftir Tal, Gligoric, Petrosjan og Benkö og jafn Fischer með 12 vinninga. Tal vann mótið með 13,5 vinningum. Friðrik hefur unnið allmörg alþjóðleg skákmót, hann hefur orðið skákmeistari Norðurlanda og sex sinnum átti hann Íslandsmeistaratitilinn í skák.

Á frímerkinu er sýnd lokastaðan í skák Friðriks Ólafssonar og Bobby Fischers á alþjóðlega skákmótinu í Portoroz 1958. Friðrik, sem hafði hvítt, vann þessa skák gegn Bobby Fischer sem þá var 15 ára gamall og þegar orðinn stórmeistari. Hún var valin skák aldarinnar af íslenskum skákmönnum árið 2000.

Tryggvi T. Tryggvason hannaði frímerkið sem The Lowe-Martin Group í Ottawa, Kanada offsetprentaði.

Fyrsta þorskastríðið 50 ára

Þann 18. september kom út 90 kr. frímerki til að minnast þess að 50 ár voru liðin frá fyrsta þorskastríðinu. Þorskastríðin nefndust pólitískar deilur milli ríkisstjórna Íslands og Bretlands um fiskveiðiréttindi á Íslandsmiðum, sem leiddu til átaka á miðunum, en á árunum 1958 til 1976 voru háð þrjú þorskastríð.

Fyrsta þorskastríðið stóð árin 1958-1961. Það hófst þann 1. september 1958 þegar Íslendingar stækkuðu fiskveiðilögsögu sína úr 4 sjómílum í 12. Viðbrögð Breta við 12 mílna útfærslunni létu ekki á sér standa. Bæði mótmæltu þeir ákaft og sendu herskip til þess að verja togara sína gegn íslensku varðskipunum svo þeir gætu stundað veiðar upp að fjögurra mílna mörkunum. Hófst nú fyrsta eiginlega þorskastríðið þó ekki skærast verulega í odda á miðinum milli íslensku varðskipanna og bresku herskipanna eins og í síðari þorskastríðum. Íslendingar höfðu sjö varðskip og eina sjóflugvél til umráða í þessari baráttu við Breta. Deilan stóð til ársins 1961 er samkomulag náðist. Samkomulagið fól m.a. í sér að Bretar fengu áfram að veiða innan fiskveiðilögsögunnar í þrjú ár frá 6 mílum upp í 12 mílur.

Annað þorskastríðið stóð árin 1972-1973. Þann 15. febrúar 1972 ákvað ríkisstjórn Íslands að færa landhelgina út í 50 sjómílur. Ekki stóð á viðbrögðum Breta og voru herskip og dráttarbatar send á Íslandsmið til verndar breskum togurum. Þann 5. september 1972 voru togvíraklippunum beitt í fyrsta skipti og var það Ægir sem halaklippti breska síðutogarann Peter Scott. Undir lok árs 1973 var samið við Breta til bráðabirgða.

Þriðja þorskastríðið stóð árin 1975-1976. Það hófst í nóvember 1975 þegar Íslendingar færðu fiskveiðilögsöguna út í 200 sjómílur. Mikil harka einkenndi þriðja þorskastríðið en því lauk með fullum sigri Íslendinga í júní 1976.

Dagur Hilmarsson hannaði frímerkið en höfundur teikningar er Páll Heimir Pálsson. The Lowe-Martin Group í Ottawa, Kanada offsetprentaði.

Kúluskítur

Sama dag, 18. september gaf Íslandspóstur út 140 kr. frímerki þar sem myndefni var kúluskítur. Kúluskítur er nafn á sjaldgæfu kúlulaga og svampkenndu vaxtarformi grænþörungategundar sem nefnist vatnaskúfur (*Aegagropila linnaei*). Stórvaxinn kúluskítur þekkist aðeins í þremur vötnum í heiminum, Mývatni og Akanvatni í Japan og í mun minna mæli í Öisuvatni í Eistlandi.

Nafnið kúluskítur kemur frá veiðimönnum við Mývatn. Við silungsveiðar festist oft skítur (þ.e. vatnagróður) í netin hjá þeim og ein gerðin er kúlulaga. Japanir nefna þörunginn Marimo. Við Akanvatn er 5000 manna bæjarfélag sem byggir á þjónustu við ferðamenn og er kúluskítur helsta aðdráttaraflíð. Kúluskíturinn er stranglega friðaður þar í landi og talin sérstök náttúrugersemi. Á hverju ári heimsækir um hálf milljón ferðamanna Akanvatn og á haustin er þar haldin sérstök kúluskítshátíð.

Tegundin hefur þrjú mismunandi vaxtarform. Kúluskíturinn er eitt þeirra og vex þá plantan upp í stóra kúlu, allt að 10–20 cm í þvermál. Kúlur þessar liggja á botninum í breiðum, jafnvel hver ofan á annarri í nokkrum lögum. Þær velta stuttan spöl eftir botni vatnsins í takt við ölduhreyfingar vatnsins. Vísindamenn í Japan voru undrandi þegar þeir fengu vitneskju um kúluskítsbreiðurnar í Mývatni. Þeir þóttust vissir um að breiðurnar í Akanvatni væru hinar einu sem þekktust í veröldinni. Það er sérkennilegt að tvö svo sjaldgæf en nauðalík þörungasamfélög skuli finnast svo langt hvort frá öðru sem raun ber vitni. Vötnin sem hýsa þau eiga þó sitthvað sameiginlegt. Þau eru á mjög eldvirkum svæðum og jarðhiti er í bökkum beggja. Engin einföld skýring er þó á tilvist kúluskíts í þessum tveimur vötnum. Kúluskítur var friðlýstur á Íslandi árið 2006.

Anna Þóra Árnadóttir hannaði frímerkið en Ragnar Th. Sigurðsson tók myndirnar. Prentsmiðjan Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði.

Dagur frímerkisins – Ár jarðarinnar

Þann 18. september kom einnig út smáörk með einu 215 kr. frímerki í tilefni af Degi frímerkisins, en þemað var að þessu sinni tileinkað ári jarðarinnar. Myndefnið er Ísland snævi þakið, en Geimferðastofnun Bandaríkjanna, NASA (National Aeronautics and Space Administration), lét ljósmyndina góðfúslega í té.

Árið 2008 er alþjóðlegt ár plánetunnar jarðar (International Year of Planet Earth) samkvæmt yfirlýsingu 60. allsherjarþings Sameinuðu þjóðanna. Starfsemi og viðburðir í tengslum við árið munu þó spanna þriggja ára tímabil, frá 2007-2009. Tilgangurinn með árinu er að afla a.m.k. 20 milljóna Bandaríkjadala í styrkjum frá ríkisstjórnunum og stórum iðnfyrirtækjum og á að verja helmingi þeirrar upphæðar til rannsókna og hinum helmingnum til útrásarverkefna. Þetta verður stærsta verkefni sem alþjóðasamfélagið hefur nokkru sinni tekist á hendur til að efla og auka skilning á jarðvísindum. Að ári plánetunnar jarðar standa 12 stofnaðilar og það nýtur pólitísku stuðnings 97 þjóðlanda með 87% af íbúafjölda jarðar.

Myndin af Íslandi á smáörkinni er tekin frá gervihnettinum Terra (EOS AM-1) sem er í eigu NASA í Bandaríkjunum. Móttökustöð fyrir gervihnattamyndir við háskólann í Dundee í Bretlandi tók við myndinni. Hún var tekin úr 705 km hæð þann 28. febrúar 2002, kl. 12:29 GMT. Á þeim tíma var gervihnötturinn næstur Íslandi. Terra gengur yfir norður og suðurheimskautið og fer 14 hringi á dag í kringum jörðina.

Smáörkina hannaði Hlynur Ólafsson en Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði í fjórlit og einum Pantone sérlit.

Friðarsúlan í Viðey

Þann 9. október kom út 120 kr. frímerki tileinkað Friðarsúlunni í Viðey og þeim friðarboðskap sem hún stendur fyrir. Ljós útilistaverksins sem nefnist, „IMAGINE PEACE TOWER“, var tendrað að kvöldi útgáfudagsins að viðstaddri listakonunni Yoko Ono. Friðarsúlan í Viðey, var reist í Viðey á Kollafirði árið 2007, til að heiðra minningu John Lennons sem féll fyrir kúlu byssumanns í New York 8. desember 1980. Ljós Friðarsúlunnar lýsir fram til dánardægurs hans. Listakonan vonast til að ljóssúlan í Viðey verði tákn krafts, visku og ástar og sameiningartákn allra þeirra sem vilja með hljóðlátum hætti leggja sitt af mörkum til heimsfriðar.

Friðarsúlunni er ætlað að vera tákn fyrir baráttu Yoko Ono og John Lennons fyrir heimsfriði, sem hófst á sjöunda áratug 20. aldar. Á stalli súlunnar eru grafin orðin „hugsa sér frið“ eða „imagine peace“ á 24 tungumálum.

Friðarsúlan stendur á palli sem er 17 metrar í þvermál. Í miðjum pallinum er hringlaga óskabrunnur sem er 4 metrar að þvermáli og 2 metra hár. Styrkur, skerpa og tærleiki ljóssúlunnar mun stöðugt breytast með skyggni, veðri og vindum. Rafmagnið í súluna er framleitt úr jarðhita og kemur frá jarðvarmavirkjun Orkuveitu Reykjavíkur á Hellisheiði.

Listaverkið er hannað með þeim hætti að sex ljósgangar liggja lárétt í jörðinni að ljósbrunni þar sem ljósið fellur á spegla sem halla 45° og beina þannig ljósinu lóðrétt upp í loftið. Ljósbrunnurinn er 4 metrar að þvermáli og 2 metra hár. Í botni hans eru aflmiklar ljósaperur sem beinast upp á við og eru fylltar Xenongasi. Samanlagt afl ljósanna er 70 kW.

Örn Smári Gíslason hannaði frímerkið en það var prentað í offset, Pantone silfri, UV bleki og fosfór hjá Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi. Notkun á UV bleki gerir það að verkum að mynd af Lennon, sem er falin í myndefninu, kemur fram þegar frímerkið er lýst með útfjólubláu ljósi.

Yfirprentun með fosfór í sáldþrykki (silkiprentun), sem nefnd er „glow in the dark“ prentaðferð gerir það að verkum að Friðarsúlan á frímerkinu lýsir í myrkri, þ.e.a.s. myndin tekur í sig ljós í birtu og lýsir síðan þegar hún er skoðuð í myrkri, ekki ólíkt vísam á armbandsúri.

Íslandspóstur gaf einnig út glæsilega bók á íslensku og ensku um Friðarsúluna í tilefni þessarar frímerkjaútgáfu. Bókin er merk heimild og fróðleikum um Friðarsúluna og tilurð hennar. Fjöldi forvitnilegra mynda eru í bókinni auk DVD mynddísks og frímerkjaarkarinnar sjálfrar.

Skógrækt í Vaglaskógi 100 ára

Þann 6. nóvember var gefið út 400 kr. frímerki í tilefni þess að 100 ár voru liðin frá því skógrækt hófst í Vaglaskógi í Fnjóskadal. Jafnframt kom út gjafamappa þar sem myndefnið og umfjöllunin er skógrækt á Íslandi. Í gjafamöppunni er smáörk með 4 frímerkjum og höfðu þrjú þeirra komið út áður. Hið fyrsta var útgefið 13. janúar 2005 tileinkað Hallormsstaðarskógi 100 ára og tvö hin síðari voru gefin út 20. apríl 2007 í tilefni Skógræktar ríkisins 100 ára. Helstu verkefni Skógræktar ríkisins hafa frá upphafi verið vernd skóga og skógarleifa, ræktun nýrra skóga og fræðsla um skóga og skógrækt.

Vaglaskógur, sem réttu nafni heitir Háls- og Vaglaskógur, er 300 ha að stærð. Hann er annað stærsta skóglendi á landinu og með stórvöxnustu skógum landsins. Þar ná birkitré yfir 12 metra hæð og þar er miðstöð Skógræktar ríkisins fyrir Norðurland eystra. Ríkissjóður keypti jörðina Vagla árið 1905 til þess að friða skógin í landi jarðarinnar og þar hefur setið skógarvörður frá 1908.

Anna Þóra Árnadóttir hannaði frímerkið en Þröstur Eysteinnsson, sviðsstjóri Þjóðskóga hjá Skógrækt ríkisins, tók ljósmyndina. Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði.

Jólafrímerki

Þann 6. nóvember komu út tvö jólafrímerki í örkum þar sem myndefnin voru jólasveinninn Stekkjarstaur á 70 kr. frímerki, og jólakötturinn á 90 kr. frímerki. Einnig kom að venju út frímerkjahefti með innanlandsburðargjaldinu. Frímerkin, jafnt í örkum sem hefti, voru sjálfímandi.

Íslandspóstur efndi í febrúar–mars 2008 til samkeppni meðal grunnskólabarna um myndefni á tvö jólafrímerki sem koma skyldu út fyrir jólin 2008. Börnin voru hvött til að nota ímyndunaraflíð og sköpunargáfuna og teikna myndir á frímerki sem þau myndu sjálf vilja nota á jólapóstinn sinn. Mjög góð þátttaka var í samkeppninni og alls bárust 160 umslög með 824 teikningum hvaðanæva af landinu. Vinningshafarnir voru tveir 7 ára gamlir drengir í Nesjaskóla í Neskaupstað, þeir Heiðar Jökull Hafsteinsson og Konráð Kárason Þormar.

Á síðustu tíu árum hefur Íslandspóstur þrisvar sinnum efnt til samkeppni meðal skólabarna um myndefni á frímerki. Árið 1998 var haldin samkeppni um myndefni á jólafrímerki og í henni tóku þátt meira en 70 nemendur frá 7 grunnskólum. Strax árið eftir var haldin alþjóðleg samkeppni meðal 8–12 ára barna um mynd á frímerki. Keppnin bar nafnið „Framtíð á frímerki“ og viðfangsefnið var framtíðarsýn barnsins á nýrri öld. Árið 2003 var haldin þriðja teiknisamkeppnin, að þessu sinni meðal barna í 5.–7. bekk í öllum íslensku grunnskólunum. Myndefnið var „Vinátta á frímerki“. Þá bárust 170 myndir frá 13 skólum víðsvegar um landið.

Hlynur Ólafsson færði klippimyndir Heiðars Jökuls Hafsteinssonar (Stekkjastaur) og Konráðs Kárasonar Þormar (jólakötturinn) í frímerkjabúning. Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði í fjórlit og einum Pantone sérlit.

Eyjafrímerki

Þann 29. janúar komu út tvö frímerki í röðinni, Eyjar við Ísland og var þetta fimmta og síðasta útgáfan með þessu myndefni. Eyjarnar voru að þessu sinni Hjósey, á 75 kr. frímerki og Málmei, á 90 kr. frímerki.

Hjósey er grösug og flatlend eyja í Faxaflóa út af Mýrum. Hægt er að komast út í eyjuna á fjöru. Útræði frá eyjunni var gott og mikill reki en skipströnd voru þar tíð. Hún var kostajörð í margar aldir og voru þar lengi sex hjáleigur. Hjósey var nafnkennnd fríðindajörð og sumir sögðu hana eina af bestu jörðum á Íslandi. Þar var æðardúnstekja, eggjatekja, selveiði, hrognkelsaveiði og viðartekja af reka. Silfurberg hafði einnig fundist á eyjunni. Talið er að kirkja hafi verið í eyjunni til 1905. Grunnpunktur (viðmið) landmælinga við Ísland var um langan tíma í Hjósey. Hún er þriðja stærsta eyja Íslands, um 5,5 ferkílómetrar. Stærsta eyjan er Heimaey (13,4 km²) og sú næststærsta Hrísey (8 km²).

Málmei er láglend eyja um 4 km löng. Hún er stærsta eyja Skagafjarðar og þar var samfelld byggð í margar aldir. Gott útsýni er úr Málmei í allar áttir og sést vel yfir Skagafjörðinn. Eyjan er þurrland og vel gróin, en engin ummerki um skóg hafa fundist þar. Fundist hafa 96 tegundir háplantna í eyjunni. Gnægð fugla og sela er í eyjunni auk þess sem stutt er í fiskimið. Flestar mó- og spörfuglategundir landsins verpa í eyjunni ásamt sjófuglum. Búskapur var í eyinni fram um miðja 20. öld, en þá eyðilagðist bærinn í eldsvoða og síðustu ábúendur fluttust þaðan í desember 1950. Síðan hefur ekki verið búið í eyjunni. Menn hafa leitt getum að því að fyrir svartadauða 1402 hafi verið fimm bæir í Málmei og bænhús og greina megi þar forn tóftarbrot og leifar af bæjarrústum. Benda örnefni til þess, t.d. Bænhústóft.

Anna Þórey Árnadóttir og Borgar H. Árnason hönnuðu frímerkin en Mats Wibe Lund tók ljósmyndirnar. Frímerkin voru offsetprentuð hjá Österreichische Staatsdruckerei GmbH í Vínarborg, Austurríki.

Skordýr og köngulær

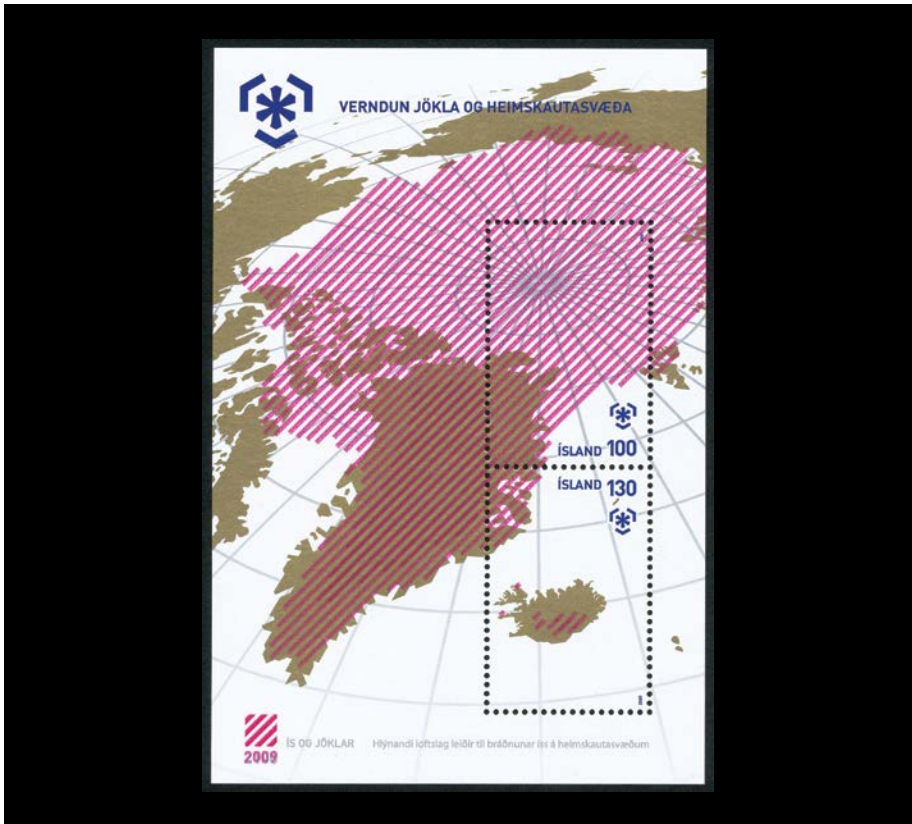
Sama dag, 29. janúar, komu einnig út tvö frímerki í flokknum, Skordýr og köngulær. Var þetta fimmta og síðasta útgáfa slíkra frímerkja, en áður höfðu komið út járnsmiður, húshumla, krosskönguló, húsflyga, trjágeitungur, maríuhæna, kapalflyga og birkisprotalús. Að þessu sinni voru myndefni frímerkjanna loðmý og hagakönguló.

Loðmý (*Psychodidae*), myndefni 80 kr. frímerkisins, er algengt kringum bæi og útihús. Flugurnar eru mest á ferð á nóttunni og halda sig gjarnan í votlendi eða öðrum rökum stöðum. Lirfurnar lifa gjarnan í næringarríku vatni og taka til sín súrefni gegnum stutta pípu sem þær reka upp í vatnsborðið. Hér á landi eru að minnsta kosti tvær tegundir loðmýs.

Hrafnakönguló (*Gnaphosa lapponum*), myndefni 120 kr. frímerkisins, er af ætt hagaköngulóa (*Gnaphosidae*). Þetta er spretthörð meðalstór förükönguló sem er algeng á láglandi um land allt. Þó fer ekki mikið fyrir henni þar sem hún leynist niðri í gróðursverði en hún finnst í margskonar þurrlandi m.a. graslandi, mólendi, opnu kjarri og skóglendi. Hrafnakönguló er felugjörn og snögg að koma sér undan ef styggð kemur að henni en hún er einlit dökkbrún og leynist því vel. Það er helst að rekast á hana undir steinum í móum og vallendi. Þær veiða ekki í net heldur hlaupa bráðina uppi. Kynþroska karlar sjást í maí og júní og kvendýr með eggjasekki í júlí. Ungviði leggst í vetrardvala. Líklegt þykir að þroskaferlið geti tekið einhver ár.

Arnar Snorrason hannaði frímerkin en Oddur Sigurðsson tók ljósmyndirnar. Österreichische Staatsdruckerei GmbH í Vínborg, Austurríki offsetprentaði frímerkin.

Verndun jökla og heimskautasvæða

Þann 29. janúar kom einnig út smáörk með tveimur frímerkjum, 100 kr. og 130 kr., sem tileinkuð er verndun jökla og heimskautasvæða.

Ísland og rúmlega 30 önnur lönd ákváðu að gefa sameiginlega út smáörk þar sem þemað er verndun jökla og heimskautasvæða. Frumkvæði að þessari fjölþjóðlegu útgáfu kom frá Chile og Finnlandi. Ekki þarf að ferðast lengi um heimskautasvæðin til að rekast á merki um áhrifin frá iðnaði og olúvinnslu. Olú- og gasleiðslur, sumar lekar og ryðgaðar, liðast um mörg hundruð mílna leið yfir túndrur og fjallgarða. Úrgangur frá iðnaði og hernaði bera þess glöggvitni hve viðkvæm heimskautasvæðin eru. Sú hætta blasir við að hækkandi hiti á jörðinni vegna gróðurhúsaáhrifa muni hafa veruleg áhrif á jökla og heimskautasvæði og þrengja að lífskjörum þeirra sem búa í grennd við þessi svæði.

Vistkerfi heimskautalandanna eru viðkvæm fyrir loftslagsbreytingum. Því er spáð að meðalhiti jarðarinnar hækki um 2°–5°C á næstu 50 til 100 árum. Hins vegar er búist við mun meiri hlýnun á heimskautasvæðunum, eða allt að 10°C. Miklar breytingar yrðu á veiðum, bæði til sjós og lands, og lítil afskekkt samfélög, sem nú þegar eru í hættu vegna breytinga á efnahagsaðstæðum um heim allan, yrðu fyrir miklum skakkaföllum. Þá eru jöklarnir afar þýðingarmiklir fyrir vatnakerfi Íslands, bæði jökulfljót, lindár og grunnvatn á stórum svæðum en því er spáð að jöklarnir muni hopa mikið á komandi áratugum.

Örn Smári Gíslason hannaði smáörkina en Österreichische Staatsdruckerei GmbH í Víðnarborg offsetprentaði í þremur Pantone-litum, þ.e. gulli, silfri og bláu. Ofan á var svo djúpprentað í rastadjúpprykki (photogravure) með rauðum (magenta) Thermochromatic prentlit sem hverfur þegar hann dregur í sig hita, s.s. við það að örkin er lögð á ofn, hárbólásari notaður eða fingri þrýst um tíma á prentlitinn. Með þessari tækni er hægt að koma til skila þeim breytingum sem spáð er að verði á jökla- og heimskautasvæðum í nánustu framtíð. Það er líka sýnt með ártölunum 2009 og 2100 neðst til vinstri á örkinni þ.e.a.s. því er spáð að árið 2100 verði þessi svæði ekki lengur hulin snjó og ís.

Kynjaskepnur í íslenskum þjóðsögum

Þann 19. mars voru gefin út tíu mismunandi frímerki í einni og sömu frímerkjaörkinni og er verðgildi hvers frímerkis 80 kr. Myndefnið er kynjaskepnur í íslenskum þjóðsögum. Í þjóðsögunum má finna fjölda frásagna um furðuverur í lofti, á láði og í legi. Ein grein þjóðsagna er „Sæbúar og vatna” og er þar fjallað um verur í sjó og vötnum.

Skoffín er sagt afkvæmi tófu og kattar. Fjörulalli er sjávarskepna sem getur verið skaðlegur kindum um fengitímann. Skeljaskrímsli er margfætt skepna, mórauð og loðin og hringlar í henni þegar hún hreyfir sig. Silungur einn er öfuguggi því allir unggarnir á honum snúa fram. Aðrar kynjaskepnur sem koma við sögu á frímerkjunum eru urðarköttur, sæneyti, selamóðir, rauðkemingur, múshveli og hrosshvalur.

Í bók sem kom út hjá Forlaginu árið 2009, Íslenskar kynjaskepnur, eftir Sigurð Ægisson og Jón Baldur Hlíðberg, eru rifjaðar upp helstu þjóðsögur og sagnir um þessi kynjadýr.

Frímerkin hannaði Hlynur Ólafsson en Jón Baldur Hlíðberg gerði teikningarnar. Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði.

Flug á Íslandi

Sama dag, 19. mars, komu út fjögur frímerki í formi tveggja smáhefta með 4 frímerkjum hvort tileinkuð flugi á Íslandi. Myndefni 90 kr. frímerkjanna eru Avro 504K flugvél og Waco YKS-7 sjóflugvél en myndefni 120 kr. merkjanna eru Fokker 50 og Boeing 737 flugvélar.

Fyrsta flugfélag á Íslandi, Flugfélag Íslands, var stofnað í Reykjavík laugardaginn 22. mars 1919. Flugfélagið stóð fyrir kaupum á fyrstu flugvélinni sem keypt var til Íslands sem var af gerðinni Avro 504K. Flugvélin var smíðuð í Bretlandi en kom til landsins frá Danmörku árið 1919. Félagið stóð fyrir flugsýningum og útsýnisflugi með farþega í tvö sumur, en var lagt niður á árinu 1920 og flugvélin seld flugskóla danska hersins.

Í apríl 1938 keypti nýstofnað Flugfélag Akureyrar Waco YKS-7 sjóflugvél. Þessi flugvél sem jafnan var kölluð Örninn endurreisti reglubundið farþega- og pósthug og má segja að hún hafi verið upphafið að íslensku atvinnuflugi.

Flugfélagi Akureyrar var breytt í Flugfélag Íslands árið 1940. Flugvélin eyðilagðist í flugtaki í Reykjavík 1942. Flugmaðurinn og einn farþegi komust lífs af en tveir farþegar fórust. Árið 1940 keypti Flugfélag Íslands aðra Waco sjóflugvél. Þetta var Waco ZKS-7 og var hún betur tækjum búin en TF-ÖRN og var einnig með mun sterkari hreyfil. Flugvélin var jafnan kölluð Haförninn. Hún eyðilagðist í Hornafjarðarós 1943 þegar hún lenti á sandrifi í flugtaki. Engan sakaði. Þann 11. júlí 1945 var brotið blað í íslenskri flugsögu þegar flogið var í fyrsta sinn með farþega í íslenskri flugvél til útlanda.

Endurnýjun á innanlandsflota Flugfélags Íslands hófst árið 1965 með kaupum á Fokker F27-100 Friendship flugvélum. Þessar vélar báru 48 farþega og voru afköst einnar F27 vélar á við afköst þriggja DC-3 flugvéla. Aflmeiri F27 vélar voru keyptar árið 1972. Alls þjónuðu F27 Friendship vélar Flugfélagi Íslands og síðar Flugleiðum í 27 ár. Aftur var innanlandsflotinn endurnýjaður árið 1992 þegar keyptar voru fjórar Fokker 50 flugvélar.

Fyrsta þota Íslendinga, Boeing 727-108C, var afhent Flugfélagi Íslands þann 23. júní árið 1967 í Seattle í Bandaríkjunum. Vélin lenti daginn eftir á Reykjavíkurflugvelli og fékk nafnið Gullfaxi við hátíðlega athöfn. Þetta voru merk tímamót því við komu Gullfaxes var frumherjatímabilinu í íslenskri flugsögu lokið. Vélin hóf millilandaflug á áætlunarleiðum félagsins 1. júlí 1967. Endurnýjun millilandaflugflotans hófst á nýjan leik á vormánuðum 1996, þegar Sóldís, Boeing 757-200, kom til landsins. Fyrsta Boeing 757-300 vél félagsins bættist síðan í flotann vorið 2002.

Hlynur Ólafsson hannaði frímerkin en myndirnar gerði listmálarinn Wilfred Hardy frá Bretlandi. Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði.

Landsmót Ungmennafélags Íslands 100 ára

Þann 7. maí kom út 105 kr. frímerki í tilefni Landsmóta Ungmennafélags Íslands (UMFÍ) 100 ára. Landsmót UMFÍ eru fjölmennustu íþróttamót á Íslandi. Fyrsta mótið var haldið á Akureyri sumarið 1909. Ungmennafélag Akureyrar stóð fyrir mótinu f.h. Fjórðungssambands Norðlendingafjórðungs á fæðingardegi Jóns Sigurðssonar 17. júní. Keppendur á þessu fyrsta Landsmóti voru 55 talsins en mótsgestir um 1500. Síðan 1940 hafa Landsmót UMFÍ verið haldin 3ja hvert ár með einhverjum undantekningum þó.

Á Landsmótum er keppt í mörgum greinum íþróttá auk ýmissa starfsíþróttá eins og dráttarvélaakstri, starfshlaupi, línubeitingu auk annarra greina. Fjöldi keppenda er um 2.000 og þeir sem koma og fylgjast með eru frá 12.000-20.000, en hefur mest farið upp í 25.000 manns árið 1965 á Laugarvatni. Það sem gerir Landsmót UMFÍ að stórviðburði á Íslandi er hinn mikli fjöldi keppenda og áhorfenda auk mikillar fjölbreytni í keppnisgreinum.

Landsmót UMFÍ hafa sett sterkan svip á íslenska íþróttasögu og þeim hefur jafnan fylgt mikil uppbygging á þeim stöðum sem mótin eru haldin. Þegar hafa verið haldin 25 Landsmót. Aldarlangri sögu Landsmótanna verður því fagnað með 26. Landsmóti UMFÍ á Akureyri 9.-12. júlí 2009.

Tryggvi Tómas Tryggvason hannaði frímerkið en The Lowe-Martin Group í Ottawa, Kanada offsetprentaði.

Vatnsveita Reykjavíkur 100 ára

Þann 7. maí kom einnig út 10 kr. frímerki í tilefni þess að 100 ár voru liðin frá því að Vatnsveita Reykjavíkur var sett á laggirnar.

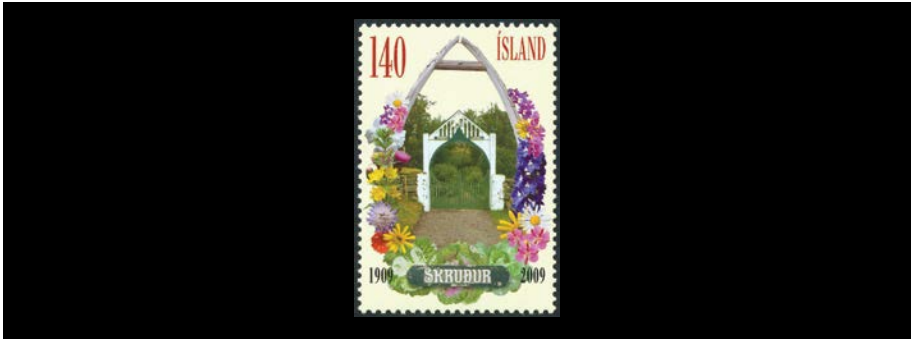
Vatnsveita Reykjavíkur tók til starfa árið 1909. Í júní 1909 var vatni hleypt á lög्न frá Elliðaánum til Reykjavíkur, en um haustið var leiðslan frá Gvendarbrunnum tekin í notkun. Með þessum virkjunarframkvæmdum áttu Reykavík-ingar greiðan aðgang að nægu hreinu vatni, enda leið ekki á löngu þar til vatnsneysla þeirra margfaldaðist. Vatnsnotkun í Reykjavík jókst úr 18 lítrum á sólarhring í rúmlega 200 lítra á sólarhring á hvern íbúa fljótlega eftir tilkomu vatnsveitunnar. Allt vatn er tekið úr yfirbyggðum borholum sem eru frá 10 til 140 metra djúpar. Fer vatnið í aðalæðum, dreifiaðum og heimæðum til neytandans.

Vatnsveitukerfi Orkuveitu Reykjavíkur er stærsta vatnsveita landsins og þjónar um helmingi íbúa þess. Veitusvæðið nær til Reykjavíkur, Kjalarness, Kópavogs, Seltjarnarness og hluta Mosfellsbæjar. Vatnsveita Reykjavíkur var fyrsta vatnsveita á Norðurlöndum til að hljóta vottun samkvæmt ISO 9001 gæðastaðlinum.

Gæði drykkjarvatnsins eru ótvíræð. Ástæðurnar eru m.a. þær að umhverfi vatnsbóla er verndað, umgangur þar lítill og vatn sótt í lokaðar 10 til 140 metra djúpar borholur. Því dýpra sem er niður á vatnið því minni hætta er á mengun grunnvatnsins. Hreint og gott neysluvatn í nánd við byggð er ómæld auðlind sem ber að vernda með öllum tiltækum ráðum.

Tryggvi Tómas Tryggvason hannaði frímerkið en The Lowe-Martin Group í Ottawa, Kanada offsetprentaði.

Skrúður í Dýrafirði 100 ára

Sama dag, 7. maí, kom út 140 kr. frímerkja í tilefni þess að 100 ár voru liðin frá formlegri stofnun garðsins Skróðs í Dýrafirði. Varð þessi útgáfa upphafið að útgáfuröð frímerkja tileinkuðum 10 mikilvægustu almenningsgörðum á Íslandi í ljósi garðlistasögunnar.

Jurta- og skróðgarðurinn Skróður við norðanverðan Dýrafjörð, rétt við Núpsskóla, er einn elsti og merkasti skróðgarður landsins, en hann var formlega stofnaður 7. ágúst 1909, enda þótt upphaf hans megi rekja nokkur ár lengra aftur. Garðinum hafði verið lítið sinnt eftir 1980 og hnignaði því fljótt. Árið 1992 var stofnuð nefnd til viðreisnar Skróðs og garðurinn síðan endurvígður með viðhöfn árið 1996. Nafnið Skróður mun vera fyrirmynd orðsins skróðgarður. Séra Sigtryggur Guðlaugsson, prófastur á Núpi, réðst í gerð matjurta- og skróðgarðs 1905 í tengslum við ungmennaskóla sem hann og bróðir hans Kristinn stofnuðu að Núpi tveim árum áður. Hugmynd Sigtryggs og Kristins var að garðurinn yrði til hjálpar við kennslu í grasafærði og garðrækt og nemendur lærðu aðhlynningu trjágróðurs. Garðinn hannaði Sigtryggur af mikilli kostgæfni og nákvæmni en hönnunin byggist að miklu leyti á hönnun garða í Evrópu á árum áður. Auk gróðursins er margt forvitnilegt að sjá í garðinum. Reistur hefur verið þar minnisvarði um þau hjónin séra Sigtrygg Guðlaugsson og Hjaltilínu Guðjónsdóttur á Núpi. Í garðinum eru einnig kjálkabein af einni stærstu steypireyði sem fönguð hefur verið við Ísland. Einstök staðsetning Skróðs í náttúru snarbrattra fjallshlíða Dýrafjarðar kemur einnig mörgum á óvart. Það var líka ætlun stofnandans á sínum tíma að sýna hvað hægt væri að rækta í hrjóstrugum jarðvegi við þessar aðstæður. Í garðinum er að finna margar mjög sjaldgæfar plöntur en mest áberandi er Evrópulerkitréð sem líklega var gróðursett árið 1910. Það virðist stöðugt vaxa og er fyrir löngu orðið stærsta tré garðsins og geysilega umfangsmikið. Þetta tré er eitt af merkilegustu trjám á Íslandi.

Hany Hadaya hannaði frímerkið en The Lowe-Martin Group í Ottawa, Kanada offsetprentaði.

Evrópufrímerki – Stjörnufræði

Evrópufrímerkin 2009, sem gefin voru út 7. maí, voru að þessu sinni tileinkuð stjörnufræðinni, samkvæmt ákvörðun PostEurop, Sambandi opinberra póstrækenda í Evrópu. Frímerkin voru gefin út bæði í örkum og heftum. Límborin í örkum en sjálfímandi í heftum og því er tökkun frímerkjanna ólík.

Myndefni 105 kr. frímerkisins vísar til sólargangsmælinga Odds Helgasonar, sem kallaður var Stjörnu-Oddi, og sem talinn er hafa verið uppi á fyrri hluta 12. aldar. Myndefni 140 kr. frímerkisins vísar hins vegar til stjörnuturnsins á Lambhúsum, sem var hjáleiga frá Bessastöðum á Álftanesi, en fyrstu opinberu stjörnuathuganirnar hérlendis voru gerðar þar af Eyjólfri Jónssyni Johnsonius stjarnfræðingi um og eftir 1772 og síðar af Rasmus Lievog eftir fráfall Eyjólfss 1775. Rannsóknarstöð þessi var síðan lögð af 1805.

Allsherjarþing Sameinuðu þjóðanna hafði samþykkt að árið 2009 yrði alþjóðlegt ár stjörnufræðinnar (International Year of Astronomy). 400 ár voru þá liðin frá einum mikilvægasta atburði í sögu raunvísinda, þegar Galileo Galilei beitti sjónauka fyrstur manna til rannsókna á himingeimnum. Fyrir á árinu 1609 hafði Jóhannes Kepler sett fram tvö fyrstu lögmál sín um hreyfingar reikistjarna í sólkerfinu. Verk þeirra Galileo og Keplers komu af stað vísindabyltingu sem hafði djúpstæð áhrif á hugmyndir manna um alheiminn. Alþjóðlegt ár stjörnufræðinnar 2009 var fyrst og fremst hugsað sem vettvangur fyrir hinn almenna jarðarbúa þar sem áhersla er lögð á persónulega upplifun og ánægjuna við það að deila með öðrum þekkingu á alheimi og stöðu mannsins í honum. Íslendingar hafa haft áhuga á stjörnufræði allt frá því að land byggðist. Það er hins vegar stutt síðan að stjörnufræði og stjarneldisfræði hösluðu sér völl sem sjálfstæðar fræðigreinar í íslensku vísindasamfélagi. Það var ekki fyrr en 1976 sem kennsla hófst í fyrsta stjarnvísindanámskeiðinu við Háskóla Íslands.

Örn Smári Gíslason hannaði frímerkin en The Lowe-Martin Group í Ottawa, Kanada offsetprentaði.

Samnorræna frímerkjasýningin NORDIA 2009

Norræna frímerkjasýningin Nordia 2009 var haldin í Íþróttahúsinu Strandgötu í Hafnarfirði 29.-31. maí 2009 og af því tilefni gaf Íslandspóstur út smáörk með einu 190 kr. frímerki þann 7. maí. Myndefnin á smáörkinni voru lundar í Vestmannaeyjum með Eyjafjallajökul í baksýn.

Lundinn (*Fratercula arctica*) er fugl af svartfuglaætt, og þeirra algengastur við strendur Íslands. Svartfuglum á norðurhveli jarðar svipar nokkuð til mörgæsa á suðurhveli, að líkamsbyggingu og litasamsetningu.

Latneska heitið *Fratercula* merkir „smábróðir“ og vísar til litarins á fjaðraham fuglsins sem minnir á klæðnað munkka, en fuglinn er líka oft kallaður „prófastur“ eða „prestur“ á íslensku sökum útlits og háttar. Eins og tveggja ára lundar sem sjást við landið kallast „kolapiltar“ trúlega vegna þess að þeir eru með gráleitar kinnar en það heiti er líka þekkt á dökkum hánorrænum fýlum. Lundaungann köllum við kofu en í Vestmannaeyjum gengur hann undir heitinu pysja. Goggur lundans er marglitur um fengitímann. Lundar eru sjófuglar sem kafa sér til matar. Þeir verpa í stórum nýlendum í holum sem þeir grafa í jarðveginn. Lundinn er staðfugl en heldur sig úti á rúmsjó yfir veturinn.

Hlynur Ólafsson hannaði smáörkina og tók ljósmyndina en The Lowe-Martin Group í Ottawa, Kanada offsetprentaði.

Göngur og réttir

Þann 16. september komu út tvö frímerki með verðgildunum 95 kr. og 160 kr. Þar sem myndefnið er sauðkindin í göngum og réttum.

Íslenska sauðkindin er sauðfé af stuttrófukyni með skandinavískan uppruna. Víkingar fluttu með sér meðal annars skandinavískt sauðfé þegar þeir settust að á Íslandi fyrir meira en 1000 árum síðan. Erfðafræðilega er nútíma sauðféð hið sama og það var í upphafi. Líklega er það elsta og hreinræktaðasta sauðfjártegund í heiminum.

Sauðkindinni er sleppt á fjall, stóran hluta ársins og þar gengur hún sjálfala. Féð gengur einnig í úthaga, bæði heimalöndum og afréttum, sumarlangt, en er beitt töluvert á ræktað land, vor og haust.

Á haustin smala bændur fé af heiðum og löndum og rétta til síns heima en smalamennska og fjárleitir geta verið vandasamt verk. Fjölmargar leitir og fjárréttir eru haldnar haust hvert en réttað er víðast hvar um landið. Lengstu fjárleitir eru líklega 6-7 daga smalamennska á afréttum Árneseinga en á 95 kr. frímerkinu sést einmitt fjárrekstur í Þjórsárdal í Árnessýslu.

Sauðkindastofninn náði hámarki 1978 en fjöldi kinda á landinu árið 2006 var 455.656 og skráðir búfjáreigendur það ár voru 2.435. Meðalfjöldi á búfjáreiganda var þá 184 kindur. Af kindakjöti það árið voru framleidd 23,2 kg. á íbúa. Íslenska sauðfjárkynið er heimsþekkt fyrir ullargæði en hérlendis er það að mestu ræktað vegna kjötsins. Rúmlega 80% tekna sauðfjárræktarinnar má rekja til kjötsins. Lömbin fæðast mjög smá en eru fljót að stækka. Í góðum haga verða þau 36-40 kg. á 4-5 mánuðum. Þessi lömb fá ekkert fóður og þeim er slátrað að sumarheit lokinni. Kjötið er fíngert og mjög bragðgott og talið er að íslenska sauðféð sé með því afurðabesta í heimi.

Tryggvi T. Tryggvason hannaði frímerkið en The Lowe-Martin Group í Ottawa, Kanada offsetprentaði.

Vatnajökulsþjóðgarður

Þennan sama dag, 16. september, leit önnur sameiginleg útgáfa Sepac-landanna dagsins ljós, en um er að ræða sameiginlega frímerkjaútgáfu tólf eyriksja og smáþjóða sem eru auk Íslands; Álandseyjar, Færeyjar, Gíbraltar, Grænland, Guernsey, Jersey, Lichtenstein, Lúxemborg, Malta, Monaco og Mön.

Þemað var eins og í fyrstu útgáfunni, sem kom út 2007, landslag Íslenzka Sepac-frímerkið byggir sem fyrr á myndefni úr þjóðgörðum landsins og varð Skaftafelli í Vatnsjökulsþjóðgarði fyrir valinu að þessu sinni. Í útgáfunni frá 2007 var byggt á myndefni úr þjóðgarðinum í Jökulsárgljúfrum.

Sem fyrr gefur hvert land aðeins út eitt Sepac-frímerki, sem ber Sepac-áletrunina, en til að koma Skaftafelli veglega til skila á víðmynd (Panorama) er það gert með tveimur samstæðum frímerkjum sem bæði hafa sama verðgildið 120 kr. Frímerkin 12 komu einnig út í sérstakri gjafamöppu sem seld var í öllum Sepac-löndunum.

Vatnajökulsþjóðgarður var stofnaður með lögum 7. júní 2008 og er yfir 12.000 km² að stærð eða sem samsvarar 12% af yfirborði Íslands. Hann mun í fyrstu ná til þjóðgarðanna í Skaftafelli og Jökulsárgljúfrum auk nánast alls Vatnajökuls og helstu áhrifasvæða hans.

Vatnsjökulsþjóðgarður er stærsti þjóðgarður Evrópu og heimsþekktur fyrir einstæða náttúrufegurð og hrikalegar andstæður í landslagi. Skriðjöklar setja sérlega tilkomumikinn svip á svæðið og hvergi á landinu gefst betra tækifæri til jöklaškoðunar. Í Skaftafelli er gróðurfar og dýralíf með því fjölbreyttasta sem þekktist hér á landi og þar eiga t.d. refur og rjúpa griðland og fer fjölgandi. Í Skaftafelli má nú finna gróðurtegundir sem sjaldgæft er að vaxi í beit. Meðal þeirra má nefna eyrarrós og geithvönn sem algengar eru á jökulaurunum sem óðum gróa upp eftir að þjóðgarðurinn var friðaður fyrir ágangi búfjár.

Í Skaftafelli er göngu- og útivistarsvæði skipulagt fyrir alla fjölskylduna og gönguleiðir eru þar margar og miserfiðar. Meðal stuttra gönguleiða má nefna Giljastíg, en sú leið liggur að Svartafossi og upp á Sjónarsker, en þaðan er gott útsýni yfir skriðjöklana og Morsárdal. Óhætt er að fullyrða að flestir geti fundið gönguleiðir við hæfi í Skaftafelli. Birki verður einna hávaxnast á landinu í Bæjarstaðarskógi en þaðan kemur meginhlutinn af öllu ræktunarbirki á landinu.

Borgar H. Árnason hannaði frímerkið en ljósmyndina tók Sigurgeir Sigurjónsson. Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði. Fyrirtækið Davo í Deventer, Hollandi framleiddi gjafamöppu SEPAC-landanna.

Dagur frímerkisins – Þjóðmenningarhúsið 100 ára

Þriðja og síðasta frímerkjaútgáfan 16. september var tileinkuð Safnahúsinu við Hverfisgötu í Reykjavík. Um er að ræða smáörk eins og venja er að gefa út á Degi frímerkisins og að þessu sinni var smáörkin með 150 kr. frímerki sem sýnir þetta glæsilega hús.

Þjóðmenningarhúsið var byggt fyrir Landsbókasafn Íslands og Þjóðskjalasafn Íslands á árunum 1906 til 1908 og opnað almenningi vorið 1909 sem Safnahúsið. Sökum húsnæðisvandræða var tveimur öðrum söfnum, Þjóðminjasafni Íslands og Náttúrugripasafninu, einnig fenginn staður í húsinu tímabundið frá upphafi. Í húsinu voru því um árabíl undir einu þaki allir helstu dýrgripir íslensku þjóðarinnar. Fyrr á árum gekk það líka undir nöfnum eins og Menntabúrið,

Þjóðmenntahúsið og Bókhlaðan og oft hefur það verið nefnt Landsbókasafns-húsið. Byggingarstíllinn er í anda danskrar þjóðernisrómantíkur. Þjóðmenningar-húsið hefur löngum verið talið eitt af fegurstu húsum á Íslandi. Fer ekki milli mála að mikil alúð hefur verið lögð í hönnun þess, innan dyra sem utan og má hið sama segja um smíði hússins. Verkið önnuðust íslenskir iðnaðarmenn að mestu.

Helsti frumkvöðull að byggingu Safnahússins var Hannes Hafstein, ráðherra Íslands. Í byggingarnefnd, sem Alþingi kaus, sátu Jón Jacobsson landsbóka-vörður, Guðmundur Björnsson landlæknir og Tryggvi Gunnarsson, bankastjóri. Hannes Hafstein valdi danskan arkitekt, Johannes Magdahl Nielsen, til að teikna húsið. Hann leysti verkið af mikilli kostgæfni eins og húsið ber vott um. Sjálfur kom hann aldrei til Íslands en umsjónarmaður byggingarinnar fyrir hans hönd var starfsbróðir hans Frederick Kiørboe. Hann teiknaði eikarhúsgögnin, sem enn eru í húsinu. Kringlan við Alþingishúsið er einnig verk hans.

Landsbókasafnið og Þjóðskjalasafnið fengu upphaflega um það bil þriðjung hússins hvort til afnota. Að auki fékk Landsbókasafnið lestrarsalinn í miðrými hússins. Þjóðminjasafnið fékk rishæðina og var þar frá 1908 og fram til ársloka 1950 er flutt var í núverandi hús á Suðurgötu. Var bókum og skjölum þá komið fyrir á hæðinni.

Náttúrugripasafnið var á 1. hæð hússins. Þegar safnið flutti út haustið 1960 var húsnæðið fengið handritadeild Landsbókasafns og Handritastofnun Íslands (fyrirrennara Stofnunar Árna Magnússonar) til notkunar. Landsbókasafnið flutti í Þjóðarbókhöðuna í árslok 1994 en geymdi bækur á Hverfisgötunni fram til ársloka 1998. Um sama leyti flutti Þjóðskjalasafnið endanlega í fram-tíðarhúsnæði sitt að Laugavegi 162.

Gamla Safnahúsið fékk nýtt og breytt hlutverk, þegar forsætisráðherra opnaði Þjóðmenningarhúsið á skírdag 20. apríl árið 2000. Veglegar sýningar voru opnaðar sama dag. Auk sýninganna voru fundarstofur í vesturálmum til sýnis, en þar eru litlar þemasýningar.

Borgar Hjörleifur Árnason hannaði smárkina en The Lowe-Martin Group í Ottawa, Kanada offsetprentaði.

Fuglafrímerki

Þann 5. nóvember komu út tvö fuglafrímerki með stuttnefju og hvítmáv.

Stuttnefja (*Uria lomvia*), myndefni 110 kr. frímerkisins, er strandfugl af svartfuglaætt og nokkuð lík langvíu. Hún er svört á höfði og baki en hvít að neðanverðu. Á veturna fær hún hvíta vanga. Goggurinn er svartur, oddhvas og með hvíttri rönd á jaðri efra skolts. Fætur eru svartir og augun svört. Merkillegt er að stuttnefjan gerir sér ekki hreiður heldur verpir á bera klettasyllu en hana má helst finna í stórum hópum í Látrabjargi, Hælavík og Hornbjargi. Lítið er vitað um ferðir hennar á veturna en flestar stuttnefjur eru hér frá byrjun apríl og fram til byrjun ágúst. Varpstofninn er nálægt 600.000 pörum. Stuttnefjur verpa um mánaðamótin maí-júní einu keilulaga egg. Egg þeirra hafa verið tekin um aldir, enda þykja mörgum þau herramannsmatur. Fæða stuttnefja er að miklu leyti svipuð og fæða langvía, en þær éta þó minna af fiski og meira af hryggleysingjum en langvíur.

Hvítmákur (*Larus hyperboreus*), myndefni 130 kr. frímerkisins, er af mávaætt, hann er staðfugl. Fullorðinn hvítmákur er stór fugl og að mestu hvítur en ljósgrár á baki og ofan á vængjum, en vængbroddar eru hvítir. Hann hefur bleika eða ljósbrúna fætur og gulan gogg með rauðan blett á neðri skolti. Hvítmákur er 60–70 cm að lengd og hann vegur um eitt og hálf kíló. Vænghaf fuglsins er 150–165 cm. Fuglinn lifir á ýmsum lindýrum í fjörunni, krabbadýrum, kræklingi, sandsfli, ígulkerjum, fiski, fiskúrgangi og er hann einnig hinn versti eggjapjófur. Hvítmákurinn heldur sig mest í klettum og í grasgrónum hlíðum niðri við sjóinn. Aðalheimkynni fuglsins eru á Vestfjörðum og við Breiðafjörð, eitthvað hefur þó sést til hans við Faxaflóa og við Vestmannaeyjar. Einkvæni ríkir í hjúskap þessarar mávategundar og talið er að makatryggð sé mikil. Hvítmákur verpir þremur eggjum og situr á þeim í tæpan mánuð. Unginn dvelur í hreiðrinu um einn og hálfan mánuð.

Arnar Snorrason hannaði fuglafrímerkin en Jón Baldur Hlíðberg gerði teikningarnar. The Lowe-Martin Group í Ottawa, Kanada offsetprentaði.

Þingvallakirkja 150 ára

Sama dag, 5. nóvember, kom út 190 kr. frímerki þar sem myndefnið er Þingvallakirkja.

Kirkja hefur verið á Þingvöllum frá því skömmu eftir kristnitöku. Sögur herma að Ólafur helgi Noregskonungur, sem komst til valda árið 1015 hafi gefið sérstakan kirkjuvið til að reisa kirkju á Þingvöllum. Kirkjan sem nú stendur á Þingvöllum var vígð árið 1859 og er því 150 ára á útgáfuári frímerkisins. Í undirbúningi konungskomunnar 1907 var turni kirkjunnar breytt samkvæmt tillögum Rögvaldar Ólafssonar húsameistara. Í turninum eru þrjár klukkur, ein forn án ártals, önnur gefin kirkjunni af Jóni Vídalín biskupi á vígsluári hans 1698, og sú þriðja er „Íslandsklukkan“ frá 1944.

Kirkjan á ýmsa ágæta gripi, m.a. predikunarstól frá 1683 og altarástöflu málaða af Ófeigi Jónssyni árið 1834. Kirkjan eignaðist aðra altarástöflu eftir danska málarann Anker Lund árið 1896. Skírnarfontur kirkjunnar frá 1962 er hannaður af Guðmanni Ólafssyni. Kirkjan á einnig skírnarfat fornt, en það hvarf úr kirkjunni fyrir allmörgum árum. Kirkjan var friðuð 1. janúar 1990 samkvæmt aldursákvæði þjóðminjalaga. Samkvæmt lögum sem tóku gildi 1. júní 2007 er Þingvallakirkja eign íslenska ríkisins. Ríkið á einnig Bessastaðakirkju og Dómkirkjuna á Hólum.

Hany Hadaya hannaði frímerkið en The Lowe-Martin Group í Ottawa, Kanada prentaði frímerkin í offset og MetalFX. MetalFX prentaðferðin felst í því að fyrst er Pantone málmlitur (silfurlitur) prentaður á pappírinn og því næst myndin í fjórlit.

Jólafrímerki

Þann 5. nóvember komu einnig út tvö jólafrímerki þar sem myndefnin eru steindir gluggar Bessastaðakirkju. Jólafrímerki með áletruninni, Bréf 20g innanlands (ígildi 70 kr. á útgáfudegi) sýnir listaverk Guðmundar frá Miðdal þar sem hann túlkar Fjallræðuna. Jólafrímerki með verðgildinu 120 kr. sýnir hins vegar listaverk Finns Jónssonar Heilög Guðsmóðir. Einnig kom út frímerkjahefti með innanlands burðargjaldinu. Frímerkin, jafnt í örkum sem hefti, voru sjálf límandi.

Bessastaða er fyrst getið í Íslendinga sögu Sturlu Þórðarsonar. Jörðin var þá í eigu Snorra Sturlusonar. Að honum látnum sló Noregskonungur eign sinni á staðinn, sem varð fyrsta jörðin á Íslandi í konungseign. Þar varð brátt höfuðsetur æðstu valdamanna konungs hér á landi og var svo til loka 18. aldar.

Kirkjur hafa staðið á Bessastöðum síðan árið 1000. Núverandi kirkja var vígð 1796. Hún er meðal elstu steinbygginga landsins. Steint gler var sett í glugga kirkjunnar árið 1956 í tilefni sextugsafmælis Ásgeirs Ásgeirssonar, annars forseta lýðveldisins. Gluggarnir eru 8 talsins og listamennirnir voru Finnur Jónsson og Guðmundur Einarsson frá Miðdal. Steindu listaverkin rekja trúarsögu Íslendinga allt frá komu Papa.

Örn Smári Gíslason hannaði frímerkin en The Lowe-Martin Group í Ottawa, Kanada offsetprentaði í fjórlit og einum Pantone sérlit.

2010

Íslensk samtímahönnun – Húsgagnahönnun

Þann 28. janúar kom út önnur frímerkjaröðin í útgáfunni Íslensk samtímahönnun og að þessu sinni voru húsgögn myndefni frímerkjanna fjögurra.

Fatahengið TRÉ frá 2001, sem er myndefni 75 kr. frímerkisins, er meðal hönnunargripa þeirra Katrínar Ólínu Pétursdóttur og Michaels Youngs. Það er haganleg lausn á ákveðnum geymsluvanda í nútíma húsnæði og formræni eiginleikar hengisins, sérstaklega skírskotunin til náttúrunnar, gera það að sannkallaðri hóbýlaprýði.

Tangó stóllinn frá 1999, sem er myndefni 140 kr. frímerkisins, er hannaður af Sigurði Gústafssyni arkitekt sem hefur nýtt þekkingu sína á sögu byggingarlistar og ýmsum fræðikenningum sem tengjast henni til endurskoðunar á ýmsum forsendum húsgagnahönnunar. Í þessum sérstæða stól, Tangó „afbyggir“ hann stólformið og endurskapar sem óð til dansins með sama nafni, þar sem karl-lægir og kvenlægir þættir mætast í taktfastri hrynjandi.

MGO 180 borðstofuborð frá 2005, sem er myndefni 155 kr. frímerkisins, er hannað af go form sem hönnuðirnir Guðrún Margrét Ólafsdóttir og Oddgeir Þórðarson reka. Borðið, sem er úr eik, er sagt einkennast af virðuleik og straumlínulögun innviðanna, sem aftur beri vitni alþjóðlegum straumum í húsgagnahönnun.

Sófinn Dímon frá 1999, sem er myndefni 165 kr. frímerkisins er hannaður af Erlu Sólveigu Óskarsdóttur og ber hann ýmis höfundareinkenni þessa smekkvísa hönnuðar. Húsgögn Erlu Sólveigar eru jafnan létt og þokkafull að sjá. Þau einkennast einnig af sterku formskyni og óvenjulegri meðhöndlun á ýmsum innviðum húsbúnaðar, sem þó kemur ekki niður á þægindum þeirra.

Örn Smári Gíslason hannaði frímerkin en Lowe-Martin Group í Ottawa, Kanada offsetprentaði í fjórlit og einum Topstar sérlit.

Selir

Sama dag, 28. janúar, komu út frímerki tileinkuð selum við Ísland. Myndefnin voru landselur og vöðuselur.

Landselur (*Phoca vitulina*), sem er myndefni 5 kr. frímerkisins, er ein útbreiddasta selategund heims og algengasta selategund við Ísland. Landselur lifir meðfram ströndum í norðurhluta Kyrrahafs, Norður-Atlantshafs og einnig í Eystrasalti. Landselur er önnur tveggja selategunda sem kæpir við Ísland, hin er útselur. Stærð stofnsins er áætluð á bilinu 400 til 500 þúsund dýr samanlagt, þar af 70 til 90 þúsund í Norðaustur-Atlantshafsstofninum. Selir hafa verið veiddir við landið allt frá landnámi. Skinn þeirra var notað, t.d. til skógerðar en aðallega var selurinn nýttur til matar. Uppistaðan í fæðu landsels er fiskur, oftast smáfiskur, ásamt hryggleysingjum, sérlega smokkfiski. Landselur er félagslyndur og oft má sjá hópa af honum á ströndum. Landselur er algengur við sunnan, vestan og norðanvert Ísland. Stærð stofnsins er ekki þekkt en hann dróst stórlega saman á síðustu áratugum 20. aldar. Við talningu 1980 voru talin 34.000 dýr við landið en einungis 10.000 árið 2003.

Vöðuselur (*Phoca groenlandica*), sem er myndefni 220 kr. frímerkisins, er skjöldóttur selur sem lifir í Norður-Atlantshafi og Norður-Íshafi. Hann er talsvert algengur flækingur við Ísland. Íslenska nafnið er dregið af því, að áður fyrr gengu stórar vöður af þessum sel til Íslands. Vöðuselur er svipaður landsel að stærð, um 170 til 180 cm langur fullvaxinn og 120 til 140 kg að þyngd. Vöðuselurinn er félagslynt dýr og fer oftast um í hópum. Selurinn étur mest loðnu og síld. Kóparnir fæðast frá lokum febrúar til byrjunar apríl. Þegar kóparnir fæðast er fæðingarhárið gult á lit en það hvítnar á fáeinum dögum. Kópurinn fær síðan silfurgráan feld með dökku munstri. Stofnstærð vöðusela í heiminum er talin vera á tíundu milljón.

Jóhann Jónsson teiknaði frímerkin en Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði.

Íslenskt handverk – Útskurður í bein og tré

Þann 18. mars kom út önnur frímerkjaröðin í útgáfunni, Íslenskt handverk gamalt og nýtt. Myndefnin voru að þessu sinni Valþjófsstaðahurðin (10 kr.), drykkjarhorn lögmans (50g innanlands, ígildi 75 kr. á útgáfudegi) og lista-verkið Leikur í laufi (200 kr.).

Valþjófsstaðahurðin er frá 13. öld og einn frægasti forngripur Íslendinga. Hurðin, sem er útskorin kirkjuhurð frá Valþjófsstað í Fljótsdal, er með miklum útskurði í rómönskum stíl og er skorin út hérlendis. Á hurðinni er silfursleginn járnhringur með innlögðu rósamunstri. Í efri hringnum er þekkt miðaldasaga í þremur þáttum. Neðst sést riddari á hesti sínum og flýgur veiðihaukur með. Í neðri hringnum eru fjórir drekar sem vefja sig saman í hnút. Margar íslenskar miðaldakirkjur voru skreyttar útskurði. Búnaður þeirra og íburður bera vitni um auðlegð og völd eigendanna og sýna jafnframt tengsl Íslendinga við nágrannaþjóðir sínar. Valþjófsstaðahurðin er eina útskorna hurðin sem varðveist hefur hérlendis. Hún var fyrir kirkjum á Valþjófsstað allt til 1851 þegar hún var flutt til Kaupmannahafnar. Árið 1930 skiluðu Danir hurðinni til Íslands ásamt fjölda annarra ómetanlegra gripa

Drykkjarhorn lögréttumanns eða Kanahornið er eitt af lykilverkum frá 17. öld og er það skorið út af Brynjólfi Jónssyni bónda í Skarði í Landsveit. Brynjólfur hefur verið hagar myndskeri og ætla má að hann hafi haft nokkra atvinnu af útskurði því mörg verk eru til eftir hann. Myndirnar á horninu sýna atburði úr Gamla og Nýja testamentinu. Efst er brúðkaupið í Kana þar sem Kristur breytti vatni í vín. Neðst leggur Jóab herforingi sverði sínu gegnum Absalon, son Davíðs konungs. Á mjórri enda hornsins, stiklinum, er maður í gini dreka. Áletranir á horninu eiga við myndirnar. Þar er einnig ártalið 1598 og nafn Þorleifs Ásmundssonar sem lét gera hornið. Brynjólfur Jónsson var með fyrstu íslensku myndlistarmönnum sem urðu þjóðkunnir af verkum sínum.

Þriðja frímerkið er með verkinu, Leik í laufi frá 1994 eftir Sigríði Jónu Kristjánsdóttur eða Sigu á Grund eins og listakonan kallar sig gjarnan. Sigríður er einn færasti útskurðarmeistari landsins og löngu landskunn fyrir list sína. Hún var 12 ára þegar hún byrjaði að skera út eftir pöntun. Hornskurð lærði hún af föður sínum sem var fær á því sviði. Sigríður hefur löngum heillast af dýrum og sér þess víða stað í verkum hennar. Hún er nánast sú eina á landinu sem kann hinar gömlu aðferðir við spónasmíði. Þannig eru tvö fyrstu frímerkin með myndum af gömlu handverki en það síðasta, Leikur í laufi, með mynd að nýju handverki sem byggir á útskurði sem er gamalt handverk.

Frímerkið með drykkjarhorninu kom annars vegar út sem hefðbundið offset-prentað límborið frímerki í örk með 10 frímerkjum og hins vegar kom það út í sjálfímandi útgáfu þ.e. sem örk með 50 frímerkjum sérstaklega ætluð fyrirtækjamarkaði og því eru þessar tvær útgáfur frímerkisins ólíkar. Þessi sjálfímandi útgáfa frímerkisins var prentuð í rastadjúpprykki (Photogravure) í samprenti með svissneska póstinum (La Poste) sem hafði gefið út frímerki á þessu formati um árabíl.

Guðrún Erla Grétarsdóttir hannaði frímerkin en prentsmiðjan Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi prentaði.

Norðurlandafrímerki – Norðurlöndin við hafið

Sama dag, 18. mars, kom út smáörk með tveimur 75 kr. frímerkjum í nýrri sameiginlegri útgáfu röð Norðurlandþjóðanna, tileinkaða hafinu. Þessi sam-norræna útgáfa fékk nafnið Norðurlöndin við hafið en þema fyrstu útgáfunnar af þremur, fékk nafnið, Lífið við ströndina. Íslandspóstur, tileinkaði síldarbænum Siglufirði og síldarævintýrinu þar, á fyrri hluta síðustu aldar þetta frímerki. Jafnframt var gefin út gjafamappa með smáörkum allra Norðurlandþjóðanna í þessari útgáfu, sem ber yfirskriftina „Top of the World of Stamps“.

Hafið sem umlykur Norðurlöndin aðskilur þau og sameinar í senn. Fjölbreytileikinn er mikill við sjávarsíðuna. Djúpir firðir og tilkomumikil strandlengja, ísjakar, sæbarðar klappir og sums staðar fagrar sandstrendur sem bjóða upp á magnaða náttúruupplifun auk þess sem sjávarplássin skarta víða sínu fegursta. Fólkið sem býr við sjávarsíðuna lagar sig að nálægðinni við hafið og nýtir sér hana. Nýir atvinnuvegir bætast við hefðbundna starfshætti sjómennsku og veiðar, en orkuvinnsla, fiskeldi og ferðamennska eru dæmi um atvinnugreinar sem verða mikilvægari með hverjum deginum við norrænu strendurnar.

Fáar þjóðir eiga meira undir verndun hafsins og strandlengjunnar en Íslendingar. Þeim hefur með ströngum ráðstöfunum tekist að stöðva ofveiði og draga úr mengun sjávar. Mikilvægir fiskistofnar hafa styrkst, þar á meðal síldin. Fyrstu síldarverksmiðjurnar risu á Siglufirði og síldveiðar renndu stoðum undir íslenskt efnahagslíf um langt skeið. Sambúð Íslendinga við gjöfula en harðbýla náttúru krefst þess að auðlindir hafsins séu nýttar með sjálfbærum hætti.

Hönnuður smáarkarinnar er Elsa Nielsen en Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði.

Nýsköpunartogarar

Tvö smáhefti með fjórum frímerkjum hvort komu einnig út þennan sama dag, 18. mars. Myndefnið var nýsköpunartogararnir svokölluðu, sem keyptir voru til Íslands í lok síðari heimsstyrjaldarinnar og leystu gömlu togarana af hólmi.

Myndefni 75 kr. frímerkjanna eru togararnir Ingólfur Arnarson RE 201 og Bjarni riddari GK 1, en myndefni 165 kr. merkjanna eru Sólborg ÍS 260 og Harðbakur EA 3.

Í stríðslok gerði íslenska ríkisstjórnin samning um smíði á 40 togurum í Bretlandi til endurnýjunar á íslenska togarafлотanum. Þessi skip voru einu nafni nefnd nýsköpunartogararnir. Fyrsta skipið sem afhent var samkvæmt þessum samningi, Ingólfur Arnarson, kom til Íslands í febrúar 1947.

Ingólfur Arnarson RE 201. Smíðaður í Englandi 1947. Stál, 654 brúttólestir (brl.) 1000 hestöfl (ha.), 3ja þjöppu gufuvél. Eigandi Bæjarútgerð Reykjavíkur, frá 4. mars 1947. Skipið fékk nafnið Hjörleifur RE 211, 1972. Það var selt til Spánar í brotajárn og tekið af skrá 3. desember 1974.

Bjarni riddari GK 1. Smíðaður í Englandi 1947. Stál, 657 brl. 1000 ha. 3ja þjöppu gufuvél. Eigandi Akurgerði hf., Hafnarfirði, frá 13. september 1947. Skipið var selt til Grikklands 28. september 1964.

Sólborg ÍS 260. Skipið var smíðað í Aberdeen, Skotlandi 1951. Stál, 732 brl. 1000 ha. 3ja þjöppu gufuvél. Eigandi Ísfirðingur hf., Ísafirði, frá 6. apríl 1951. Skipið var selt til niðurrífs og tekið af skrá í maí 1968.

Harðbakur EA 3. Smíðaður í Englandi 1950. Stál, 732 brl. 1000 ha. 3ja þjöppu gufuvél. Eigandi Útgerðarfélag Akureyringa hf., Akureyri, frá 2. desember 1950. Skipið var selt til Skotlands í brotajárn og tekið af skrá 18. september 1979.

Hlynur Ólafsson teiknaði frímerkinn og hannaði einnig frímerkjaheftin en Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði.

Skrúðgarðar

Þann 6. maí gaf Íslandspóstur út þrjú frímerki í útgáfuröðinni, Skrúðgarðar á Íslandi. Þetta var önnur útgáfan í þessari röð.

Jónsgarður, myndefni 90 kr. frímerkisins, er elsti skrúðgarðurinn á Ísafirði, opnaður árið 1922. Margir lögðu vinnu í garðinn, en Jón Jónsson klæðskeri og Karlinna Jóhannsdóttir eiginkona hans voru helstu hvatamenn að gerð garðsins og unnu við hann fyrstu árin. Þann 5. desember 1991 samþykkti bæjarstjórn Ísafjarðar tillögu frá garðyrkjustjóra að garðurinn skyldi nefndur Jónsgarður. Sumarið eftir var vígður minnisvarði um þau hjónin í garðinum, en sá minnisvarði var unninn af Jóni Sigurpálssyni myndlistarmanni.

Hellisgerði, myndefni 130 kr. frímerkisins, er skrúðgarður Hafnfirðinga. Garðurinn er einstakur sinnar tegundar á Íslandi hvað varðar skrúðgarð í náttúrulegu umhverfi. Lítið leiksvæði er í garðinum hugsað fyrir yngsta aldurshópinn með rólum, rennibraut, jafnvægistækjum og sandkassa. Stórt svið er einnig í garðinum þar sem hægt er að vera með hvers konar uppákomur. Garðurinn er skjólgóður og hraunið veitir yl á sólríkum dögum.

Skallagrímgarður, myndefni 285 kr. frímerkisins, er skrúðgarður í Skallagrímsdal í Borgarnesi. Ungmennafélagið Skallagrímur og Kvenfélag Borgarness stóðu upphaflega saman að framkvæmdum í garðinum með fulltingi hreppsnefndar Borgarneshrepps. Þegar frá leið hætti ungmennafélagið afskiptum af garðinum og tók kvenfélagið alfarið við honum um 1938. Garðurinn er nú fallegur skrúðgarður með stórum trjám og fjölbreyttu blómskrúði. Fyrir nokkrum árum afhenti Kvenfélagið sveitarfélaginu garðinn til eignar og hefur sveitarfélagið síðan séð um rekstur garðsins og framkvæmdir. Í garðinum er haugur Skallagríms Kveldúlfs-sonar og listaverkið Óðinshrafninn eftir Ásmund Sveinsson.

Hönnuður frímerkjanna er Hany Hadaya en Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði.

Evrópufrímerki – Barnabækur

Þema Evrópufrímerkjanna sem út komu 6. maí 2010 var barnabækur og barnabókateikningar samkvæmt ákvörðun PostEurop, Sambandi opinberra póstrekenda í Evrópu. Í tilkynningu Íslandspósts með þessari útgáfu segir að við hönnun frímerkjanna hafi verið tekið mið af tveimur íslenskum barnabókum, Örlög Guðanna sem er myndefni 165 kr. frímerkisins og Gott kvöld sem er myndefni 220 kr. frímerkisins. Evrópufrímerkin voru gefin út bæði í örkum og heftum. Límborin í örkum en sjálflímandi í heftum og því er tökkun frímerkjanna ólík.

Bókin Örlög Guðanna kom út 2008 og fjallar um norræna goðafræði. Bókin geymir allar helstu sögur af norrænum goðum og gyðjum í aðgengilegri endursögn. Ingunn Ásdísardóttir er höfundur texta en Kristín Ragna Gunnarsdóttir hannaði myndir og útlit. Norræn goðafræði geymir sögur sem gengið hafa kynslóð fram af kynslóð öldum og árbúsundum saman. Í Örlögum guðanna er heimi þessara sagna lýst frá því hann varð til úr líkama hrímþursins Ýmis til baráttunnar miklu í ragnarökum.

Bókin Gott Kvöld eftir Áslaugu Jónsdóttur kom út 2005. Bókin er skreytt teikningum eftir höfundinn. Barnaleikrit sem byggir á samnefndri bók var sett á svið í Þjóðleikhúsinu árið 2007. Sýningin hlaut Grímuna, Íslensku leiklistarverðlaunin 2008, sem barnaleiksýning ársins og fyrir verkið hlaut Áslaug tilnefningu til Norrænu leikskáldaverðlaunanna 2010. Í bókinni segir frá því þegar pabbi skreppur frá til að sækja mömmu og strákur er einn heima með bangsa sér til halds og trausts. Í umsögnum blaða um texta og teikningar Áslaugar Jónsdóttur segir, að þar birtist kostulegar persónur sem höfði til hugmyndaflugs barna.

Hönnuður frímerkjanna er Örn Smári Gíslason en Österreichische Staatsdruckerei GmbH í Vínarborg, Austurríki offsetprentaði.

Heimssýningin 2010

Þann 6. maí kom einnig út smáörk með einu 130 kr. frímerki í tilefni af heimssýningunni 2010 í Shanghai í Kína sem stóð frá 1. maí til 31. október.

Þessi heimssýning var sú stærsta og umfangsmesta sem haldin hefur verið en 190 þjóðir og um 50 alþjóðastofnanir tóku þátt í henni undir yfirskriftinni „Betri borg, betra líf“.

Íslenskt atvinnulíf og fyrirtæki hvöttu til þátttöku í heimssýningunni. Gert var ráð fyrir að um 70 milljónir gesta hvaðanæva að úr heiminum myndi sækja heimssýninguna. Áherslur í skála Íslands á heimssýningunni voru á sviði endurnýjanlegra orkugjafa, þekkingariðnaðar og ferðamennsku undir yfirskriftinni „Hrein orka, heilbriggt líf“ . Í skálanum kynntu íslensk orkufyrirtæki í samstarfi við verkfræðistofur nýtingu endurnýjanlegra orkugjafa á Íslandi og samstarfsverkefni á sviði nýtingar jarðhita víða um heim. Smáörkin var seld í sjálfsala fyrir utan íslenska skálann á heimssýningunni. Henni var pakkað í glæra öskju ásamt upplýsingaspjaldi.

Hönnuður smáarkarinnar er Örn Smári Gíslason en prentsmiðja Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði í fjórlit og einum Pantone sérlit.

Persónuleg frímerki – Frímerkin mín

Persónuleg frímerki eða Frímerkin mín hafa verið í boði fyrir almenn bréf 0-50g innanlands frá því í maí 2008. Tvö slík frímerki voru gefin út 6. maí og frá og með þeim degi voru persónuleg frímerki í boði fyrir almenn bréf 0-50g í A-pósti til landa í Evrópu (ígildi 165 kr. á útgáfudegi) og utan Evrópu (ígildi 220 kr.). Í tilefni þessarar frímerkjaútgáfu gaf Íslandspóstur út tvö opinber persónuleg frímerki sem send voru öllum áskrifendum frímerkja en þema þessara frímerkja er börn í boltaleik.

Í tilkynningu Póstsins með útgáfunni segir, að með persónulegum frímerkjum megi halda upp á sérstaka viðburði eins og trúlofanir og giftingar, fermingar og barnsfæðingar. Þau séu einnig skemmtileg leið til að senda kveðjur til ættingja og vina og nú gefist viðskiptavinum tækifæri til að setja sínar eigin myndir á frímerki til útlanda. Í hverri frímerkjaörk eru 24 sjálfímandi frímerki.

Í tilkynningunni kemur enn fremur fram að Frímerkin mín sé eingöngu hægt að panta á vef fyrirtækisins. Forsenda þjónustunnar er að Pósturinn fái stafrænar myndir (jpg) sendar yfir netið eða í gegnum GSM-síma og að kaupandi greiði með kreditkorti. Til að koma í veg fyrir hugsanlegar falsanir frímerkja eru öryggisþættir til staðar að erlendri fyrirmynd um slík frímerki. Frímerkjaarkirnar eru með sérhannaðri tökkun, og prentaðar með Pantone málm litum auk þess sem UV-öryggisblek er notað við prentunina.

Persónuleg frímerki eru orðin vel þekkt víða erlendis en á Norðurlöndunum eru það Finnland, Álandseyjar og Noregur sem bjóða upp á slík frímerki auk Íslands, en Finnar riðu fyrstir norrænu þjóðanna á vaðið í maí 2003. Þeir voru jafnframt fyrsta þjóðin í heiminum til að bjóða upp á persónuleg frímerki eingöngu sem sem Internet-lausn.

Örn Smári Gíslason sá um hönnun opinberu frímerkja, frímerkjaarkanna og rammanna um persónulegu frímerkin en Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði í fjórlit og einum Pantone sérlit ásamt UV-bleki.

Eldsumbrot í Eyjafjallajökli

Þann 22. júní voru gefin út þrjú frímerki þar sem myndefnin voru sótt til eldsumbrotanna í Eyjafjallajökli í apríl og maí sama ár. Gosin í Eyjafjallajökli eru með mestu umbrotum sem orðið hafa hér á landi í nokkra áratugi og því þótti við hæfi að helga þeim sérstaka sumarútgáfu frímerkja. Verðgildi frímerkjanna er sem hér segir: 50g bréf innanlands (ígildi 75 kr. á útgáfudegi), 50g bréf til Evrópu (ígildi 165 kr.) og 50g bréf utan Evrópu (ígildi 220 kr.).

Lítið er á eldsumbrotin sem hófust í Eyjafjallajökli rétt fyrir miðnætti 20. mars 2010 sem eitt eldgos í tveimur aðskildum fösum. Í fyrri fasanum kom kvikan upp í Fimmvörðuhálsi. Gosið var tiltölulega lítið og samkvæmt jarðskjálftamælum virtist því ljúka 12. apríl. Um sólarhring síðar, aðfaranótt 14. apríl, hófst gos að nýju og kom kvikan þá upp í suðvestanverðum toppgíg Eyjafjallajökuls. Þá um morguninn sáust miklir gosbólstrar sem teygðu sig 30 kílómetra í suður. Gosaskan dreifðist um alla Evrópu og olli gríðarlegum truflunum á flugumferð í nokkra daga, hinum mestu frá lokum síðari heimsstyrjaldar.

Talið er að í síðara gosinu hafi komið upp um 250 milljón kúbikmetrar af ösku. Öskufall olli miklum búsifjum á Suðurlandi. Gripið var til víðtækra rýminga og hundruð fjölskyldna fluttar frá þeim stöðum sem verst urðu úti. Þann 21. maí minnkaði gosvirkni verulega og samfelldu gosi lauk 22. maí.

Gosið í Eyjafjallajökli í mars 2010 kom jarðfræðingum ekkert sérstaklega á óvart. Mikill fjöldi smáskjálfta hafði gengið yfir vikurnar á undan en slíkar hrinur höfðu orðið af og til allt frá árinu 1990. Talið er að orðið hafi kvikuinnskot undir fjallið árin 1994 og 1999 en þau náðu ekki til yfirborðs. Uppbygging fjallsins hefur verið mjög hæg og gos hafa verið þar lítil og fá. Á sögulegum tíma var lengi aðeins vitað um eitt gos með vissu, frá 1821-3. Ágætar heimildir eru til um þetta gos sem varð rétt vestan við öskjuna í háfjallinu. Gjósufall stóð í viku. Hlaup kom í Markarfljót sem eyddi sums staðar grónu landi. Þetta gos var fremur lítið en stóð hins vegar allengi yfir eða í tæp tvö ár. Hálfu ári eftir að það

hófst, eða í júní 1822 herti það mjög um tíma. Í þann mund sem þessu gosi lauk gaus Katla. Kötlugos virðist hafa fylgt gosum í Eyjafjallajökli í öll þau skipti sem hann hefur gosið frá landnámi. Fjallið gaus einnig árin 1612-13 og árið 920. Litlar sem engar heimildir eru til um þessi gos en gjóskulagarannsóknir hafa leitt þau í ljós. Bæði þessi gos hafa verið fremur lítil og bæði í jöklinum sjálfum.

Það sem menn óttast helst varðandi gos í Eyjafjallajökli er tenging við hina mikilvirku og hættulegu eldstöð Kötlu. Fjarlægðin milli eldfjallanna er lítil og nýjustu rannsóknir benda til þess að kvikuinnskot úr Eyjafjallajökli gætu náð annaðhvort inn í kvikuhólf Kötlu eða í súran gúl undir Goðabungu. Slíkt gæti hleypt af stað sprengigosi í Kötlu og hafa jarðfræðingar líkt þessu ástandi við púðurtunnu. Þau gos sem hafa orðið í Kötlu samfara eða eftir gos í Eyjafjallajökli hafa hins vegar ekki verið af þessari gerð. Þó ekki sé nákvæmlega vitað hvernig sambandi þessara eldstöðva er háttað er ljóst að telja verður allmiklar líkur á því að Katla gjósi á næstu árum eða áratugum. Líkurnar ertu taldar aukast vegna þess að goshlé Kötlu er orðið óvenju langt.

Frímerkin hönnuðu Borgar Hjörleifur Árnason og Hany Hadaya. Ljósmyndina á 50g innanlands frímerkinu tók Óskar Ragnarsson en ljósmyndirnar á hinum tveimur frímerkjunum tók Ragnar Th. Sigurðsson. Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði frímerkin en auk þess voru þau silkiprentuð með mjög fínkorna trakíandesít ösku (3 míkron (μm) eða minni). Askan féll undir Eyjafjöllum 17. apríl 2010 og var fengin hjá Magnúsi Tuma Guðmundssyni hjá Jarðvísindastofnun Háskóla Íslands. Trakíandesít kvikan kom af um 7 km dýpi, kísilinnihaldið er um 60% og hún var rúmlega 1100°C heit þegar hún komst í snertingu við jökulhettuna.

Ólympíuleikar ungmenna

Þann 16. september kom út 165 kr. frímerki sem helgað var Ólympíuleikum ungmenna. Singapúr var gestgjafi á fyrstu Ólympíuleikum ungmenna sem haldnir voru 14.–26. ágúst 2010. Um var að ræða smækkaða útgáfu af Ólympíuleikum, ætlaðir ungu afreksfólki í íþróttum á aldrinum 14 til 18 ára frá öllum heiminum. Samhliða leikunum fóru fram verkefni og viðburðir tengdir fræðslu um Ólympíuleikana og hugsjón þeirra, samfélagslega þætti og forvarnir sem snúa að lyfjamisnotkun og þess háttar vágestum.

Á Ólympíuleikum ungmenna er keppt í mörgum greinum og skiptast leikarnir í sumarleika og vetrarleika eins og Ólympíuleikar fullorðinna. Hugmyndina átti Jacques Rogge forseti Alþjóða Ólympíunefndarinnar og var hún kynnt til sögunnar árið 2001. Á 119 þingi Alþjóða Ólympíunefndarinnar árið 2007, sem haldið var í Guatemala, var ákveðið að koma á fót Ólympíuleikum ungmenna. Sumarleikarnir standa yfir að hámarki í 12 daga, vetrarleikarnir að hámarki í 9 daga og áttu fyrstu vetrarleikarnir að fara fram í Innsbruck í Austurríki í janúar 2012.

Singapúr varð fyrir valinu fyrir þessa leika eftir harða samkeppni við Moskvu. Alls fékk Singapúr 53 atkvæði en Moskva 44, en 105 af 110 aðilum í Alþjóða Ólympíunefndinni höfðu kosningarétt í póstkosningu sem fram fór í febrúar 2009. Alls var reiknað með 3.200 keppendum og 800 fylgdarmönnum á þessa leika, en á dagskrá var keppni í öllum þeim íþróttagreinum sem voru á dagskrá Ólympíuleikanna í London 2012.

Örn Smári Gíslason hannaði frímerkin en The Lowe-Martin Group í Ottawa, Kanada offsetprentaði í fjórlit og einum Pantone sérlit.

Fyrstu gasljósin í Reykjavík 100 ára

Sama dag, 16. september, kom einnig út 450 kr. frímerki í tilefni þess að 100 ár voru liðin síðan fyrstu gasljósin voru sett upp í Reykjavík.

Ljósmeti fyrri tíma var mör, hrossafeiti, hvalspik, sellýsi, hákarlalýsi og lýsi úr fiskalifur. Kveikirnir voru gerðir úr fffu. Þegar sást ekki til tungls í skammdeginu var reynt að setja ljós í glugga til þess að vísa mönnum veg heim að bæjum. Þessi ljós voru dauf og megnuðu hvorki að vísa mönnum heim til bæja né lýsa mönnum til vegar á fyrstu götum Reykjavíkur. Þannig var ástandið til ársins 1860 þegar steinólfulampar fóru að flytjast til landsins. Þessi ljósker voru notuð til ársins 1910, en þá hófst rekstur gasstöðvar í Reykjavík. Þá var kveikt á 207 nýjum ljóskerum, eða um helmingi fleiri en áður voru.

Sérstök gassýning var haldin af þessu tilefni í Templarahúsinu í Reykjavík og mætti fjöldi manns á sýninguna. Þar voru sýnd gasljós af ýmsum tegundum, gassuðuverkfæri og gasbökunarverkfæri, gasofn, gasmælar, gashitun á línsterkjunarverkfærum og margt fleira. Í salnum logaði á 15 gaslömpum og lýstu þeir hann svo vel upp sem best verður á kosið, eins og segir í blaðafréttum af þessum viðburði þann 13. júlí 1910. Uppi á sviði hússins voru sýnd ýmis sérstök ljósáhöld, og útskýrt fyrir sýningargestum hvernig ætti að nota þau.

Með gasstöðinni hófst bylting í baráttu Íslendinga við myrkrið og margir létu setja gasljós í hífýli sín. Gasstöð Reykjavíkur var gasveita við Hlemm í Reykjavík sem var starfrækt frá 1910 til 1956. Hún framleiddi gas til eldunar og lýsingar úr innfluttum kolum. Þegar gasinu hafði verið náð úr kolunum með upphitun, varð til koks, sem Gasstöðin seldi. Gasið var síðan notað til lýsingar og eldunar og kosið til brennslu og upphitunar. Eftir stofnun Rafmagnsveitu Reykjavíkur árið 1921 var gasið nær einvörðungu nýtt til eldamennsku.

Borgar Hjörleifur Árnason hannaði frímerkið en The Lowe-Martin Group í Ottawa, Kanada offsetprentaði.

Vífilstaðahælið 100 ára

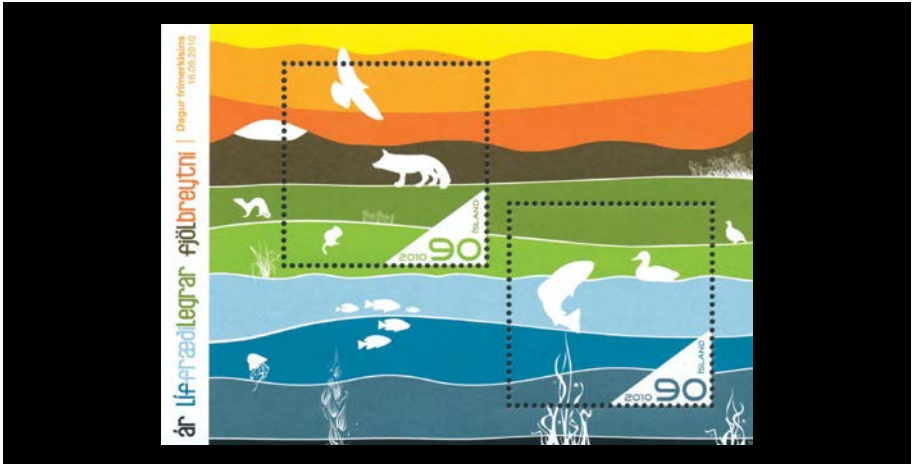
Þann 16. september kom einnig út annað minningarfrímerki með áletruninni 100g bréf innanlands (ígildi 90 kr. á útgáfudegi). Tilefnið að þessu sinni var að 100 ár voru liðin frá því að Vífilstaðahælið var tekið í notkun fyrir berklasjúklinga.

Það má rekja upphaf baráttunnar við „hvíta dauðann“ og undirbúning að stofnun Vífilstaðahælisins til fundar í Oddfellowstúku nr. 1, Ingólfi árið 1906 þar sem einn félaginn, dr. Guðmundur Björnsson landlæknir, flutti erindi um berklaveiki og lagði til að stúkan skipaði nefnd sem hefði það hlutverk að vinna að útrýmingu veikinnar hér á landi. Starf nefndarinnar gekk eftir og 13. nóvember sama ár var boðað til opins fundar í Bárubúð þar sem Heilsuhælisfélagið var stofnað. Þó Oddfellowbræðurnir hefðu forgöngu um málið og gæfu til þess mikið fé ásamt því að útvega lánsfé, var miklu safnað meðal almennings víðs vegar um land. Vífilstaðahælið var byggt og teiknað af Rögnvaldi Ólafssyni.

Framkvæmdir gengu vel og var spítalinn vígður og tekinn í notkun 5. september 1910. Vífilstaðahælið var rekið fyrir reikning Heilsuhælisfélagsins til ársins 1916 en þá tók Landssjóður Íslands yfir reksturinn. Vífilstaðir voru byggðir fyrir um 80 sjúklinga en árið 1922 voru sjúklingar að meðaltali 130 á dag og átti þeim enn eftir að fjölga. Á þriðja tug aldarinnar var talið að 20% allra dauðsfalla á Íslandi mætti rekja til berklaveikinnar. Á árunum 1919-1920 var byggt íbúðarhús fyrir yfirlækni og barnadeild tók til starfa. Börn urðu oft fórnarlömb berklanna. Töluvert bar á því að fólk sem hafði fengið góðan bata eftir langa hælisvist, veiktist aftur af völdum lélegs aðbúnaðar. Kom því upp sú hugmynd meðal berklasjúklinga að stofna samtök sem myndu vinna að hagsmunamálum sjúklinga. Stofnuð voru hagsmunasamtök berklasjúklinga á Vífilstöðum þann 24. október árið 1938 og fengu hin nýju samtök nafnið Samtök íslenskra berklasjúklinga, skammstafað SÍBS. Vífilstaðir voru berklahæli fram undir 1970.

Hlynur Ólafsson hannaði frímerkið en The Lowe-Martin Group í Ottawa Kanada offsetprentaði það.

Dagur frímerkisins – Ár líffræðilegrar fjölbreytni

Dags frímerkisins var að þessu sinni minnst með útgáfu smáarkar þann 16. september, með tveimur 90 kr. frímerkjum þar sem þemað var, Ár líffræðilegrar fjölbreytni. Sameinuðu þjóðirnar lýstu árið 2010 Alþjóðlegt ár líffræðilegrar fjölbreytni (International Year of Biodiversity). Tilgangurinn var að minna á mikilvægi fjölbreytileikans í lífríkinu og hvetja til þess að stöðum sé rennt undir sjálfbæra þróun og verndun samfélaga fyrir afleiðingum óvæntra áfalla eins og vatnsskorts, útbreiðslu smitsjúkdóma, óveðra, uppskerubrests og dauða búpenings.

Á síðustu áratugum hafa efnahagsþróun og tækniframfarir stuðlað að bættri lífsafkomu fjölda manns og híft suma fátækustu meðlimina í fjölskyldu mannsins upp úr sárustu örbirgð. En á sama tíma hafa ósjálfbærar framleiðsluaðferðir og neysla dregið úr fjölbreytni lífríkisins meir en dæmi eru um í sögunni, með þeim afleiðingum að vistkerfi þola vart lengur efnahagsframfarir sem mannkynið hefur stritað til að ná. Nánast öllum vistkerfum jarðar hefur verið umbylt af völdum manna. Breytingar á landnýtingu, sérstaklega ruðningur regnskóga og stækkun eyðimarka, hafa í för með sér að staðbundin úrkoma minnkar sem veldur myndun eyðimarka og vatnsskorti. Hæfni vistkerfa til að draga úr áhrifum flóða og fellibylja hefur minnkað vegna framræslu votlendis, grísjun skóga og fenjaviðar. Fjölbreytni lífríkisins sér mönnunum fyrir nægri fæðu, fatnaði og húsaskjól og stuðlar með ýmsu móti að bættri heilsu og velferð. Grípa verður til ýmissa nýrra og öflugri aðferða á öllum sviðum, ef stöðva á rýrnun á fjölbreytni lífríkisins og tryggja réttláta nýtingu auðlinda.

Þorbjörg Helga Ólafsdóttir hannaði smáörkina en The Lowe-Martin Group í Ottawa, Kanada offsetprentaði.

Íslensk myndlist – Alþýðulistamenn

Fyrstu frímerkin í nýrri útgáfuröð sem tileinkuð er íslenskri myndlist komu út 4. nóvember. Þessi fyrsta útgáfa nefndist myndlist íslenskra einfara. Málverkin sem prýða frímerkin eru Foss (50g bréf innanlands, ígildi 75 kr. á útgáfudegi) eftir Ísleif Konráðsson, Skeggjaður maður og blómaflúr (100g bréf innanlands, ígildi 90 kr.) eftir Sölva Helgason, Breiðfirskur víkingur (50g bréf til Evrópu, ígildi 165 kr.) eftir Sigurlaugu Jónasdóttur og Fiskar (50g bréf utan Evrópu, ígildi 220 kr.) eftir Karl Einarsson Dunganon.

Í frímerkjatilkynningu Íslandspósts skrifar Aðalsteinn Ingólfsson, listfræðingur sem jafnframt var ráðgjafi við þessa frímerkjaútgáfu, um alþýðulist og listamenn. Þar segir, að þótt saga íslenskrar myndlistar sé ekki löng, þá sé hún afar fjölbreytt. Ekki er langt síðan athygli beindist að lítt könnuðum þætti hennar, myndlist sjálfærðra alþýðulistamanna, svokallaðra naívista eða einfara. Rætur slíkrar myndlistar liggja að hluta til í gömlu handverki og trúarlegri myndlist, en hún fær hins vegar byr undir báða vængi um hinn vestræna heim í kjölfar iðnbyltingar, þegar endanlega rofnuðu aldagömul tengsl milli manns og náttúru. Á Íslandi varð naív myndlist til sem eins konar framlenging af alþýðlegri frásagnarhefð, þar sem rosknir menn og konur rifjuðu upp landslag, mannlíf og munnmælasögur úr fortíð og festu á striga af allt að því barnslegri einlægni. Myndlist af þessu tagi verður hvorki lærd né kennd og hún myndar ekki hefð í strangasta skilningi, heldur er sérhver naívur listamaður eins og eyland.

Elstur þessara íslensku einfara er Sölvi Helgason (1820–1895), umflakkandi auðnuleysingi, sem greiddi fyrir viðurgerning á bóndabæjum með litríkum „portrettmyndum“ af gestgjöfum sínum. Ísleifur Konráðsson (1889–1972) var verkamaður af Vestfjörðum, sem vann erfiðisvinnu í Kaupmannahöfn mestalla ævi sína, en fluttist síðan heim gamall maður og hóf að rifja upp minningar frá heimaslóðum í björtum og skrautlegum olíumálverkum.

Karl Dunganon (1897-1972) flakkaði um Evrópu, þar sem hann kynnti sér m.a. myndlist frumþjóða og Austurlanda. Hann gerir sér ævintýrlegan myndheim, uppfullan með ógnvekjandi frásagnir og draumsýnir.

Yngst þessara einfara er Sigurlaug Jónasdóttir (1913-2004) frá Öxney í Breiða-firði, sem hóf að mála elskulegar og frásagnarkenndar myndir frá æskuslóðum sínum eftir að hún settist í helgan stein.

Hlynur Ólafsson hannaði frímerkin en The Lowe-Martin Group í Ottawa, Kanada offsetprentaði frímerkin. Á sama tíma kom einnig út gjafamappa með frímerkjunum ásamt umfjöllun um listamennina á íslensku og ensku eftir Aðalstein Ingólfsson. Svansprent prentaði gjafamöppuna.

100 ár frá stofnun dagblaðsins Vísis

Sama dag, 4. nóvember kom út 140 kr. frímerki í tilefni þess að 100 ár voru liðin frá stofnun Vísir, fyrsta dagblaðs á Íslandi.

Í byrjun síðustu aldar taldi Jón Ólafsson ritstjóri að grundvöllur væri kominn fyrir dagblað í höfuðstaðnum og hóf að gefa út Dagblaðið, ekki síst til að setja erlendar símfregnir á prent jafnóðum og þær bárust. Í nóvember 1906 hafði Ritzau fréttastofan byrjað að senda skeyti til Íslands og var það í fyrsta sinn sem Íslendingar nutu þjónustu erlendrar fréttastofu. Dagblaðstilraunin rann fljótlega út í sandinn en næsta tilraun til dagblaðaútgáfu var gerð í desember árið 1910. Íbúar Reykjavíkur voru þá orðnir um tólf þúsund eða nægilega margir til að skapa grundvöll fyrir „óháð frétt- og auglýsingablað“.

Stofnandi nýja dagblaðsins var Einar Gunnarsson og kallaði hann það Vísi til dagblaðs í Reykjavík, síðar stytt í Vísi. Þar með hófst samfelld dagblaðaöld á Íslandi.

Í ávarpi til lesenda sagði ritstjórinn: „Vísir er að þreifa fyrir sér hvort tiltök séu að stofna hér dagblað. Dagblaðið ætti aðallega að vera sannort fréttablað en laust við að taka þátt í deilumálum.“ Einar Gunnarsson gerði sér grein fyrir því að markaður hins nýja dagblaðs var eingöngu Reykjavík og nágrenni en til þess að ná til sem flestra kaupenda varð hann að halda blaðinu utan pólitískra flokkadrátta. Vísir var alla tíð fyrst og fremst Reykjavíkurblað.

Þremur árum eftir stofnun Vísis fékk hann öflugan samkeppni í höfuðstaðnum. Það var þegar Vilhjálmur Finsen loftskeytamaður stofnaði Morgunblaðið, einnig í þeim tilgangi að gefa út óháð fréttablað. Hann hafði Politiken í Danmörku og fleiri stórblöð að fyrirmynd en Vilhjálmur hafði þá búið árum saman erlendis og verið fréttaritari slíkra blaða. Með honum við stofnun blaðsins var Ólafur, sonur Björns Jónssonar, sem tekið hafði við ritstjórn Ísafoldar 1909 er Björn Jónsson varð ráðherra. Nán tengsl voru því milli Morgunblaðsins og Ísafoldar sem áfram var gefin út vikulega. Morgunblaðið var til að byrja með fyrst og fremst Reykjavíkurblað eins og Vísir en átti þegar fram liðu stundir eftir að verða langstærsta og öflugasta blað þjóðarinnar og hafa útbreiðslu um allt land.

Oscar Bjarnason hannaði frímerkið en The Lowe-Martin Group í Ottawa í Kanada offsetprentaði.

Jólafrímerki

Síðasta útgáfa ársins var að venju jólafrímerkin sem komu einnig út þann 4. nóvember og bæði með gramma áletrun. Á öðru frímerkjunum, 50g bréf innanlands (ígildi 75 kr. á útgáfudegi) er aðventukrans og snjótittlingur en á hinu, 50g bréf til Evrópu (ígildi 165 kr.) er hnöttur, alsettur snjókristöllum, ásamt tveimur snjótittlingum. Einnig kom út frímerkjahefti með innanlandsburðargjaldinu, 50g bréf innanlands. Frímerkin, jafnt í örkum sem hefti, voru sjálf-límandi að þessu sinni.

Sveinbjörg Hallgrímsdóttir myndlistarmaður á Akureyri er höfundur myndanna sem unnar voru með grafískri tækni sem nefnist koparrista. Sveinbjörg segir svo um þessi verk sín: „Meginmyndefnið er hringurinn í litum vetrarins og með honum er vísað til okkar hnattlaga jarðar sem verður hér einnig tákn aðventunnar og jafnframt tákn árstíðanna og óendanleikans. Samofnir þessu þema, á báðum frímerkjunum, eru einnig fuglar íslenska vetrarins, snjótittlingarnir“.

Hlynur Ólafsson hannaði frímerkin og frímerkjaheftið. Það var prentsmiðjan, The Lowe-Martin Group í Ottawa í Kanada sem offsetprentaði í fjórlit og einum Pantone sérlit.

2011

Alþjóðanáttúruverndarsjóðurinn 50 ára

Alþjóðanáttúruverndarsjóðurinn varð 50 ára 2011 og í tilefni þess gaf Íslands-póstur úr fjögur frímerki þann 27. janúar þar sem myndefnin voru fuglar á válista. Fuglarnir eru helsingi og hrafnsgæs, sem eru á frímerkjum með áletruninni 50g innanlands (ígildi 75 kr. á útgáfudegi) og blesgæs og gargönd, sem eru á frímerkjum með áletruninni 50g til Evrópu (ígildi 165 kr.)

Alþjóðanáttúruverndarsjóðurinn eða The World Wide Fund for Nature (WWF) var stofnaður 1961. Samtökin eru ein hin öflugustu í heiminum á sviði náttúruverndar. Um 6 milljónir einstaklinga styðja samtökin með einum eða öðrum hætti og þau reka félagsdeildir víða um heim. Íslensku frímerkin, sem gefin voru út í tilefni 50 ára afmælisins, bera tákni samtakanna, pönduna.

Válisti – stundum kallaður rauður listi – er skrá yfir tegundir lífvera sem eru fágætar eða í hættu. Íslenskur válisti yfir fugla var fyrst gefinn út árið 2000. Þá röðuðust 32 fuglategundir á listann, eða 42% íslenskra varpfugla. Reyndar voru þrjár þeirra útdauðar (geirfugl) eða hættar að verpa (keldusvín og haf-tyrðill) hér á landi. Ekki eru allar tegundir á válista í bráðri hættu. Sumar eru sjaldgæfar af náttúrunnar hendi. Öðrum getur stafað hætta af athöfnum manna, s.s. framræslu, skógrækt, vegagerð eða veiðum, auk ýmissa óbeinna áhrifa og er helst ástæða að huga að þessum fuglum. Hætturnar eru ekki alltaf hérlendis enda dveljast sumir fuglar lengur á ári hverju í útlöndum en á Íslandi.

Helsingi (*Branta leucopsis*) er aðallega fargestur frá norðlægari slóðum. Fuglarnir koma hér við í nokkrar vikur árlega og halda sig mest í Skagafirði og A-Húnavatnssýslu á vorin, en í Vestur-Skaftafellssýslu á haustin. Nokkur varpstofn hefur byggt upp síðustu áratugi. Varpplóðir eru í Skaftafellssýslum en voru fyrst

í Breiðafjarðareyjum. Grænlenksi stofninn er um 70 þúsund fuglar og hefur vaxið í mörg ár, þrátt fyrir nokkrar veiðar á Íslandi en hvergi annars staðar.

Hrafnstönd (*Melanitta nigra*) er ein af sjaldgæfari andategundum sem verpir hérlendis. Stofninn er talinn um 300 varppör, mestmegnis í Þingeyjarsýslum og algengust við Mývatn. Hrafnstönd er farfugl sem dvelst við strendur Bretlands-eyja og Evrópu allt suður til Portúgal yfir vetrarmánuðina. Henni er talsverð hætta búin á vetrarstöðvunum vegna olíumengunar og í seinni tíð, einnig vegna vindmylla í sjó. Fuglinn er alfriðaður hérlendis en nokkuð drepst af honum í silunganetum.

Blesgæs (*Anser albifrons*) er fargestur hérlendis og eru fuglarnir af sérstakri deilitegund sem verpir aðeins á vesturströnd Grænlands. Þeir halda mest til á Suðurlandsundirlendi og í Borgarfirði vor og haust en á veturna í Skotlandi og á Írlandi. Stofninn telur um 25 þúsund fugla sem hefur dregist saman síðasta áratug. Meginástæðan er talin samkeppni við Kanadagæsir á varpstöðvunum, en áður einnig veiðar á Íslandi en þær voru bannaðar árið 2006. Verið er að vinna sérstaka verndaráætlun um grænlenksku blesgæsina.

Gargönd (*Anas strepera*) er fyrst talin hafa orpið á Íslandi á 19. öld. Varpstofninn er metinn 200–300 pör, aðallega í Þingeyjarsýslum í kringum Mývatn. Gargönd er farfugl en megin vetrarstöðvar hennar eru á Írlandi. Hún er alfriðuð hérlendis, bæði fuglar og egg.

Örn Smári Gíslason hannaði frímerkin en fuglamyndirnar eru eftir Jóhann Óla Hilmarsson (helsingi, blesgæs og hrafnstönd) og Graham Eaton (gargönd). Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði frímerkin.

Selir

Þennan sama dag, 27. janúar komu út tvö frímerki í röðinni, Selir við Ísland en fyrstu frímerkinn í þessari útgáfuröð komu út í janúar 2010. Myndefnin að þessu sinni voru hringanóri og útselur.

Hringanóri (*Phoca hispida*), sem er myndefni frímerkisins með áletruninni 100g bréf innanlands (ígildi 90 kr. á útgáfudegi), er selur sem er ívið minni en landselur. Þessi selategund lifir allt í kringum Norður-Íshaf og er þar langstærsti selastofninn. Hringanórinn er algengur flækingur við Ísland, sérlega á Norðurlandi. Oftast koma þeir einir eða fáir saman og í flestum tilfellum fullorðnir brimlar. Lengd hringanóra er á bilinu 120–190 cm og þeir geta orðið allt að 100 kg. Brimillinn er heldur stærri en urtan. Hringanórinn þekktist þó helst á að hann hefur hringlaga flekki á baki með ljósum hringjum í kring og hefur nafn af því.

Útselur (*Halichoerus grypus*), sem er myndefni frímerkisins með áletruninni 50g bréf utan Evrópu (ígildi 220 kr.), er stór selur sem er útbreiddur báðum megin Norður-Atlantshafsins. Útselur er önnur tveggja selategunda sem kæpa við Ísland, hin tegundin er landselur. Útselir eru allt að helmingi stærri en landselir. Fullorðinn brimill getur náð yfir þriggja metra lengd og orðið 300 kg. Urturnar eru gráar að lit með dökkum flekkjum að ofan en brimlarnir eru næstum einlitir dökkir. Bæði augu og eyru sitja hátt á höfðinu og selurinn getur því horft í kringum sig án þess að reisa höfuðið hátt upp úr sjónum.

Jóhann Jónsson teiknaði frímerkinn en Joh Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði.

Evrópufrímerki – Alþjóðlegt ár skóga

Tvö Evrópufrímerki komu út 17. mars í bæði örkum og heftum. Frímerkin í örkunum eru límborin en sjálfímandi í heftunum og því er tökkun frímerkjanna ólík. Sameiginlegt þema Evrópufrímerkjanna að þessu sinni var Alþjóðlegt ár skóga og var útgáfan í samræmi við þá ákvörðun Sameinuðu þjóðanna að árið 2011 skyldi vera tileinkað Alþjóðlegu ári skóga (International Year of Forests).

Fyrra frímerkið, með áletruninni 50g til Evrópu, (ígildi 165 kr. á útgáfudegi) sýnir þversnið af trjábol og er táknrænt fyrir skóginn sem auðlind, þ.e. sem framleiðanda trjáviðar.

Seinna frímerkið, með áletruninni 50g utan Evrópu (ígildi 220 kr.) sýnir nærmynd af laufblaði og táknar vistkerfisþjónustu sem skógar veita, sérstaklega þá að binda kolefni úr andrúmsloftinu.

Nútíma Íslendingar hafa tilhneigingu til að líta á skóg sem þátt í landslagi en síður sem auðlind. Skógar fortíðar framleiddu byggingarefni, eldivið, viðarkol til járnsmíða og fóður fyrir búfé. Með nútíma skógrækt eru Íslendingar að byggja upp sína eigin skógarauðlind á ný. Skógar veita einnig margskonar vistkerfisþjónustu, svo sem að vernda vatn og jarðveg og vera búsvæði fyrir fjölda lífvera. Laufblöð og nálar draga koltvísýring (CO_2) úr andrúmslofti og þannig hjálpa skógar til við að draga úr gróðurhúsaáhrifum í andrúmsloftinu.

Hönnuður frímerkjanna og frímerkjaheftanna er Elsa Nielsen. Österreichische Staatsdruckerei GmbH í Vínarborg, Austurríki offsetprentaði frímerkin sem jafnframt eru með litaðri málmfilmu.

Vitafrímerki

Sama dag, 17. mars, komu út tvö frímerki í nýrri útgáfuröð sem helguð var vitum á Íslandi. Myndefni fyrstu vitanna í þessari röð voru Langanesviti, á frímerki sem ber áletrunina 50g innanlands (ígildi 75 kr. á útgáfudegi) og Stokksnesviti, á frímerki sem ber áletrunina 50g til Evrópu (ígildi 165 kr.). Frímerkjin komu út sem sjálflímandi frímerki í örk með 10 frímerkjum. Aftan á frímerkjaarkirnar eru prentaðir uppdrættir af vitunum.

Árið 1910 var fyrst reistur viti á Fonti, yst á Langanesi. Það var stólpaviti sömu gerðar og vitarnir sem reistir voru á Reykjanesi og Öndverðarnesi árið áður. Hönnuður var Axel Sveinsson verkfræðingur. Árið 1914 var reist í hans stað 3 metra há járngrind með ljóshúsi og í það settur ljósabúnaður stólpavítans. Nýr viti var reistur á Langanesi árið 1950. Ljóshús vítans er af sænskri gerð, 3,5 metra hátt, með steinsteyptri undirstöðu og eirþaki. Í það var látin ný díóptrísk 1000 mm linsa og gasljóstækin úr gamla vitunum. Árið 1961 voru sett ný gasljóstæki í vitann og hann var rafvæddur með sólarorku 1992. Sjálfvirk veðurathugunarstöð var sett upp í tengslum við vitann árið 1994. Langanesviti er steinsteyptur 6 metra hár sívalur og kónískur turn á lágum sökkli.

Á Stokksnesi við Vestrahorn var reist 15 metra há járngrind árið 1922, með 3,5 metra háu ljóshúsi. Þessi viti var útbúinn með 290° katadíóptrískri 750 mm linsu og steinolúljóstækjum sem skipt var út fyrir gasljóstæki árið 1928. Árið 1946 var byggður steinsteyptur viti á Stokksnesi í stað járngrindarvítans. Hönnuður var Ágúst Pálsson arkitekt. Á hann var sett ljóshús og linsan af gamla járngrindarvitunum og gasljóstæki. Árið 1958 var ljóshúsið endurnýjað, veggir steinsteyptir og yfirbygging með eirþaki sett yfir. Vitinn var rafhlystur ári síðar en gas haft til vara. Stokksnesviti er þrístrendur kónískur 16 metra hár turn með afsniðin horn. Allir vitar á Íslandi eru í eigu og umsjón Siglingastofnunar Íslands.

Örn Smári Gíslason hannaði frímerkjin en höfundur ljósmynda er Friðrik Örn Hjalte-
sted. Offsetprentun annaðist Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi.

Akstursíþróttir

Tvö smáhefti með fjórum frímerkjum hvort komu einnig út 17. mars, tileinkuð akstursíþróttum á Íslandi. Myndefni frímerkjanna, sem bera áletrunina 50g innanlands (ígildi 75 kr. á útgáfudegi), vísa í akstursíþróttirnar rally og móto-kross en myndefni frímerkjanna, sem bera áletrunina 50g til Evrópu (ígildi 165 kr.), vísa í akstursíþróttirnar torfæru og kvartmílu.

Akstursíþróttir hafa notið vaxandi vinsælda á síðari árum og er fjórum þeirra gerð skil á umræddum frímerkjum með myndum af viðeigandi ökutækjum fyrir þessar íþróttagreinir: torfæra, rally, mótokross og kvartmíla. Þessar akstursíþróttir eru ekki gamlar á Íslandi. Kvartmíflúklúbburinn var stofnaður 6. júní 1975 og sama ár fór klúbburinn að halda bílasýningar og sandspyrnu-keppnir. Hafist var handa við byggingu keppnisbrautar í Kapelluhrauni sunnan Hafnarfjarðar 1978 og var hún formlega opnuð vorið 1980.

Reykjavíkurrallyið er einn stærsti viðburður akstursíþróttá á Íslandi. Bifreiða-íþróttaklúbbur Reykjavíkur gengst fyrir rallyinu en klúbburinn er meðal elstu félagasamtaka á landinu sem helga sig akstursíþróttum. Klúbburinn var stofnaður 1977 og félagarnir iðka nánast allar tegundir akstursíþróttá, m.a. rallýkross, sandspyrnu og torfæruakstur. Fyrsta keppni í torfæruakstri hér á landi fór fram 2. maí 1965 en torfæra er ein vinsælasta akstursíþrótt landsmanna. Mótokross er sambland af mótórhjólasporti og torfærukeppni haldin á lokuðum og sérhönnuðum brautum en nokkrar slíkar eru hérlendis. Til mótokross teljast líka „enduro, supermoto, trial“ og fleiri vélhjólaiþróttir sem ekki verða skilgreindar hér.

Hlynur Ólafsson hannaði frímerkin og heftin og tók jafnframt ljósmyndina frá keppni í mótokrossi. Elvar Örn Reynisson tók myndina af rallybílnum, Pétur Sigurðsson af kvartmíflúbílnum, sem er Chevrolet Camaro og Bragi Geirdal Guðfinnsson af torfærubílnum. Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi sá um offsetprentun.

Háskóli Íslands 100 ára

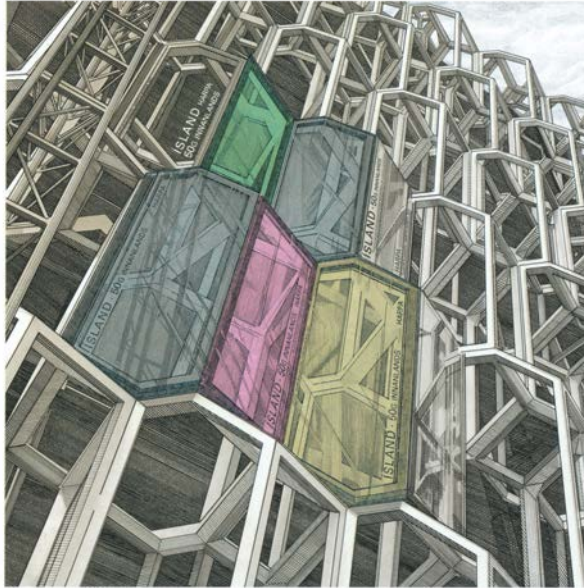
Háskóli Íslands varð 100 ára 2011 og í tilefni þess gaf Íslandspóstur út frímerki með verðgildinu 50g innanlands (ígildi 75 kr. á útgáfudegi) þann 4. maí.

Háskóli Íslands er ríkisháskóli, stofnaður árið 1911. Við það sameinuðust Prestaskólinn, Læknaskólinn og Lagaskólinn. Ein deild innan Háskólans var tileinkuð hverjum þeirra auk þess sem stofnuð var sérstök heimspekideild. Fyrsta árið voru 45 nemendur við skólann, fimm í guðfræðideild, sautján í lagadeild og 23 í læknadeild, en enginn var skráður í heimspekideild. Fyrsti rektor skólans var Björn M. Ólsen, prófessor við heimspekideild. Fyrstu 29 árin var Háskóli Íslands staðsettur á neðri hæð Alþingishússins við Austurvöll, en árið 1940 flutti skólinn starfsemi sína í nýtt húsnæði, aðalbyggingu Háskólans, austan við Suðurgötu.

Síðan þá hefur Háskólasvæðið stækkað til muna, og kennt er í mörgum byggingum beggja vegna Suðurgötu og á fleiri stöðum. Háskóli Íslands býður upp á fjölbreytt nám, bæði á grunnstigi og framhaldsstigi. Að auki fer fram kennsla á vegum Endurmenntunar Háskóla Íslands. Þann 1. júlí 2008 tóku gildi breytingar á námsskipulagi sem og stjórnkerfi skólans. Ákveðið var að skólinn skyldi sameinast Kennaraháskóla Íslands. Fræðasvið skólans urðu fimm talsins og deildirnar 25. Nemendur eru nú á bilinu þrettán til sextán þúsund. Rektor skólans er Kristín Ingólfssdóttir, prófessor í lyfjafræði.

Arnar Snorrason hannaði frímerkið en The Lowe-Martin Group í Ottawa, Kanada offsetprentaði.

Harpa, tónlistar- og ráðstefnuhús

Sama dag, 4. maí, kom út smáörk með fimm sjálfílmandi frímerkjum með áletruninni 50g innanlands (ígildi 75 kr. á útgáfudegi) í tilefni opunar Hörpu.

Harpa, tónlistar- og ráðstefnuhús í Reykjavík, er talin verða mikil viðbót við íslenskt og evrópskt tónlistarlíf. Húsið mun bjóða upp á margs konar menningarviðburði, sígilda og samtíma, og verður heimili Sinfóníuhljómsveitar Íslands og Íslensku óperunnar. Í Hörpu munu tónlistarhús og alþjóðleg ráðstefnumiðstöð starfa saman og á hvort að geta notið góðs af hinu. Glerhjúpurinn utan um húsið er hönnun hins heimspekkta listamanns Ólafs Elíassonar í samvinnu við Henning Larsen arkitekta. Hönnunin er byggð á rúmfræðireglu sem er unnin í tví- og þrí-vídd. Hjúpurinn er tilvísun í stuðlaberg sem finnst víða um Ísland.

Ólafur Elíasson hannaði smáörkina, en myndgrafarinn Martin Mörck gróf frímerkin í stálstungu. Frímerkjaprentsmiðja danska póstsins, (Post Danmarks Frimærketrykkeri), í Ballerup í Danmörku prentaði í stáldjúpprykki og offset.

Skrúðgarðar

Þriðja frímerkjaröðin í útgáfunni, Skrúðgarðar á Íslandi, leit einnig dagsins ljós 4. maí. Garðarnir voru Austurvöllur og Alþingishúsgarðurinn.

Austurvöllur, myndefni frímerkis með áletruninni 100g innanlands (ígildi 90 kr. á útgáfudegi), er torg í miðborg Reykjavíkur. Á miðjum Austurvelli er stytta af Jóni Sigurðssyni, sjálfstæðishetju íslensku þjóðarinnar, hún snýr að Alþingishúsinu sem er einnig við Austurvöll. Austurvöllur er vinsæll samkomustaður Reykvíkinga á góðviðrisdögum. Austurvöllur afmarkast af götunum Vallarstræti, Pósthússtræti, Kirkjustræti og Thorvaldsensstræti. Síðastnefnda gatan er einmitt nefnd eftir Bertel Thorvaldsen, en stytta af honum stóð lengi á miðjum Austurvelli. Nú stendur stytta af Jóni Sigurðssyni þar sem hún stóð áður. Umhverfis Austurvöll eru margar af merkari byggingum borgarinnar, þar á meðal Alþingishúsið, Hótel Borg, Landssímahúsið og Dómkirkjan í Reykjavík.

Alþingisgarðurinn, myndefni frímerkis með áletruninni 100g til Evrópu (ígildi 285 kr. á útgáfudegi), er elsti og best varðveitti garður við opinbera byggingu á Íslandi. Undirbúningur að gerð hans hófst með skemmtilegri umræðu á Alþingi í ágúst 1893 skömmu fyrir þingslit. Á einum degi breyttist hið háa Alþingi í málfund um garðaskipulag, garðyrkju og upplýsingamiðlun um jarðvegsframkvæmdir. Öll þessi umræða er skjalfest í Alþingistíðindum frá þessum tíma. Skipuð hafði verið nefnd þingmanna til þess að móta tillögu að því hvernig ganga skyldi frá lóð Alþingis. Nefndarálit var kynnt á þingfundinum og voru tillögur nefndarinnar „að búa til ofurlítinn skemmtigarð fyrir sunnan þinghúsið þar sem þingmenn geti setið og gengið sér til skemmtunar“ og að koma upp „bárujárnsgirðingu umhverfis garðinn til skjóls fyrir trjágróður“ og að leggja „steypar hellur fyrir framan“ að Austurvelli.

Hany Hadaya hannaði frímerkin en The Lowe-Martin Group í Ottawa, í Kanada offsetprentaði.

Melavöllurinn 100 ára

Þennan dag, 4. maí, kom einnig út frímerki með áletruninni 250g innanlands (ígildi 130 kr. á útgáfudegi) í tilefni þess að 100 ár voru liðin síðan Melavöllurinn var reistur.

Melavöllurinn var íþróttaleikvangur sem var reistur af Íþróttasambandi Reykjavíkur á Melunum (Skildinganesmelum) sunnan Hringbrautar í Vesturbæ Reykjavíkur árið 1911. Völlurinn var vígður 11. júní og fyrsta mótið sem var haldið þar var vikulengt íþróttamót Ungmennafélags Íslands í tilefni af hundrað ára afmæli Jóns Sigurðssonar 17. júní 1911.

Upphaflega lá völlurinn samsíða Hringbraut og var með 400 metra hlaupabraut, malarknattspyrnuvelli í miðju og aðstöðu fyrir frjálsar íþróttir aftan við mörkin. Völlurinn var afgirtur með bájárnsklæddri girðingu en áhorfendapallar voru norðan við hann. Þarna höfðu öll íþróttafélög Reykjavíkur æfinga- og keppnisaðstöðu í mörg ár. 1926 fauk nánast öll girðingin í kringum völinn í ofsavæðri og var þá ákveðið að gera nýjan, betur útbúinn völl á sama stað en sem lægi meðfram Suðurgötu. Þessi völlur var girtur með bájárnlikt og sá fyrri. Á þeim árum var gríðarleg íþróttastarfsemi í nágrenni Melavallar og íþróttamannvirkin náðu alls yfir 7,5 hektara svæði.

Árið 1935 var nýtt íþróttasvæði skipulagt í Nauthólsvík og voru Melarnir þá skipulagðir undir íbúðir og skóla. 1959 var síðan Laugardalsvöllurinn opnaður og þar með var helsta hlutverki Melavallar lokið. Völlurinn þjónaði þó áfram margvíslegu hlutverki og var meðal annars nýttur sem skautasvell á veturnum. Melavöllur var formlega lagður niður árið 1984 þegar flóðljós vallarins voru flutt í Laugardalinn sem þá hafði tekið í notkun nýjan gervigrasvöll.

Borgar Hjörleifur Árnason hannaði frímerkið en The Lowe-Martin Group í Ottawa, Kanada offsetprentaði.

Jón Sigurðsson 200 ára

Þann 17. júní 2011 voru 200 ár liðin frá fæðingu Jóns Sigurðssonar og í tilefni þess gaf Íslandspóstur út smáörk með tveimur frímerkjum (100 kr. og 1000 kr.) og tvö samskonar frímerki, með verðgildunum 50g innanlands (ígildi 75 kr. á útgáfudegi), og 1000 kr., sem fánleg voru í hefðbundnum 10 frímerkja örkum.

Jón Sigurðsson er sá Íslendingur sem oftast hefur prýtt íslensk frímerki, alls fjórum sinnum þegar útgáfan 2011 er talin með. Hið fyrsta var gefið út í sex litum í tilefni aldarminningar hans 1911. Næstu frímerki sem tileinkuð voru Jóni komu út í tilefni lýðveldisstofnunar 17. júní 1944. Þau voru í 6 mismunandi litum og með sex verðgildum. Hinn 1. nóvember 1979 gaf Póst- og síamálastofnunin út 150 króna frímerki til að minnast þess að á því ári voru hundrað ár liðin frá andláti Jóns Sigurðssonar og konu hans, Ingibjargar Einarsdóttur. Þau létust bæði í Kaupmannahöfn í desember 1879.

Nafn Jóns Sigurðssonar forseta er órjúfanlega tengt stofnun þjóðríkis á Íslandi. Hann hóf friðsama baráttu fyrir pólitísku og efnahagslegu sjálfstæði Íslands um miðja 19. öld og bar höfuð og herðar yfir samtímamenn sína sem foringi Íslendinga.

Í tilefni þess að 17. júní 2011 voru liðin 200 ár frá fæðingu Jóns Sigurðssonar fól Alþingi forsætisráðherra að skipa nefnd til að undirbúa hvernig minnst mætti afmælisins. Afmælisnefndin fór þess á leit við Íslandspóst að fyrirtækið minnst 200 ára afmælis Jóns Sigurðssonar með frímerkjaútgáfu að undangenginni hugmyndasamkeppni um hönnun og útlit. Íslandspóstur varð við þessari beiðni enda höfðu frímerki verið gefin út á 100 ára og 150 ára afmæli Jóns Sigurðssonar. Fyrirtækið leitaði til Félags Íslenskra teiknara (FÍT) með samstarf í huga um slíka samkeppni og var efnt til lokaðrar samkeppni um hönnun þess samkvæmt reglum FÍT. Alls bárust 17 tillögur. Dómnefnd skipuð fulltrúum Íslandspósts og FÍT lauk störfum í maí og urðu úrslit þau að fyrstu verðlaun hlaut Borgar Hjörleifur Árnason. Tillaga hans „Tvennir tímar – Jón yngri og eldri“ var talin hefðbundin og mjög vel unnin.

Önnur verðlaun hlaut Gréta Guðmundsdóttir fyrir einfalda og fágaða útfærslu sem lýsir vel því hlutskipti Jóns Sigurðssonar; að hugsa, skrifa og mótmæla. Þriðju verðlaun hlaut Hjörvar Harðarson fyrir tilraun til að fara út fyrir hið hefðbundna form.

The Lowe-Martin Group í Ottawa, Kanada offsetprentaði smáörkina og frímerkin.

Verndun votlendis

Vigdís Finnbogadóttir varð við beiðni Íslandspósts um að velja þema á frímerki til útgáfu í september 2011. Valdi hún þemað, verndun votlendis og var frímerkið, sem ber áletrunina 50g innanlands (ígildi 90 kr. á útgáfudegi) gefið út 15. september.

Frú Vigdís er málefnið hugleikið en hún er verndari Auðlindar – Náttúrusjóðs, en sú stofnun hefur að markmiði að vernda og endurheimta náttúrugæði Íslands. Þá kaus hún að fá Jón Baldur Hlíðberg teiknara til að myndskreyta frímerkið en þar má m.a. sjá hrossagauk og nokkrar dæmigerðar gróðurtegundir votlendis s.s. hófsóley, tjarnastör og dýjamosa. Vonir stóðu til að með frímerkinu væri hægt að vekja athygli á mikilvægi votlendis í íslenskri náttúru.

Þann 2. febrúar 1971 var formlega skrifað undir alþjóðlegan samning um verndun votlendis í Ramsar í Íran. Íslendingar gerðust aðilar að Ramsar-samningnum 2. apríl 1978. Votlendi sem eru vernduð samkvæmt samningnum hafa sérstakt alþjóðlegt gildi einkum með tilliti til fuglalífs. Á Íslandi eru nú þegar þrjú Ramsarsvæði, Mývatn og Laxá, Grunnafjörður og Þjórsárver.

Alþjóðlegur votlendisdagur er haldinn 2. febrúar ár hvert og er markmiðið að kynna fyrir fólki mikilvægi votlendis. Á Íslandi hefur fólk nær eingöngu tengt votlendi við mýrar, en votlendi er fleira. Samkvæmt Ramsarsamningnum eru það lækir, ár, tjarnir og vötn, mýrar, flóar og fen og ekki hvað síst grunnsævi allt að 6 metra dýpi um fjöru. Oft er litið á votlendi sem nýru jarðar vegna hlutverks þess í vatnshreinsun. Mikilvægi þess er einnig mikið í tengslum við náttúrulega stjórnun á flóðum og rennsli rigningarvatns. Votlendissvæði geta einnig hindrað rof við sjávarstrendur og milljónir fugla um allan heim treysta á þau sér til lífsviðurværis. Víða er votlendi undirstaða fæðuöflunar manna og má þar nefna hrísgrjónaakra og fiskveiðar. Í Evrópu og Norður-Ameríku er búið að spilla um 80% af náttúrulegu votlendi. Mikið hefur dregið úr framræslu mýra á Íslandi vegna breyttra aðstæðna í þjóðfélaginu. Þrátt fyrir að lítið sé orðið eftir af ósnortnu votlendi hefur það ekki orðið til þess að settar hafi verið sérstakar reglur um verndun þess.

Hlynur Ólafsson hannaði frímerkið en Jón Baldur Hlíðberg teiknaði myndina. Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði frímerkið í fjórlit og einum Pantone sérlit.

Snæfellsnesþjóðgarður

Þennan sama dag, 15. september, leit þriðja sameiginlega útgáfa Sepac-landanna dagsins ljós, en um er að ræða sameiginlega frímerkjaútgáfu tólf eyríkja og smáþjóða: Íslands, Færeyja, Álandseyja, Grænlands, Monaco, Lichtenstein, Lúxemborgar, Gíbraltar, Mön, Guernsey, Jersey og Möltu. Þemað var eins og í fyrstu tveimur útgáfunum, sem komu út 2007 og 2009, landslag. Íslenska Sepac-frímerkið byggir sem fyrr á myndefni úr þjóðgörðum landsins og varð Snæfellsnesþjóðgarður fyrir valinu að þessu sinni. Sem fyrr gefur hvert land aðeins út eitt Sepac-frímerki, sem ber Sepac-áletrunina, en til að koma Snæfellsjökli veglega til skila á víðmynd (Panorama) er það gert með tveimur samstæðum frímerkjum sem bæði hafa sama verðgildið 50g til Evrópu (ígildi 165 kr. á útgáfudegi). Frímerkin 12 komu einnig út í sérstakri gjafamöppu sem seld er í öllum Sepac-löndunum.

Snæfellsnesþjóðgarður var stofnaður á grundvelli laga um náttúruvernd í júní 2001 og er fjórði þjóðgarður Íslands. Hann er fyrsti þjóðgarður á Íslandi sem nær í sjó fram. Heillandi náttúra og merkar sögulegar minjar urðu til þess að þjóðgarðurinn var stofnaður og var markmiðið að auðvelda fólki að ferðast um svæðið og kynnast því. Sérstæða þjóðgarðsins felst í nálægðinni við sjóinn og samspili mannlífs og náttúru. Meðal sérstöðu svæðisins er einnig jarðfræði og landmótun. Talið er að rekbeltið á Snæfellsnesi hafi verið virkt þar til fyrir u.þ.b. 6 milljónum ára. Fyrr á öldum var mikið athafnalíf innan marka þjóðgarðsins. Fjöldi lendinga er á ströndinni og er talið að útgerð þaðan hafi hafist um miðja 16. öld. Á blómatíma athafnalífsins réru um 60 bátar þaðan á vertíðum og 300–400 vermenn höfðust þar við. Meðal skáldsagna, sem einna helst hefur borið nafn Snæfellsjökuls um heimsbyggðina, er saga franska rithöfundarins Jules Verne, sem nefnist í íslenskri þýðingu Leynardómar Snæfellsjökuls eða á frummálinu „Voyage au centre de la Terre“.

Borgar Hjörleifur Árnason hannaði frímerkin en Kristján Maak tók ljósmyndina. Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði. Fyrirtækið Davo í Deventer, Hollandi framleiddi gjafamöppu SEPAC-landanna.

Samútgáfa - Eyríkin Ísland og Malta

Þann 15. september kom út smáörk með einu frímerki að verðgildi 50g til Evrópu (ígildi 165 kr. á útgáfudegi) í sameiginlegri útgáfu Íslands og Möltu.

Ísland og Malta eru nyrstu og syðstu eyríki Evrópu. Íslandspóstur og pósthjónustan á Möltu gefa út sameiginlegt frímerki í tilefni þessara tengsla þar sem myndefnin eru fiskibærir í löndunum tveimur. Þetta er vel viðeigandi þar sem fiskveiðar hafa verið þessum eyjum mjög mikilvægar í margar aldir.

Bærinn á íslensku smáörkinni er Húsavík en á þeirri maltnesku Mgarr á eyjunni Gozo. Lýðveldið Malta er lítið og þéttbýlt land á samnefndri eyju og nokkrum smærri eyjum í Miðjarðarhafi. Eyjarnar eru á milli Ítalíu í norðri og norðurstrandar Afríku í suðri. Opinber tungumál landsins eru enska og maltneska. Malta hefur verið í Evrópusambandinu síðan 2004 og er það minnsta Evrópusambandslandið bæði að mannfjölda og stærð. Eyjarnar hafa verið á valdi ýmissa ríkja í gegnum tíðina þar sem þær hafa þótt eftirsóknarverðar vegna hernaðarlega mikilvægrar staðsetningar. Aðeins þrjár stærstu eyjar Möltu eru byggðar, Malta, Gozo og Comino. Í fjölmörgum fjörðum meðfram ströndum eyjanna eru góðar hafnir. Landslagið einkennist af lágum hæðum. Á Möltu eru engar ár eða lækir nema tímabundið þegar mikið rignir. Þó er ferskt vatn finnanlegt á stöku stað á eyjunum allt árið.

Hlynur Ólafsson hannaði smáörkina en listamaðurinn Cedric Galea Pirota frá Möltu teiknaði myndirnar á báðum smáörkunum í þessari samútgáfu landanna. The Lowe-Martin Group í Ottawa, Kanada offsetprentaði.

Amnesty International 50 ára

Sama dag, 15. september, kom út frímerki með áletruninni 100g til Evrópu (ígildi 285 kr. á útgáfudegi) í tilefni hálftrar aldar afmælis samtakanna Amnesty International.

Amnesty International eru alþjóðleg samtök sem berjast fyrir mannréttindum um allan heim. Samtökin voru stofnuð árið 1961 af breskum lögfræðingi, Peter Benenson. Samtökin hafa enga skoðun á pólitík, trúmálum eða hugmyndafræði. Árið 1963 urðu samtökin fyrst alþjóðleg. Samtökin fengu friðarverðlaun Nóbels árið 1977.

Merki samtakanna er gaddavírsgirðing sem umlykur kerti, en merkið hannaði Diana Redhouse. Upphaf Amnesty varð þegar Benenson hóf átak fyrir mannréttindum árið 1961. Á sama áratug fékk Amnesty ráðgjafarhlutverk hjá UNESCO, Menningarmálastofnun Sameinuðu þjóðanna, og hafa samtökin unnið náið með Sameinuðu þjóðunum síðan.

Íslandsdeild Amnesty International var formlega stofnuð í Norræna húsinu 15. september árið 1974. Margt hefur breyst í starfi samtakanna á þeim árum sem liðið hafa frá stofnun Íslandsdeildarinnar og ýmsum áföngum verið náð sem stuðla að aukinni verndun mannréttinda. Frá stofnun deildarinnar hefur fólk úr öllum þjóðfélagshópum tekið þátt í starfinu og unnið að framgangi markmiða Amnesty International. Starfsemi deildarinnar byggir á frjálsum framlögum og félagsgjöldum. Til að tryggja sjálfstæði og óhlutdrægni hafnar deildin opinberu fé. Frá stofnun Íslandsdeildarinnar hafa grundvallarmarkmið hennar verið óbreytt þ.e. að hvetja fólk til þátttöku í aðgerðum til að ná fram jákvæðum breytingum til handa fórnarlömbum mannréttindabrota. Íslandsdeild Amnesty International hefur stuðlað að aukinni þekkingu á mannréttindum hér á landi og haft jákvæð áhrif á líf fjölda fórnarlamba mannréttindabrota. Deildin byggir allt sitt starf á óhlutdrægni, sjálfstæði og alþjóðlegri samstöðu.

Örn Smári Gíslason hannaði frímerkið en Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði.

Dagur frímerkisins – 1000 ár frá Njálsbrennu

Sama dag, 15. september, kom út smáörk í tilefni af Degi frímerkisins með þremur frímerkjum, hvert með áletruninni 100g innanlands (ígildi 110 kr. á útgáfudegi). Verðgildi smáarkarinnar var því 330 kr.

Smáörkin var gefin út í tilefni þess að þúsund ár voru talin vera liðin frá sögufrægum bruna á Bergþórshvoli í Landeyjum, svokallaðri Njálsbrennu, sem greint er frá í Brennu-Njálssögu. Njálssaga er víðlesnust Íslendingasagna en hún segir m.a. frá Njáli Þorgeirssyni, konu hans Bergþóru og sonunum Grími, Helga og Skarphéðni, sem allir voru miklir vígamenn, en Skarphéðinn þó mestur. Hefndar- aðgerðir þeirra vegna vígs Gunnars Hámundarsonar að Hlíðarenda leiddu ógæfu yfir fjölskylduna, þegar 100 manna lið gerði atögu að bænum og brenndi hann. Þrátt fyrir rannsóknir fornleifafræðinga að Bergþórshvoli, hefur ekki ennþá tekist að finna merki um Njálsbrennu.

Á smáörkinni eru myndgerð nokkur atvik frá brennunni sjálfri. Til vinstri er forboði, gandreiddin, en í miðju standa Njáll, Bergþóra og barnabarn þeirra í dyrum Bergþórshvols. Konum, börnum og húskörlum hefur verið boðið að ganga út en þau neita að yfirgefa brennandi bæinn. Í forgrunni standa brennumenn og hestar þeirra. Helgi sonur Njáls reynir að smygla sér út í kvenskikkju en það kemst upp um hann. Hann heggur fótinn af brennumanni áður en Flosi forsprakki brennumanna nær að höggva af honum höfuðið. Til hægri sést hvar Kári sleppur einn út úr brennunni með logandi hár og klæði. Hann hefnir fyrir verknaðinn.

Kristín Ragna Gunnarsdóttir hannaði smáörkina sem The Lowe-Martin Group í Ottawa, Kanada offsetprentaði.

Íslensk myndlist – Frumherjarnir

Önnur útgáfan í frímerkjaröðinni, Íslensk myndlist, kom út 3. nóvember. Frímerkin prýddu málverk fjögurra frumkvöðla íslenskrar myndlistar í nútíð. Þau eru Sólarlag við tjörnina (50g innanlands, ígildi 97 kr. á útgáfudegi) eftir Þórarinn B. Þorláksson, Botnssúlur (100g innanlands, ígildi 110 kr.) eftir Ásgrím Jónsson, Útreiðarfólk (50g til Evrópu, ígildi 165 kr.) eftir Jón Stefánsson og Fornar slóðir (50g utan Evrópu, ígildi 220 kr.) eftir Jóhannes Kjarval.

Aðalsteinn Ingólfsson listfræðingur skrifar að þessir listmálarar hafi um margt verið ólíkir. Framan af eru verk þeirra allra þó einskonar framlenging af þjóðernis-rómantískri sjálfstæðisbaráttu landsmanna, þar sem hlutverk listamannsins var að áréttu landfræðilega, menningarlega og sögulega sérstöðu Íslands.

Þórarinn B. Þorláksson (1867-1924) og Ásgrímur Jónsson (1876-1958) gerðust túlkendur hinnar sérstöku íslensku birtu og sumarnæturkyrrðar. Jón Stefánsson (1881-1962) dró upp myndir af formfastri og stórbrotinni náttúru óbyggðanna og Kjarval (1885-1972) gæddi þessa sömu náttúru ríkulegu innra lífi. Í kjölfar fullveldis, og annarra umskipta í íslensku þjóð- og menningarlífi, varð nokkur breyting á hlutverki listamanna. Nýir liststraumar bárust til landsins, t.d. abstraktlist, og veruleiki borgarlífsins knúði á um úrvinnslu. Náttúrusýn Ásgríms þróaðist í átt til meiri raunsæis, auk þess sem hann hóf í auknum mæli að fjalla um innbyrðis tengsl manns og lands. Jón Stefánsson hóf að gera sér títt um manninn sem félagsveru. Kjarval var hins vegar óútreiðanlegastur og eftir því sem tímar liðu urðu viðhorf hans til manns og náttúru æ flóknari og í stærstu málverkum hans renna saman náttúra og yfirnáttúra, mannlíf og huldufólkssagnir, Íslandssagan, gamansagan og persónusaga hans sjálfs. Hlynur Ólafsson hannaði frímerkin en Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði. Jafnframt kom út gjafamappa um listamennina og verk þeirra eftir Aðalstein Ingólfsson.

Jólafrímerki

Jólafrímerkin 2011 komu einnig út 3. nóvember en myndefni þeirra að þessu sinni, byggist á þeim ríka þjóðlega arfi sem útsaumsmyrnstrin í Íslenska þjóðbúningnum eru. Bæði frímerkin bera gramma áletranir, það rauða 50g innanlands (ígildi 97 kr. á útgáfudegi) og það bláa 50g til Evrópu (ígildi 165 kr.). Einnig kom út frímerkjahefti með burðargjaldinu, 50g bréf innanlands. Frímerkin, jafnt í örkum sem hefti, voru sjálfímandi.

Guðbjörg Ringsted myndlistarmaður er höfundur myndanna á frímerkjunum en hún malar olfúmalverk þar sem útsaumsmyrnstrin í Íslenska þjóðbúningnum eru fyrirmyndirnar. Með þessu móti vill listakonan útbreiða þetta gamla handverk og minna á þessa merkilegu þjóðlegu hefð. Myndefni frímerkjanna vísar í baldýringuna, þar sem silfur- eða gullþráður er notaður í útsauminn. Einnig er vísað í skatteringuna, gamla íslenska útsaumsaðferð sem oft er notuð í útsaum á blómamynstrum. Þar eru litríku blómin ráðandi.

Gullsaurur, baldýring eða baldering er gömul útsaumsgerð sem finnst víða um heim. Á Íslandi hefur þessi aðferð einna helst verið notuð á þjóðbúningum og í kirkjulegum útsaumi. Treyjuborðar á faldbúningum og skautbúningi, krugi við faldbúninga, upphlutsborðar á 19. aldar og 20. aldar upphlutum og belti eru oft baldýruð. Yfirleitt er baldýrað með vír en silki var nokkuð notað í bland við vír á 19. öld.

Hlynur Ólafsson færði myndir Guðbjargar í frímerkjabúning og hannaði jafnframt frímerkjaheftið. Österreichische Staatsdruckerei GmbH í Vínnarborg, Austurríki offsetprentaði. Myndefni frímerkjanna var jafnframt upphleypt.

2012

Íslenskt handverk – Silfursmíði

Silfursmíði er þema þriðju frímerkjaradarinnar sem tileinkuð er íslensku handverki, gömlu og nýju, sem kom út þann 26. janúar. Gefin voru út þrjú frímerki þar sem myndefnin eru kaleikur, koffur og silfurskál. Silfursmíði á sér langa hefð á Íslandi og um hana vitnar fjöldi varðveittra gripa sem margir eru listavel smíðaðir.

Kaleikurinn, sem er myndefni frímerkisins með áletruninni 50g innanlands (ígildi 97 kr. á útgáfudegi), var í kirkjunni á Miklabæ í Blönduhlíð í Skagafirði og er talin íslensk smíð frá fyrsta hluta 15. aldar. Kaleikurinn er úr silfri með gotnesku lagi. Utan á skálarbarm er grafin leturlína þar sem eru orð Krists um kaleik hins nýja sáttmála. Á stéttina er grafið jurtaskraut, laufblöð, liljur og bönd í rómönskum stíl. Á hnúðinn eru grafin nöfn og merki guðspjallamannanna fjögurra.

Koffrið, sem er myndefni frímerkisins með áletruninni 50g til Evrópu (ígildi 175 kr.), er ennisdjásn úr gylltu silfri, sem Sigurður Vigfússon (1828–1892) fornfræðingur og gullsmiður smíðaði. Það tilheyrir höfuðbúnaði við skautbúning Sigurðar Guðmundssonar málara sem hann hannaði eftir miðja 19. öld. Koffrið er gert úr mörgum liðum, sem hlekkjaðir eru saman. Þetta koffur er með sóleyjarmunstri Sigurðar málara, sem teiknaði nokkur munstur til þess að sauma út í kvenbúninga og smíða kvenskart eftir og sótti yfirleitt fyrirmyndir í íslensk blóm og jurtir. Nokkur koffur af þessari gerð eru varðveitt í Þjóðminjasafni Íslands.

Silfurskálín Brum, sem er myndefni frímerkisins með áletruninni 50g utan Evrópu (ígildi 230 kr.), er smíðuð af ísfrska silfursmiðnum Pétri Tryggva Hjálmarssyni. Hann fæddist árið 1956, lauk sveinsprófi í gullsmíði 1979 og hefur unnið við gull- og silfursmíði síðan. Hann stundaði nám í Institut for Ædelmetal í Kaupmannahöfn 1981–83. Kirkjusilfur eftir Pétur Tryggva er í ýmsum kirkjum hérlendis og verk hans má líta á söfnum víða um heim. Silfursmíði Péturs Tryggva hefur víða vakið athygli og hefur hann unnið til

fjöldi viðurkenninga fyrir verk sín, m.a. var hann valinn silfursmiður ársins 2010 í Danmörku.

Tvö fyrstu frímerkin í þessari útgáfuröð eru þannig með myndum af gömlu handverki en það síðasta, Brum, með mynd af nýju handverki sem byggir á þessu gamla handverki sem silfursmíði er.

Frímerkið með kaleiknum kom annars vegar út sem hefðbundið offsetprentað límborið frímerki í örku með 10 frímerkjum. Hins vegar kom það út í sjálfímandi útgáfu sem örku með 50 frímerkjum, sérstaklega ætlaða fyrirtækjamarkaði og því eru þessar tvær útgáfur frímerkisins ólíkar. Þessi sjálfímandi útgáfa frímerkisins var prentuð í rastadjúpprykki (Photogravure) í samprenti með svissneska póstinum (La Poste) sem hafði gefið út frímerki á þessu formati um árabíl.

Þorbjörg Helga Ólafsdóttir hannaði frímerkin en prentsmiðjan Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi prentaði.

Íþróttta- og Ólympíusamband Íslands 100 ára

Þann 26. janúar kom út frímerki með áletruninni 50g innanlands (ígildi 97 kr. á útgáfudegi) í tilefni þess að 100 ár voru liðin frá því að Íþróttasamband Íslands, sem síðar varð Íþróttta- og Ólympíusamband Íslands (ÍSí), var stofnað.

ÍSí var stofnað 28. janúar 1912 undir heitinu Íþróttasamband Íslands. Íþróttasambandið og Ólympíunefnd Íslands sameinuðust árið 1997 og breyttist nafnið þá í Íþróttta- og Ólympíusamband Íslands. ÍSí er stærsta fjöldahreyfing á Íslandi og einu heildarsamtök íþróttahreyfingarinnar, og jafnframt æðsti aðili frjálsar íþróttastarfsemi í landinu samkvæmt íþróttalögum. Eitt af meginverkefnum ÍSí er að efla, samræma og skipuleggja íþróttastarfsemi á Íslandi, auk þess að stuðla að þróun hvers kyns íþróttta, jafnt almennings- sem afreksíþróttta.

Íþróttta- og Ólympíusamband Íslands er byggt upp af 25 sérsamböndum, 27 héraðssamböndum og íþróttabandalögum og um 450 íþróttta- og ungmennafélögum og 400 deildum þeirra eða samtals um 1000 sambandsaðilum. Öll íþróttta- og ungmennafélög á Íslandi eru aðilar að ÍSí. Starfsemi ÍSí er afar fjölbreytt á landsvísu. Sambandið heldur m.a. úti öflugu fræðslu- og gæðastarfi í hreyfingunni ásamt því að hafa umsjón með afreksstefnu og afreksstarfi innan íþróttanna og sinna framkvæmd og umsýslu lyfjæftirlits. Starfsemi ÍSí skiptist í þrjú svið: afreksíþróttasvið, fræðslusvið og almenningsíþróttasvið.

Tryggvi T. Tryggvason hannaði frímerkið en prentsmiðjan Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði.

Ferðamannafrímerki

Með nýrri útgáfuröð, Ferðamannafrímerkjum, sem kom út í fyrsta sinn 26. janúar var ætlunin að sýna einstaka feegurð íslenskrar náttúru, jafnt á vinsælum ferðamannastöðum sem og á minna þekktum stöðum. Að þessu sinni hafa tveir staðir á Landmannafrétti orðið fyrir valinu, Landmannalaugar og Hnausapollur.

Landmannalaugar, sem er myndefni frímerkisins með áletruninni 50g til Evrópu (ígildi 175 kr. á útgáfudegi), er vinsæll ferðamannastaður á Fjallabaksleið nyrðri austur af Heklu. Mikill jarðhiti er í Landmannalaugum og þar eru vinsæl náttúruböð. Jarðhitinn tengist einu mesta háhitasvæði landsins, Torfajökulssvæðinu.

Landmannalaugar eru rómaðar fyrir náttúrufegurð og litríkt berg, þar er mikið um líparít og líparíthraun, hrafntinnu o.fl. Vinsæl gönguleið, Laugavegurinn, liggur milli Landmannalauga og Þórsmerkur. Vanalegt er að ganga þá leið á fjórum dögum en stundum er bætt við ferð allt til Skóga yfir Fimmvörðuháls milli Eyjafjallajökuls og Mýrdalsjökuls. Ferðafélag Íslands rekur skála í Landmannalaugum og þar er skálavörður að sumri. Ferðafélagið reisti fyrst sæluhús í Landmannalaugum árið 1951 en núverandi hús er að stofni til frá 1969.

Hnausapollur, sem er myndefni frímerkisins með áletruninni 50g utan Evrópu (ígildi 230 kr.), er í Hnausum nálægt Tjörvafelli, skammt frá veginum milli Landmannalauga og Sigöldu. Þetta er annað tveggja gígvatna Veiðivatnasprungnanna sunnan Tungnaár, hitt er Ljótípollur. Gömul heiti á Hnausapollu eru Bláhylur, Tjörvafellspollur og forna heitið Litlavíti. Hnausapollur er um það bil 30 hektara vatn í gíg sem myndaðist fyrir um 1130 árum í stuttu sprengivirku þeytigosu. Litur vatnsins er blár og yfirborðið um 570 metra yfir sjávarmáli. Hringvegur liggur upp á gígbarminn líkt og við Ljótapoll og er hægt að aka upp á norðvestanverðan gígbarminn. Fljótgengið er upp á hæsta Hnaus þar sem útsýni er enn betra. Urriðar eru í vatninu en þeir eru smáir.

Oscar Bjarnason hannaði frímerkjin og tók ljósmyndirnar en Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði.

Íslensk samtímahönnun – Fatahönnun

Fatahönnun var þema þriðju frímerkjaradarinnar sem tileinkuð var íslenski samtímahönnun og komu frímerkjin út þann 22. mars. Þann 8. maí 2008 gaf Íslandspóstur út fyrstu frímerkjaröðina undir nafninu Íslensk samtímahönnun og var hún tileinkuð iðnhönnun. Útgáfuröð númer tvö kom út 28. janúar 2010 og var hún tileinkuð húsgagnahönnun.

Skór og sokkabuxur, sem er myndefni frímerkisins með áletruninni 50g innanlands (ígildi 97 kr. á útgáfudegi), voru hönnuð af þeim Huguínu Dögg Árnadóttur og Magna Þorsteinssyni hjá fyrirtækinu Kron by KronKron. Huguín útskrifaðist sem fatahönnuður í París árið 2000 en Magni er hárgreiðslumeistari. Skólínur þeirra hafa vakið athygli fyrir sérstæða og frumlega hönnun. Í umsögnum segir að rómantik og kátína einkenni hönnunina þar sem litir og sköpunargleði ráði ferðinni. Skórnir eru framleiddir í skógerðarborginni Elda á Spáni.

Kjöllinn, sem er myndefni frímerkisins með áletruninni 100g innanlands (ígildi 110 kr.), er hannaður af Steinunni Sigurðardóttur. Í frímerkjatilkynningu Íslandspósts segir, að Steinunn hafi öðlast sérstöðu meðal fatahönnuða á heimsvísu og listsköpun hennar er sögð byggja á löngu samstarfi við marga þekktu samtímahönnuði og ríkri þekkingu hennar á meðferð efnis. Í umsögnum blaða segir að hönnun hennar eigi sér rætur í þjóðlegum hefðum þrjónalistarinnar þar sem hún mótar blæbrigðaríkan heim með skírskotun í hrjúfa en jafnframt viðkvæma náttúru landsins.

Hneppt peysa úr íslenski ull, sem er myndefni frímerkisins með áletruninni 50g til Evrópu (ígildi 175 kr.), er hönnuð af Bergþóru Guðnadóttur hjá hönnunarfyrirtækinu Farmers Market. Bergþóra hefur hannað föt og fylgihluti fyrir konur, karla og börn síðan haustið 2005. Í kynningu fyrirtækisins segir að náttúruleg hráefni og sveitarómantik séu leiðarstef í hönnun fyrirtækisins.

Innblástur er sóttur í hina einstöku íslensku arfleifð þar sem menn og dýr hafa lifað í návígi við náttúruöflin öldum saman.

Fatnaður frá 66°NORÐUR, sem er myndefni frímerkisins með áletruninni 50g utan Evrópu (ígildi 230 kr.), hefur vakið verðskuldaða athygli fyrir nýstárlega hönnun úr hágæða efnum, að því er segir í frímerkjatilkynningu Íslandspóst. Fyrir vikið hefur fyrirtækið hlotið fjölda verðlauna bæði fyrir hönnun og markaðsstarf. Á síðustu árum hefur 66°NORÐUR fært út kvíarnar og fást vörur fyrirtækisins nú í yfir 500 verslunum í 15 löndum. Fyrirtækið framleiðir meðal annars fatnað á lögreglu og slökkviliðið auk útivistarfatnaðar í samstarfi við Slysavarnafélagið Landsbjörg.

Örn Smári Gíslason hannaði frímerkin en ljósmyndirnar tók Sveinn Speight. The Lowe-Martin Group í Ottawa, Kanada offsetprentaði frímerkin.

Grænir orkugjafar

Þann 22. mars komu út tvö smáhefti með fjórum sjálflímandi frímerkjum hvort, tileinkuð grænum orkugjöfum og afurðum sem framleiddar eru við notkun þeirra. Þannig vísa frímerki, sem bera áletrunina 50g innanlands (ígildi 97 kr. á útgáfudegi), í vatnsafl og álvinnslu en myndefni frímerkjanna, sem bera áletrunina 50g til Evrópu (ígildi 175 kr.), vísa til jarðvarma og ylraektar.

Í frímerkjatilkynningu Íslandspósts með þessari útgáfu segir, að Ísland hafi mikla sérstöðu þegar komi að orkumálum. Hér á landi er notuð meiri orka á hvern íbúa en þekktist annars staðar og sömuleiðis er hlutfall endurnýjanlegra orkugjafa óvenju hátt. Samkvæmt Hagstofu Íslands kom rúmlega 80% af heildarorkunotkun þjóðarinnar árið 2008 frá innlendum og endurnýjanlegum orkulindum og 18% af innfluttu jarðefnaeldsneyti fyrir bíla og skip. Jarðhitinn hefur að mestu verið nýttur til upphitunar húsa og í dag njóta þess u.þ.b. 90% heimila víðsvegar um landið.

Vatn er orkumiðill og vatnsorka er sú orka, sem vatn býr yfir á vissum stað í náttúrulegri hringrás sinni, en mikil orka felst í vatnsföllum. Um 37 vatnsaflsvirkjanir eru á Íslandi í dag auk u.þ.b. 200 smávirkjana. Landsvirkjun var stofnuð vegna álversframkvæmda í Straumsvík en eftirspurnin jókst hratt og Járblendifélagið bættist við sem stórkaupandi raforku. Útflutningur á áli er stærsti liðurinn í útflutningstölum landsins og vegur rúmlega 40% af heildar-útflutningi. Framleiðslugeta járnblendiverksmiðjunnar á Grundartanga er 120.000 tonn. Á Íslandi er bæði jarðhiti og vatnsorka stöðugri og hagkvæmari en vindorkan. Af þessum sökum hefur lítil þörf verið fyrir vindmyllur hér á landi. Þó sólarorka sé mikið nýtt erlendis hefur lítið farið fyrir beinni nýtingu hennar hérlandis. Hún hefur hingað til nær eingöngu verið nýtt af þeim ekki hafa beinan aðgang að veitukerfum.

Á Suðurlandi eru öflug lághitasvæði sem nýtt eru bæði til húshitunar og grænmetisræktunar. Þar er um að ræða helming virkjaðs vatnsafls á landinu og um 70% virkjaðs gufuafls. Með notkun raforku hefur garðyrkjubændum m.a. tekist að anna innlendri eftirspurn eftir tótmötum og agúrkum. Annað grænmeti þarf að flytja inn til viðbótar við innlenda framleiðslu. Mikil framþróun hefur átt sér stað í garðyrkju á undanförunum árum, sem hefur m.a. orðið til þess að hægt hefur verið að auka framleiðslu á tótmötum um 200% og agúrkum um helming á tíu ára tímabili.

Hlynur Ólafsson hannaði frímerkin og heftin, auk þess að taka ljósmyndirnar á frímerkjunum, en Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði í fjögurra lita offset og einum Pantone sérlit.

Norðurlandafrímerki – Norðurlöndin við hafið

Þann 22. mars kom út smáörk í útgáfuröð Norðurlandafrímerkja, sem bar nafnið Norðurlöndin við hafið. Þetta var önnur útgáfan í þessari frímerkjaröð, en sú fyrri kom út 18. mars 2010. Sú útgáfa var tileinkuð lífinu við ströndina en þessi nýja útgáfa var tileinkuð leitar- og björgunarþjónustu. Smáörkin sem Íslandspóstur gaf út er með einu frímerki sem ber áletrunina, 250g innanlands (ígildi 155 kr. á útgáfudegi). Jafnframt var gefin út gjafamappa með smáörkum allra Norðurlandaþjóðanna í þessari útgáfu, sem ber yfirskriftina „Top of the World of Stamps“.

Öldum saman hafa íslenskir sjómenn lifað með hættunni á sjónum og margir týnt lífi í harðri baráttu við öfl náttúrunnar. Landhelgisgæsla Íslands og Slysavarnafélagið Landsbjörg hafa nána samvinnu um björgunaraðgerðir þegar háski steðjar að fólki á sjó eða landi. Landsbjörg hefur á að skipa þúsundum þjálfðra sjálfboðaliða sem eru ávallt reiðubúnir þegar þörfin kallar. Landhelgisgæslan gegnir lykilhlutverki við björgun á sjó. Þar eru þyrlurnar öflugar ásamt skipum og flugvélum gæslunnar. Varðskip Landhelgisgæslunnar eru Ægir, Týr og Þór. Gæslan hefur einnig yfir að ráða tveimur flugvélum og tveimur þyrlum.

Á frímerkinu er þess minnst þegar TF LÍF, þyrla Landhelgisgæslunnar, bjargaði sextán manna áhöfn fjölveiðiskipsins Baldvins Þorsteinssonar EA10 þann 9. mars 2004. Skipið strandaði í Skarðsfjöru á Suðurlandi eftir að það fékk nótina í skrúfuna við loðnuveiðar skammt undan landi. Björgunarsveitir Slysavarnafélagsins Landsbjargar frá Vík í Mýrdal, Kirkjubæjarklaustri og Álftaveri aðstoðuðu við björgunina frá landi. Hjörvar Harðarson hannaði smáörkina en Jónas Erlendsson tók ljósmyndina. Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði.

Akureyrarkaupstaður 150 ára

Þann 3. maí kom út frímerki, með áletruninni 50g innanlands (ígildi 97 kr. á útgáfudegi), til að minnast 150 ára kaupstaðarafmælis Akureyrar sem bærinn átti 29. ágúst 2012.

Akureyrarbær er fjórða fjölmennasta sveitarfélag landsins og það fjölmennasta utan höfuðborgarsvæðisins. Eyjarnar Grímsey og Hrísey eru einnig innan vébanda sveitarfélagsins. Landnámabók greinir frá því að fyrsti landneminn á svæðinu var Helgi „magri“ Eyvindarson. Elstu heimildir um nafnið Akureyri eru þó frá 1526. Árið 1778 var fyrsta íbúðarhúsið reist á staðnum og varanleg búseta hófst. Átta árum síðar fékk bærinn kaupstaðarréttindi ásamt fimm öðrum bæjum á Íslandi. Akureyri stækkaði þó ekki við þetta og missti kaupstaðarréttindin 1836 en náði þeim aftur 1862. Bændur í Eyjafirði voru þá farnir að bindast samtökum til að styrkja stöðu sína gagnvart dönsku kaupmönnum og upp úr því varð Kaupfélag Eyfirðinga á Akureyri (KEA) stofnað. KEA átti mikinn þátt í vexti bæjarins og á vegum þess voru rekin mörg iðnfyrirtæki í bænum, sem mörg sérhæfðu sig í úrvinnslu landbúnaðarafurða. Meiri umsvif í verslun og þjónustu, ferðaþjónustu, sjávarútvegi og Háskólinn á Akureyri, hafa nú komið í stað iðnaðarins að mestu leyti. Akureyri er staðsett við lengsta fjörð landsins, Eyjafjörð. Einungis eru um 40 km að heimskautsbaug. Á Akureyri má vænta hlýrra sumardaga, þar sem hitastigið fer vel yfir 20 gráður, vetur eru snjóþungir og kaldir, en stillur og staðviðri algeng. Staðsetning Akureyrar, svo norðarlega, hefur haft töluverð áhrif á það samfélag sem þar hefur mótast. Þrátt fyrir landfræðilega einangrun hafa samskipti við umheiminn verið mikil, fyrst í gegnum verslun, en síðan útflutning, aðallega sjávarafurða.

Oscar Bjarnason hannaði frímerkið en ljósmyndina tók Árni Geirsson. Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði. Í fyrstu prentun frímerkisins sem kom út 3. maí vantaði punkt í dagsetninguna á frímerkinu, 29.08.2012 og var því frímerkið endurprentað skömmu eftir útgáfudag og fékkst því um tíma í báðum útgáfum, með og án punktsins.

Skrúðgarðar

Sama dag, 3. maí, kom út fjórða frímerkjaröðin sem helguð var skrudgördum á Íslandi. Myndefnin voru lystigarðurinn á Akureyri og Hallargarðurinn í Reykjavík.

Lystigarðurinn á Akureyri, sem er myndefni frímerkisins með áletruninni 500g innanlands (ígildi 225 kr. á útgáfudegi), er rekinn af Akureyrarbæ sem grasagarður og skrudgarður. Almenningsgarðurinn var opnaður formlega 1912 en grasagarðurinn 1957. Lystigarðsfélagið var stofnað 1909 og var Sigríður Sæmundsson fyrsti formaður þess, en sú kona sem þó vann hvað lengst við garðinn var Margrethe Schiöth. Fegrunarfélag Akureyrar beitti sér fyrir stofnun grasagarðs og kaupum á merkilegu og sérstæðu grasasafni Jóns Rögnvaldssonar, sem var brautryðjandi í ræktun íslenskra jurta. Nú eru tæplega 7000 erlendar tegundir í garðinum og meginþorri íslensku flórunnar.

Hallargarðurinn, sem er myndefni frímerkisins með áletruninni 100g til Evrópu (ígildi 300 kr.), er skrudgarður við Fríkirkjuveg í Reykjavík, nálægt Listasafni Íslands og Kvennaskólahúsinu. Hallargarðurinn var gerður á árunum 1953–1954 og skipulagður af Jóni H. Björnssyni, sem var fyrsti menntaði landslagsarkitektinn sem starfaði á Íslandi. Gunnar Thoroddsen, þáverandi borgarstjóri átti frumkvæði að garðinum. Theodór Halldórsson stýrði skrudgarðavinnunni. Í garðinum var þá tjörn og í henni gosbrunnur upprunnin úr garði Thors Jensen, með líkneski af dreng sem situr á baki svans og gýs vatnið út um nef svansins. Garðhýsið var einnig í garði Thors. Garðinum var breytt árið 1986. Tjörnin og gosbrunnurinn hurfu og runnar og blómabeð komu í staðinn. Í garðinum er minnismerki um athafnamanninn Thor Jensen og eiginkonu hans, Þorbjörgu Jensen. Efst í garðinum er höggmyndin Piltur og stúlka eftir Ásmund Sveinsson.

Hany Hadaya hannaði frímerkinn eins og hin fyrri í þessari frímerkjaröð en Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Skátahreyfingin á Íslandi 100 ára

Þann 3. maí kom einnig út frímerki með áletruninni, 50g innanlands (ígildi 97 kr. á útgáfudegi) tileinkað 100 ára afmæli skátahreyfingarinnar á Íslandi.

Sumarið 1911 stofnaði Ingvar Ólafsson fyrsta skátaflokkinn á Íslandi. Líkur benda til að fyrsti skátafundurinn hafi verið haldinn 16. júlí sama ár. Ingvar hafði dvalið í Danmörku og kynnst þar starfsemi skáta. Hann var flokksforingi í Rungsted og sótti þangað fyrirmyndina. Um haustið 1911 hvarf hann á ný til Danmerkur, en nokkrir af skátunum í flokknum hans héldu áfram að hittast og stofnuðu ásamt fleiri drengjum Skátafélag Reykjavíkur 2. nóvember 1912. Störfuðu þeir fyrst í einni sveit undir forystu Sigurjóns Péturssonar frá Álafossi. Tveimur árum seinna voru þrjár sveitir í Skátafélagi Reykjavíkur, alls 57 skátar og sveitarforingjar voru þeir Benedikt G. Waage og Helgi Jónasson frá Brennu auk Sigurjóns, allt kunnir forystumenn úr íþróttahreyfingunni.

Fyrsta skátafélag stúlkna, Kvenskátafélag Reykjavíkur, var stofnað innan vébanda KFUK hinn 7. júlí árið 1922. Jakobína Magnúsdóttir varð fyrsti félagsforingi þess, en Gertrud Friðriksson, fyrsti félagsforingi kvenskáta á Húsavík, átti mestan þátt í stofnun félagsins. Kvenskátasamband Íslands var stofnað 23. mars og árið 1939 voru félagar þess þá 459 undir forystu Jakobínu Magnúsdóttur. Árið 1944 sameinuðust tvö landssambönd skáta í núverandi Bandalag íslenskra skáta.

Enska orðið SCOUT þýðir njósnari eða sporrekjandi. Pálmi Pálsson yfirkennari við Menntaskólann í Reykjavík íslenskaði orðið að beiðni forystumanna skáta og varð úr nafnið SKÁTI sem síðan þá hefur unnið sér sess í íslensku málfari.

Hörður Lárusson og Atli Hilmarsson hönnuðu frímerkið sem Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði í 8 litum.

Ólympíufrímerki

Þennan sama dag, 3. maí kom einnig út frímerki með áletruninni, 250g til Evrópu (ígildi 580 kr. á útgáfudegi) í tilefni Ólympíuleikanna í London sumarið 2012.

Sumarólympíuleikarnir 2012 voru haldnir í London dagana 27. júlí til 12. ágúst 2012. Þetta voru þrítugustu Ólympíuleikarnir. London varð þar með fyrsta borgin til að halda Sumarólympíuleikana þrisvar sinnum. Áður voru leikarnir haldnir þar 1908 og 1948. Sumarólympíuleikarnir fóru fram víðs vegar um London. Að hluta var notast við mannvirki sem þegar voru fyrir hendi og að hluta ný og tímabundin mannvirki. Yfirlýst markmið var að skilja ekki eftir „hvíta flá“, þ.e. stór mannvirki sem enginn nýtir eftir leikana.

Ólympíuleikvangurinn og Ólympíuþorpið voru í Stratford í Austur-London. Ólympíuleikvangurinn var hannaður þannig að hann rúmaði 80.000 gesti fyrir opunar- og lokahátíðir leikanna en var síðan breytt í 25.000 sæta íþróttaleikvang. Í ákveðnum greinum, m.a. siglingum, var keppt utan London. Leikir í undanriðlum í knattspyrnu voru leiknir á frægum knattspyrnuvöllum í Skotlandi og Englandi.

Þjörgvin Sigurðsson hannaði frímerkið en Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði í 2 litum.

Evrópufrímerki – Heimsækið Ísland

Þann 3. maí komu einnig út Evrópufrímerki, en þema þeirra var samkvæmt ákvörðun PostEurop, Sambands opinberra póstrekennda í Evrópu, heimsókn til viðkomandi lands. Í tilviki Íslands var þemað því „Heimsækið Ísland“. Verðgildin voru tvö að venju, 50g til Evrópu (ígildi 175 kr. á útgáfudegi) og 50g utan Evrópu (ígildi 230 kr.). Evrópufrímerkin voru eingöngu gefin út sjálfmánda, bæði í örku og heftum, og er tökkun frímerkjana ólík.

Þegar farið var að skoða hvernig best væri að koma myndrænum skilaboðum á framfæri í þessu knappa formi sem frímerkið er og auglýsa Ísland sem ferðamannaland um leið, var ákveðið að blanda saman myndefni og QR-kóðum. Íslensku Evrópufrímerkin eru þau fyrstu þar sem myndefnið er byggt inn í sjálfan kóðann. Myndefnin eru goshver og norðurljós.

Notkun á QR-kóðum í ýmsu margmiðlunarefni hefur stórauðist síðustu árin. QR-kóðar eru svokallaðir tvívíddar-kóðar, en hefðbundin strikamerki eru hins vegar í einni vídd. Því er hægt að koma mun meiri upplýsingum fyrir í QR-kóðum, allt frá vefslóðum upp í nafnspjöld og jafnvel textaskrár. QR-kóðar komu fyrst fram um miðjan níunda áratuginn og eiga rætur sínar að rekja til Japans. Þeir hafa breiðst mjög hratt úr með tilkomu snjallsíma og viðeigandi hugbúnaðar. Sé slíkur hugbúnaður í síma viðkomandi og hann notaður til að skanna QR-kóðann á Evrópufrímerkjunum vísa þau annars vegar á stuttmynd um Ísland og hins vegar á heimasíðuna Inspired by Iceland www.inspiredbyiceland.com.

Elsa Nielsen hannaði Evrópufrímerkin og frímerkjaheftin. Ljósmyndina af goshvernum tók Þjóðverjinn Dieter Schweizer en norðurljósamyndina gerði Hollendingurinn Hugo de Wolf.

Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Yfirprentun – Fyrsta þorskastríðið 50 ára

Frá og með 1. júlí 2012 bauð Pósturinn jafnt einstaklingum sem fyrirtækjum upp á nýja þjónustu fyrir almenn bréf innanlands í þyngdarflokknum 0-50g. Öllum viðskiptavinum stóð nú til boða að senda almenn bréf sem A- eða B-póst innanlands, en sú þjónusta hafði fram að því eingöngu verið í boði í bréfaþósti til útlanda.

Með innleiðingu á B-pósti innanlands reyndist nauðsynlegt að yfirprenta frímerki númer 510A (útgáfudagur 18.09.2008) með textanum „B50g innanlands“ til að eiga næg frímerki með þessu nýja burðargjaldi við breytinguna. Verðgildi frímerkisins var 103 kr. á útgáfudegi 2. júlí 2012.

Yfirprentaða frímerkið fékk útgáfunúmerið 575A, en það var yfirprentað í offseti hjá Svansprenti í Kópavogi í júní 2012.

Viltir ætisveppir

Þann 2. júlí kom út sjötta röðin í frímerkjaútgáfunni, Viltir ætisveppir á Íslandi. Eitt frímerki kom út að þessu sinni, móhnefla, og ber það verðgildið B50g innanlands (ígildi 103 kr. á útgáfudegi), og er fyrir B-póst 0-50g.

Um móhneflu (*Russula xerampelina*) segir í frímerkjatilkynningu Íslandspósts að hún sé stórvaxinn sveppur, með rauðbrúnni hettu. Af eldri sveppum af þessari tegund er yfirleitt allsterk síldarlykt, en bragðið er milt. Móhnefla vex í grasivöxnu skóglendi og mólendi. Hún er algeng um land allt. Hér er um tegundahóp að ræða sem einkennist aðallega af lyktinni og kallast „síldhneflur“. Móhnefla, sem er aðaltegundin, er talin barrskógasveppur erlendis en vex hér oftast í birkiskógum, gjarnan tengd rjúpnalaufi. Allar síldhneflur eru sæmilegir matsveppir á meðan þær eru ungar en holdið maðkar og morknar fljótt og lyktin eykst.

Tryggvi Tómas Tryggvason hannaði frímerkið en Walsall Security Printers Ltd., í Walsall, Bretlandi offsetprentaði það án verðgildis í apríl 2002. Innáprentun á verðgildinu, B50g innanlands, fór fram hjá Svansprenti í Kópavogi í júní 2012.

Vitafrímerki

Önnur frímerkjaröðin í útgáfunni, Vitar á Íslandi, kom út þann 13. september. Vitarnir á frímerkjunum eru Engeyjarvíti, á frímerki sem ber áletrunina B50g innanlands (ígildi 103 kr. á útgáfudegi) og Kálfsþamarsvíti, á frímerki sem ber áletrunina 50g til Evrópu (ígildi 175 kr.). Frímerkin komu út sem sjálfímandi frímerki í örð með 10 frímerkjum. Aftan á frímerkjaarkirnar eru prentaðir uppdrættir af vitunum.

Árið 1870 var sett upp ljósker í Engey sem kveikt var á þegar póstskipa var von. Hafnarsjóður Reykjavíkur hafði látið koma því fyrir og sá um rekstur þess. Árið 1902 mun hafa verið byggður lítill viti í Engey í stað ljóskersins. Árið 1937 var byggður steinsteyptur viti í Engey og hann útbúinn 500 mm linsu og gasljóstækjum. Árið 1963 var vitinn raflýstur með orku frá ljósavél, sem komið var fyrir í vitanum og gas haft til vara. Radarsvari var settur á vitann 1975. Engeyjarvíti er ferstrendur 5,5 metra hár turn með 3,5 metra háu sænsku ljóshúsi. Hvorum megin dyra er lóðréttur gluggi en ofarlega á turninum yfir dyrum er stærri gluggi og þrjú ferhyrnd lóðrétt op á handriðinu. Í upphafi var vitinn hvítur, með lóðrétta rauða rönd á miðjum vegg, en hann var síðar málaður gulur.

Á Kálfsþamarsnesi í Húnaflóa, var reistur viti árið 1913 með norsku ljóshúsi úr járnsteypu á steinsteyptri plötu. Árið 1940 var byggður nýr viti á Kálfsþamarsnesi en hann var ekki tekinn í notkun fyrr en tveimur árum síðar. Þá var sett á hann ljóshús og vitinn var útbúinn með 500 mm linsu og gasljóstækjum. Árið 1973 var vitinn rafvæddur. Kálfsþamarsvíti er steinsteyptur, ferstrendur turn á lágri undirstöðu, 3,6 metra breiddur, 5 metra langur og 13,2 metra hár, auk 3,1 metra ljóshúss. Í veggjum turnsins eru innfeld lóðrétt bönd og mótað er krossmark í flötinn yfir anddyri. Veggir vitans voru húðaðir með ljósu kvarsí og innfeldu böndin með hrafntinnu.

Örn Smári Gíslason hannaði frímerkin en ljósmyndirnar tók Friðrik Örn Hjaltested. Prentsmiðjan Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði.

Selir

Sama dag, 13. september, kom út þriðja og síðasta frímerkjaútgáfan tileinkuð selum við Ísland. Myndefnið var blöðruselur og rostungur.

Blöðruselur (*Cystophora cristata*), sem er myndefni frímerkisins með áletruninni 100g utan Evrópu (ígildi 475 kr. á útgáfudegi), er íshafsselur í Norður-Atlantshafi og Norður-Íshafi, álíka stór og útselur. Fullvaxnir brimlar geta orðið þrjár metrar á lengd og 300-400 kg á þyngd, fullvaxnar urtur eru minni. Það sem einkennir selinn er að húðin á höfði brimlanna, frá nösnum og upp á koll, er skinnpoki sem þeir geta blásið upp eins og blöðru. Fæða blöðrusela er fiskmeti svo sem þorskur, karfi, rækjur, steinbítur og smokkfiskur. Þeir kafa eftir æti allt niður á 600 metra dýpi. Blöðruselurinn er algengur við Ísland en hann er mikil úthafstegund og sést oftast langt frá landi. Blöðruselir eru óvinsælir meðal sjómanna við Ísland og kvarta þeir meðal annars yfir því að þeir éti fisk úr netum og línu.

Rostungur (*Odobenus rosmarus*), sem er myndefni frímerkisins með áletruninni 1000g innanlands (ígildi 480 kr.), er stórt hreifadýr sem lifir við sjó á Norður-slóðum. Brimlar í Norður-Atlantshafi eru um þrjár metrar á lengd og veга 800-1000 kg en urturnar eru minni. Rostungar veiða einstaka sinnum fisk en lifa aðallega á botndýrum. Rostungar eru með einkennandi stórar skögultennur (vígtennur) úr efri skolti. Einu náttúrulegu óvinir rostunga eru maðurinn, háhyrningar og hvítabirnir. Rostungar lifa nú á fjórum afmörkuðum svæðum. Austurstofn Atlantshafsstofnsins lifir við austurströnd Grænlands annars vegar og hins vegar á svæði við Svalbarða og suður að norðurströnd Rússlands. Fyrir norræna Grænlandinga á miðöldum voru rostunga afurðir einn mikilvægasti þátturinn í útflutningi þeirra til Evrópu og skögultennurnar voru seldar í Evrópu sem flabein og notaðar í útskurð. Rostungar eru nú á tímum sjaldgæfir flækningar við Íslandsstrendur en voru tíðir við vestanverðar strendur Íslands allt fram á 19. öld.

Jóhann Jónsson teiknaði frímerkin en Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði.

Dagur frímerkisins - Fornleifauppgröftur á Skriðuklaustri

Smáörkin sem kom út þann 13. september í tilefni af Degi frímerkisins var tileinkuð fornleifauppgræftri á Skriðuklaustri og 500 ára vígsluafmæli Skriðuklausturskirkju. Smáörkin er með einu frímerki sem ber áletrunina 1500g innanlands, (ígildi 565 kr. á útgáfudegi).

Skriðuklaustur er menningar- og fræðasetur og fornfrægt stórbýli í Fljótsdalshreppi á Austurlandi. Þar var samnefnt munkklaustur af Ágústínusarreglu frá 1493 til 1552. Skriðuklaustur var síðasta klaustrið sem stofnað var á Íslandi í kaþólskum sið. Kirkja var vígð á Skriðuklaustri 1496 og stóð klausturkirkjan fram á 18. öld. Eftir það var byggð önnur og minni kirkja sem var lögð af árið 1792. Klaustrið að Skriðu féll í gleyskunnar dá eftir því sem aldir liðu og byggingar þess hurfu í jörðu.

Fræðimenn segja, að bygging Skriðuklausturs beri svipmót annarra klausturbygginga í Evrópu. Klaustrið samanstóð af þyrpingu vistarvera, kapellu og veglegri kirkju sem byggð voru við skýrt afmarkaðan klausturgarð með brunni fyrir miðju. Hlutverk Skriðuklausturs virðist einnig hafa verið sambærilegt við það sem var í öðrum kaþólskum klaustum erlendis. Í klausturgarðinum á Skriðu fór fram ræktun mat- og lækningajurta. Þar var jarðað, en af þeim beinagrindum sem þar hafa verið grafnar upp má ráða að á Skriðuklaustri hafi verið rekinn spítali, enda var líkn sjúkra og fátækra eitt helsta hlutverk kaþólskrar kirkju í evrópskum samfélögum.

Borgar Hjörleifur Árnason hannaði smáörkina en Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði.

Íslensk myndlist – Önnur kynslóð frumherja

Þann 1. nóvember kom út þriðja frímerkjaröðin í útgáfu sem helguð er íslenskrri myndlist og er þema hennar önnur kynslóð frumherja. Málverkin sem prýða þessa útgáfu eru: Dapri prinsinn (50g innanlands ígildi 120 kr. á útgáfudegi) eftir Guðmund Thorsteinsson (Mugg), Uppstilling (100g innanlands, ígildi 125 kr.) eftir Kristínu Jónsdóttur, Frá Vestmannaeyjum (50g til Evrópu ígildi 175 kr.) eftir Júlíönu Sveinsdóttur og Móðurást (50g utan Evrópu ígildi 230 kr.) eftir Nínu Sæmundsson.

Í frímerkjatilkynningu Íslandspósts með þessari útgáfu skrifar Aðalsteinn Ingólfsson, listfræðingur, meðal annars: Veröldin horfði öðruvísi við þeirri fámennu kynslóð íslenskra listamanna sem komst til þroska á öðrum og þriðja tug 20. aldar, heldur en aldamótakynslóðinni. Fyrri heimsstyrjöldin hafði í för með sér skipbrot ýmissa hugsjóna, ekki síst þjóðernisrómantíkunnar sem fyllt hafði hugmóði fyrstu nútímalistamenn Íslendinga. Að sönnu er myndlist eftirkomenda þeirra ekki gersneydd slíkri rómantík, en beinist þó fremur að einkaveröld þeirra og áhugamálum.

Guðmundur Thorsteinsson (Muggur) (1891-1924) fær útrás fyrir angurværð sína og elskulega glettni í myndum upp úr ævintýrum og Kristín Jónsdóttir (1888-1959), fyrsta íslenska konan til að leggja út á myndlistarbrautina, notar hversdagslega heimilishluti til að búa sér til formfasta og tæra myndveröld.

Myndlist þeirra Nínu Sæmundsson (1892-1965) og Júlíönu Sveinsdóttur (1889-1966) hverfist einnig um persónulegar lausnir, fremur en opinberar yfirlýsingar.

Viðbrögð Nínu, fyrsta myndhöggvara í hópi íslenskra kvenna, voru þau að snúa baki við svokallaðri „framsækinni“ myndlist og freista þess að skapa nútímaleg verk á grunni hefðbundinnar akademískrar höggmyndalistar. Júlíana, sem velktist lengi í vafa um köllun sína og myndlistarhæfileika, hóf feril sinn sem landslagsmálari í anda Jóns Stefánssonar, en þróaði síðan eigin náttúrusýn byggða á ljóðrænni innlifun danskra landslagsmálara. Seinni málverk Júlíönu af íslensku landslagi, einkum heimahögum hennar í Vestmannaeyjum, eru voðfelldar stemmningar fremur en staðarlýsingar, málaðar í fáum en tjáningarríkum litum. Allt stuðlar að því að „hughrifin streymi frá sameinuðum áhrifum myndheildarinnar“, svo vitnað sé til eins gagnrýnanda hennar.

Hlynur Ólafsson hannaði frímerkin en Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði. Gjafamappa var gefin út með frímerkjunum og vandaðri umfjöllun um listaverkin og höfunda þeirra á íslensku og ensku eftir Aðalstein Ingólfsson listfræðing. Svansprent prentaði gjafamöppuna.

Vilttir ætisveppir

Sama dag, 1. nóvember, kom út sjöunda röðin í frímerkjaútgáfunni, Vilttir ætisveppir á Íslandi. Eitt frímerki kom út að þessu sinni líkt og 2. júlí s.l. Þetta frímerki var jafnframt það síðasta í útgáfuröð tileinkaðri vilttum ætisveppum. Myndefnið var kóngssveppur og verðgildi frímerkisins var B50g innanlands (ígildi 103 kr. á útgáfudegi).

Í tilkynningu Íslandspóstis kemur fram, að kóngssveppur (*Boletus edulis*) sé stór og mjög holdugur pípusveppur, með brúnni hettu og ljósum staf. Hann er með daufa lykt og þægilegu bragði sem minnir á hnetur. Kóngssveppinn má oftast finna í gömlum birkiskógum eða kjarri, helst í brekkum þar sem sólar nýtur. Hann fannst fyrst í Vaglaskógi um 1960 en hefur síðan komið í leitirnar í nær öllum landshlutum, þó hvergi tíður eða í miklu magni. Á norsku og sænsku nefnist sveppurinn stundum karljohan eftir Karli Jóhanni 14. Svíakonungi sem innleiddi neyslu hans í Svíþjóð á 19. öld og reyndi að rækta hann. Íslenska nafnið kóngssveppur er myndað með hliðsjón af því og hefur nú fest rætur. Kóngssveppur er meðal virtustu og vinsælustu matsveppa heims og er víða safnað í miklu magni, enda er hann algengur um gervalla Evrópu, einkum í fjallalöndum. Hann er því víða seldur í búðum og á mörkuðum og úr honum er m.a. framleitt súpuduft í stórum stíl.

Tryggvi T. Tryggvason hannaði frímerkið sem var offsetprentað af Walsall Security Printers Ltd., í Walsall Bretlandi í apríl 2002 án verðgildis. Verðgildið, B50g innanlands, var hins vegar innáprentað á frímerkið af Svansprenti í Kópavogi í júní 2012.

Jólafrímerki

Jólafrímerkin 2012 komu einnig út 1. nóvember en myndefni þeirra er sótt í þjóðsöguna af Nátttröllinu. Á öðru frímerkinu, sem ber áletrunina, 50g innanlands (ígildi 120 kr. á útgáfudegi) er fólk á leið til kirkju, en á hinu, sem ber áletrunina 50g til Evrópu (ígildi 175 kr.) er stúlkan og tröllið. Einnig kom út frímerkjahefti með burðargjaldinu, 50g bréf innanlands. Frímerkin, jafnt í örkum sem hefti, eru sjálfímandi.

Söguna af Nátttröllinu, er að finna í þjóðsögum Jóns Árnasonar I (1954), bls. 198. Sagan er eftir sögn gamallar konu úr Rangárþingi og skráð á 19. öld. Sagan er á þessa leið: „Á bæ einum fannst ávallt sá sem gæta átti bæjarins á jólanóttina annaðhvort dauður eða æðisgenginn. Vildu því fáir verða til þess. Einu sinni bauðst alþýðustúlka til að vera heima og urðu hinir því fegnir. Stúlkan sat á palli í baðstofu og kvað við barn eitt sem hún hélt á. Um nóttina er komið á gluggann og sagt:

*Fögur þykir mér hönd þín,
snör mín en snarpa, og dillidó.
Þá segir hún:
Hún hefur aldrei saur sópað,
ári minn Kári, og korriró.
Þá er sagt á glugganum:
Fagurt þykir mér auga þitt,
snör mín en snarpa, og dillidó.
Þá segir hún:*

*Aldrei hefur það illt séð,
ári minn Kári, og korriró.
Þá er sagt á glugganum:
Fagur þykir mér fótur þinn,
snör mín en snarpa, og dillidó.
Þá segir hún:
Aldrei hefur hann saur troðið,
ári minn Kári, og korriró.*

*Þá er sagt á glugganum:
Dagur er í austri,
snör mín en snarpa, og dillidó.
Þá segir hún:
Stattu og vertu að steini
en engum þó að meini,
ári minn Kári, og korriró.*

Hvarf þá vætturinn af glugganum. En um morguninn var kominn steinn mikill í bæjarsundið og stóð hann þar æ síðan. Sagði stúlkan frá öllu og hafði það verið nátttröll sem á gluggann kom.“

Hönnuður frímerkjanna er Kristín Ragna Gunnarsdóttir. Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði frímerkin og heftið í fjórlit ásamt einum Pantone sérlit. Einnig eru frímerkin með gylltri málmfilmu.

2013

Þjóðminjasafnið 150 ára

Þann 24. janúar gaf Íslandspóstur út frímerki með verðgildinu 100g innanlands (ígildi 125 kr. á útgáfudegi) í tilefni þess að 2013 voru liðin 150 ár frá stofnun Þjóðminjasafnsins.

Þjóðminjasafnið telst stofnað 24. febrúar 1863, en á þeim degi fyrir 150 árum færði Jón Árnason stiftsbókavörður stiftsyfirvöldum bréf frá Helga Sigurðssyni á Jörfa í Kolbeinsstaðahreppi þar sem hann býðst til að gefa Íslandi 15 gripir með þeirri ósk „að þeir verði fyrsti vísir til safns íslenskra fornmenja.“ Íslenskir gripir höfðu fram að þessu einkum verið varðveittir í dönskum söfnum. Þórður Jónasson stiftamtmaður og Helgi Thordersen biskup þágu gjöfina skriflega samdægurs. Sjá frekari umfjöllun um Þjóðminjasafn Íslands við frímerkjaútgáfur árunna 1963 og 2005.

Myndefni frímerkisins er dúkur Staðarhóls-Páls, útsaumaður með silkiþræði á hörlérefi. Á dúknum er þéttsaumað blóma- og laufamunstur, dýr og fólk í 16. aldar klæðnaði. Dúkurinn er erlendur að uppruna en kom til Þjóðminjasafnsins vestan úr Breiðafirði og var talinn mikil gersemi á sínum tíma.

Sigríður Guðrún Kristinsdóttir hannaði frímerkið en Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi prentaði í fjórlit og tveimur Pantone sérlitum.

Ferðamannafrímerki

Þennan sama dag, 24. janúar, komu út tvö ferðamannafrímerki og var þetta í annað sinn sem frímerki í þessari útgáfuröð voru gefin út.

Aldeyjarfoss, sem er myndefni frímerkisins með áletruninni 50g til Evrópu (ígildi 175 kr. á útgáfudegi), er foss í Skjálfandafljóti í Bárðardal. Fossinn er innrammaður í fagrar stuðlabergsmyndanir og er fall hans um 20 metrar. Skjálfandafljót er fjórða lengsta vatnsfall á Íslandi. Margir þekktir fossar eru í fljótinu, ekki síst Goðafoss. Aldeyjarfoss hefur löngum verið talinn meðal fegurstu fossa í Skjálfandafljóti.

Hafursey, sem er myndefni frímerkisins með áletruninni 50g utan Evrópu (ígildi 230 kr.), er móbergfell á Mýrdalssandi norðanverðum. Þarna er mikið fýlavarp og undirhlíðarnar eru vaxnar kjarri. Þar var áður áningarstaður ferðamanna um Mýrdalssand. Laust eftir aldamótin 1900 var reist þar sæluhús og nú er þar skýli Slysavarnafélags Íslands. Hellirinn Stúka vestan í fellinu var áður skýli og náttból ferðamanna.

Oscar Bjarnason hannaði frímerkin og tók ljósmyndirnar en Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði.

Ár alþjóðlegrar samvinnu um vatn

Allsherjarþing Sameinuðu þjóðanna lýsti árið 2013, Ár alþjóðlegrar samvinnu um vatn (International Year of Water Cooperation). Tilgangurinn var að auka vitund þjóða heims um möguleikana á aukinni samvinnu um þessa dýrmætu auðlind. Af þessu tilefni gaf Íslandspóstur út frímerki þann 24. janúar með verðgildinu 50g innanlands (ígildi 103 kr. á útgáfudegi). Myndefnið er stílfærð teikning af höndum sem teygja sig til himins eftir regnvatni.

Í tilkynningu Póstsins með þessari útgáfu segir meðal annars, að íslenskar stofnanir og hjálparamtök hafi komið að alþjóðlegu hjálparstarfi, meðal annars með því að grafa fyrir brunnnum til að afla vatns fyrir fólk á þurrkasvæðum. Þróunarsamvinnustofnun Íslands (PSSÍ) hefur unnið að því í nokkrum löndum að bora fyrir vatni og grafa vatnsbrunna. Þá hefur Æskulýðsstarf Þjóðkirkjunnar einnig verið virkur þátttakandi í hjálparstarfinu, m.a. í Malaví. Með aðkomu Hjálparstarfs kirkjunnar hafa íbúarnir getað grafið brunna, komið fyrir góðum vatnsdælum og þar með öðlast betra aðgengi að hreinu vatni.

Frímerkið hannaði Borgar Hjörleifur Árnason en Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði.

Íslensk samtímahönnun – Grafísk hönnun

Þann 14. mars kom út fjórða frímerkjaröðin um íslenska samtímahönnun og var hún að þessu sinni tileinkuð grafískri hönnun. Myndefni frímerkjanna eru verk fjögurra ungra grafískra hönnuða: Lundi eftir Sigurð Oddsson (50g innanlands, ígildi 120 kr. á útgáfudegi). Sófakynslóðin eftir Ragnar Frey Pálsson (250g innanlands, ígildi 155 kr.). Pulsa eftir Rán Flygenring (100g til Evrópu, ígildi 300 kr.). Hestar eftir Sigurð Eggertsson (100g utan Evrópu, ígildi 475 kr.).

Sigurður Oddsson fæddist í Reykjavík 1985 en ólst upp að miklu leyti í Vancouver í Kanada. Þar kynntist hann frumbyggjalist indjána og sækir þangað í myndsköpun sinni. Sigurður útskrifaðist úr Listaháskóla Íslands 2008. Hann hefur starfað fyrir lista-, tísku- og tónlistargeirann.

Ragnar Frey Pálsson fæddist í Reykjavík 1980. Hann lauk námi frá Listaháskóla Íslands 2005 og fór þá til náms við Kennaraháskóla Íslands. Ragnar stofnaði vinnustofu í Reykjavík 2001. Í myndlist sinni og hönnun leggur Ragnar áherslu á einfaldleika og naumhyggju.

Rán Flygenring er fædd í Osló 1987 en ólst upp í Reykjavík. Hún útskrifaðist sem grafískur hönnuður frá Listaháskóla Íslands 2009. Hún var hirðteiknari Reykjavíkurborgar sumarið 2011 og hlaut þýsku barnabókaverðlaunin, „Deutscher Jugendliteraturpreis“ 2012, fyrir barnabókina „Frerk, du Zwerg!“

Sigurður Eggertsson fæddist á Akureyri 1984. Hann lærði grafíska hönnun í Listaháskóla Íslands. Hann stundaði nám við Weißensee Listaháskólann í Berlín en lauk náminu á Íslandi. Sigurður er búsettur í Berlín og vinnur fyrir viðskiptavinum um allan heim.

Örn Smári Gíslason færði teikningar grafísku hönnuðanna í frímerkjabúning. Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði í fjórlit og einum Pantone sérlit.

Bílaöldin 1913-2013

Raunveruleg bílaöld á Íslandi er talin hefjast 1913 þegar fyrsti Ford T bíllinn kom til Íslands og var þess minnst með útgáfu tveggja smáhefta 14. mars. Heftin eru með 4 frímerkjum hvort og eru myndefni merkjanna sem bera áletrunina B50g innanlands (ígildi 103 kr. á útgáfudegi) Ford AA vörubíll frá 1931 og Chevrolet hálfkassabíll frá 1942-3. Myndefni frímerkjanna sem bera áletrunina 50g til Evrópu (ígildi 175 kr.) eru hins vegar Mercedes Benz farþegabifreið frá 1957 og Bedford slökkvibíll frá 1955.

Ford-T var traustur, einfaldur og tiltölulega ódýr vörubíll sem kom hingað til lands án yfirbyggingar. Hönnun Íslendinga á eilshúsum og pöllum á vörubíla á sér ekki sinn líka annars staðar í veröldinni.

Chevrolet hálfkassabíll, eins og sá sem frímerkið sýnir, tók 10 farþega. Bíllinn kom nýr til landsins 1943 en var smíðaður 1942. Hann var notaður til fólks- og vöruflutninga í Eyjafirði en er nú á Samgönguminjasafninu í Stóragerði í Óslandshlíð.

Mercedes Benz farþegabifreiðin (rúta) er af árgerð 1957. Bíllinn var fluttur inn árið 1962 og notaður á Siglufjarðarleið í 10 ár, uns hann var seldur austur á firði. Hann er nú til sýnis á Samgöngusafninu í Stóragerði.

Um miðjan síðari hluta 20. aldar komu 68 slökkvibílar af gerðinni Bedford til landsins. Tilkoma slökkvibíla var, að sögn þeirra sem best til þekkja, mesta bylting sem orðið hefur í brunavörnum landsbyggðarinnar.

Hönnuður frímerkjanna er Hlynur Ólafsson sem jafnframt tók ljósmyndirnar af Mercedes Benz rúttunni og Bedford slökkvibílunum. Svanur Hallbjörnsson tók myndina af Ford vörubílunum og Olgeir Engilbertsson af Chevrolet hálfkassabílunum. Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði í fjórlit og einum Pantone sérlit.

Bæjarhátíðafrímerki

Þann 2. maí komu út fimm frímerki í nýrri frímerkjaröð sem helguð var bæjarhátíðum á Íslandi. Myndefni frímerkjanna eru fimm bæjarhátíðir: Hinsegin dagar, Aldrei fór ég suður, Fiskidagurinn mikli, Bræðslan og Þjóðhátíð í Vestmannaeyjum. Bæjarhátíðum sem haldnar eru hér á sumrin hefur farið fjölgandi á undanförunum árum og eru víða orðnar ríkur þáttur í menningarlífi margra bæja og byggðarlaga á Íslandi.

Hinsegin dagar í Reykjavík, sem er myndefni frímerkis með verðgildinu B50g innanlands (ígildi 103 kr. á útgáfudegi), eru haldnir í ágúst ár hvert. Þessi hátíð samkynhneigðra barst frá Bandaríkjunum til Evrópu og ber nú upp á flestar helgar sumarsins víða um heim. Hinsegin dagar voru fyrst haldnir hátíðlegir hér á landi árið 2000.

Aldreí fór ég suður tónlistarhátíðin, sem er myndefni frímerkis með verðgildinu B50g innanlands (ígildi 103 kr.), var haldin á Ísafirði fyrsta sinni árið 2004. Hátíðin þykir sérstök sökum staðsetningar og umgjörðar og hefur haft jákvæð áhrif á samfélagið auk þess sem bærinn hefur endurnýjað ímynd sína sem tónlistarbær.

Fiskidagurinn mikli, sem er myndefni frímerkis með verðgildinu 50g innanlands (ígildi 120 kr.), er fjölskylduhátíð sem er haldin í Dalvíkurbyggð fyrsta laugardag eftir verslunarmannahelgi. Markmið hátíðarinnar er að fólk komi saman, skemmti sér og snæði fisk. Fjölbreytt skemmtidagskrá er í tengslum við hátíðina.

Tónlistarveislan Bræðslan á Borgarfirði eystri, sem er myndefni frímerkis með verðgildinu 50g innanlands (ígildi 120 kr.), hefur í tímans rás skipað sér sess sem hlekkur í tónlistarlífi landsmanna. Tónleikarnir fara fram í gamalli síldarbræðslu sem heimamenn breyta í tónleikahöll einu sinni á ári.

Þjóðhátíð í Vestmannaeyjum, sem er myndefni frímerkis með verðgildinu 50g innanlands (ígildi 120 kr.), var fyrst haldin 1874. Íþróttabandalag Vestmannaeyja skipuleggur hana. Hátíðin hefur þróast í eina metnaðarfullstu tónlistarhátíð landsins og hefur aldrei fallið niður, hvorki vegna veðurs né náttúruhamfara.

Linda Ólafsdóttir hannaði frímerkin en Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði.

Evrópufrímerki – Póstbílar

Þennan sama dag, 2. maí, gaf Íslandspóstur út tvö Evrópufrímerki og var þema þeirra að þessu sinni pósthílar í notkun. Pósthíll af tegundinni Ford Transit 350M árg. 2012, er myndefni á frímerki með verðgildinu 50g til Evrópu (ígildi 175 kr. á útgáfudegi) en pósthíll af tegundinni Man Tgs árg. 2010, er myndefni á frímerki með verðgildinu 50g utan Evrópu, (ígildi 230 kr.).

Þema Evrópufrímerkjanna er að venju ákvörðun PostEurop, Sambands opinberra pósthrekenda í Evrópu en útgáfan var einnig tileinkuð 20 ára afmæli PostEurop. Frímerkjin voru eingöngu gefin út sjálfímandi, í bæði örkum og heftum, og er tökkun frímerkjanna ólík.

Íslandspóstur rekur einn stærsta bílaflota landsins, um 110 bíla, sem eingöngu sinna pósthflutningum. Heildaraksturinn er í kringum 3,5 milljón km á ári en landpóstakeyrslan er ekki inni í þeirri tölu. Landpóstar eru þeir aðilar sem sjá um pósthflutninga í hinum dreifðu byggðum landsins.

Pósturinn hefur sett sér umhverfisstefnu og fylgist með kolefnismengun bílaflotans. Um þriðjungur allra pósthíla á Stór-Reykjavíkursvæðinu eru metangasbílar og stefnt er að fjölgun slíkra vistvænna bifreiða. Við brennslu á metangasi í stað bensíns eða dísilólú fer mun minna af koldíoxíði og öðrum gróðurhúsalofttegundum út í andrúmsloftið. Ellefu ár eru síðan Íslandspóstur tók fyrstu metangasbifreiðina í notkun.

Í öllum bifreiðum Póstsins eru ökusíritar sem skrá upplýsingar um aksturslag. Með þeim er hægt að fylgjast með bílunum í rauntíma á tölvuskjá og þar sést hvar bílarnir eru, á hvaða hraða þeir aka og í hvaða átt þeir stefna. Þessi tækni auðveldar að miklum mun allt skipulag pósthflutninga kringum landið.

Bergþóra Birgisdóttir hannaði Evrópufrímerkjin. Sverrir Björnsson tók landslagsmyndirnar á frímerkjunum en Arnaldur Halldórsson myndirnar af bifreiðunum. Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Samnorræna frímerkjasýningin NORDIA 2013

Þann 2. maí gaf Íslandspóstur einnig út smáörk í tilefni af norrænu frímerkjasýningunni NORDIA 2013, sem haldin var í Íþróttamiðstöðinni Ásgarði í Garðabæ 7.-9. júní en þema frímerkjanna eru norðurljós. Þetta var í sjötta sinn sem sýningin er haldin hérlendis. Í smáörkinni eru fjögur frímerki, með verðgildinu 50g til Evrópu (ígildi 175 kr.) og var því verð smáarkarinnar 700 kr. á útgáfudegi.

Í kynningu Íslandspósts með smáörkinni segir að frá sólinni berist í sífellu svonefndur sólvindur sem er straumur rafhláðinna agna. Segulsvið jarðarinnar hrindir honum frá sér nema í kringum segulpólana þar sem eitthvað af ögnunum sleppur inn. Þegar þær rekast á lofthjúp jarðar, í um 100-250 km hæð örvast sameindir og frumeindir í hjúpnum og senda frá sér ljós sem við köllum norður- eða suðurljós.

Áhrif sólvindsins eru mest á kraga kringum segulpólana og þar eru norður- og suðurljósinn einnig mest áberandi. Ísland er í norðurljósakraganum að nóttu til við eðlileg skilyrði. Hægt er að sjá norðurljósinn hvar sem er á Íslandi þegar norðurljósakraginn svonefndi er yfir landinu, himinninn heiðskír og myrkt er úti. Stærð og umfang norðurljósakragans er breytilegt og veltur að mestu á virkni sólar og þar af leiðandi sólvindinum. Sé virkni sólar lítil er kraginn venjulega líttill en sé virkni sólar mikil er kraginn venjulega stór og breiður.

Hönnuður frímerkjanna er Hlynur Ólafsson en Olgeir Andrésen tók ljósmyndirnar. Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði í fjórlit og einum Pantone sérilit.

Vitafrímerki

Hinn 12. september komu út tvö frímerki í þriðju röðinni sem Íslandspóstur gaf út og tileinkar vitum á Íslandi. Vitarnir sem prýddu frímerkin voru að þessu sinni Vattarnesviti, á frímerki sem ber áletrunina 50g innanlands (ígildi 120 kr. á útgáfudegi) og Skarðsfjöruviti, á frímerki sem ber áletrunina 100g til Evrópu (ígildi 300 kr.). Frímerkin voru sjálfímandi í örk með 10 frímerkjum. Aftan á frímerkjaarkirnar eru prentaðir uppdrættir af vitunum.

Árið 1912 var reistur viti á Vattarnestanga við Reyðarfjörð. Við bygginguna var stuðst við teikningar Thorvalds Krabbe verkfræðings. Vitinn var steinsteyptur sívalur turn, 3,3 metrar á hæð upp á svalir umhverfis ljóshúsið og 2,4 metrar í þvermál. Ljóshúsið og gasbúnaður voru frá Svíþjóð og í vitanum var 500 mm linsa. Árið 1957 var byggður nýr viti á Vattarnestanga og er sá viti 12,3 metra hár en ljóshúsið er hið sama og var á gamla vitanum. Ljóshæð yfir sjávarmáli er 26 metrar. Vitinn var rafvæddur með straumi frá rafveitu árið 1977 en gas haft til vara. Vitann hannaði Axel Sveinsson verkfræðingur.

Á Skarðsfjöru á Meðallandssandi var reist 19 metra há járngrind árið 1959. Þessi viti var útbúinn með 3 metra háu áttstrendu sænsku ljóshúsi og díoptrískri 500 mm linsu og gasljóstækjum sem áður voru í Galtarvita. Árið 1968 var byggt vélahús úr steinsteypu nærri vitanum og þar komið fyrir ljósavélum og tækjum fyrir radíóvita. Vitinn var raflýstur sama ár. Radarsvari var látinn á vitann árið 1973 en GPS-leiðrétting og sjálfvirk veðurathugunarstöð árið 1993. Flugmála-stjórn Íslands tók við rekstri radíóvitans 1994. Árið 1997 var tekið inn rafmagn frá rafveitu. Vitann hannaði Steingrímur Arason verkfræðingur.

Hönnuður frímerkjanna er Örn Smári Gíslason en Friðrik Örn Hjaltested tók ljósmyndirnar. Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Surtsey 50 ára

Þennan sama dag, 12. september, var þess minnst með útgáfu frímerkis með áletruninni 1500g innanlands (ígildi 565 kr. á útgáfudegi) að 50 ár voru liðin frá því að gos hófst í Surtsey.

Snemma dags 14. nóvember 1963 sáu sjómenn frá Vestmannaeyjum að reykjar-mökkur stóð upp úr sjónum átján kílómetra suðvestur af Heimaey. Surtseyjar-gos var þá hafið nokkrum dögum áður, en um 130 metra sjávardýpi er á þessum slóðum. Gosið stóð með stuttum hléum fram í júní 1967. Eyjan var um það bil þrjár ferkílómetrar að flatarmáli eftir að gosi lauk en hún fer stöðugt minnkandi vegna ágangs sjávar og er nú aðeins helmingur af því sem hún var í upphafi.

Fjölskrúðugt líf er í eyinni og fjölmargar lífverur hafa numið þar land. Fræ hafa borist sjóleiðis til eyjarinnar eða borist með vindi og fuglum. Þær plöntur sem hafa tekið sér bólfestu í eyinni dafna ágætlega og er gróðurinn orðinn gróskumikill og farinn að líkjast þeim sem finna má í fuglabýggðum í úteyjum Vestmannaeyja. Mikið fuglalíf er í eyjunni en þar má sjá fýl, teistu, ritu og aðrar fuglategundir.

Samkvæmt tölfraeðispám um framtíð eyjarinnar mun Surtsey verða að skeri eftir 160 ár. Þó er ekki útlit fyrir að hún fari öll á kaf því víða í nágrenni eyjarinnar standa björg upp úr hafi og hafa gert í þúsundir ára. Surtsey var skráð á heimsminjaskrá UNESCO, Menningarmálastofnunar Sameinuðu þjóðanna í júlí 2008.

Atli Hilmarsson hannaði frímerkið en Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Íslenska geitin

Þann 12. september kom einnig út frímerki tileinkað íslensku landnámsgeitinni, með áletruninni 50g til Evrópu (ígildi 175 kr. á útgáfudegi). Frímerkið ber einnig Sepac-áletrunina enda um að ræða sameiginlega útgáfu Sepac-landanna tólf þar sem þemað er dýr og í tilviki Íslands var landnámsgeitin fyrir valinu. Um er að ræða sameiginlega frímerkjaútgáfu tólf eyríkja og smáþjóða: Íslands, Færeyja, Álandseyja, Grænlands, Monaco, Lichtenstein, Luxemborgar, Gíbraltar, Mön, Guernsey, Jersey og Möltu en samútgáfa landanna hófst 2007. Að venju var gefin út gjafamappa með öllum frímerkjunum tólf, sem seld er í öllum Sepac-löndunum.

Við upphaf byggðar á Íslandi fluttu landnámsmenn geitur með sér til landsins en ekki er vitað til þess að þær hafi verið fluttar hingað eftir landnám. Allar íslenskar geitur eiga því rætur að rekja til landnámskynsins. Örnefni sem tengjast geitum gefa til kynna að töluvert hafi verið af þeim í upphafi byggðar á Íslandi. Við talningu á 18. öld voru þær þó ekki nema rúmlega 800 og er ástæðan fyrir fækkun þeirra rakin til kólnandi veðurfars á 16. og 17. öld. Afurðir af sauðfé hentuðu betur slíku veðurfari. Í kreppunni á þriðja og fjóra áratug 20. aldar fjölgaði geitum í landinu því þær hentuðu vel sem húsdýr víða í sjávarþorpum. Við talningu árið 1930 voru þær orðnar tæplega 3000. Þær voru að lokum bannaðar í þorpum og fækkaði ört eftir 1940. Árið 1963 voru aðeins taldar 87 geitur á landinu og stofninn kominn á válista. Árið 2008 samþykkti ríkisstjórn Íslands alþjóðlegan samning um líffræðilega fjölbreytni. Vernd íslenska landnámsgeitastofnsins fellur undir þennan samning. Geitastofninn þarf að ná 1000 dýrum til að hann verði tekinn af válista og er því enn langt í land.

Kristín Þóra Guðbjartsdóttir hannaði frímerkið og tók ljósmyndina en Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði. Fyrirtækið Davo í Deventer Hollandi framleiddi gjafamöppu Sepac-landanna.

Dagur frímerkisins – Vígsluafmæli biskupsstóla

Þann 12. september gaf Íslandspóstur einnig út smáörk í tilefni af Degi frímerkisins og var útgáfan tileinkuð 250 ára vígsluafmæli Hóladómkirkju og 50 ára vígsluafmæli Skálholtsdómkirkju. Smáörkin er með tveimur frímerkjum sem bera áletrunina 500g innanlands (ígildi 225 kr. á útgáfudegi).

Hóladómkirkja stendur á Hólum í Hjaltadal. Biskupsstóll var settur á Hólum árið 1106 þegar Norðlendingar vildu fá sinn eigin biskup til mótvægis við biskupinn í Skálholti. Sú kirkja sem nú stendur er sjöunda kirkjan sem stendur á Hólum og fimmta dómkirkjan. Meðal muna og minja sem vísað er til á frímerkinu eru róðukross og kirkjuklukkur. Hólar voru í margar aldir helsta menningarsetur Norðurlands. Á Hólum var löngum rekinn skóli og prentsmiðja. Hólabiskupar voru 23 í kaþólskum sið og 13 í lúterskum sið. Ákveðið var með lögum 1990 að vígslubiskupar skyldu sitja á gömlu biskupssetrunum og vera sóknarprestar þar.

Skálholt, er einn merkasti sögustaður á Íslandi. Þar sátu alls 44 biskupar, 31 kaþólskur og 13 lúterskir, þar til biskupsstóll og skóli fluttust til Reykjavíkur um aldamótin 1800. Á þessum stað gerðust margir sögulegir atburðir, en telja má líflát síðasta kaþólska biskupsins, Jóns Arasonar, og sona hans einn hinn áhrifamesta. Skálholt var mikið menningarsetur. Skóli var þar um margar aldir. Árið 1949 var stofnað félag til að vinna að endurreisn Skálholtsstaðar og var kirkjan vígð 1963. Munir í Skálholtskirkju eru margir og dýrmætir og er vísað til nokkurra af þessum munum á frímerkinu.

Örn Smári Gíslason hannaði smáörkina en Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði í fjórlit og einum Pantone sérlit.

Morgunblaðið 100 ára

Þann 31. október gaf Íslandspóstur út frímerki með áletruninni 50g innanlands (ígildi 120 kr. á útgáfudegi) í tilefni þess að 100 ár voru liðin frá stofnun Morgunblaðsins.

Morgunblaðið kom fyrst út 2. nóvember 1913 og var fyrsta blaðið 8 blaðsíður að stærð. Upphafsmáður að stofnun blaðsins var Vilhjálmur Finsen sem hafði átt sér þann draum í fjölda ára að koma út blaði í Reykjavík. Í fyrsta blaðinu sem kom út má meðal annars lesa eftirfarandi: „Dagblað það sem hér byrjar starf sitt, á fyrst og fremst að vera áreiðanlegt, skemmtilegt og lipurt ritað fréttablað.”

Viðtökur fyrstu tölublaðanna báru þess merki að ferskir vindar blésu um íslenska blaðaútgáfu því blaðið var bókstaflega rífið út. Morgunblaðið varð fljótlega víðlesnasta blað landsins. Nýtt félag í Reykjavík, sem fékk nafnið Árvakur hf., festi kaup á blaðinu 1919 og er ennþá eigandi þess. Ritstjórar blaðsins, Valtýr Stefánsson og Jón Kjartansson og Sigfús Jónsson framkvæmdastjóri þess, lögðu grunn að styrkri stöðu Morgunblaðsins í íslenskri fjölmiðlun. Morgunblaðið dafnaði og lesendum fjölgaði og hafði starfsemin aukist svo að huga varð að byggingu nýs húss. Árið 1956 fluttist Morgunblaðið í nýtt hús í Aðalstræti 6. Árið 1993 var öll starfsemi Morgunblaðsins flutt undir eitt þak í nýtt húsnæði í Kringlunni og árið 2006 fluttist blaðið svo í núverandi húsnæði við Hádegismóa, norðan við Rauðavatn í Reykjavík.

Frímerkið hannaði Hörður Lárusson en Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Íslensk myndlist – Nýtt landslag

Þema fjórðu frímerkjaradarinnar um íslenska myndlist sem Íslandsþóstur gaf út 31. október er Nýtt landslag. Málverkin sem prýða frímerkjin að þessu sinni eru: Gjá í Þingvallahrauni (B50g innanlands, ígildi 103 kr. á útgáfudegi) eftir Eggert Laxdal, Beininn hennar Stjörnu (500g innanlands, ígildi 225 kr.) eftir Finn Jónsson, Brennisteinsöldur við Landmannalaugar (250g til Evrópu, ígildi 580 kr.) eftir Guðmund frá Miðdal og Herðubreið (250g utan Evrópu, ígildi 955 kr.) eftir Svein Þórarinnsson.

Frá upphafi myndlistarinnar í landinu og allar götur til nútíðar hefur landslagið verið helsta viðfangsefni íslenskra myndlistarmanna. Hins vegar hefur túlkun þess breyst í samræmi við tíðaranda og listviðhorf í landinu á hverjum tíma. Til að mynda voru verk frumherjanna, Þórarins B. Þorlákssonar, Ásgríms Jónssonar, Kjarvals og Jóns Stefánssonar, lituð af bjartsýni og þjóðernisrómantískri ættjarðarást sjálfstæðisbaráttunnar. Veruleikinn sem blasti við fullvalda Íslendingum var hins vegar nokkuð annar en menn höfðu vænst.

Á Alþingishátíðinni 1930 horfðu menn fram á kreppuástand, vaxandi atvinnuleysi, hnignun atvinnuveganna og pólitískt sundurlyndi hinnar nýfrjálsu þjóðar, ástand sem ekki tók enda fyrir en í síðari heimsstyrjöld. Þetta uggvænlega ástand endurspeglast með ýmsum hætti í listaverkum nýrrar kynslóðar landslagsmálara. Tært, litríkt og viðmótsþýtt sumarlandið sem birtist í verkum frumherjanna víkur fyrir myndum af drungalegu vetrarlandslagi, brunahrauni og hrjóstrugum öræfum, náttúru sem ekki samræmdist hugmyndum manna um fegurð, og virtist auk þess sett til höfuðs íbúum landsins. Í því ljósi má skoða túlkun Eggerts Laxdal (1897-1951) á „heilögu“ landslagi Þingvalla sem hrikalegri grjóthrégu, lýsingu Finns Jónssonar (1892-1993) á öræfalandslaginu sem

hinstu hvílu villuráfandi manna og dýra, upphafningu Guðmundar frá Miðdal (1895-1963) á eldstöðvum landsins og málverk Sveins Þórarinssonar (1899-1977) af hinni tignarlegu Herðubreið, þar sem fjallið birtist okkur sem ókleift og hrikalegt virki óþekktu aflu.

Hlynur Ólafsson hannaði frímerkin en Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði. Gjafamappa var gefin út með frímerkjunum og vandaðri umfjöllun um listaverkin og höfunda þeirra á íslensku og ensku eftir Aðalstein Ingólfsson listfræðing. Svansprent í Kópavogi prentaði gjafamöppuna.

Jólafrímerki

Myndefni jólafrímerkjanna sem komu út 31. október 2013 eru fengin úr steindum glugga yfir dyrum Hallgrímskirkju í Reykjavík. Jólafrímerkin 2013 brjóta blað í rúmlega 30 ára útgáfusögu íslenskra jólafrímerkja að tvennu leyti. Í fyrsta lagi eru þau nú þrjú að tölu með eftirfarandi verðgildum: B50g innanlands fyrir B-póst innanlands (ígildi 103 kr. á útgáfudegi), 50g innanlands fyrir A-póst innanlands (ígildi 120 kr.), og 50g til Evrópu fyrir A-póst til Evrópu (ígildi 175 kr.). Frímerkin eru sjálflímandi og aðeins gefin út í örk með 10 frímerkjum. Aftan á frímerkjaarkirnar er prentuð mynd af Hallgrímskirkju ásamt nánari upplýsingum um útgáfuna.

Í öðru lagi þá bjóða frímerkin upp á sjón- og hljóðræna upplifun með notkun á viðeigandi smáforriti (appi) í síma og er því óhætt að fullyrða að jólafrímerkin 2013 séu tæknivæddustu frímerki Íslandssögunnar.

Ýmis trúarleg tákn eru sá efniviður sem listamaðurinn, Leifur Breiðfjörð, vann úr við gerð þessa fagra glervirkis, sem þessi steindi gluggi yfir dyrum Hallgrímskirkju er og sem biskup Íslands helgaði 28. nóvember 1999. Glugginn er níu metrar á hæð og um tveir metrar á breidd. Í þremur einingum gluggans túlkar Leifur baráttu góðs og ills. Aðrar einingar sýna píslargöngu Krists og fuglinn Fönix, tákn upprisunnar en efstu sex einingarnar sýna hringinn, tákn eilífðar, en inni í honum er þríhyrningur, tákn heilagrar þrenningar og dúfan, tákn heilags anda.

Jólafrímerkin sýna þrjár einingar kirkjugluggans en þær má skoða mun nánar ef frímerkin eru skönnuð með viðeigandi appi en svonefndur AR-kóði (Augmented Reality) er byggður inn í öll frímerkin. Með því að hlaða niður Sepac stamps-appi í snjallsíma eða spjaldtölvu má skoða kirkjugluggann í heild sinni ásamt Hallgrímskirkju frá ýmsum sjónarhornum að utan (sjá mynd hér að neðan). Tónlistin sem heyra má þegar appið er opnað er sálmaforleikurinn „Schmücke dich, o liebe Seele“ eftir Johann Sebastian Bach í flutningi Harðar Áskelssonar organista og kantors Hallgrímskirkju. Tónlistin er af disknum, Nýja orgelið í Hallgrímskirkju. Appið er hægt að sækja í Play Store á tækjum með Android-stýrikerfi og App Store fyrir Apple-tæki.

Örn Smári Gíslason hannaði frímerkin sem Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

2014

Eimskipafélag Íslands 100 ára

Þann 16. janúar gaf Íslandspóstur út frímerki, með áletruninni 50g til Evrópu (ígildi 175 kr. á útgáfudegi), í tilefni þess að 100 ár voru liðin frá stofnun Eimskipafélags Íslands.

Eimskipafélagið var stofnað 17. janúar árið 1914 og er með elstu starfandi fyrirtækjum á Íslandi. Saga félagsins tengist með margvíslegum hætti sögu íslensku þjóðarinnar á tuttugustu öld. Ein meginforsenda efnahags- og stjórn-málalegs sjálfstæðis þjóðarinnar var að Íslendingar tækju samgöngur og flutninga til og frá landinu í eigin hendur.

Félagið sem strax í upphafi fékk heitið „óskabarn þjóðarinnar“ átti ríkan þátt í að auka hagsæld í landinu. Félagið hóf reglulegar siglingar árið 1915 með skipinu Gullfossi. Sú þýðing sem félagið hafði fyrir Íslendinga sannaðist í báðum heimsstyrjöldunum þegar erlend skipafélög hættu að sigla til landsins. Eimskip rekur í dag áreiðanlegt og skilvirkt siglingakerfi á Norður-Atlantshafssvæðinu með skrifstofur í 19 löndum en býður jafnframt upp á alhliða flutningaþjónustu um allan heim. Sjá frekari umfjöllun um Eimskipafélag Íslands við frímerkja-útgáfur ársins 1964.

Frímerkið hannaði Atli Hilmarsson en Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði.

2014

Hagstofa Íslands 100 ára

Sama dag, 16. janúar, gaf Íslandspóstur út frímerki, með áletruninni 50g innanlands (ígildi 130 kr. á útgáfudegi), tileinkað aldarafmæli Hagstofu Íslands.

Hagstofan er miðstöð opinberrar hagskýrslugerðar í landinu og vinnur að söfnun gagna, úrvinnslu og birtingu tölfræðilegra upplýsinga um landshagi Íslands og þjóðfélagsleg málefni. Hagstofan skiptist í fjögur svið, efnahagsvið, félagsmálasvið, fyrirtækjasvið og þjónustu- og þróunarsvið.

Hagstofa Íslands tók til starfa árið 1914. Í ársbyrjun 2008 var Hagstofa Íslands lögð niður sem ráðuneyti og tóku þá gildi ný lög um Hagstofu Íslands og opinbera hagskýrslugerð. Samkvæmt þeim er Hagstofan sjálfstæð stofnun sem heyrir undir fjármálaráðherra.

Hagstofan starfar í samræmi við samþykktir Sameinuðu þjóðanna um grundvallarreglur um opinbera hagskýrslugerð og ákvæði laga um persónuvernd og meðferð persónuupplýsinga.

Kristín Þóra Guðbjartsdóttir hannaði frímerkið en Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Haförninn friðaður í 100 ár

Þennan sama dag, 16. janúar kom einnig út frímerki, með áletruninni B50g innanlands (ígildi 112 kr. á útgáfudegi), tileinkað 100 ára friðun íslenska hafarnarins (*Haliaeetus albicilla*). Þetta var í annað sinn sem Pósturinn gefur út frímerki þar sem haförninn er myndefni. Fyrri frímerkið kom út 26. apríl 1966 og var verðgildi þess 50 kr.

Haförninn er stærsti fugl á Íslandi og meðal sjaldgæfustu varpfugla landsins. Síðustu tvo áratugi 19. aldar var markvisst unnið að því að útrýma erninum hér á landi og fram til ársins 1905 voru greidd verðlaun fyrir að skjóta haförn á Íslandi. Íslendingar friðuðu haförninn fyrstir allra þjóða frá og með 1. janúar 1914 en þetta sama ár fékk íslenska þjóðin heimastjórn.

Á síðustu þrjátíu til fjörutíu árum hefur stofninn þrefaldast en örninn er þó enn á válista. Íslenski stofninn er erfðafræðilega frábrugðinn öðrum arnarstofnum nema þeim grænlenka. Örninn verpti áður fyrr um allt land en búsvæði hans á Íslandi eru nú að mestu bundin við Breiðafjörð, Vestfirði og Vesturland.

Hörður Lárusson hannaði frímerkið en Gunnar Þór Hallgrímsson tók ljósmyndina. Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Ferðamannafrímerki

Þann 16. janúar kom einnig út þriðja röðin í flokki Ferðamannafrímerkja sem hófu göngu sína árið 2012.

Sjúlfberg, sem er myndefni frímerkisins með áletruninni 50g til Evrópu (ígildi 175 kr. á útgáfudegi), er sérkennilegur standklettur í sjó við Munaðarnes í Árneshreppi á Ströndum. Nafnið mun vera frá 19. öld og merkir „berg sem stendur sjálft, eitt og sér“. Munaðarnes var nyrsti sveitabær á Ströndum. Á svæðinu er geysimikið fuglalíf. Sjúlfbergsbás er nafn á alldjúpri vík. Í henni miðri er standklettur í sjó og nefnist Sjúlfberg, og annar uppi í fjörubakkanum sem heitir sama nafni.

Kvíárjökull, sem er myndefni frímerkisins með áletruninni 50g utan Evrópu (ígildi 230 kr.), gengur sunnan úr Örfæfajökli, syðsta hluta Vatnajökuls. Frá gígibörmum Örfæfajökuls steypist tugur tignarlegra skriðjökla niður á sandana fyrir neðan. Kvíárjökull fellur í um 500-600 metra djúpt hamragljúfur milli Staðarfjalls og Vatnafjalla. Á vegum Jarðvísindastofnunar Háskóla Íslands er unnið að rannsóknum á byggingu og myndun jökulgarða Kvíárjökuls.

Oscar Bjarnason hannaði frímerkin og tók ljósmyndirnar en Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Íslensk samtímahönnun – Arkitektúr

Þann 27. mars kom út fimmta frímerkjaröðin um íslenska samtímahönnun, að þessu sinni tileinkuð arkitektúr. Myndefnin eru sundlaugin á Hofsósi (850 innanlands, ígildi 112 kr. á útgáfudegi), kaffihús í Lystigarðinum á Akureyri (50g innanlands, ígildi 130 kr.), Menntaskóli Borgarfjarðar (250g innanlands, ígildi 155 kr.) og göngubrú yfir Hringbraut (50g til Evrópu, ígildi 175 kr.).

Við byggingu sundlaugarinnar á Hofsósi var haft að markmiði að skapa nútímalegt mannvirki sem félli jafnframt vel að gamla bæjarkjarna Hofsóss. Byggingin rís upp af því blágrýtisstuðlabergi sem einkennir staðhætti við ströndina. Basalt arkitektar hönnuðu sundlaugina.

Í tilefni af 150 ára afmæli Akureyrar og 100 ára afmæli Lystigarðsins í bænum ákvað bæjarfélagið að byggja kaffihús í garðinum. Þar eru tvö af elstu húsum bæjarins og var fullt tillit tekið til þeirra við hönnun hins nútímalega kaffihúss. Kollgáta arkitektúr hannaði bygginguna.

Menntaskóli Borgarfjarðar, er staðsettur mitt á milli lynggróinna kletta í Borgarnesi og var umhverfi hans afgerandi í allri mótun byggingarinnar. Markmiðið var að skapa staðbundna byggingu sem á beint samtal við sitt nánasta umhverfi, og hýsir nútímalegan menntaskóla í lífandi samfélagi sem Borgarnes er. Kurtogpí arkitektastofa hannaði bygginguna.

Göngubrú yfir Hringbraut í Reykjavík er niðurstaða samkeppni, sem haldin var árið 2003. Brúin lagar sig að gönguleiðum og myndar lóðréttan og láréttan boga yfir götuna. Fislétt handrið eykur á svif brúarinnar. Arkitektastofan Studio Grandi hannaði brúna. Verkið var unnið með Eflu verkfræðistofu (áður Línuhönnun).

Örn Smári Gíslason hannaði frímerkinn en Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði í fjórlit og einum Pantone sérilit.

Norðurlandafrímerki – Norðurlöndin við hafið

Þennan sama dag, 27. mars, kom út smáörk í útgáfuröð Norðurlandafrímerkja, sem bar nafnið Norðurlöndin við hafið. Þetta var þriðja og síðasta útgáfan í þessari frímerkjaröð, en þær fyrri komu út 18. mars 2010 og 22. mars 2012. Norrænu pósthjónirnar höfðu um nokkurt skeið gefið út frímerki með sam-eiginlegu myndefni tengt hafinu og þemað að þessu sinni var tileinkað skipum á hafi úti.

Smáörkin sem Íslandspóstur gaf út er með einu frímerki sem ber áletrunina, 250g innanlands (ígildi 155 kr. á útgáfudegi) og myndefnið er flutningaskip með íslenskar afurðir um borð í flutningagámum. Jafnframt er gefin út gjafamappa með smáörkum allra Norðurlandaþjóðanna í þessari útgáfu, sem ber yfirskriftina „Top of the World of Stamps“.

Millilandasiglingar eru snar þáttur í efnahag Íslands. Hlutdeild sjávarútvegs í þessari flutningastarfsemi er mikil. Fyrr á tímum voru landsmenn öðrum háðir um vöruflutninga á sjó og takmarkaði það mjög verslun og menningarleg samskipti. Síðar buðu íslensk skipafélög upp á alhliða flutningaþjónustu víða um heim sem byggir á áreiðanlegu og skilvirku siglingakerfi. Þessi flutningafyrirtæki eru einn af máttarstólpum samfélagsins og gegna þýðingarmiklu hlutverki.

Frímerkið hannaði Borgar Hjörleifur Árnason en Arnaldur Halldórsson tók ljósmyndina. Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði smáörkina.

Evrópufrímerki – Hljóðfæri

Þennan sama dag, 27. mars, komu Evrópufrímerkin 2014 út en þema þeirra var að venju ákvörðun PostEurop, en það var að þessu sinni hljóðfæri. Myndefni frímerkjana voru tvö nýstárleg og alíslensk hljóðfæri.

Steinharpa, er myndefni á frímerki með verðgildinu 50g til Evrópu (ígildi 175 kr. á útgáfudegi) og segulharpa, er myndefni á frímerki með verðgildinu 50g utan Evrópu, (ígildi 230 kr.). Frímerkin komu að þessu sinni aðeins út í örkum með 10 sjálf límandi frímerkjum.

Listamaðurinn Páll Guðmundsson á Húsafelli smíðaði árið 2001 nýtt hljóðfæri sem nefnist steinharpa. Hljóðfærið er safn steina og myndar hver steinn einn tón í þriggja og hálfur áttundar hljóðfærinu. Steinharpan er sett saman úr steinhellum úr líparíti. Hljóðfærið má telja einstakt í tónlistarsögunni en það var notað í tónverkinu Hrafnagaldur Óðins sem hljómsveitin Sigur Rós flutti ásamt tónlistarfólki og kvæðamanni.

Nýsköpunarverðlaun forseta Íslands í mars 2013, voru meðal annars veitt fyrir nýtt hljóðfæri sem listamaðurinn Úlfur Hansson smíðaði og nefnist segulharpa. Harpan er 26 strengja hljóðfæri og byggir hugmyndin á því að 26 strengir eru stroknir með rafsegulkrafti handofinna segulspóla. Strengirnir, spólurnar og rafkerfið liggja inni í sjálfum skrokk hljóðfærisins. Náttúruleg endurómun 26 opinna strengja skapar þann tónblæ sem einkennir hljóðfærið. Snertitakkar framan á hörpunni knýja hljóðfærið sem býr yfir einni áttund.

Örn Smári Gíslason hannaði frímerkin en Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði.

Bæjarhátíðafirmerki

Þann 8. maí gaf Íslandspóstur út aðra röðina í frímerkjaútgáfu sem tileinkuð er bæjarhátíðum. Myndefni frímerkjanna eru sem fyrr fimm bæjarhátíðir víða um land: Þær voru að þessu sinni Humarhátíð á Höfn, Síldarævintýrið, Ljósanótt, Danskir dagar og Menningar- og fjölskylduhátíð.

Humarhátíð á Höfn í Hornafirði, sem er myndefni frímerkis með verðgildinu B50g innanlands (ígildi 112 kr. á útgáfudegi), má rekja til frumkvæðis einstaklinga og fyrirtækja sem vildu beita sér fyrir árlegri útihátíð í bænum. Hátíðin var fyrst haldin árið 1993 og hefur hún farið fram með virkri þátttöku fyrirtækja á Hornafirði. Humarveiðar eru stundaðar frá Hornafirði og dregur hátíðin nafn sitt af því.

Síldarævintýrið, sem er myndefni frímerkis með verðgildinu B50g innanlands (ígildi 112 kr.), er árleg bæjarhátíð Siglufirðinga og með elstu bæjarhátíðum landsmanna. Síldarævintýrið mikla stóð í 100 ár. Hátíðin var fyrst haldin árið 1991 og hefur síðan verið árlegur viðburður á Siglufirði. Hátíðin er byggð á litríkri sögu staðarins sem einu öflugasta sjávarplássi landsins á árum áður.

Ljósanótt, sem er myndefni frímerkis með verðgildinu 50g innanlands (ígildi 130 kr.), er menningar- og fjölskylduhátíð Reykjanesbæjar. Hún var haldin í fyrsta sinn 2. september árið 2000 og var tileinkuð framlagi Reykjanesbæjar til Reykjavíkur, menningarborgar árið 2000. Fjöldi tónlistarmanna kemur fram auk þess sem myndlistarfólk sýnir verk sín víðs vegar um bæinn.

Danskir dagar, sem er myndefni frímerkis með verðgildinu 50g til Evrópu (ígildi 180 kr.), er fjölskylduhátíð sem er haldin í Stykkishólmi ár hvert en Stykkishólmur hefur stundum verið nefndur danskur bær. Danskir dagar voru fyrst haldnir 21. febrúar 1994 með aðkomu félagasamtaka sem vinna að framfarumálum.

Bærinn er skreyttur í tilefni hátíðarinnar og er skrautið mestmegnis í dönsku fánalitunum.

Menningarnótt, sem er myndefni frímerkis með verðgildinu 50g utan Evrópu (ígildi 240 kr.), er árlegur íslenskur atburður sem fyrst var haldinn í Reykjavík 1996. Með tímanum hefur hún orðið ein stærsta og þekktasta hátíð landsins með fjölbreyttu framboði menningarviðburða. Yfir 100.000 gestir hafa sótt Menningarnótt og 600 viðburði hennar.

Linda Ólafsdóttir hannaði frímerkin er Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði.

Skrúðgarðar

Þann sama dag, 8. maí, komu út tvö frímerki í fimmtu og síðustu röðinni sem tileinkað var 10 mikilvægustu almennings- eða skróðgörðum á Íslandi í ljósi garðlistasögunnar. Myndefnin eru Hljómskálagarðurinn og Klambartún, hvort tveggja skróðgarðar í Reykjavík. Frímerkið tileinkað Hljómskálagarðinum ber einnig áletrun Sepac-landanna. Sameiginlegt þema Sepac-landanna tólf fyrir árið 2014 var blóm og því var í tilviki Íslands, Hljómskálagarðurinn og blóm-skrúðið þar, tileinkað þessari sameiginlegu útgáfu Sepac-landanna. Að venju var gefin út gjafamappa með öllum frímerkjunum Sepac-landanna 12 sem stóðu að þessari útgáfu.

Hljómskálagarðurinn, sem er myndefni frímerkisins með áletruninni 50g innanlands (ígildi 130 kr. á útgáfudegi), er lystigarður í miðborg Reykjavíkur nefndur eftir Hljómskálanum sem í honum stendur. Hluti Tjarnarinnar er einnig innan garðsins og þar má finna nokkur listaverk, m.a. stytta af Jónasi Hallgrímssyni.

Land var fyrst tekið frá fyrir garðinn árið 1901 og tillögur um útlit hans gerðar 1908. Nokkrum árum síðar voru fyrstu trén gróðursett. Bygging Hljómskálans hófst snemma árs 1922 og lauk ári síðar. Fyrsti hljóðfæraskóli landsins var starfræktur í skálanum strax á byggingarárinu 1922 og fram til 1924. Garðurinn dregur nafn sitt af Hljómskálanum sem er fyrsta hús landsins sem sérstaklega var byggt fyrir tónlist.

Klambratún (áður Miklatún), sem er myndefni frímerkisins með áletruninni 100g innanlands (ígildi 135 kr.), er útivistarsvæði í Hlíðahverfi Reykjavíkur. Svæðið er nokkurn veginn ferhyrnt og um 10 hektarar að stærð. Í norðurhluta Klambratúns standa Kjarvalsstaðir, listasafn helgað list Jóhannesar Kjarvals. Hluti túnsins tilheyrði bænum Klömbrum sem stóð þar til um miðja 20. öld en Reykjavíkurborg eignaðist bæinn árið 1946. Tveimur árum síðar var þar hafinn rekstur skólagarða fyrir reykvísk ungmenni. Á sjöunda áratugnum var Klambratúni breytt í skrúðgarð og hlaut hann nafnið Miklatún að undan-genginni nafnasamkeppni.

Hany Hadaya hannaði frímerkin en Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði. Fyrirtækið Davo í Deventer, Hollandi framleiddi gjafamöppu Sepac-landanna.

Togarar og fjölveiðiskip

Þann 8. maí komu út tvö smáhefti með fjórum frímerkjum hvort þar sem myndefnin eru íslenskir togarar og fjölveiðiskip. Útgerð skuttogara hófst hér á landi um 1970 en fyrsti skuttogarinn hóf veiðar um 20 árum áður. Í fjölveiðiskipum eru frystitæki og hægt er að vinna aflann um borð og því geta slík skip farið á nánast hvaða veiðar sem er.

Barði NK 120, sem er myndefni frímerkisins með áletruninni B50g innanlands (ígildi 112 kr. á útgáfudegi), var smíðaður í Frakklandi árið 1967 og mældist 328 tonn. Hann kom til landsins í janúar árið 1971 og er fyrsti skuttogari Íslendinga. Barði var seldur til Frakklands árið 1979.

Stálvík SI 1, sem er myndefni frímerkisins með áletruninni B50g innanlands (ígildi 112 kr.), var smíðuð 1973 hjá Stálvík í Garðabæ og mældist 314 brúttólestir (brl.) Skipið var fyrsti skuttogarinn sem smíðaður var héraendis. Stálvík var lengt 1986 og mælist þá 364 brl. Skipinu var lagt 2004 og fór til Danmerkur til niðurrifs árið 2005.

Breki VE 61, sem er myndefni frímerkisins með áletruninni 50g til Evrópu (ígildi 180 kr.), var smíðaður 1976 hjá Slippstöðinni hf. á Akureyri og mældist 491 brl. Hét þá Guðmundur Jónsson GK 425 og talinn fullkomnasta fiskiskip Íslendinga. Skipið var endurbyggt hjá Slippstöðinni á Akureyri 1978. Breki var seldur til Noregs 2007 og fór síðar til niðurrifs.

Örvar HU 21, sem er myndefni frímerkisins með áletruninni 50g til Evrópu (ígildi 180 kr.), var smíðaður á Akureyri árið 1982 og var fyrsti flakafrystitogari Íslendinga. Skipið mældist 499 brl. Það var selt úr landi 1997 til Rússlands.

Elsa Nielsen hannaði frímerkin og heftin. Anna K. Kristjánsdóttir tók ljósmyndina af Barða NK 120, en Snorri Snorrason tók aðrar myndir. Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði.

Handrit – 350 ára minning Árna Magnússonar

Þann 28. ágúst voru gefin út tvö frímerki og smáörk, með sömu frímerkjum og sömu verðgildum, í tilefni 350 ára minningar Árna Magnússonar, fræðimanns og handritasafnara. Frímerkin komu einnig út í gjafamöppu. Útgáfan er söguleg að því leyti að um er að ræða fyrstu sameiginlegu frímerkjaútgáfu Íslands og Danmerkur en frímerkin komu út á sama degi í báðum löndunum og myndefni frímerkjanna í báðum löndunum var það sama og gjafamöppur landanna eins.

Myndefnin í þessari samútgáfu eru fengin úr handritum úr safni Árna Magnússonar í Stofnun Árna Magnússonar í íslenskum fræðum í Reykjavík og Nordisk Forskningsinstitut í Kaupmannahöfn. Handritin eru Kálfalækjarbók, sem er myndefni frímerkisins með áletruninni 50g innanlands (ígildi 145 kr. á útgáfudegi), en hún hefur að geyma Njáls sögu og danskt handrit, Sjálandslög Valdimars, sem er myndefni frímerkisins með áletruninni 50g til Evrópu (ígildi 180 kr), sem inniheldur lög fyrir Sjáland.

Íslenski hluti Árnasafns hefur m.a. að geyma mörg handrit af Njáls sögu sem er ein þekktasta Íslendingasagan. Sagan er ekki varðveitt í frumriti heldur í

afritum í mismunandi gerðum. Sagan er talin samin um 1280, en handritið á frímerkinu er frá því um 1350. Handritið með Sjálandslögum Valdimars er hægt að tímasetja til loka 13. aldar en lögin sjálf eru talin frá lokum 12. aldar.

Árni Magnússon er þekktastur fyrir að hafa safnað handritum á Íslandi og víðar og fyrir Jarðabókina, sem hann skrifaði ásamt Páli Vídalín, sýslumanni. Manntal sem þeir létu taka er nú á skrá UNESCO, Menningarmálastofnunar Sameinuðu þjóðanna, yfir minni heimsins sem fyrsta þjóðarmanntal sem er varðveitt.

Árni fæddist á Kvennabrekku í Dölum 13. nóvember 1663. Hann fór til náms í guðfræði í Kaupmannahöfn og starfaði þar æ síðan þótt hann dveldi einnig langdvölum á Íslandi. Árni kom sér upp viðamesta safni íslenskra og norskra handrita frá miðöldum sem um gat. Í brunanum mikla í Kaupmannahöfn í október 1728 brann hluti af bókasafni Árna. Ætlaður missir handritanna bugaði Árna og hann lést rúmu ári síðar, 66 ára að aldri. Íslendingar sömdu við Dani um skiptingu safnsins árið 1961. Fyrstu handritin komu aftur til Íslands áratug síðar. Handritasafn Árna Magnússonar var sett á skrá UNESCO, Menningarmálastofnunar Sameinuðu þjóðanna, yfir minni heimsins árið 2009.

Daninn Jakob Monefeldt hannaði frímerkin, smárkina og gjafamöppuna, en Norðmaðurinn Martin Mörck annaðist myndgröft frímerkjanna. Prentsmiðja hins nýja sameiginlega pósthyrirtækis Svíþjóðar og Danmerkur, PostNord, í Kista í Svíþjóð prentaði frímerkin. Prentunaraðferðin var offset og stáldjúp-þrykk.

Vitafrímerki

Þann 11. september komu út tvö frímerki í fjórðu útgáfuröðinni sem Íslands-póstur gefur út og tileinkuð er vitum á Íslandi. Vitarnir sem prýddu frímerkin voru að þessu sinni Dyrhólaeyjarviti, á frímerki sem ber áletrunina B50g innanlands (ígildi 125 kr. á útgáfudegi) og Akranesviti, á frímerki sem ber áletrunina 50g utan Evrópu (ígildi 240 kr.). Frímerkin voru sjálfflímandi í örk með 10 frímerkjum. Aftan á frímerkjaarkirnar eru prentaðir uppdrættir af vitunum.

Fyrsti vitinn í Dyrhólaey var reistur árið 1910. Þetta var sænskur járngrindarviti og fyrsti járngrindarvitinn sem settur var upp hér á landi. Árið 1927 var byggður steinsteyptur viti í Dyrhólaey og stendur hann enn. Vitinn er 12,7 metra hár og 123 metra yfir sjávarmáli, útbúinn með sænsku sívölu ljóshúsi, 4,7 metrar á hæð. Í það var sett katadíoþrísk snúningslinsa, 100 cm í þvermál, og gasljóstæki. Vitinn var rafvæddur með orku frá ljósavælum árið 1964 og gas haft til vara. Frumhönnun vitans var gerð af Guðjóni Samúelssyni húsameistara.

Tveir vitar standa utarlega á Skipaskaga á Akranesi. Sá eldri er utarlega á Syðriflós, steinsteyptur turn, byggður árið 1918. Nýrri Akranesvitinn, sem er myndefni frímerkisins, var byggður á árunum 1943-1944 eftir teikningum Axels Sveinssonar verkfræðings og tekinn í notkun 1947. Gasljós var í vitanum í byrjun, magnað með 50 cm katadíoþrískri linsu, en árið 1956 var hann rafvæddur. Akranesviti er 19,2 metra hár sívalur, kónískur turn með 3,5 metra hátt sænskt ljóshús á steinsteyptri undirstöðu. Akranesviti stendur á lóðréttum sökkli, áttstrendum.

Örn Smári Gíslason hannaði frímerkin en Friðrik Örn Hjaltested tók ljósmyndirnar. Joh. Enschedé Security Print í Haarlem, Hollandi offsetprentaði.

Sturla Þórðarson – 800 ára minning

Sama dag, þann 11. september, var gefið út frímerki með áletruninni 100g til Evrópu (ígildi 310 kr. á útgáfudegi) í tilefni þess að 800 ár voru liðin frá fæðingu Sturlu Þórðarsonar. Myndefni frímerkisins er Hákonar saga, stílfærður víkinga-hjálmur og fjaðurpennaoddur. Meginheimildin um ævi Sturlu sagnaritara er Sturlunga sem tekin var saman í upphafi 14. aldar.

Sturla Þórðarson (1214-1284) var sagnaritari, skáld og lögmaður. Helstu heimildir um hann er að finna í Íslendinga sögu sem hann sjálfur mun hafa sett saman. Hann varð einn helsti valdsmaður á Íslandi og vitni að mörgum helstu atburðum sem hann sagði síðar frá. Sturla var bróðursonur Snorra Sturlusonar. Eftir að Snorri var tekinn af lífi 1241 varð Sturla einn helsti áhrifamaður meðal Sturlunga sem þeir leituðu jafnan fylgis og ráða hjá. Völd hans stóðu þó einkum við Breiðafjörð.

Sturla er höfundur frásagna um tvo helstu bardaga á Sturlungaöld, Örlygsstaða-bardaga 1238, sem hann tók þátt í, og Flugumýrabrennu 1253. Frásagnirnar af þessum atburðum eru meðal þess ægilegasta og jafnframt listilegasta sem skrifað var hér á landi á 13. öld. Í Íslendinga sögu nær frásagnarlist Sturlu hæst hvað varðar mannlýsingar, sviðsetningar, undirbúning stórvíðburða með spásögnum og draumum. Löngum hefur verið talið að Sturla Þórðarson hafi ritað um Gretti sterka og honum hafa verið eignaðar aðrar Íslendingasögur.

Örn Smári Gíslason hannaði frímerkið en Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði.

Íslensk myndlist – Borgarlíf

Hinn 6. nóvember komu út fjögur frímerki í fimmtu röðinni um íslenska myndlist. Þemað að þessu sinni var Lífið í borginni. Málverkin sem prýða frímerkin eru Telpur með brúðu (850g innanlands, ígildi 125 kr. á útgáfudegi) eftir Snorra Arinbjarnar, Búðin (50g innanlands, ígildi 145 kr.) eftir Gunnlaug Scheving, Síldarstúlka (50g til Evrópu, ígildi 180 kr.) eftir Gunnlaug Blöndal og Skip við bryggju (2000g innanlands, ígildi 630 kr.) eftir Þorvald Skúlason.

Á árunum 1915-1930 tvöfaldaðist íbúafjöldi Reykjavíkur, var 28.000 í lok tíma-bilsins. Að mestum hluta var þessi íbúafjölgun til komin vegna fólksflutninga úr sveitum. Á sama tíma minnkaði vægi landbúnaðar í þjóðarframleiðslunni um tæplega 30%, en sjávarútvegur óx hraðbyri. Fyrstu ár kreppunnar, 1929-32, urðu hins vegar til að slá verulega á þessa framþróun og skapa pólitíska og efnahagslega sundrung í þjóðfélaginu, sem ekki linnti fyrr en við hernám Breta. Félagslegar og menningarlegar aðstæður í þessu nýtilkomna íslenska þéttbýli urðu til að breyta áherslum í íslenskri myndlist. Landslagsmyndum fækkaði stórlega en þess í stað hóf ný kynslóð íslenskra listamanna, mestmegnis borin og barnfædd á mölinni, að takast á við veruleikann sem blasti við þeim á fjórða áratugnum: húsin í bænum, atvinnulífið við höfnina (Gunnlaugur Blöndal, 1893-1962), verslunarstarfsemi (Gunnlaugur Scheving, 1904-1972), vegavinnuframkvæmdir, en einnig ýmsa áður ókannaða þætti mannlífsins. Sumir þessara listamanna, t.a.m. Jón Engilberts (1908-1972), fjölluðu um stóra opinbera viðburði á borð við mannfagnaði og verkfallsátök, aðrir, t.d. Snorri Arinbjarnar (1901-1958), sögðu frá daglegu amstri alþýðunnar, tólmstundum og búksorgum. Þessar myndir, sprotnar upp úr nýjum félagslegum veruleika, urðu síðan kveikja margháttaðra myndlistartilrauna sem áttu eftir að umbreyta ásýnd íslenskrar myndlistar.

Hlynur Ólafsson hannaði frímerkin en Cartor Security Printing S.A., í Meaucé-La Loupe, Frakklandi offsetprentaði. Gjöfamappa var gefin út með frímerkjunum og vandaðri umfjöllun um listaverkin og höfunda þeirra á íslensku og ensku eftir Aðalstein Ingólfsson listfræðing.

Jólafrímerki

Jólafrímerkin 2014 komu einnig út þann 6. nóvember. Myndefni þeirra voru að þessu sinni fengin úr miðaldahandriti sem nefnist Íslenska teiknibókin og inniheldur safn teikninga eða fyrirmynda. Þrjár slíkar voru valdar á jólafrímerkin og heita þær: Fæðing Jesú, sem er myndefni frímerkis með áletruninni B50g innanlands (ígildi 125 kr. á útgáfudegi). Tilbeiðsla vitringanna sem er myndefni frímerkis með áletruninni 50g innanlands (ígildi 145 kr.) og Boðun Maríu, sem er myndefni frímerkis með áletruninni 50g til Evrópu (ígildi 180 kr.). Jólafrímerkin voru að venju sjálfímandi í örsk með 10 frímerkjum en lægsta frímerkjaverðgildið kom einnig út í hefti með 10 frímerkjum.

Íslenska teiknibókin er einstæð í hópi íslenskra handrita og er eina handritið af sinni tegund á Norðurlöndum. Bókin inniheldur safn fyrirmynda sem listamenn söfnuðu á miðöldum. Aðeins 36 miðalda fyrirmyndabækur af þessu tagi eru varðveittar í Vestur-Evrópu og Íslenska teiknibókin er sú eina sem varðveist hefur á Norðurlöndum. Talið er líklegt að bókin hafi verið í eigu Þingeyrar-klausturs á miðöldum og verið í notkun þangað til hún komst í hendur Árna Magnússonar handritasafnara um 1700.

Hlynur Ólafsson hannaði frímerkin. Österreichische Staatsdruckerei GmbH í Vítnarborg, Austurríki prentaði frímerkin í svörtu og einum Pantone sérlit og með upphleyptu bleki (Thermography).

Verðlaun íslenskra frímerkja innanlands og erlendis

Grand Prix De L'Exposition WIPA 2014, Austurríki

Jólafrímerki nr. 611B, útgefið af Íslandspósti 6. nóvember 2014, lenti í 5. sæti í hinni árlegu WIPA Grand Prix frímerkjasamkeppni fyrir árið 2014. Þátttökulönd voru alls 65 og verðlaunasæti 10. Hönnuður frímerkisins er Hlynur Ólafsson grafískur hönnuður, en myndefnið er úr miðaldahandriti sem nefnist Íslenska teiknibókin.

Frímerkjasamkeppnin Grand Prix De L'Exposition WIPA er haldin á hverju ári í Vínarborg í Austurríki en samkeppnin hófst árið 1981. Verðlaunin voru því veitt í 33. sinn árið 2014. WIPA-verðlaunin eru kennd við alþjóðlegu frímerkjasýninguna Wiener Internationale Postwertzeichen-Ausstellung sem fyrst var haldin í Vínarborg 1933, en síðan 1965, 1981, 2000 og 2008. Landssamband austurrískra frímerkjasafnara, VÖPh – Verband Österreichischer Philatelistenvereine heldur utan um WIPA samkeppnina, sem er á heimsvísu þar sem öllum póststjórnunum er heimil þátttaka með einni undantekningu þó. Austurríski pósturinn fær ekki að taka þátt í þessari samkeppni enda eru dómara í WIPA samkeppninni austurrískir frímerkjahönnuðir, frímerkjablaðamenn og fulltrúar austurríska póstsins og austurrísku ríkisprentsmiðjunnar ÖSD, sem prentar frímerki.

Premio Internazionale Asiago D'Arte Filatelica 2014, Ítalía

Frímerki nr. 585A, útgefið af Íslandspósti 24. janúar 2013 í tilefni árs alþjóðlegrar samvinnu um vatn, lenti í 1. sæti í flokknum vistfræði (Ecology price) í hinni árlegu Asiago International Award for Philatelic Art frímerkjasamkeppni í Asiago á Ítalíu, fyrir frímerki útgefin árið 2013. Frímerkið hannaði Borgar Hjörleifur Árnason grafískur hönnuður.

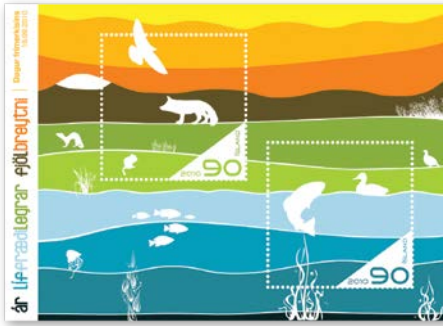
Frímerkjasamkeppnin Asiago International Award for Philatelic Art er ein af elstu samkeppnum á þessu sviði í heiminum, en verðlaunin voru veitt í 44. sinn árið 2014. Verðlaunin eru kennd við bæinn Asiago sem er skammt frá Feneyjum, en að þeim stendur Sette Comuni di Asiago Philatelic and Numismatic Association og eru verðlaunin undir verndarvæng forseta Ítalíu. Þau þykja ein af mikilvægustu verðlaunum sem veitt eru fyrir frímerkjahönnun og eru gjarnan nefnd „Óskarsverðlaun“ frímerkjagreinarinnar en um 100 lönd taka þátt í þessari samkeppni árlega.

Hönnunarverðlaun FÍT 2013

Frímerki nr. 583A, útgefið af Íslandspósti 24. janúar 2013, tileinkað 150 ára afmæli Þjóðminjasafns Íslands, hlaut 1. verðlaun (gullverðlaun) í flokki almennra myndskreytinga og útgáfu, í árlegri samkeppni Félags íslenskra teiknara (FÍT) fyrir útgefið efni árið 2013. Frímerkið hannaði Sigríður Rún Kristinsdóttir grafískur hönnuður.

Félag íslenskra teiknara (FÍT), er félagsskapur grafískra hönnuða og myndskreyta á Íslandi. Félagið var stofnað 23. nóvember 1953 og telur rúmlega 300 félagsmenn. Tæpur helmingur þeirra er starfsfólk á auglýsingastofum en meirihlutinn starfar sjálfstætt. Félagið hefur staðið fyrir samkeppni FÍT félaga um árabíl og hin síðari ár haldið sýningu á verðlaunaverkunum á HönnunarMars.

Hönnunarverðlaun FÍT 2011

Smáörk nr. 543A, með tveimur frímerkjum, útgefin af Íslandspósti 16. september 2010 og tileinkuð Degi frímerkisins 2010 þar sem þemað var Alþjóðlegt ár líffræðilegrar fjölbreytni, hlaut viðurkenningu í opnum flokki í árlegri samkeppni Félags Íslenskra teiknara (FÍT) fyrir efni útgefið árið 2010. Smáörkina hannaði Þorbjörg Helga Ólafsdóttir graffískur hönnuður.

Design Award of the Federal Republic of Germany 2011, Þýskaland

Frímerki nr. 513A, útgefið af Íslandspósti 9. október 2008 í tilefni Friðarsúlunnar í Viðey, listaverks Yoko Ono sem vígt var 9. október 2007, fékk árið 2011 tilnefningu frá þýska efnahags- og orkumálaráðuneytinu til þýsku hönnunarverðlaunanna, Design Award of the Federal Republic of Germany. Frímerkið hannaði Örn Smári Gíslason grafískur hönnuður.

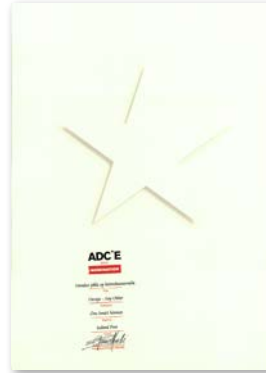
Hönnunarverðlaun Þýskalands Design Award of the Federal Republic of Germany voru fyrst veitt árið 1969. Þau heyra undir þýska efnahags- og orkumálaráðuneytið (Ministry for Economic Affairs and Energy) og eru veitt á tveggja ára fresti.

2010

Premio Internazionale Asiago D'Arte Filatelica 2010, Ítalía

Smáörk nr. 518A, með tveimur frímerkjum, útgefin af Íslandspósti 29. janúar 2009 þar sem þemað er Verndun jökla og heimskautasvæða lenti í 1. sæti í flokknum vistfræði (Ecology price) í hinni árlegu Asiago International Award for Philatelic Art frímerkjasamkeppni í Asiago á Ítalíu, fyrir frímerki útgefin árið 2009 en frímerkjasamkeppnin var haldin í 40. skiptið árið 2010. Frímerkið hannaði Örn Smári Gíslason grafískur hönnuður.

The ADC*E Awards of The Art Directors Club of Europe 2010

Smáörk nr. 518A, með tveimur frímerkjum, útgefin af Íslandspósti 29. janúar 2009 þar sem þemað er Verndun jökla og heimskautasvæða, hlaut tilnefningu (Nomination) í hinni árlegu samkeppni The Art Directors Club of Europe (ADC*E-Awards), í flokknum hönnun af ýmsum toga (Design Any Other). Frímerkið hannaði Örn Smári Gíslason graffískur hönnuður.

*ADC*E-verðlaunin eru veitt af samtökunum, The Art Directors Club of Europe, sem eru samtök félaga evrópskra hönnuða og auglýsingagerðarfólks. Samtökin voru stofnuð árið 1990 í þeim tilgangi að efla og verðlauna framúrskarandi hönnun í Evrópu og koma henni á framfæri sem víðast. ADC*E-verðlaununum er ætlað að hvetja, fræða og sameina, enda standa þau fyrir það besta sem gerist á sviði hönnunar og auglýsingagerðar í Evrópu. Aðeins verk sem unnið hafa til verðlauna á landsvísi fá að taka þátt í þessari samevrópsku keppni The Art Directors Club of Europe.*

Grand Prix De L'Exposition WIPA 2010, Austurríki

Frímerki nr. 539A, útgefið af Íslandspósti 22. júlí 2010 í tilefni eldgossins í Eyjafjallajökli, lenti í 10. sæti í hinni árlegu WIPA Grand Prix frímerkja-samkeppni fyrir árið 2010. Þátttökulönd voru alls 71 og verðlaunasæti 10. Frímerkið hönnuðu grafísku hönnuðirnir Borgar Hjörleifur Árnason og Hany Hadaya en ljósmyndina tók Óskar Ragnarsson.

Hönnunarverðlaun FÍT 2010

Smáörk nr. 518A, með tveimur frímerkjum, útgefin af Íslandspósti 29. janúar 2009 með þemanu Verndun jökla og heimskautasvæða, hlaut aðalverðlaun FÍT fyrir árið 2010 í árlegri samkeppni Félags íslenskra teiknara fyrir efni útgefið 2009. Smáörkin vann einnig til verðlauna í opnum flokki í samkeppninni. Smáörkina hannaði Örn Smári Gíslason grafískur hönnuður.

Wahl der schönsten Briefmarke Europas 2010, Þýskaland

Frímerki nr. 539A, útgefið af Íslandspósti 22. júlí 2010 í tilefni eldgossins í Eyjafjallajökli, lenti í 5. sæti í hinni árlegu samkeppni þýska frímerkjablaðsins Deutsche Briefmarken-Revue, um fallegasta frímerkið útgefið í Evrópu árið 2010. Frímerkið hönnuðu Borgar Hjörleifur Árnason og Hany Hadaya en ljósmyndina tók Óskar Ragnarsson.

Frímerkjasamkeppnin Wahl der schönsten Briefmarke Europas, í Þýskalandi er haldin af frímerkjablaðinu Deutsche Briefmarken-Revue sem hóf göngu sína 1950 og kemur mánaðarlega út og nær til um 60.000 lesenda. Samkeppnin hefur verið í blaðinu síðan 1998 og síðan 2006 fer verðlaunaafhendingin ætíð fram á alþjóðlegu frímerkjasýningunni í Essen sem haldin er í maí á ári hverju.

StampNews.com 2010

Frímerki nr. 539A, útgefið af Íslandspósti 22. júlí 2010 í tilefni eldgossins í Eyjafjallajökli, lenti í 2. sæti í árlegri samkeppni frímerkjasíðunnar www.stampnews.com um óvenjulegustu frímerki ársins 2010. Þetta var þriðja árið í röð sem íslensk frímerki voru í verðlaunasætum hjá vefsíðunni yfir óvenjulegustu frímerkin. Það sem þykir óvenjulegt við gosfrímerkin er að þau eru öll silkiprentuð með mjög fínkorna trakíandesít gosösku 3 míkron (μm) eða minni, sem féll undir Eyjafjöllum 17. apríl 2010 og sem fengin var hjá Magnúsi Tuma Guðmundssyni og hans fólki hjá Jarðvísindastofnun Háskóla Íslands.

ED-Awards / European Design Awards 2009

Frímerki nr. 513A, útgefið af Íslandspósti 9. október 2008 í tilefni Friðarsúlunnar í Viðey, hlaut bronsverðlaun í hinni árlegu samkeppni The European Design Awards (ED-Awards), í flokknum prentað mál af ýmsum toga (Miscellaneous Printed). Frímerkið hannaði Örn Smári Gíslason grafískur hönnuður.

Verðlaunin, The European Design Awards, einnig þekkt sem ED-verðlaunin eru veitt árlega evrópskum hönnuðum og auglýsingagerðarfólki fyrir framúrskarandi vinnu á þessu sviði. Til ED-verðlaunanna var stofnað að frumkvæði hönnunartímarita víðs vegar að úr Evrópu með samþykki alþjóðasamtakanna International Council of Design. Fulltrúar frá evrópskum tímaritum um hönnun skipa dómnefnd og er niðurstaða hennar kynnt í ED-verðlaunabókinni.

Hönnunarverðlaun FÍT 2009

Frímerki nr. 513A, útgefið af Íslandspósti 9. október 2008 í tilefni Friðarsúlunnar í Viðey, hlaut viðurkenningu í flokknum grafísk hönnun fyrir prentmiðla í árlegri samkeppni Félags íslenskra teiknara (FÍT) fyrir efni útgefið árið 2008. Frímerkið hannaði Örn Smári Gíslason grafískur hönnuður.

StampNews.com 2009

Smáörk nr. 518A, með tveimur frímerkjum, útgefin af Íslandspósti 29. janúar 2009 þar sem þemað er Verndun jökla og heimskautasvæða lenti í 2. sæti í árlegri samkeppni frímerkjasíðunnar www.stampnews.com um óvenjulegustu frímerki ársins 2009. Það óvenjulega við þessa smáörk er að rauði liturinn er prentaður með hitasæknu bleki sem breytir um lit við hækkandi hitastig (t.d. ef smáörkin er lögð á ofn). Tilgangurinn með þessari framsetningu á smáörkinni er að leggja áherslu á að sú hætta blasir við að hækkandi hiti á jörðinni, vegna gróðurhúsaáhrifa, muni hafa veruleg áhrif á jökla og heimskautasvæði og þrengja að lífskjörum þeirra sem búa í grennd við þessi svæði enda eru vistkerfi heimskautalandanna viðkvæm fyrir loftslagsbreytingum. Því er spáð að meðalhiti jarðarinnar hækki um 2°-5°C á næstu 50 til 100 árum. Hins vegar er búist við mun meiri hlýnun á heimskautasvæðunum eða allt að 10°C. Frímerkið hannaði Örn Smári Gíslason grafískur hönnuður.

ED-Awards / European Design Awards 2008

Frímerki nr. 492A, útgefið af Íslandspósti 20. september 2007 í tilefni endur-útgáfu Biblíunnar árið 2007 í nýrri íslenskri þýðingu hlaut tilnefningu (Finalist) í hinni árlegu samkeppni The European Design Awards (ED-Awards), í flokknum prentað mál af ýmsum toga (Miscellaneous Printed). Frímerkið hannaði Örn Smári Gíslason graffískur hönnuður.

Wahl der schönsten Briefmarke Europas 2008, Þýskaland

Frímerki nr. 513A, útgefið af Íslandspósti 9. október 2008 í tilefni Friðarsúlunnar í Viðey, lenti í 4. sæti í hinna árlegu samkeppni þýska frímerkjablaðsins Deutsche Briefmarken-Revue, um fallegasta frímerkið útgefið í Evrópu árið 2008. Frímerkið hannaði Örn Smári Gíslason graffískur hönnuður.

StampNews.com 2008

Frímerki nr. 513A, útgefið af Íslandspósti 9. október 2008 í tilefni Friðarsúlunnar í Viðey, lenti í 3. sæti í árlegri samkeppni frímerkjasíðunnar www.stampnews.com um óvenjulegustu frímerki ársins 2008. Það óvenjulega við þetta frímerki er að myndin af Friðarsúlunni á frímerkinu glóir í myrkri. Einnig er andlitsmynd af John Lennon prentuð á frímerkið, en hún sést aðeins undir útfjólubláu ljósi.

Þessi sami frímerkjavefur, www.stampnews.com valdi jólafrímerkin nr. 515A-B útgefin af Íslandspósti 6. nóvember 2008 í 10. sætið yfir „Top 10 most touching postage stamps of 2008“ sem þýða mætti sem sætustu (krúttlegustu) eða jafnvel skemmtilegustu frímerki ársins.

Grand Prix De L'Exposition WIPA 2007, Austurríki

Smáörk nr. 494A með einu frímerki, útgefin af Íslandspósti 20. september 2007 í tilefni 100 ára frá konungskomunni 1907, lenti í 4. sæti í hinni árlegu WIPA Grand Prix frímerkjasamkeppni fyrir árið 2007. Þátttökulönd voru 70 og verðlaunasæti 10. Frímerkið hannaði Tryggvi Tómas Tryggvason grafískur hönnuður.

Wahl der schönsten Briefmarke Europas 2007, Þýskaland

Frímerki nr. 495A-B, útgefin af Íslandspósti 1. október 2007, lentu í 4. sæti í hinni árlegu samkeppni þýska frímerkjablaðsins Deutsche Briefmarken-Revue, um fallesta frímerkið útgefið í Evrópu árið 2007. Frímerkin eru tvö samstæð merki sem sýna Selfoss í Jökulsá á Fjöllum. Annað þeirra, nr. 495A, er svokallað Sepac-frímerki, en þema þeirrar útgáfu fyrir árið 2007 var landslag. Frímerkið hannaði Borgar Hjörleifur Árnason grafískur hönnuður en ljósmyndina tók Skotinn Bruce Percy.

Hönnunarverðlaun FÍT 2006

Frímerki nr. 456A-D, útgefin af Íslandspósti 10. mars 2005 undir þemanu, Tækifærisfrímerki hlaut viðurkenningu í flokki myndskreytinga í árlegri samkeppni Félags íslenskra teiknara (FÍT) fyrir efni útgefið 2005. Frímerkin hannaði Örn Smári Gíslason grafískur hönnuður.

The most beautiful EUROPA stamp competition, 2005

Frímerki nr. 459A, útgefið af Íslandspósti 26. maí 2005 hlaut 1. verðlaun í samkeppni PostEurop um fallegasta Evrópufrímerki ársins 2005. Slík verðlaun eru jafnan veitt á aðalfundi PostEurop, samtaka 43 pósthjónna í Evrópu, og greiða fulltrúar pósthjónnanna atkvæði í samkeppninni. Aðalfundur PostEurop var haldinn í Portúgal 30. september 2005 og veitti Ingimundur Sigurpálsson, forstjóri Íslandspósts, verðlaununum viðtöku. Efni íslenska frímerkisins er fiskmeti, en matargerðarlist var sameiginlegt myndefni Evrópufrímerkjanna árið 2005. Snið frímerkisins er óvenjulegt því það er hringlaga og er gengið út frá matardisk sem forsendu hönnunarinnar. Frímerkið hannaði Hany Hadaya grafískur hönnuður en ljósmyndirnar tók Þjóðverjinn Thorsten Henn.

Gran Premio Riccione Arte Filatelica 2005, Ítalía

Frímerki nr. 439B, útgefið af Íslandspósti 11. mars 2004, hlaut fyrstu verðlaun í alþjóðlegri samkeppni Gran Premio Riccione Arte Filatelica um þýðingarmestu frímerkjaútgáfur í Evrópu fyrir árið 2004. Verðlaunin eru veitt á vegum Riccione-frímerkjasýningarinnar á Ítalíu en hún hefur undanfarin 44 ár gengist fyrir samkeppni um listræna hönnun frímerkja. Póstrekendur í öllum Evrópulöndum, sem eru meðlimir í Alþjóðapóst sambandinu (UPU), tóku þátt í samkeppninni.

Íslenska frímerkið sem hlaut verðlaunin að þessu sinni var gefið út í röð fimm frímerkja um jarðhita á Íslandi. Á sama tíma var einnig gefið úr veglegt gjafahefti með frímerkjunum og ítarlegum upplýsingum um jarðhita á Íslandi. Verðlaunafrímerkið sýnir borholu í Hengli. Önnur myndefni útgáfunnar eru raforkuverfill á Nesjavöllum, Snorraaug í Borgarfirði, heitt vatn á leið til Reykjavíkur og kort af Atlantshafshryggnum.

Örn Smári Gíslason grafískur hönnuður hannaði frímerkin og gjafaheftið. Verðlaunagripurinn var gerður af ítalskri myntsláttu.

Hönnunarverðlaun FÍT 2005

Frímerki nr. 442A, útféið af Íslandspósti 19. maí 2004 undir þemanu, Síldarsöltun í 100 ár hlaut viðurkenningu í flokki myndskreytinga í árlegri samkeppni Félags íslenskra teiknara (FÍT) fyrir efni útféið árið 2004. Frímerkið hannaði Örn Smári Gíslason grafískur hönnuður.

Grand Prix De L'Exposition WIPA 2004, Austurríki

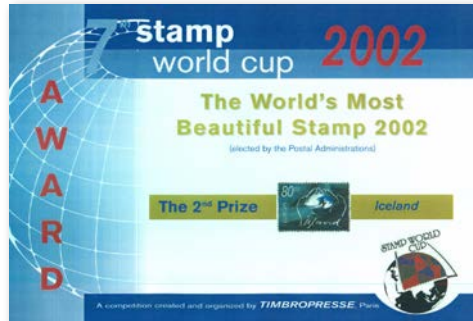
Frímerki nr. 449A, útgefið af Íslandspósti 8. október 2004 í tilefni 100 ára frá vígslu franska spítalans á Fáskrúðsfirði, lenti í 6. sæti í hinn árlegu „WIPA Grand Prix“ frímerkjasamkeppni fyrir árið 2004. Þátttökulönd voru 70 og verðlaunasæti 10. Frímerkið hannaði Tryggvi Tómas Tryggvason grafískur hönnuður.

2002

Premio Internazionale Asiago D'Arte Filatelica 2002, Ítalía

Evrópufrímerki nr. 399B, útgefið af Íslandspósti 17. maí 2001, þar sem sameiginlegt þema Evrópufrímerkjanna, vatn – náttúruleg auðlind, lenti í 1. sæti í flokknum náttúra og umhverfismál (Environment price) í hinni árlegu Asiago International Award for Philatelic Art frímerkjasamkeppni í Asiago á Ítalíu, fyrir frímerki útgefin árið 2001. Frímerkjasamkeppnin var haldin í 32. skiptið árið 2002. Frímerkið hannaði Hany Hadaya grafískur hönnuður.

Stamp World Cup 2002, Frakkland

Evrópufrímerki nr. 399B, útgefið af Íslandspósti 17. maí 2001, þar sem sam-
eiginlegt þema Evrópufrímerkjanna, vatn – náttúruleg auðlind, lenti í
2. sæti í hinni árlegu samkeppni franska frímerkjablaðsins Timbropresse,
Stamp World Cup um fallegasta frímerkið útgefið í heiminum 2001-2002
(The World's Most Beautiful Stamp 2002). Frímerkið hannaði Hany Hadaya
grafískur hönnuður.

Wahl der schönsten Briefmarke Europas 2001, Þýskaland

Evrópufrímerki nr. 399B, útgefið af Íslandspósti 17. maí 2001, þar sem sameiginlegt þema Evrópufrímerkjanna, vatn – náttúruleg auðlind, lenti í 2. sæti í hinni árlegu samkeppni þýska frímerkjablaðsins Deutsche Briefmarken-Revue, um fallegasta frímerkið útgefið í Evrópu árið 2001. Frímerkið hannaði Hany Hadaya graffiskur hönnuður.

Canadiana Stamp of the Year 2000, The Canadian Connection Journal Award, Kanada

Smáörk nr. 390A, sem útgefin var af Íslandspósti á Degi frímerkisins 9. október 2000 og tileinkuð er Vesturförunum, var valin besta frímerki ársins 2000 af lesendum kanadíska frímerkjablaðsins The Canadian Connection Journal. The Canadian Connection Journal, sem gefið var út af frímerkjafélaginu The Canadiana Study Unit, stóð að slíku vali meðal lesenda sinna í níunda skiptið árið 2000. Smáörkina hannaði Þröstur Magnússon graffiskur hönnuður. Fékk hann af því tilefni sent heiðursskjal frá félaginu, þar sem segir að umrætt frímerki þyki best hannaða frímerkið ársins 2000. „Heiðursskalið var sent Íslandspósti en síðan hefur Íslandspóstur sent skjalið til mín“ sagði Þröstur í samtali við Morgunblaðið af þessu tilefni. Hann kveðst því lítið vita um þessa viðurkenningu en telur líklegt að valið hafi staðið á milli frímerkja sem tengdust Kanada á einhvern hátt.

Smáörkin, sem er með einu frímerki, er gerð eftir málverki Árna Sigurðssonar (1884-1970) frá árinu 1950 og sýnir íslenska landnema við Winnipegvatn í Manitoba í Kanada þar sem þeir stofnuðu Nýja Ísland.

Kanadíska frímerkjafélagið Canadiana Study Unit, sem stofnað var árið 1988, var mjög virkt félag undir stjórn John Peebles. Starfsemi eða áhugasvið félagsins snérist fyrst og fremst um kanadísk frímerki, þar sem þemað var saga, menning og iðnaður Kanada, jafnt í heimalandinu sem og erlendis. Canadiana Study Unit gaf ársfjórðungslega út tímaritið The Canadian Connection. Félagið var leyst upp í lok árs 2013 eða byrjun árs 2014.

Coupe Du Monde Des Timbres, 1997, Frakkland

Frímerkja útgefin af Pósti og síma árin 1995-1997 tryggðu Íslandi 3. sætið í hinni árlegu samkeppni franska frímerkjablaðsins Timbroloisirs, Coupe Du Monde Des Timbres 1997 (Stamp World Cup 1997), yfir fallestustu frímerkja útgefin í heiminum árin 1995-1997. Þátttökulöndin sendu hvert og eitt inn úrval frímerkja frá þessu árabili og sendi Ísland inn 15 frímerkja, sem fulltrúa íslenskra frímerkja útgefinna árin 1995-1997. Hönnuðir frímerkjanna voru Þröstur Magnússon (10 frímerkja), Sigríður Bragadóttir (2), Tryggvi Tryggvason (1), Skyggna-Myndverk (2). Dómnefndin, sem samanstóð af öllum lesendum Timbroloisirs frímerkjablaðsins, setti Ísland í 3. sætið en í fyrsta sæti lenti Mónakó. Frakkland lenti í öðru sæti, Taiwan í fjórða, Saint-Pierre-et-Miquelon í fimmta og Wallis-et-Futuna í sjötta sæti.

Frímerkjasamkeppnin Coupe Du Monde Des Timbres, í Frakklandi var haldin af frímerkjablaðinu, Timbroloisirs, sem hóf göngu sína árið 1989. Blaðið breytti síðar um nafn og varð að Timbres Magazine, þegar þrjú frönsk frímerkjablöð sameinuðust í eitt, en þau voru Le Monde des philatélistes, Timbroscopie og Timbroloisirs. Timbres Magazine, sem gefið er út af Timbropresse, kemur út mánaðarlega í 33.000 eintökum, en fastir áskrifendur eru um 15.000. Frímerkjasamkeppnin Coupe Du Monde Des Timbres, var haldin árin 1992 til 2003 þegar hún lagðist af.

1994

Le Grand Prix de l'Art Philatelique 1994, Frakkland

Á hverju hausti er haldin í París frímerkjasýningin Salon Philatélique d'Automne og hefur svo verið allt frá árinu 1946. Það eru samtök franskra frímerkjakaupmanna CNEP (Chambre syndicale française des Négociants et Experts en Philatélie), sem standa að þessari sýningu og hafa gert frá upphafi en þetta er stærsta frímerkjasýningin sem haldin er í Frakklandi ár hvert. Samtökin standa einnig árlega fyrir vorsýningu og er sú frímerkjasýning ætíð haldin í öðrum borgum Frakklands en París.

Frá árinu 1971 hefur eitt Evrópuland ætíð verið kosið heiðursgestur Salon Philatélique d'Automne sýningarinnar í París og var Ísland þess heiðurs aðnjótandi árið 1994. Í tengslum við frímerkjasýninguna kaus dómnefnd, skipuð 30 einstaklingum, fallegasta íslenska frímerkið sem kom út 1994 og veitti því verðlaun undir formerkjum „Le Grand Prix de l'Art Philatélique“ eða fallegasta erlenda frímerkið árið 1994. Þann heiður hlaut smáörk nr. 321, útgefin af Pósti og síma í tilefni af Degi frímerkisins 7. október 1994, en smáörkina hannaði Hlynur Ólafsson graffískur hönnuður og er hún helguð frímerkjasöfnun barna og unglinga.

Í tilefni þess að Ísland var kosið heiðursgestur Salon Philatélique d'Automne sótti Ólafur Tómasson Póst- og símamálastjóri sýninguna heim og tók þar við forláta vasa sem verðlaunum fyrir útgáfu fallegasta erlenda frímerkisins 1994. Vasinn, sem var gjöf frá forseta franska lýðveldisins, var handunninn í Sévres postulínsverksmiðjunni í París. Samkeppnina Le Grand Prix de l'Art Philatélique sem Samtök franskra frímerkjakaupmanna (CNEP) standa að, má rekja allt til ársins 1951. Frá árinu 1993, hafa samtökin veitt verðlaun í þremur flokkum, tveimur fyrir frönsk frímerki og einum fyrir Evrópsk frímerki.

Coupe Du Monde Des Timbres 1992 (Stamp World Cup 1992), Frakkland

Frímerki nr. 289A-B, útgefin af Pósti og síma 7. febrúar 1991, sem sýna flórgoða (*Podiceps auritus*) og súlu (*Sula bassana*) og smáörk nr. 301, útgefna 6. apríl 1992, þar sem þemað er fundur Ameríku tryggðu Íslandi 1. sætið í hinni árlegu samkeppni franska frímerkjablaðsins Timbroloisirs, Coupe Du Monde Des Timbres 1992 (Stamp World Cup 1992), yfir fallestu frímerki útgefin í heiminum fyrir árin 1991-1992. Frímerkin hannaði Þröstur Magnússon.

Það voru lesendur franska frímerkjablaðsins, sem greiddu atkvæði í þessu vali þar sem íslensk frímerki voru talin bera af öðrum, en 144 póststjórnir tóku þátt í keppninni um hylli lesenda. Í öðru sæti lenti Mónakó, Frakkland í því þriðja, Svíþjóð í fjórða, Ástralía í fimmta og Kanada í sjötta sæti. Þá völdu lesendur tímaritsins einnig fallestu einstöku frímerkin og hannaði Þröstur Magnússon fimm af 32 merkjum sem komust í úrslit. Fyrir fallesta einstaka frímerkið hlaut Mónakó fyrsta sætið og Ísland það þriðja (smáörkin: Fundur Ameríku).

Ólafur Tómasson Póst- og símamálastjóri tók við viðurkenningu frá aðstandendum keppinnar af þessu tilefni í París. Albert Guðmundsson, sendiherra í Frakklandi, var viðstaddur verðlaunaafhendinguna sem og yfirmenn franska póstsins og framámenn í frímerkjaheiminum.

Verðlaunin voru afsteypa af sigurgyðjustyttunni (sem heitir Nike í grískri goðafræði, Victoria í rómverskri) frá fjórðu öld fyrir Krists burð og varðveitt er á Louvre-safninu í París. Styttan fannst á eyggi Samóþrakíu í Egea-hafinu árið 1863 og er af vængjaðri dís sem tekur flugið úr stafni skips. Hún er til minningar um sigur Demetríosa I Poliorketusa (Borgaskelfis) yfir egypska flotanum í sjóorustu.

Canadiana Stamp of the Year 1992, The Canadian Connection Journal Award, Kanada

Smáörk nr. 301A, sem útgefin var af Pósti og síma 6. apríl 1992 og tileinkuð fundi Ameríku, var valin besta frímerki ársins 1992 af lesendum kanadíska frímerkjablaðsins, The Canadian Connection Journal. The Canadian Connection Journal, sem gefið var út af frímerkjafélaginu The Canadiana Study Unit stóð að valinu meðal lesenda sinna. Smáörkina hannaði Þröstur Magnússon grafískur hönnuður. Fékk hann af því tilefni sent heiðursskjal frá félaginu.

Smáörkin, sem er með tveimur frímerkjum, er jafnframt Evrópufrímerki ársins 1992 þar sem þemað var fundur Ameríku en á árinu 1992 voru fimm aldir liðnar frá því, er Kristófer Kólumbus sté á land í Vesturheimi. Evrópufrímerkjin voru þess vegna helguð þeim atburði. Íslensku frímerkjin voru bæði gefin út stök í örkum og svo saman í smáörk, þar sem annars vegar kemur skýrt fram leið Leifs heppna til Vínlands árið 1000 og svo hins vegar leið Kólumbusar árið 1492. Þessi útgáfa var jafnframt samútgáfa póststjórna Íslands og Færeyja, þar sem sama myndefni og hönnun Þrastar Magnússonar var á frímerkjum beggja landanna.

Kanadíska frímerkjafélagið Canadiana Study Unit, sem stofnað var árið 1988, var mjög virkt félag undir stjórn John Peebles. Starfsemi eða áhugasvið félagsins snérist fyrst og fremst um kanadísk frímerki, þar sem þemað var saga, menning og iðnaður Kanada, jafnt í heimalandinu sem og erlendis. Canadiana Study Unit gaf ársfjórðungslega út tímaritið The Canadian Connection. Félagið var leyst upp í lok árs 2013 eða byrjun árs 2014.

Menningarverðlaun DV 1992

Árið 1992 hlaut Þröstur Magnússon Menningarverðlaun DV fyrir hönnun frímerkja. Þröstur var á árunum 1977-2001 helsti hönnuður íslenskra frímerkja, en eftir hann liggja samtals 211 frímerki. Á annan tug þeirra hafa hlotið alþjóðlegar viðurkenningar eins og lesa má nánar um í köflunum um verðlaun árunna 1992-2000.

Jónas Kristjánsson ritstjóri Dagblaðsins stofnaði Menningarverðlaun DV árið 1978 og hafa verðlaunin verið veitt árvisst síðan, fyrir utan eitt skipti í kjölfar eigendaskipta á DV. Jónas stofnaði til þessara verðlauna sem ritstjóri Dagblaðsins en fylgdi svo verðlaunum yfir í að verða Menningarverðlaun DV þegar Dagblaðið og Vísir sameinuðust undir nafni DV. Menningarverðlaun DV hafa allt frá upphafi verið almenn verðlaun þvert á margar greinar menningar og ná þau yfir meginhluta sviðsins enda veitt í fjölda flokka.

ISBN 978-9979-9897-3-8